

ПОЛУТРИКНИ
ЗАБАВНИК

БРОЈ

617

13. VIII 1986.

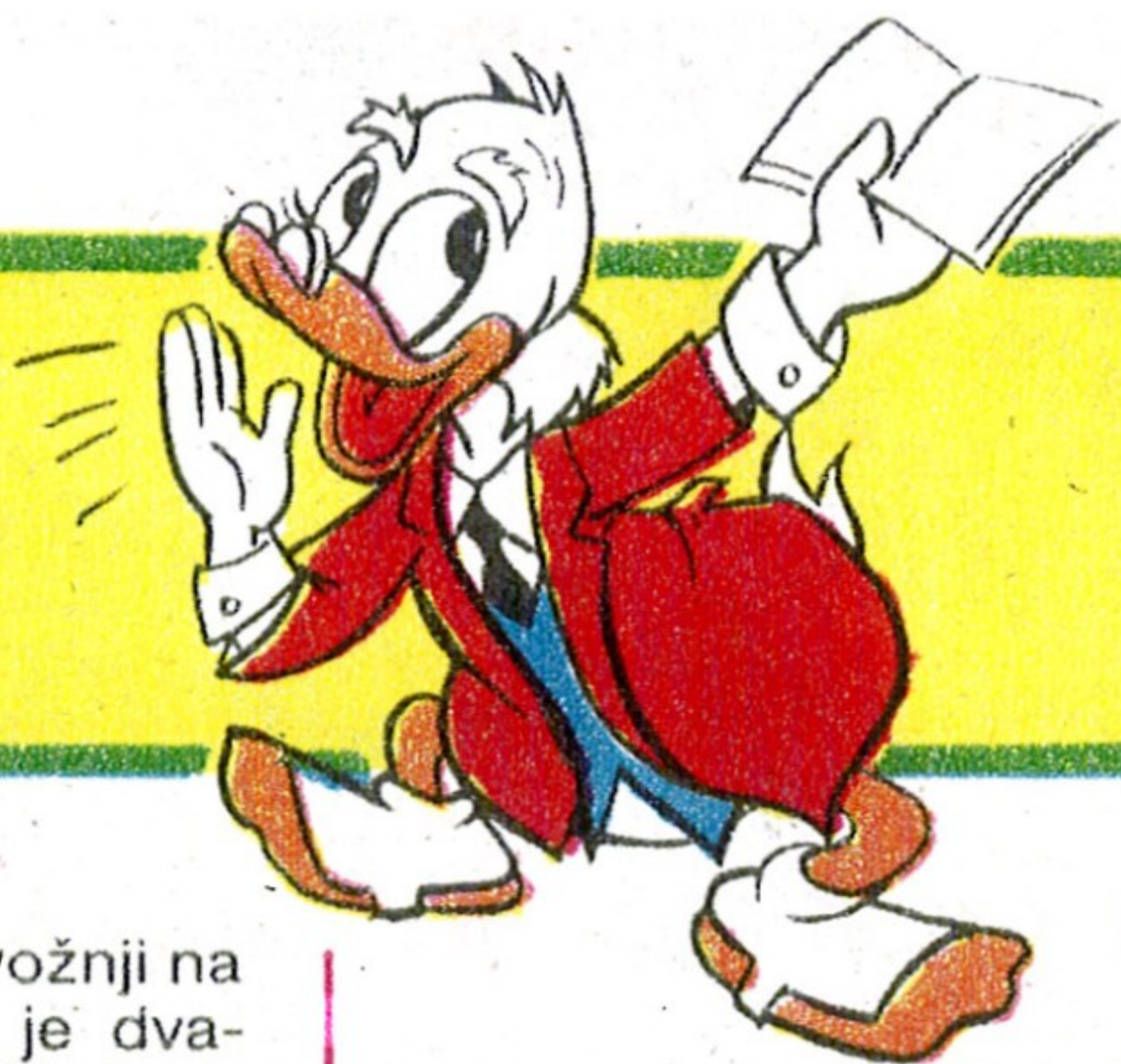
IZLAZI SRIJEDOM • GODINA XIII • 100 DIN.

WALT DISNEY'S

MIKIJEV ZABAVNIK

VJEROJATNO NISTE ČULI

● Kineskinja Lu Amej iz provincije Džangsu uspjela je naučiti napamet najdužu kinesku baladu, koja ima dvije tisuće stihova! Balada se zove **Peta kći** i potječe iz 19. stoljeća. Od zaborava ju je spasio jedan student književnosti, čije ime, na žalost, nije zapisano.

● Novi rekord u vožnji na vrtuljku postigao je dvadeset četvorogodišnji Richard Rodriguez, koji se u luna-parku, u Montrealu, vozio punih 218 sati.

● Kada su žedne, biljke emitiraju neku vrstu priгуšene zvonjave koju proizvode kanalići za provođenje vode u biljku. Ovo je otkrio jedan australski učenjak pomoću mikrofona koji je povezo za stabiljku.

● Jedan švicarski izum obradovat će planinare, izviđače, one koji vole kampirati. Naime, riječ je o tome da su napravljene konzerve s ugrađenim grijačima. Treba samo povući jednu vrpču i za tri minute konzerva se zagrije. Tako se obožavatelji prirode ne moraju odricati toplih jela.

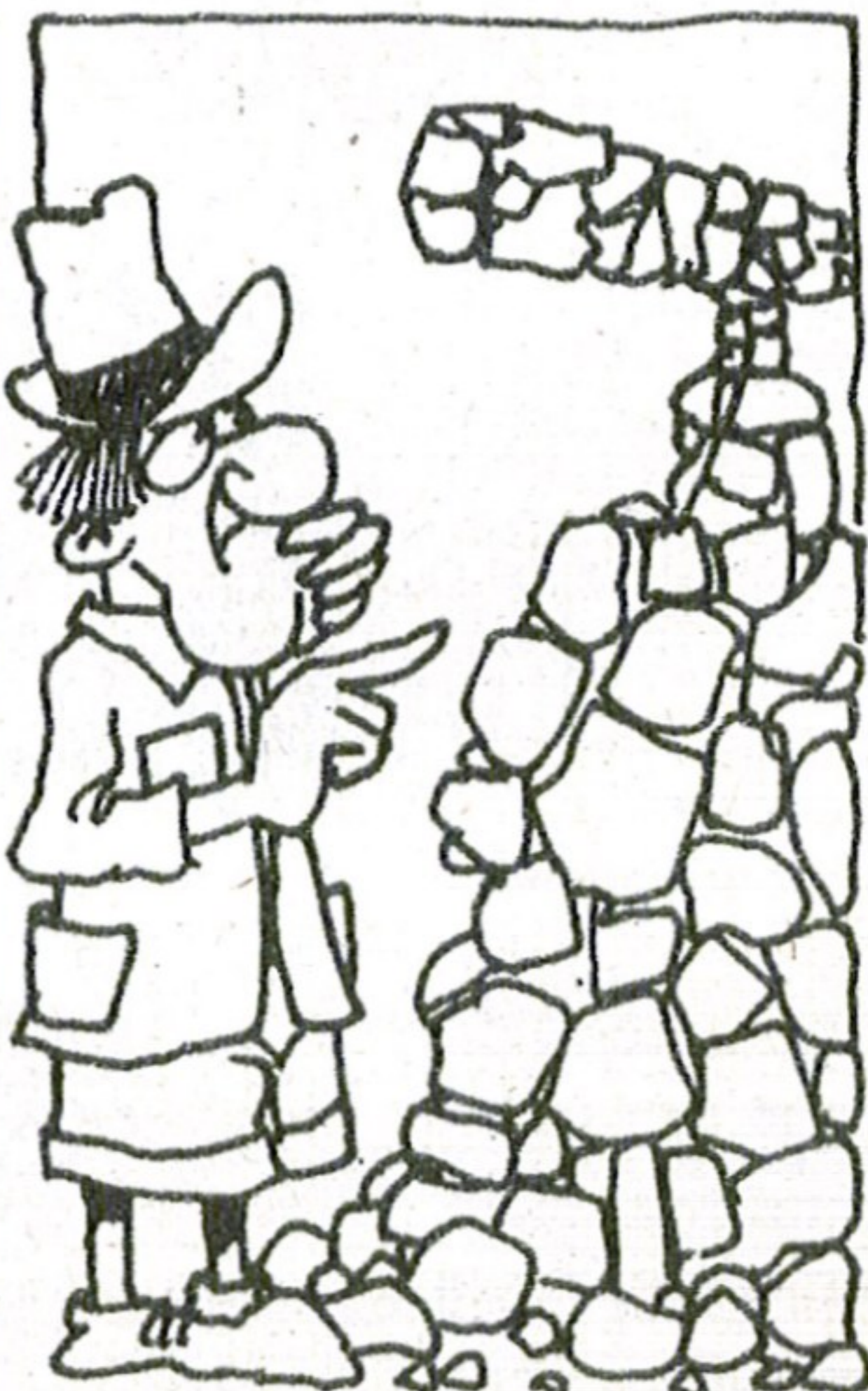

● S vrha Lovćena, kada je vrijeme lijepo, vidi se talijanska obala Jadrana – poluotok Monte Gargano, koji je udaljen oko sto i pedeset kilometara.

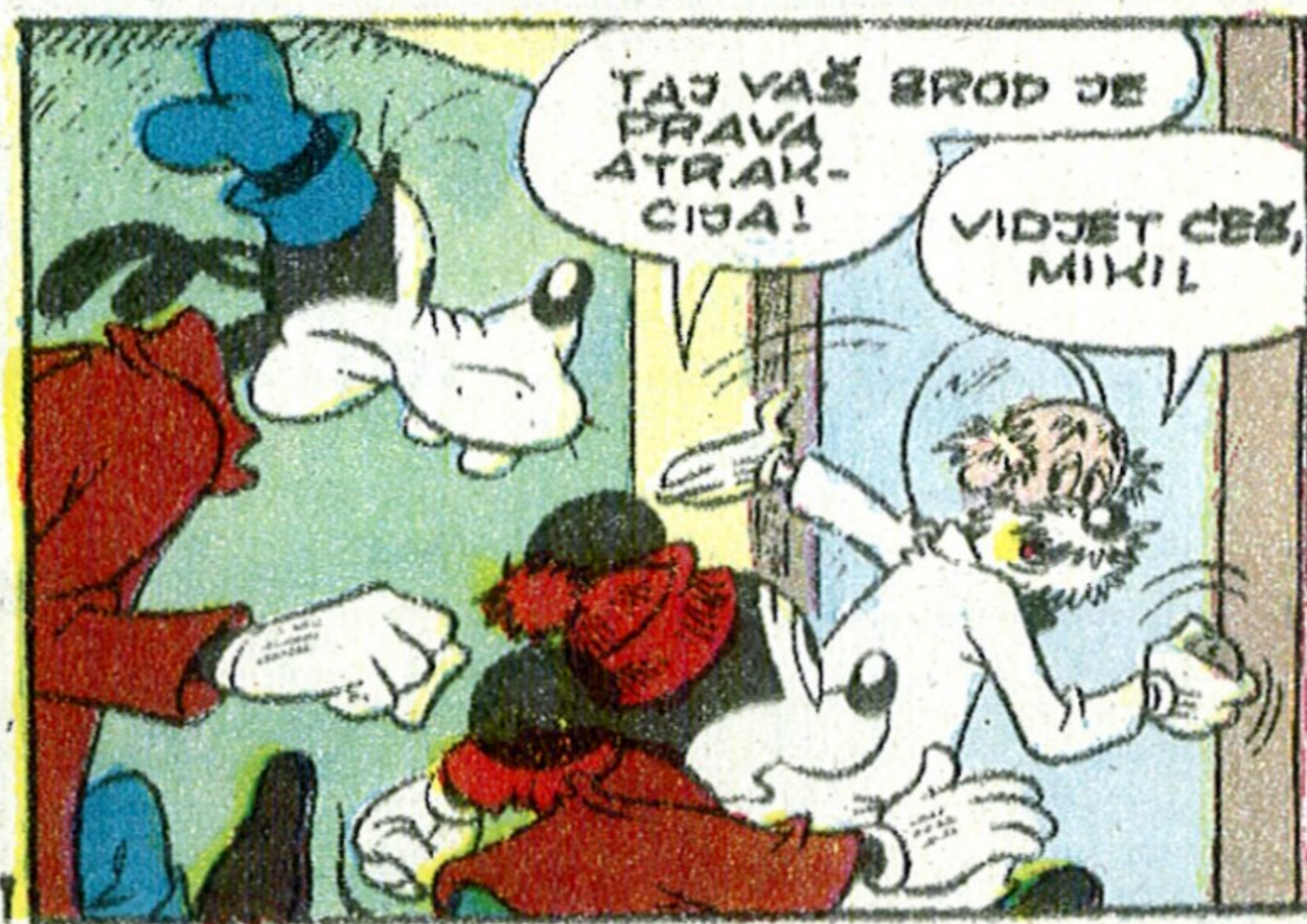
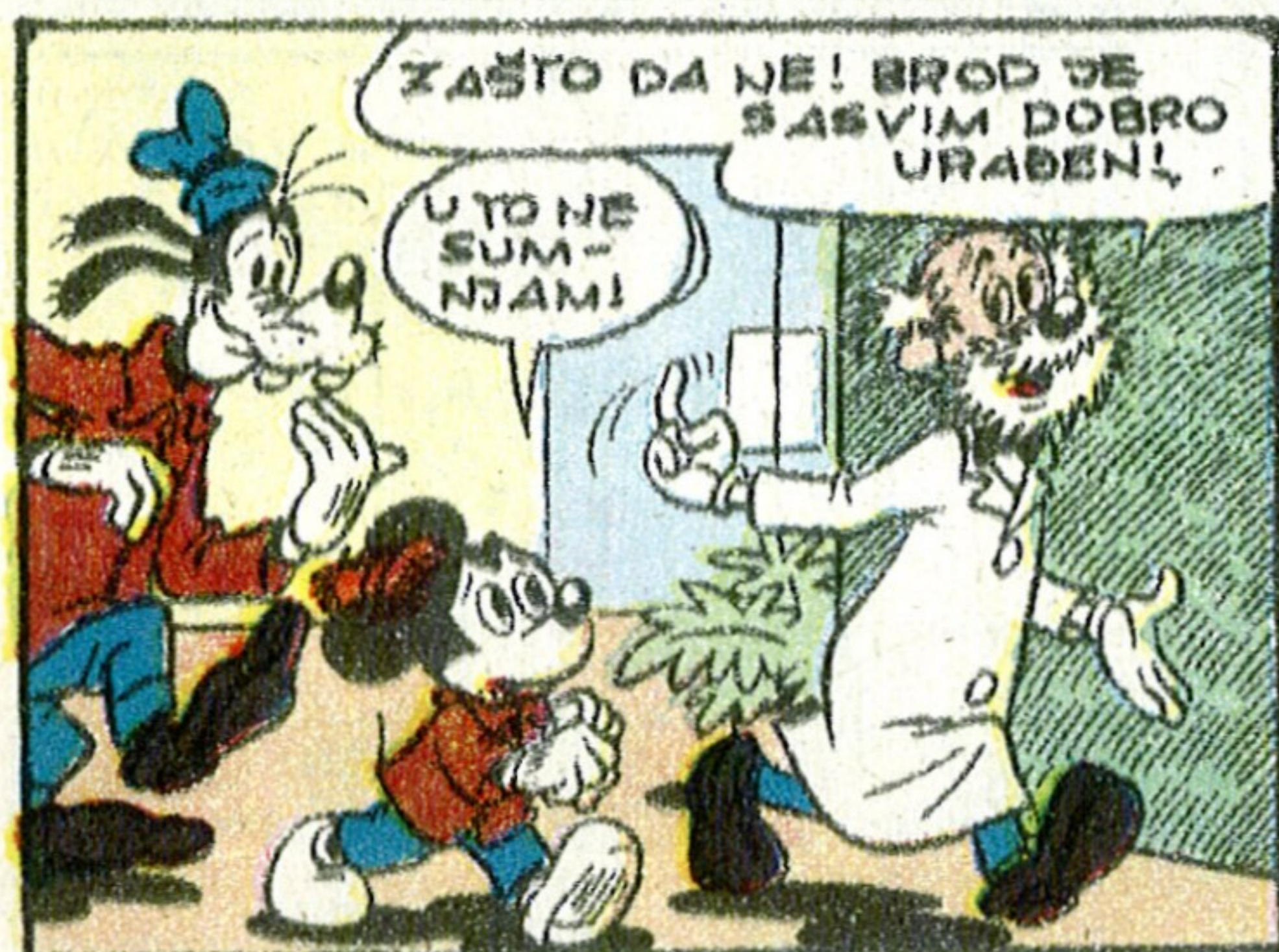
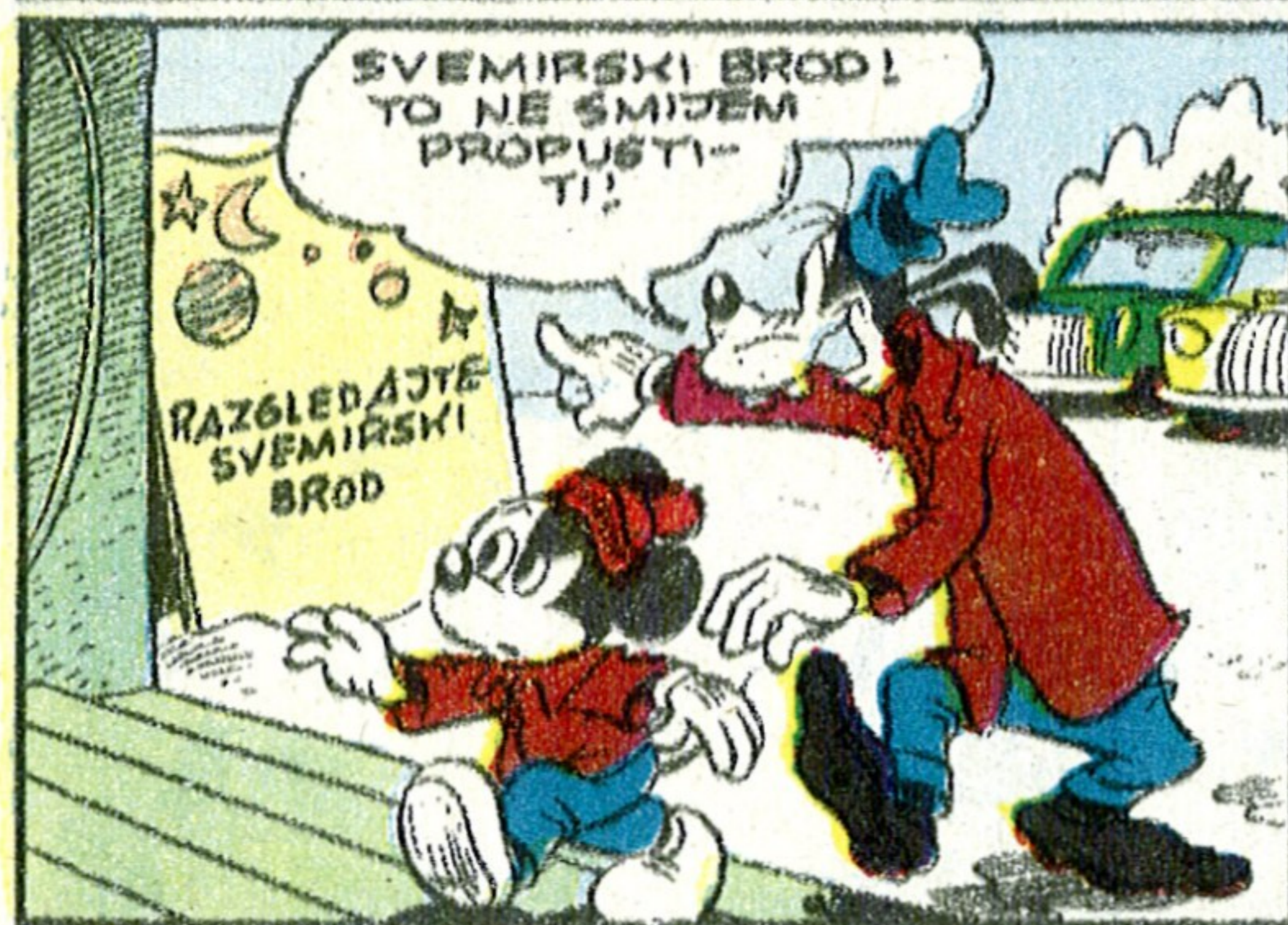
● Nedavno su u Boliviji, na obali jezera Tikikaka, otkriveni ostaci neke vrste astronomskog opservatorija koji potječe iz civilizacije prije Inka. Arheolog Osvaldo Ribera utvrdio je da su iskopine stare preko tri tisuće godina.

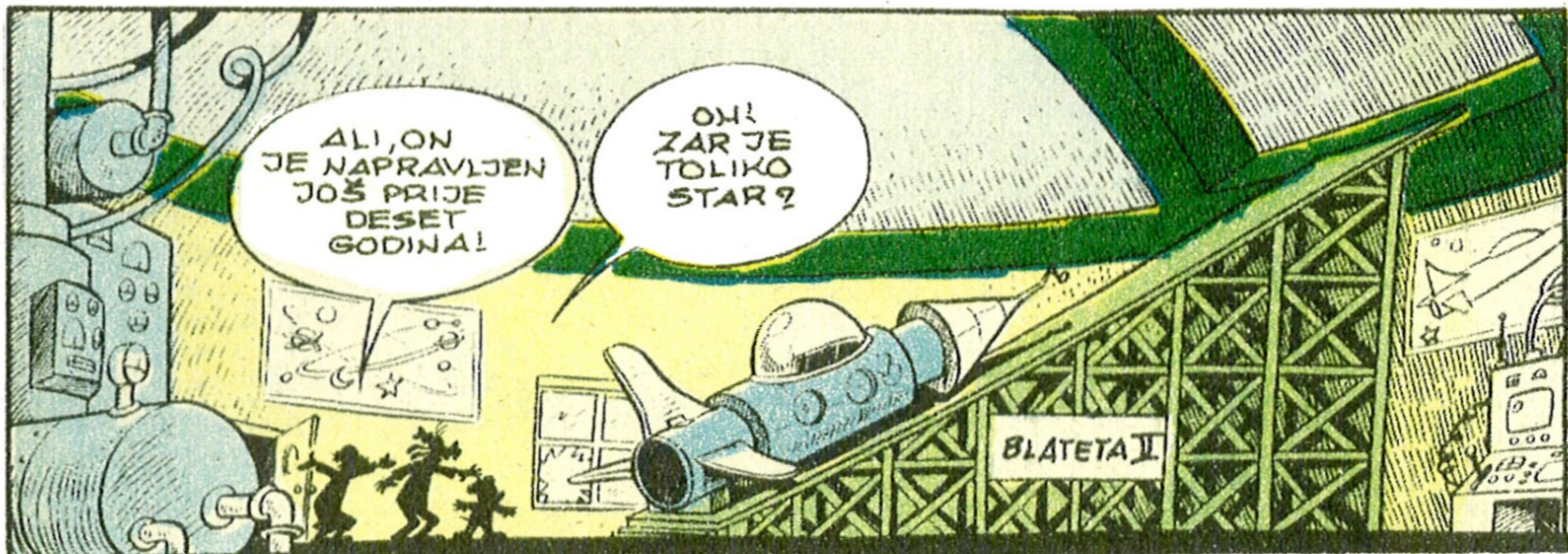

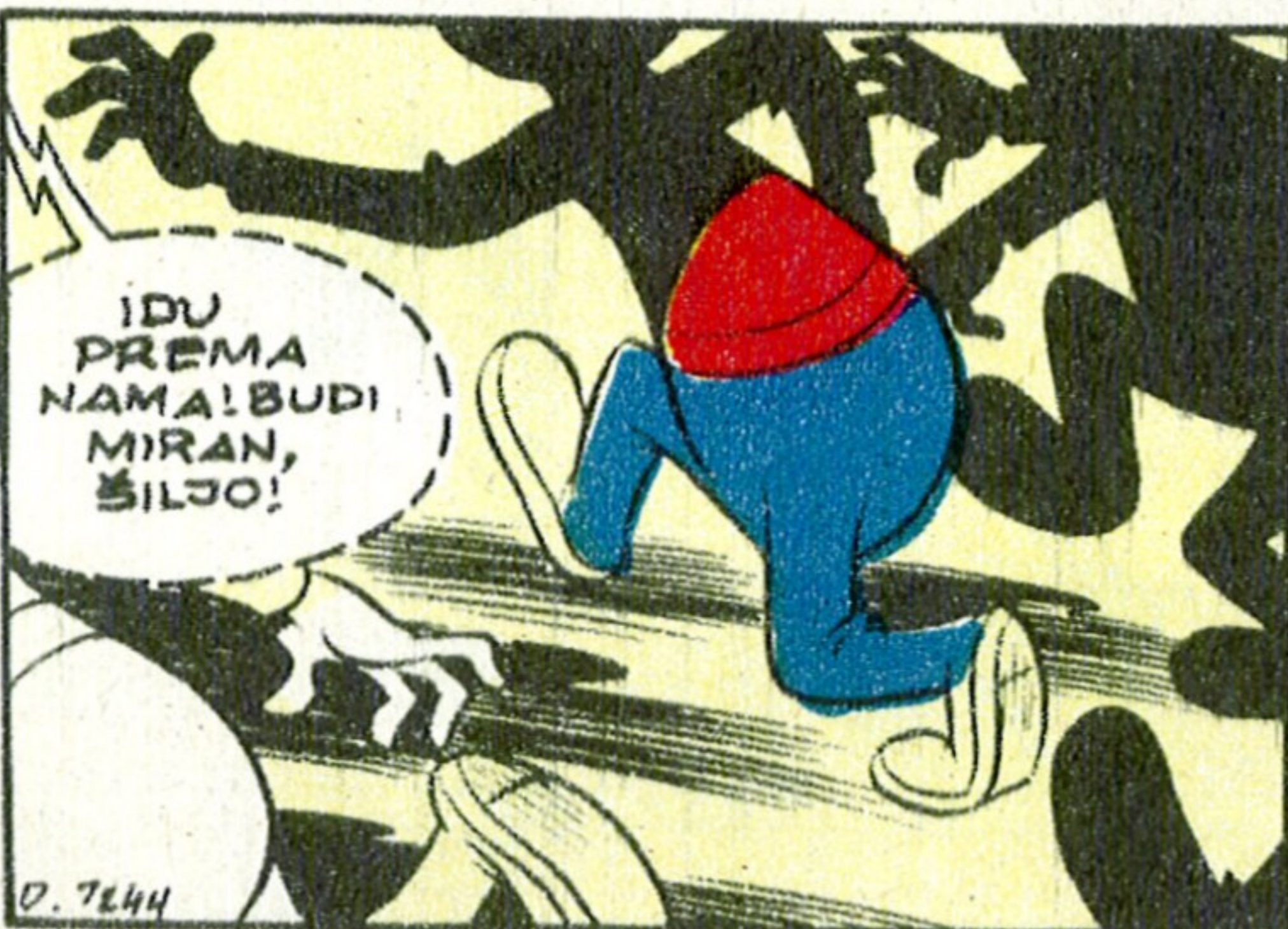
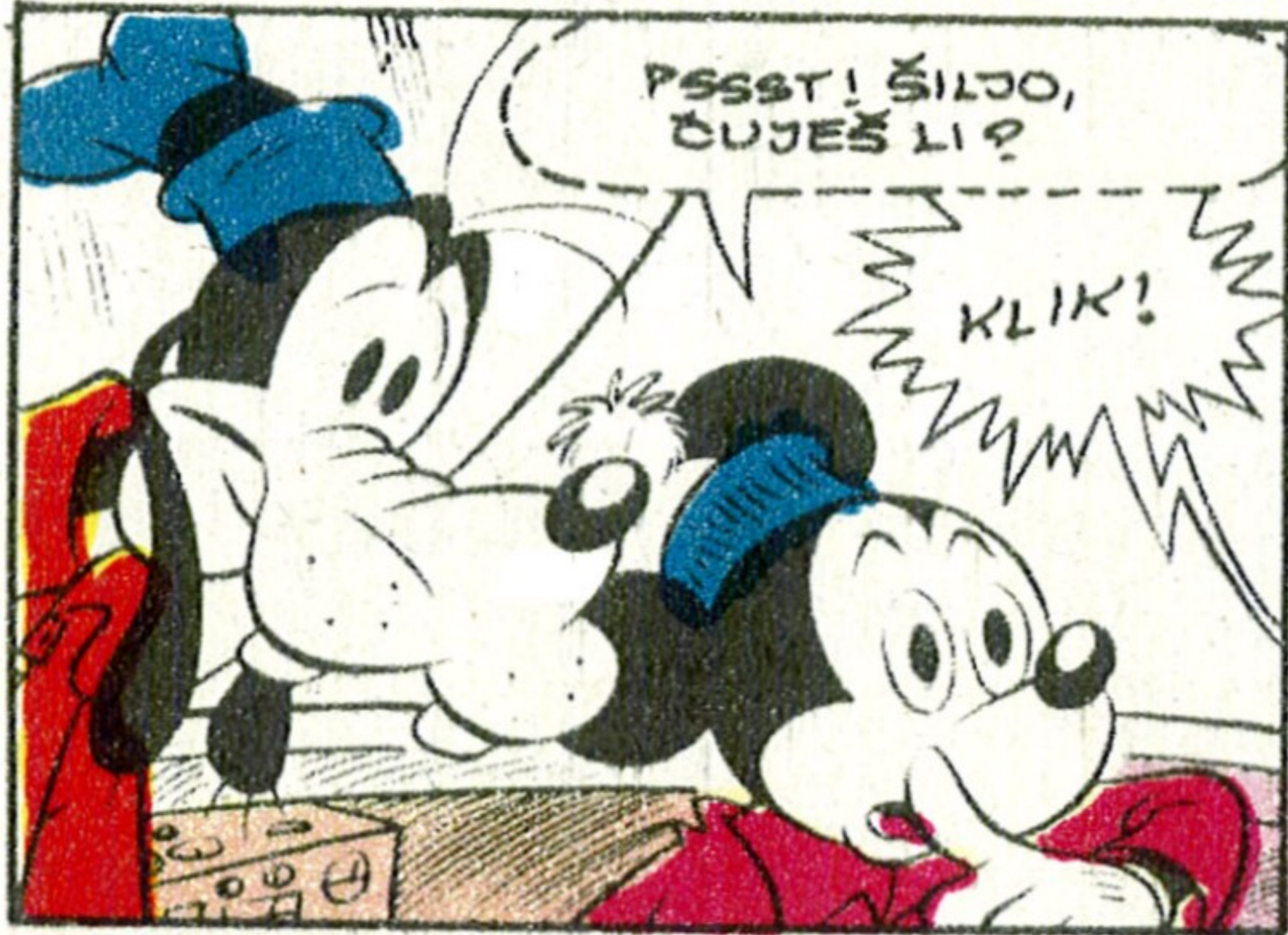
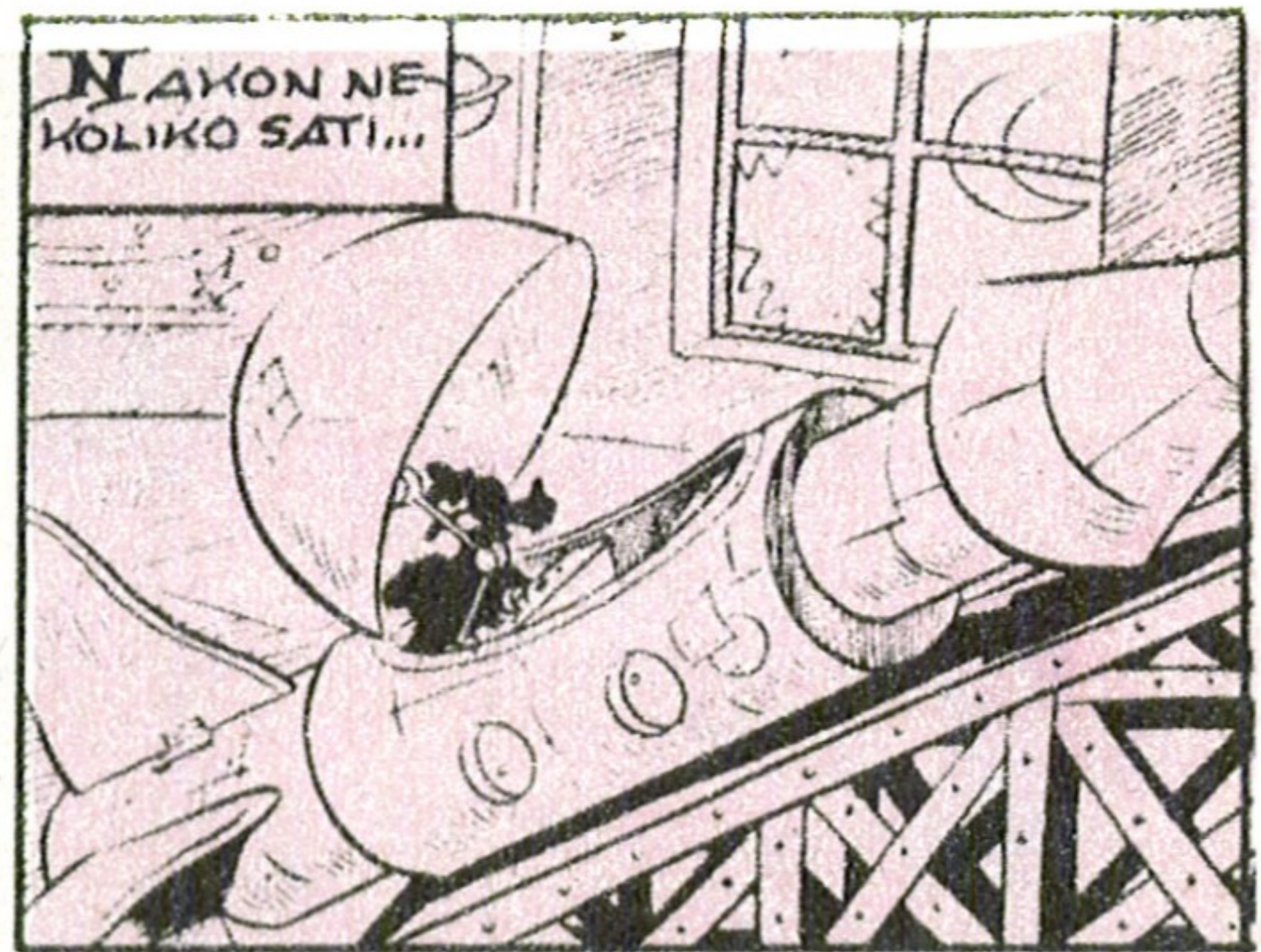
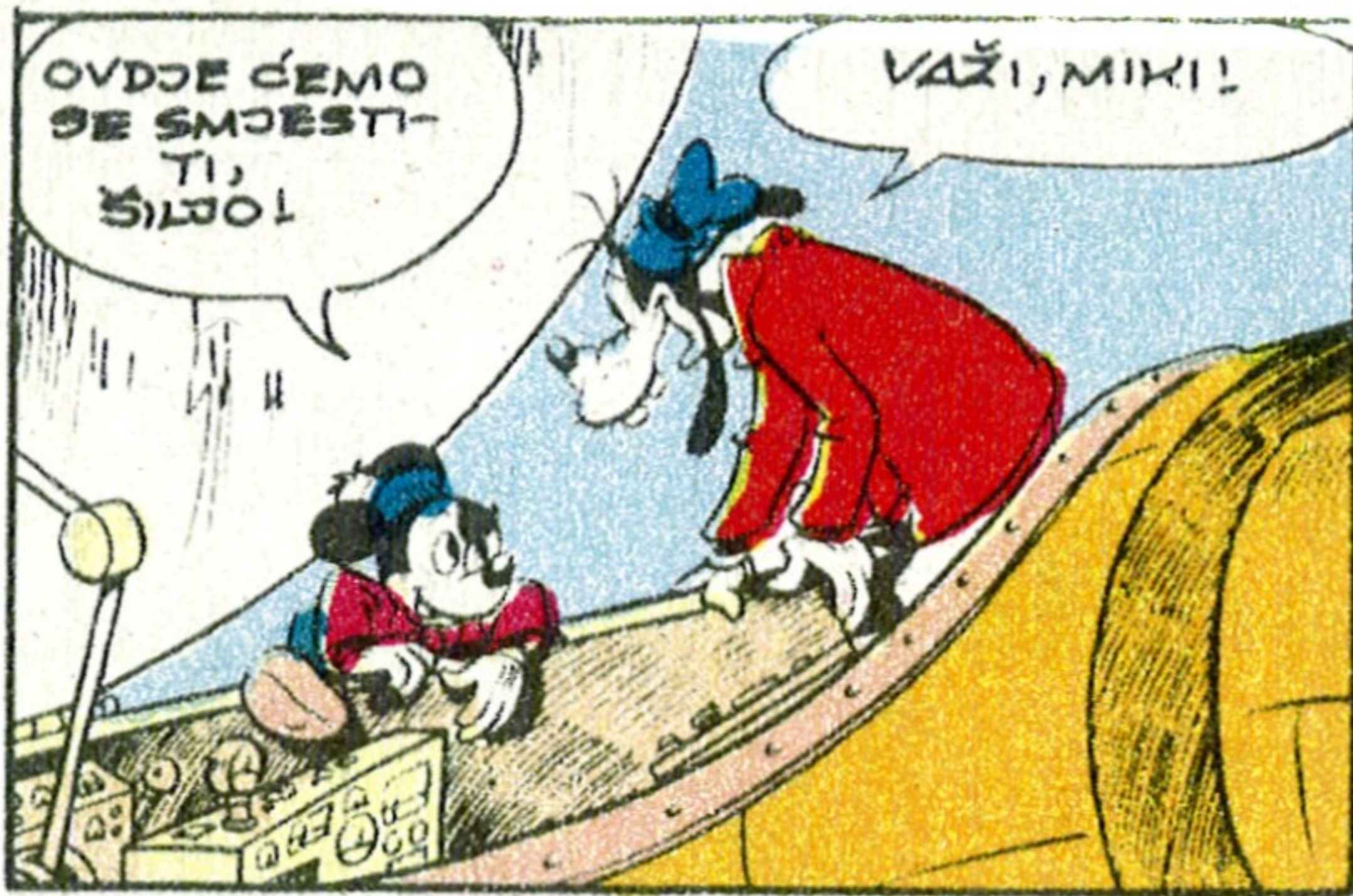
● U Wellingtonu, na Novom Zelandu, došli su na ideju da pomognu vozačima pri okretanju kola u uskim, slijepim ulicama. Postavili su metalne ploče koje se okreću. Vozač samo treba da se uparkira dobro na takvu ploču, otvori prozor i pritisne jedno puce na tabli. Vožilo će se okrenuti „samo“!

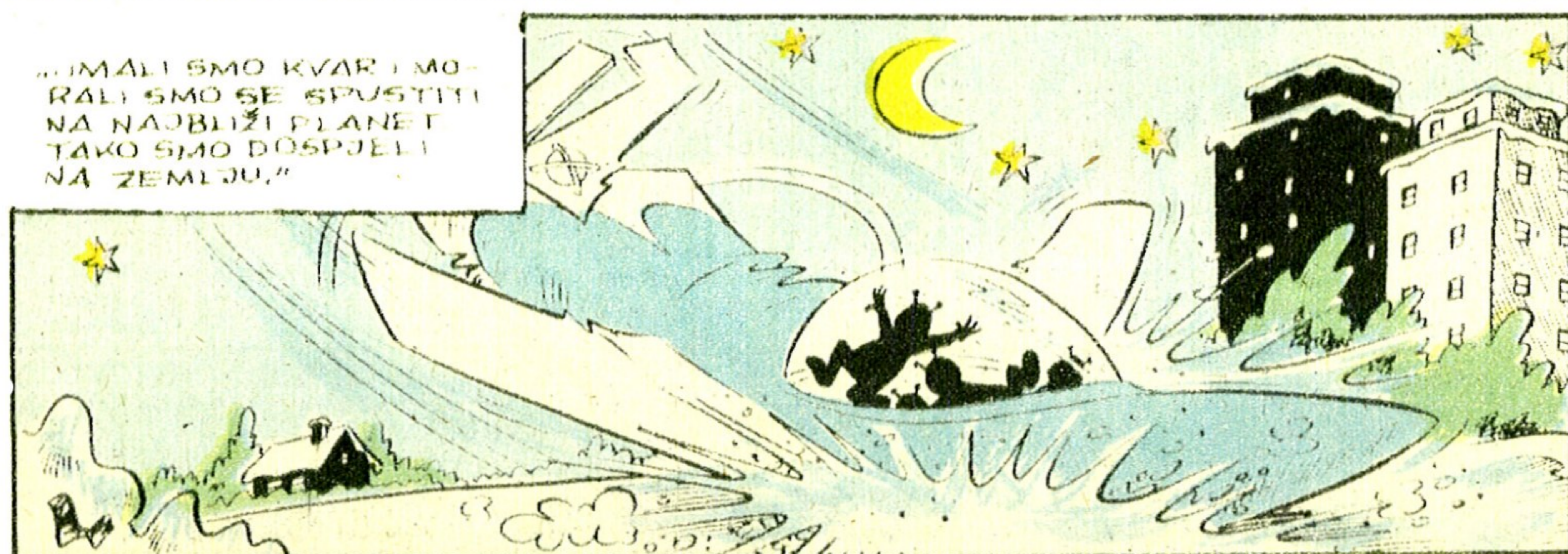
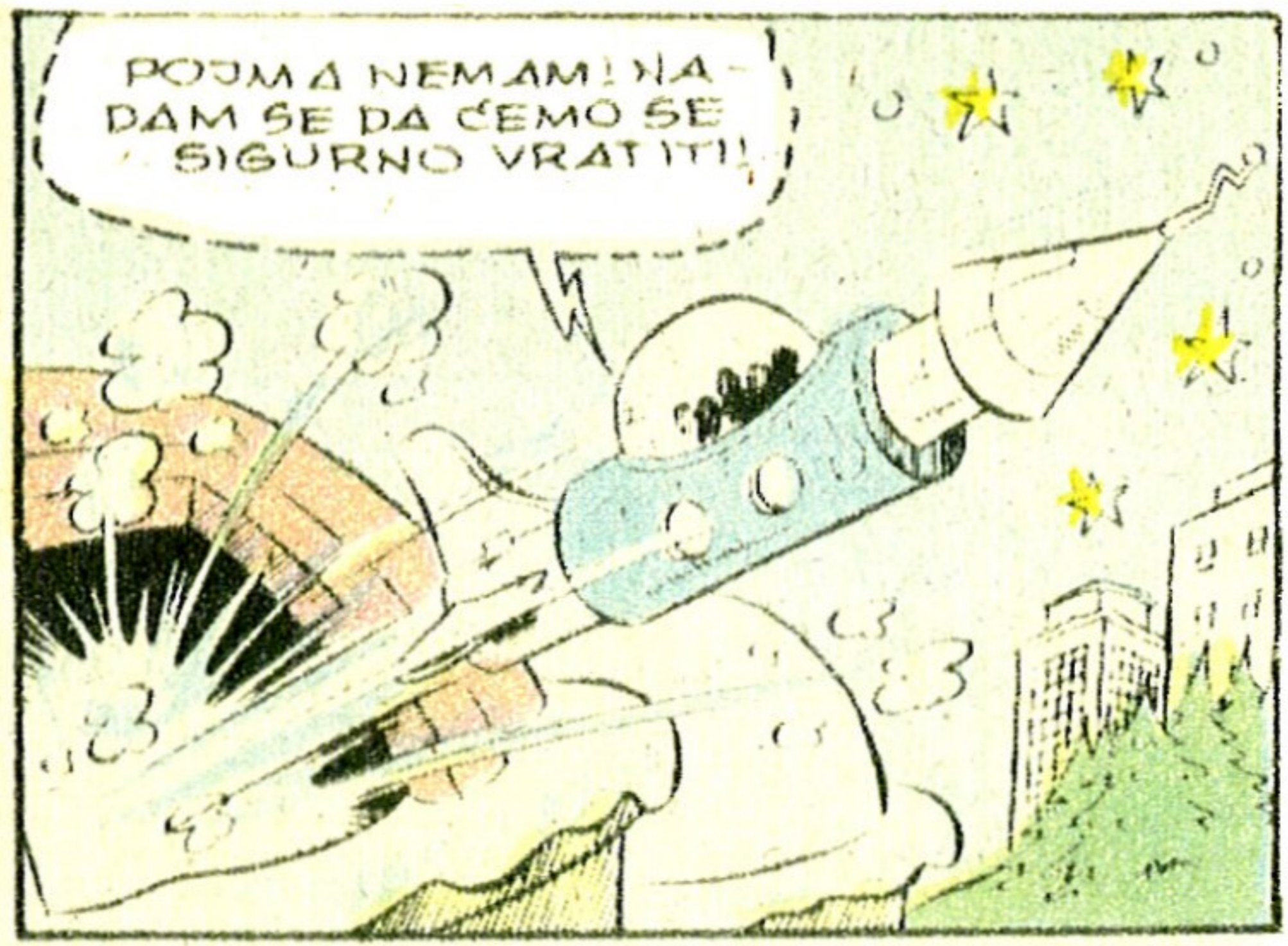

MIKI: JUČER NA SARSONU

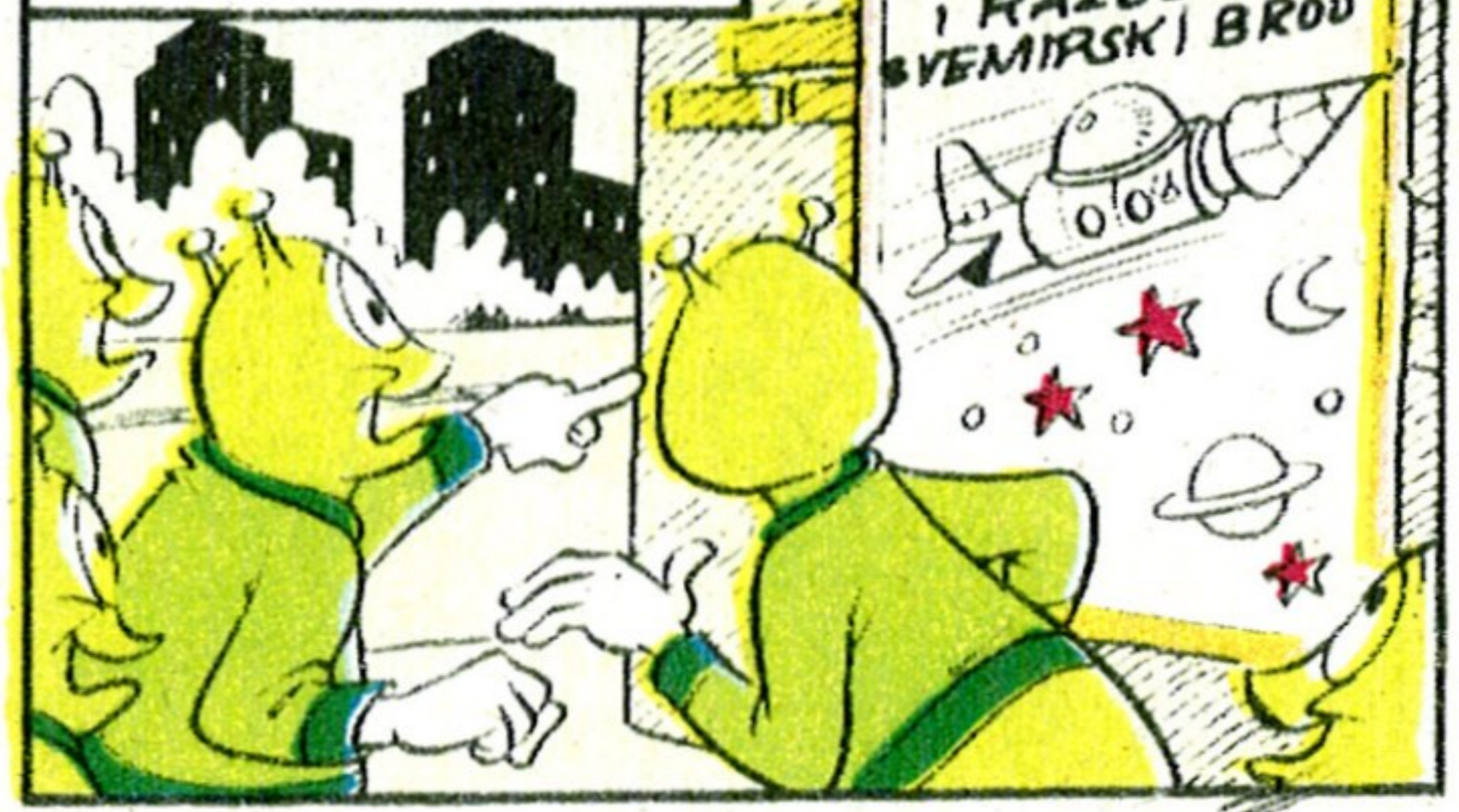

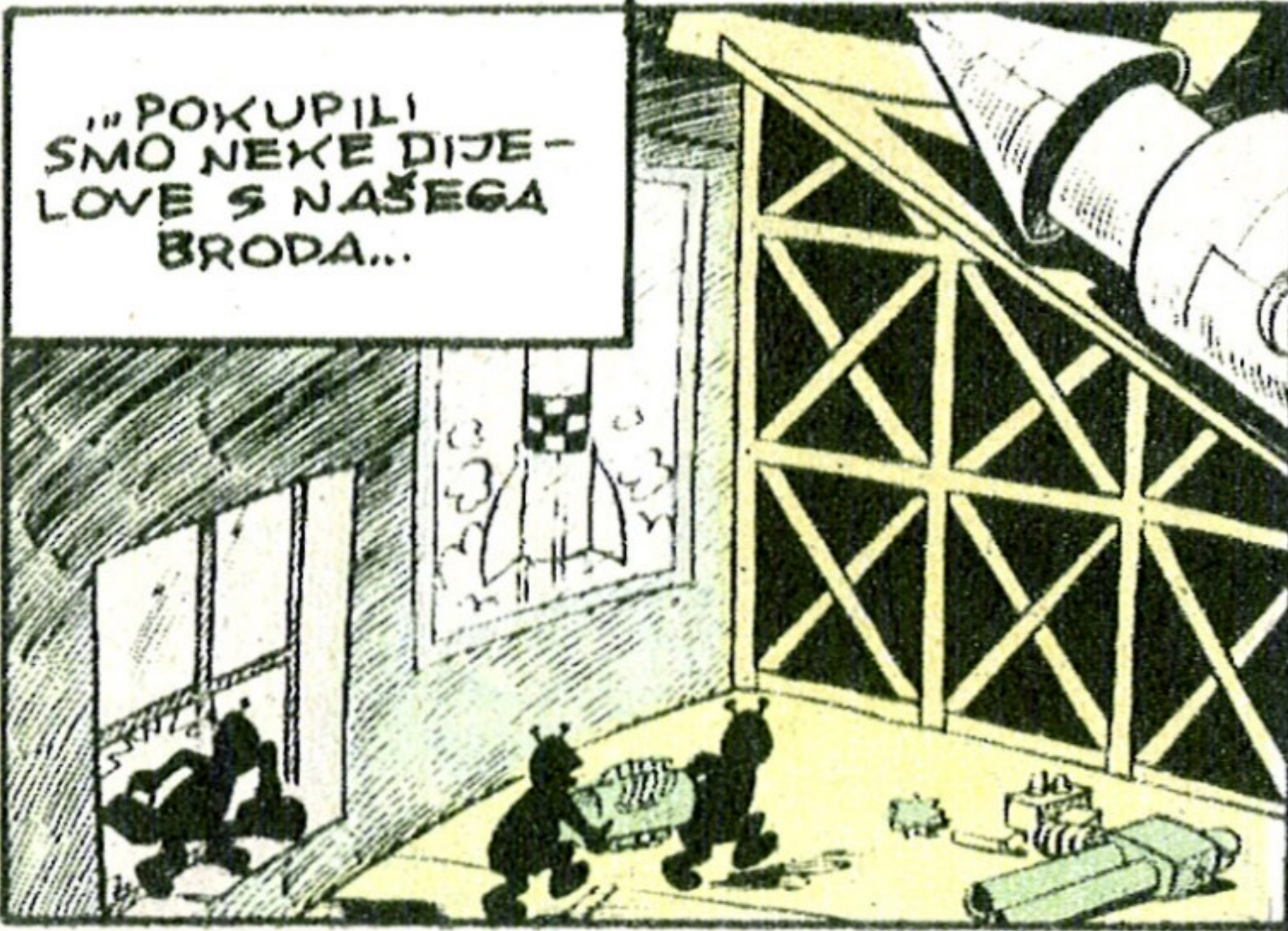
KAKO JE NAŠA LETJELICA UNIŠTE-
NA, MORALI SMO OSIGURATI PRIJE-
VOZ ZA ŠUPITER...

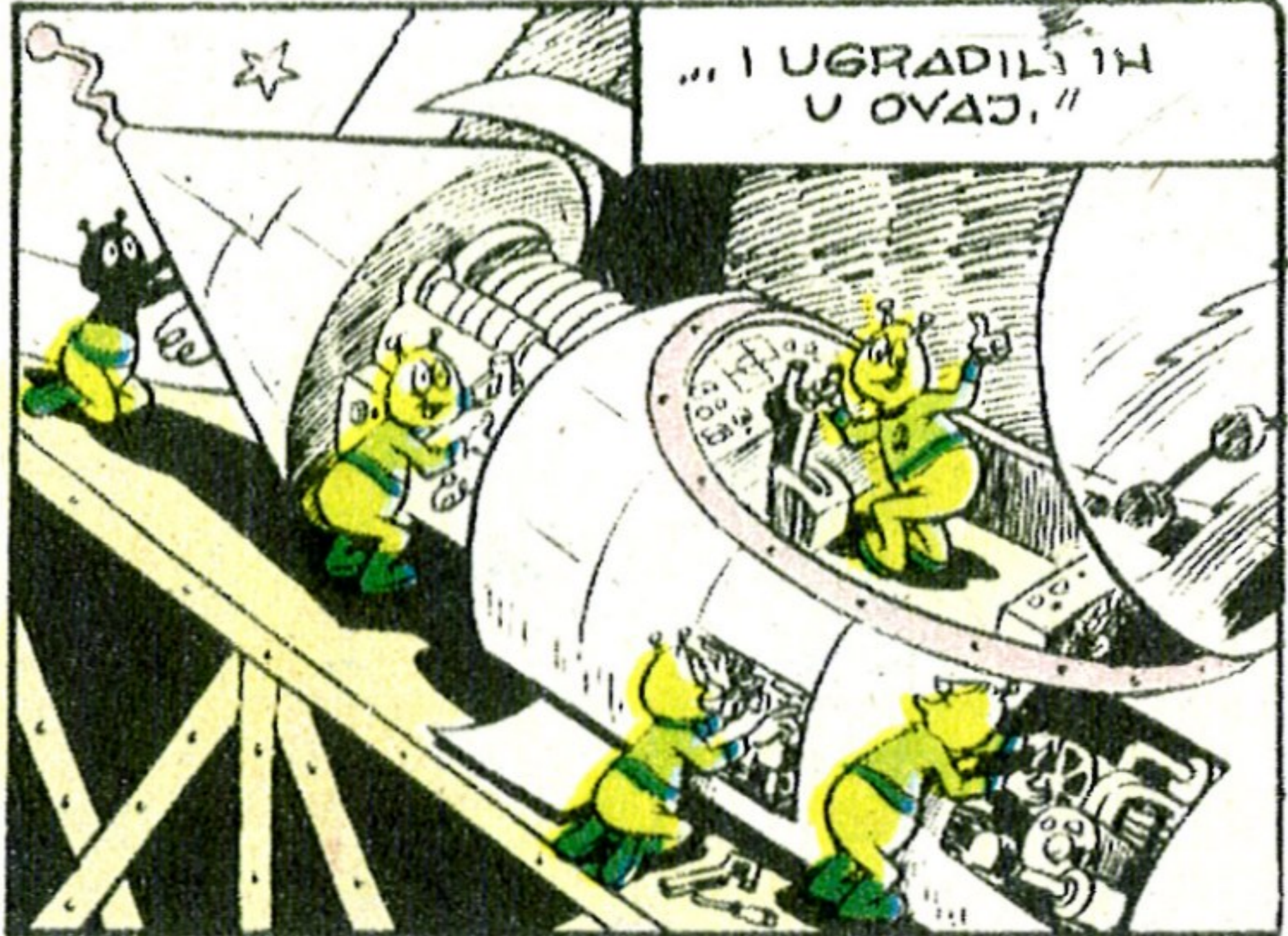
...PROČITALI SMO
NATPIS ISPRED
PLANETARI-
JA...

...POKUPILI
SMO NEKE DIJE-
LOVE S NAŠEGA
BRODA...

...I UGRADILI IH
U OVAJ."

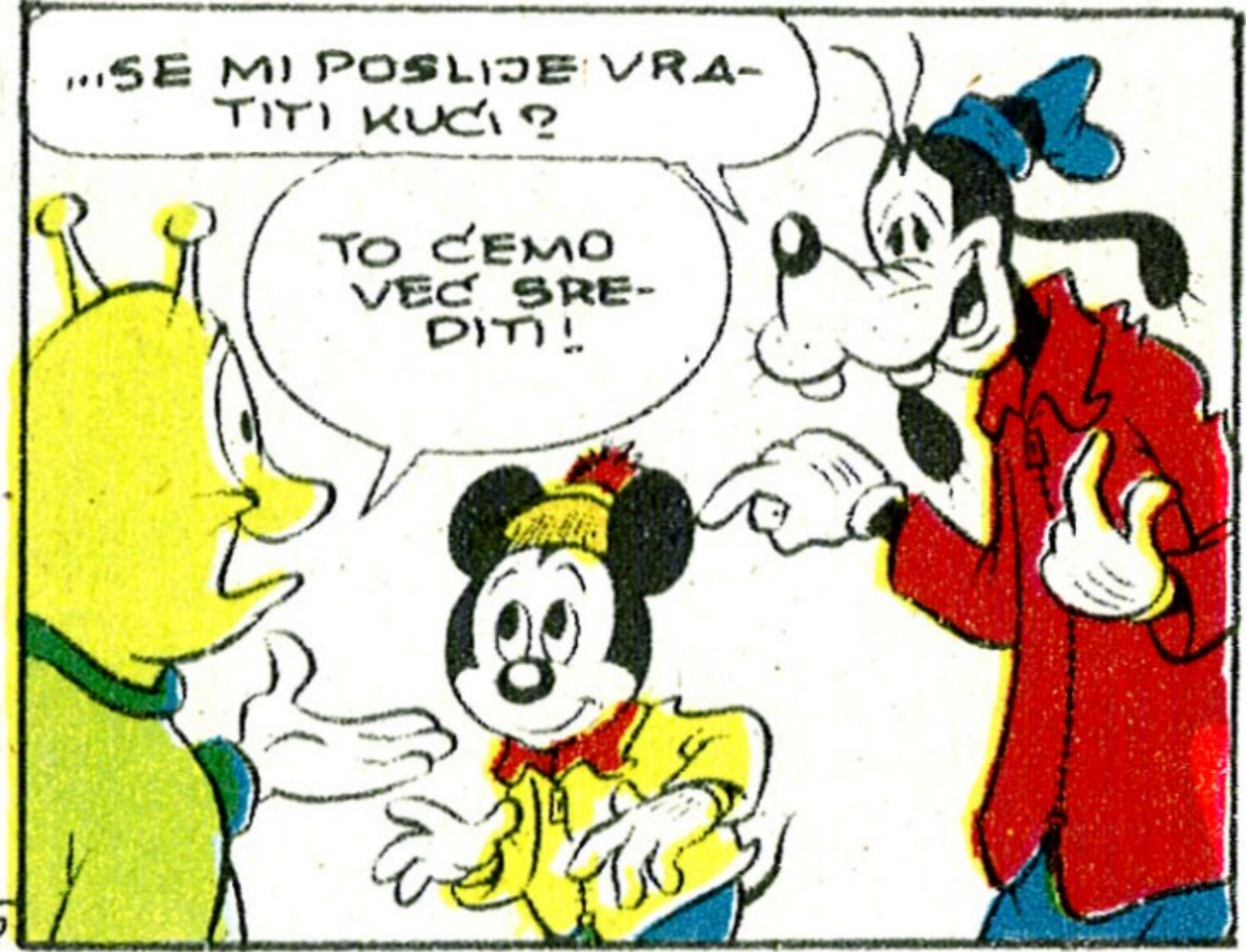
I TAKO STE SE VI NAŠLI ZAJEDNO
S NAMA NA PUTU ZA ŠUPITER!

BAŠ LIJEPO! ALI
KAKO ĆEMO...

...SE MI POSLIJE VRA-
TITI KUĆI?

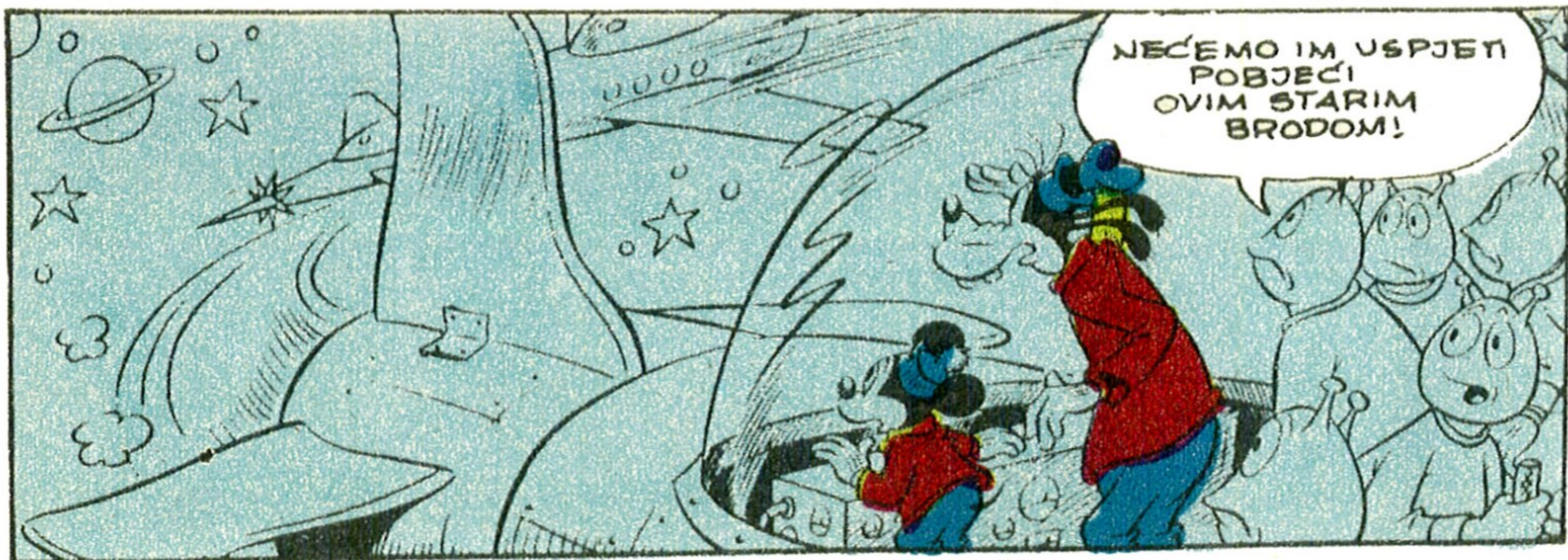
TO ĆEMO
VEĆ SRE-
DITI!

OH! PRATE NAS
SARSONCI!

P. 7244

NEĆEMO IM USPJETI
POBJEĆI
OVIM STARIM
BRODOM!

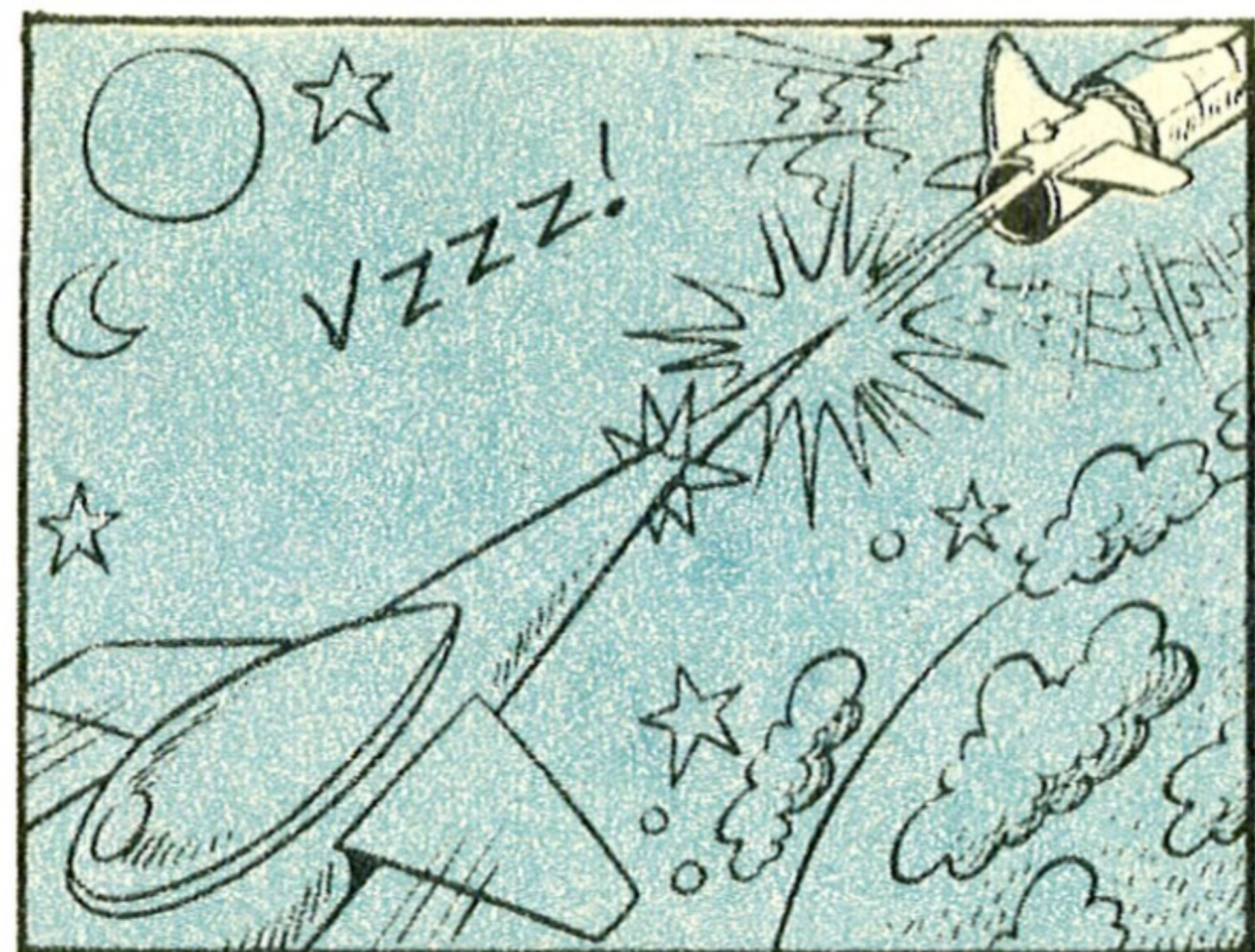
A TKO
SU ONI?
ZAŠTO
NAS PRO-
GONE?

TO SU SVE-
MIRSKI PIRA-
TI, MIKI!

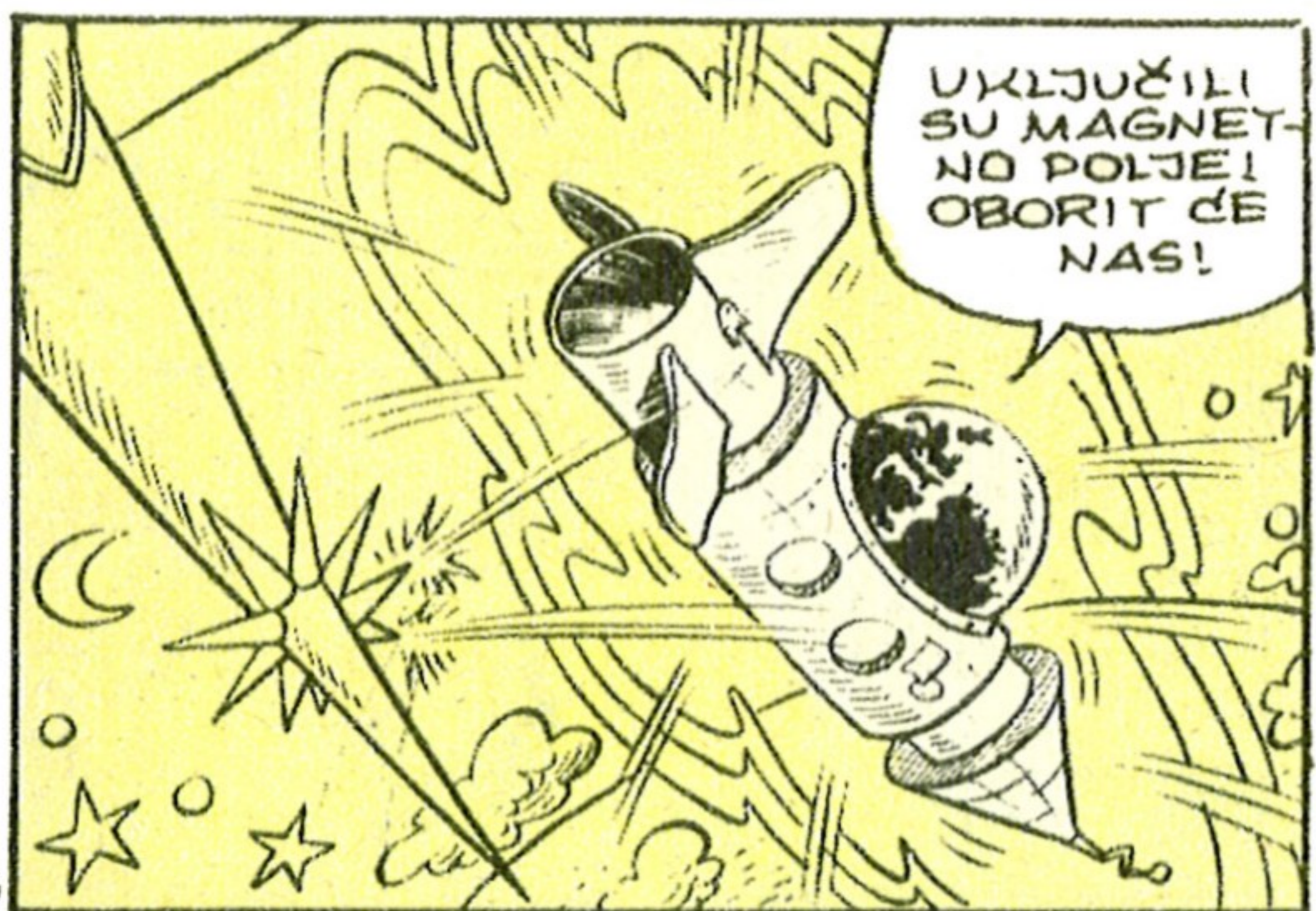

PA, KAŽITE IM
DA NEMAMO NI-
KAKVIH VRIJEDNIH
STVARI NA
BRODU!

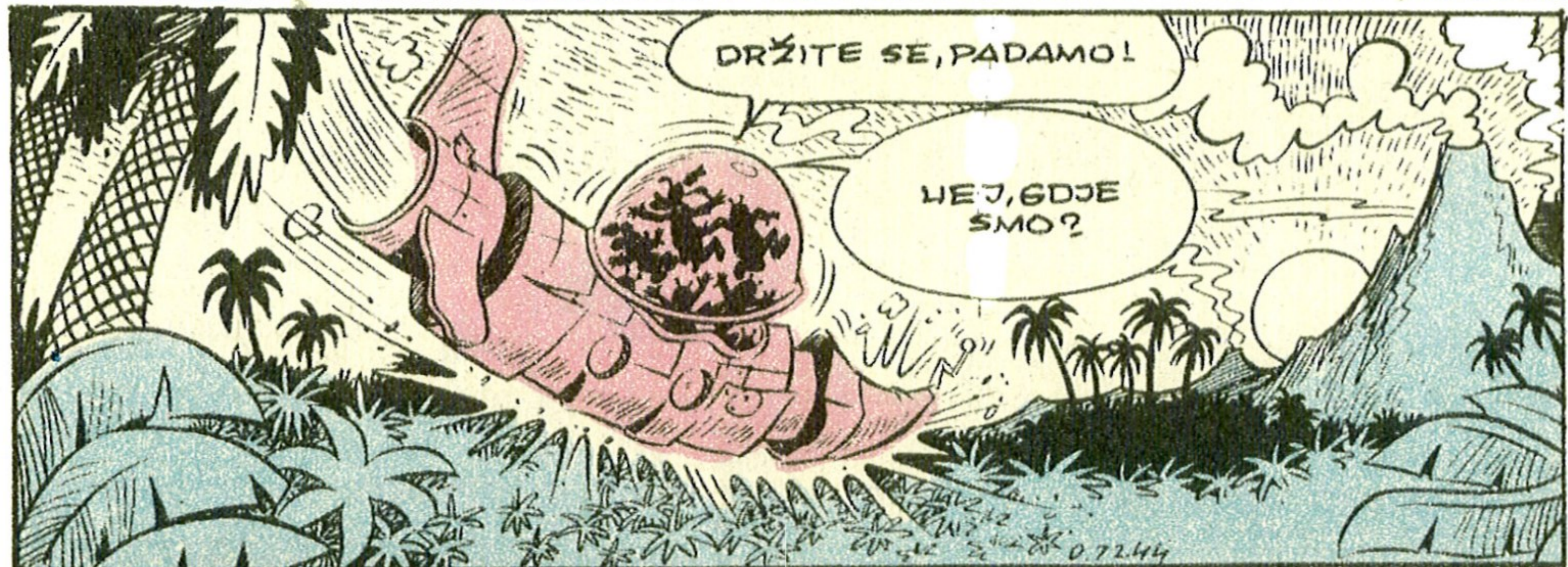
MISLIŠ DA ĆE
NAM VJERO-
VATI?

VZZZ!

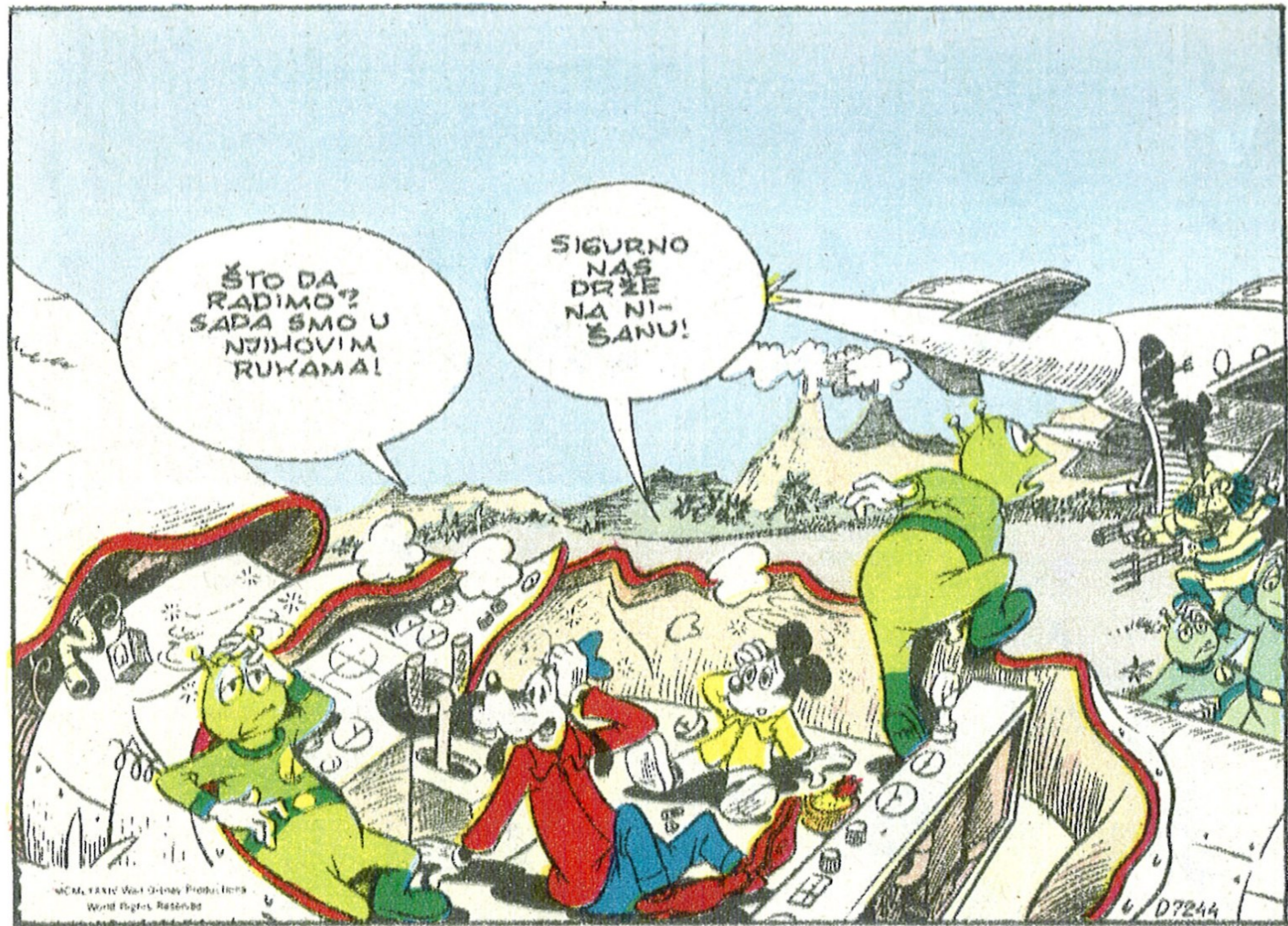

UKLJUČILI
SU MAGNET-
NO POLJE!
OBORIT ĆE
NAS!

DRŽITE SE, PADAMO!

HEJ, GDJE
SMO?

ŠTO DA RADIMO?
SADA SMO U
NJIHOVIM
RUKAMA!

SIGURNO
NAS
DRŽE
NA NI-
ŠANU!

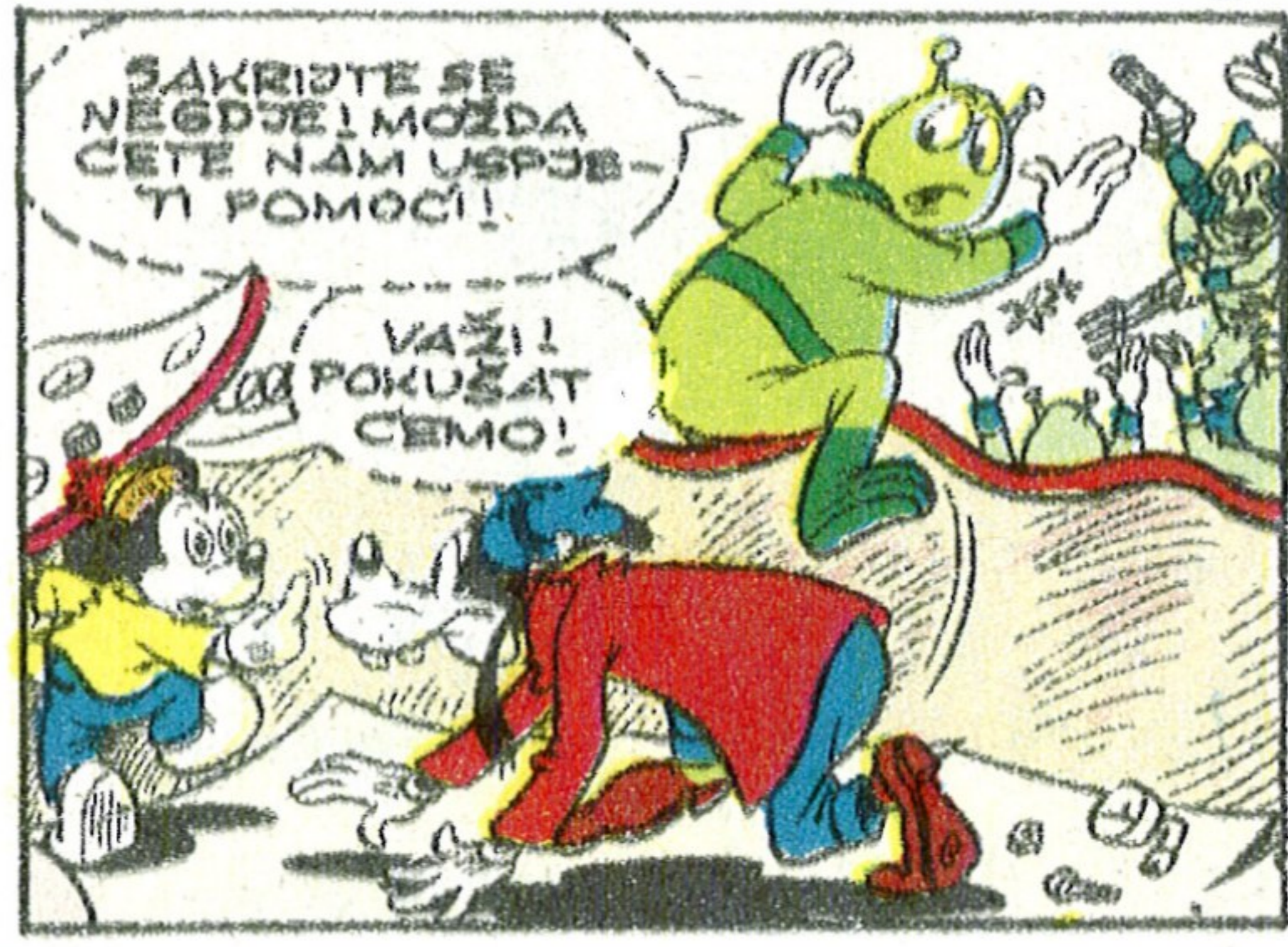
© M. YANIK Walt Disney Productions
World Rights Reserved

D7244

NISU SVE IZGUBLJENI!
SARSONCI NE ZNAJU
DA STE I VI NA
BRODU, ZEM-
LJANI!

P. 7244

SAKRIJTE SE
NEGdje! MOZDA
CETE NAM USPJE-
TI POMOCI!

VAŽI!
POKUŠAT
ĆEMO!

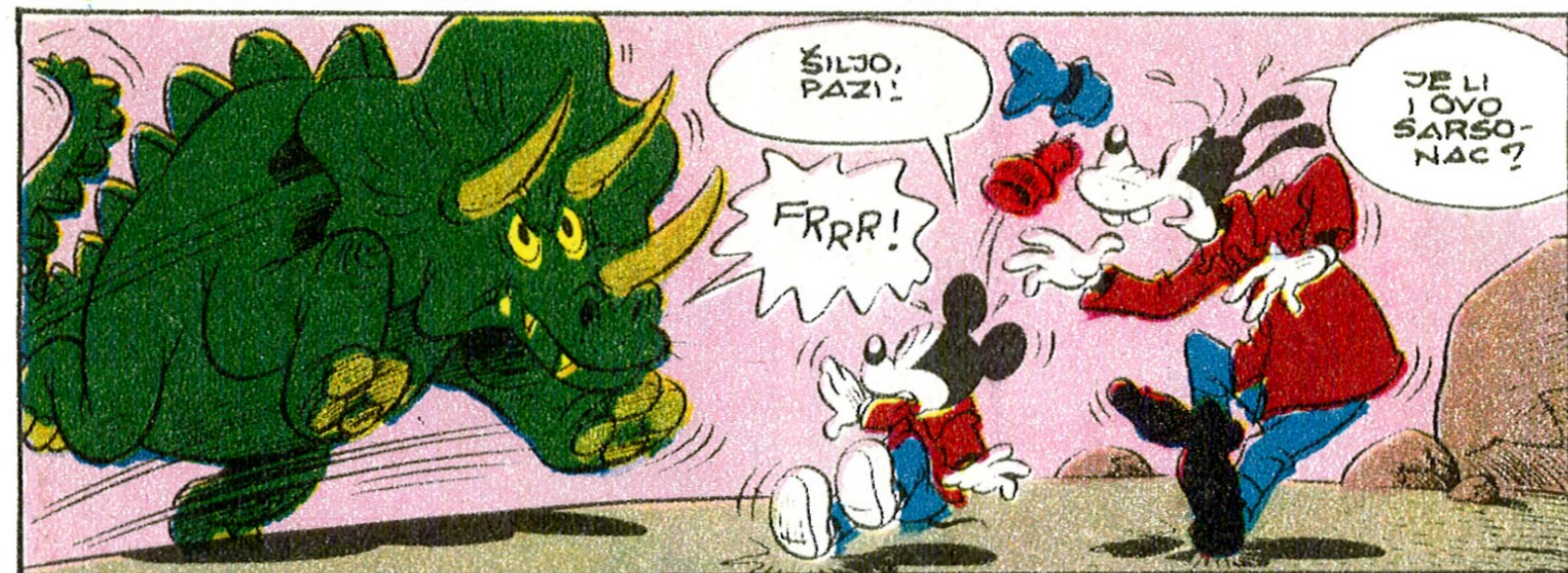
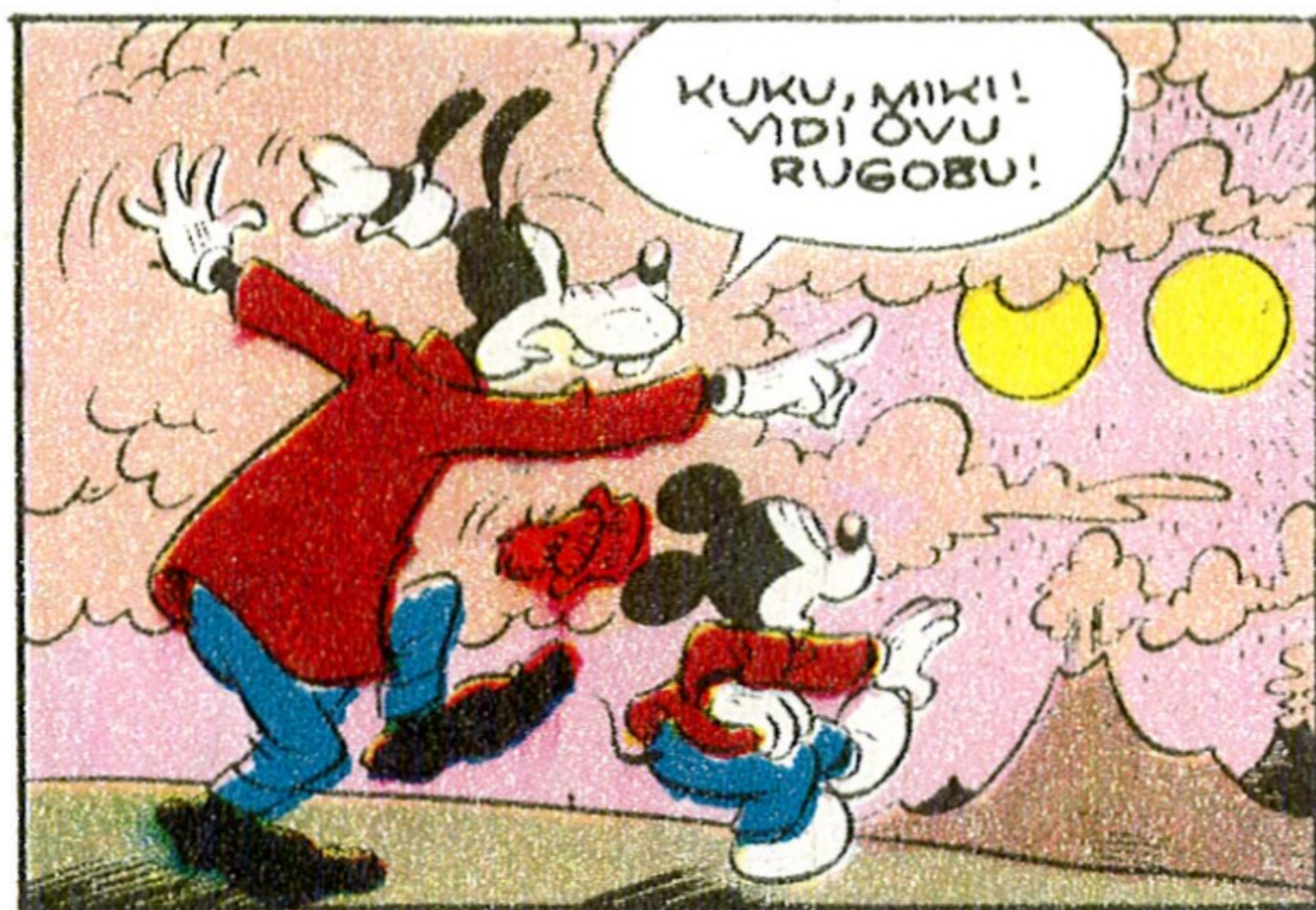

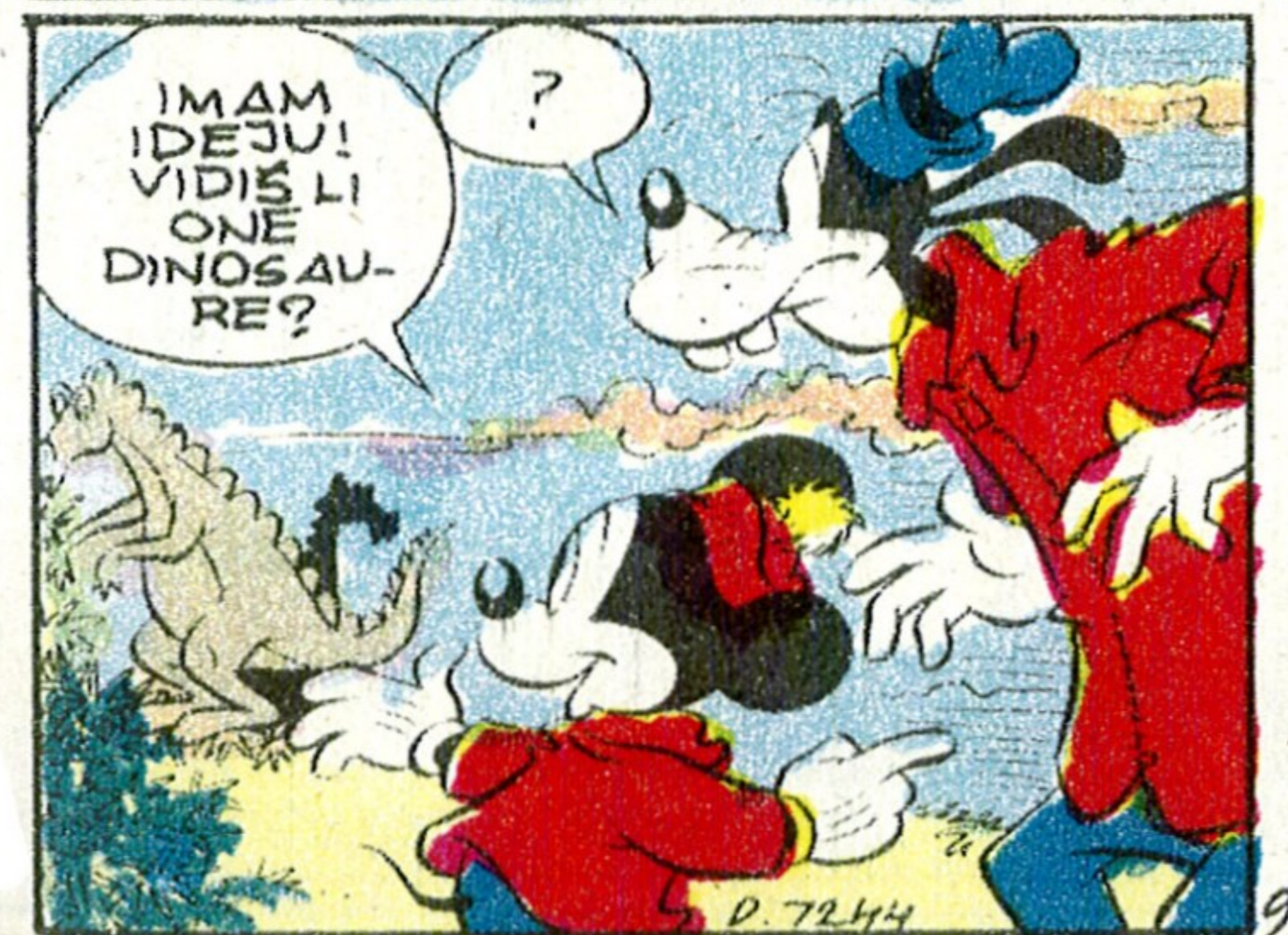
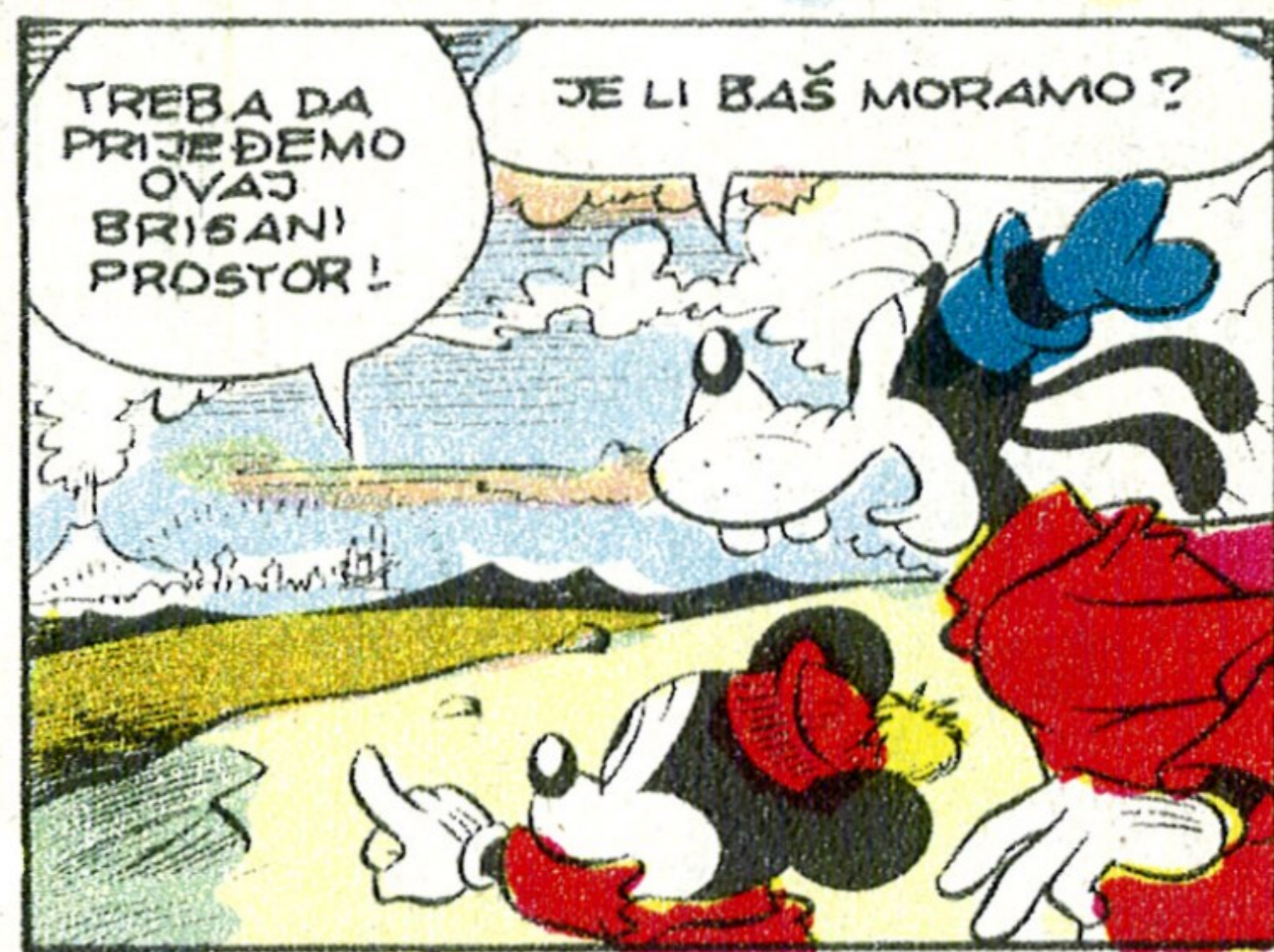
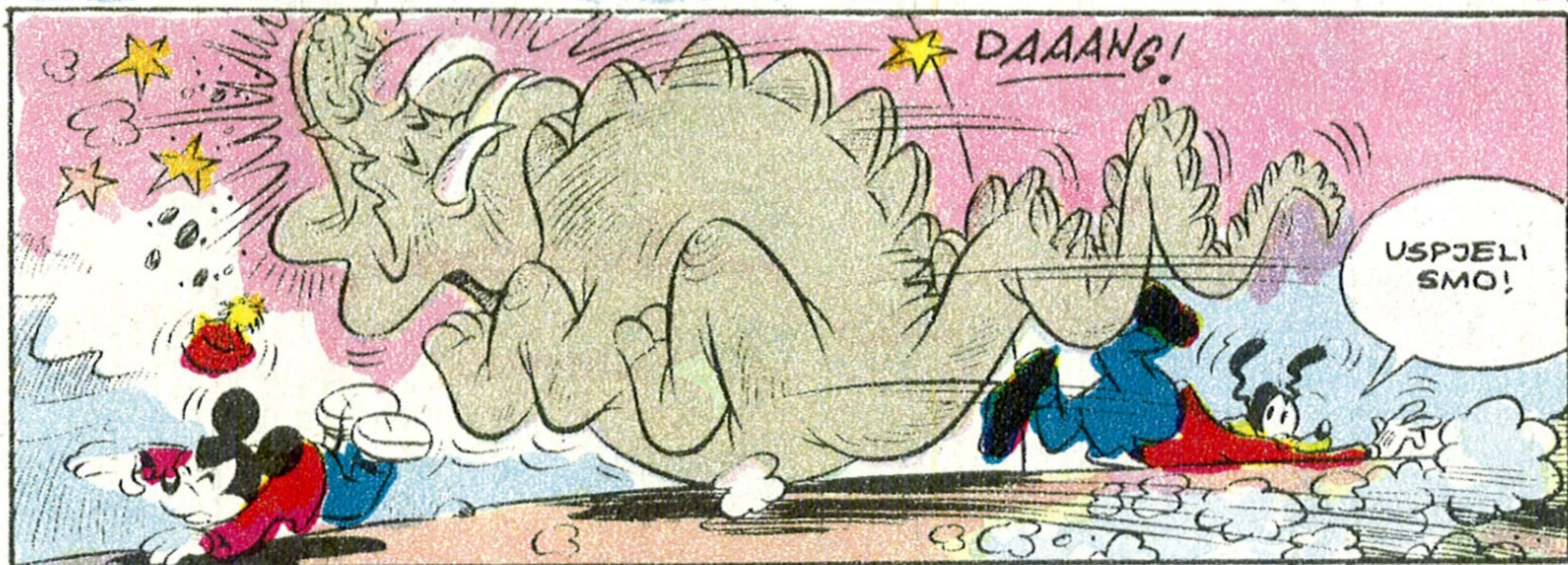
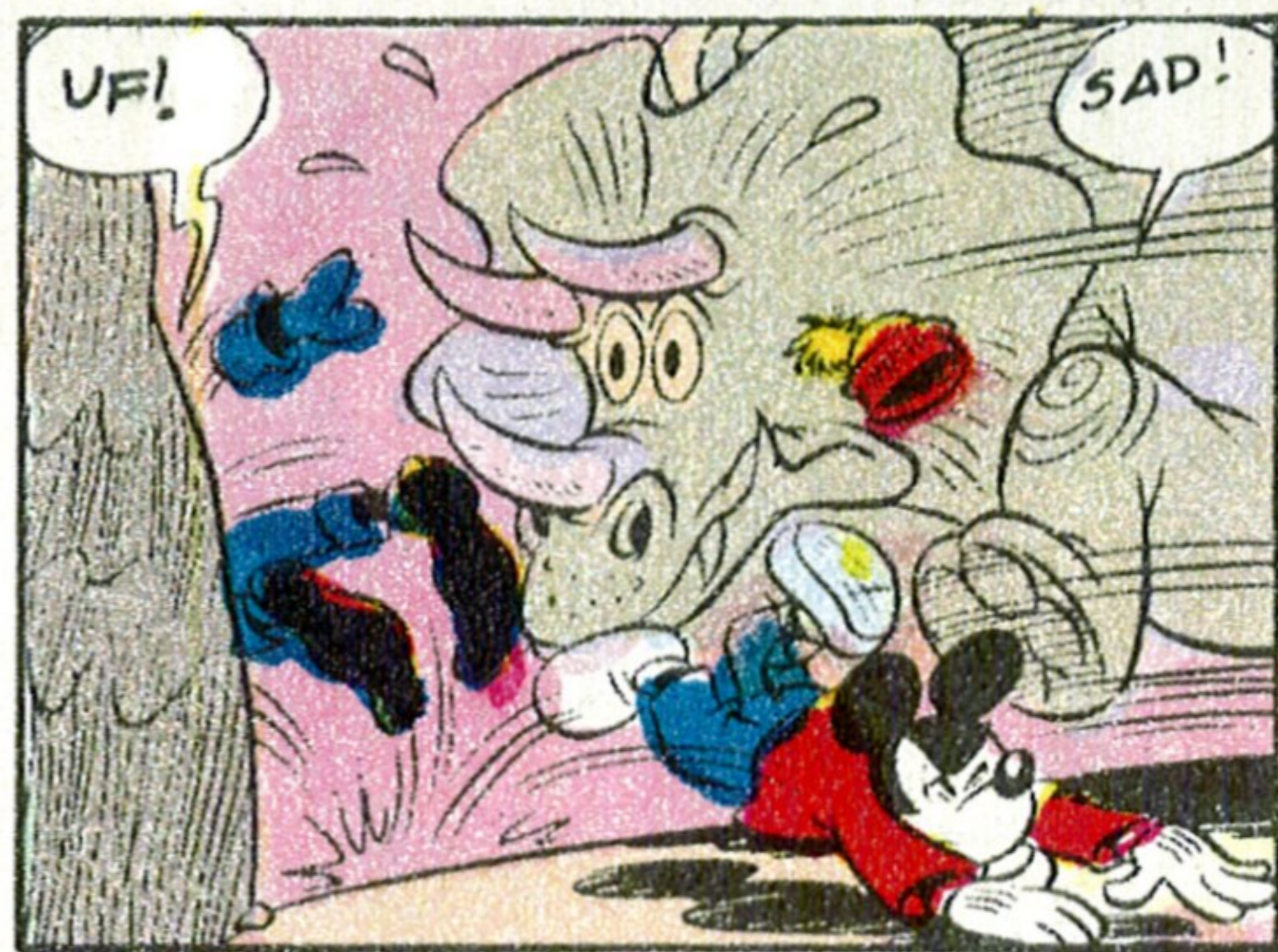
SVE SMO
IH ZARO-
BILI!
VODITE
IH!

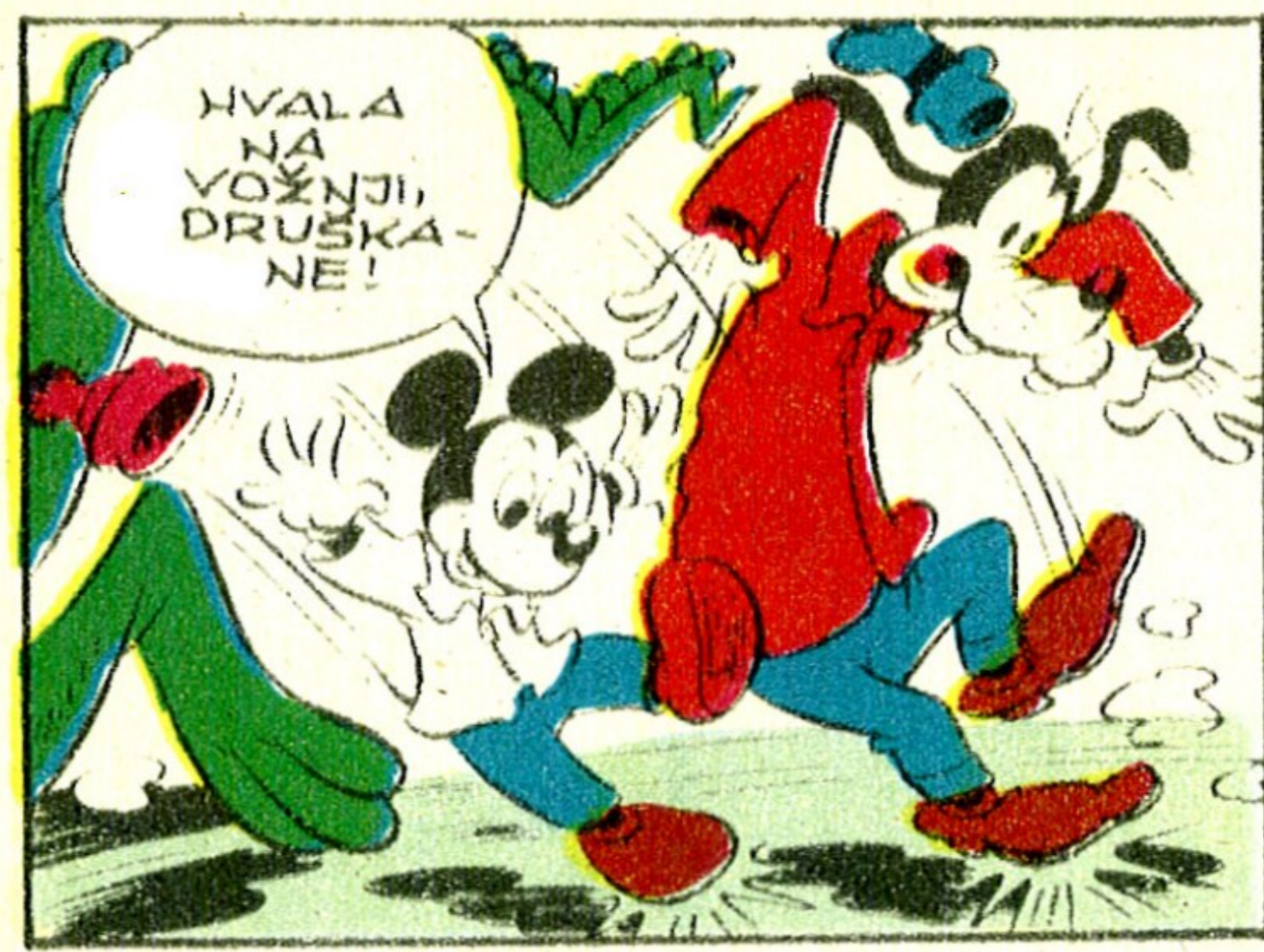
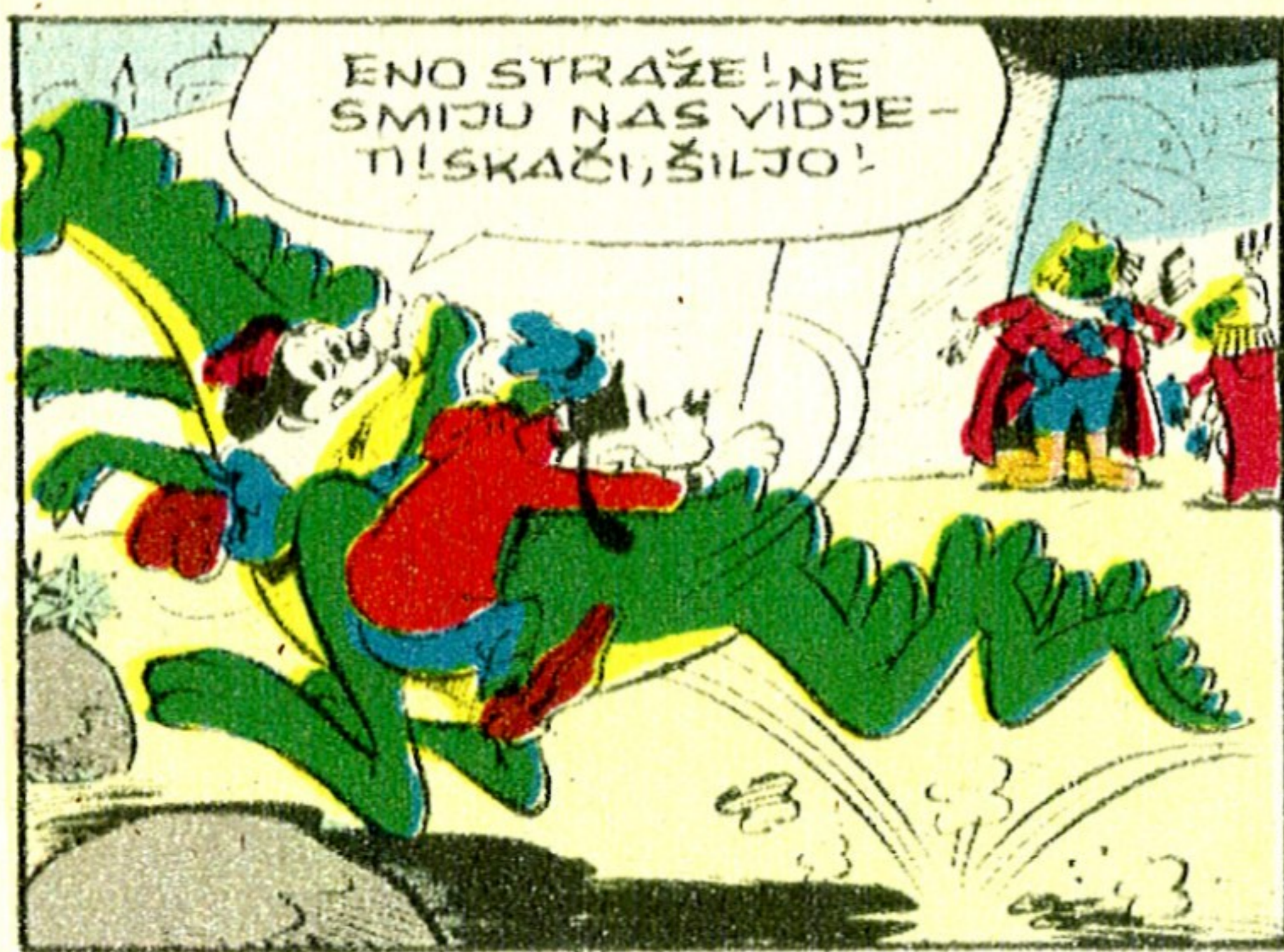
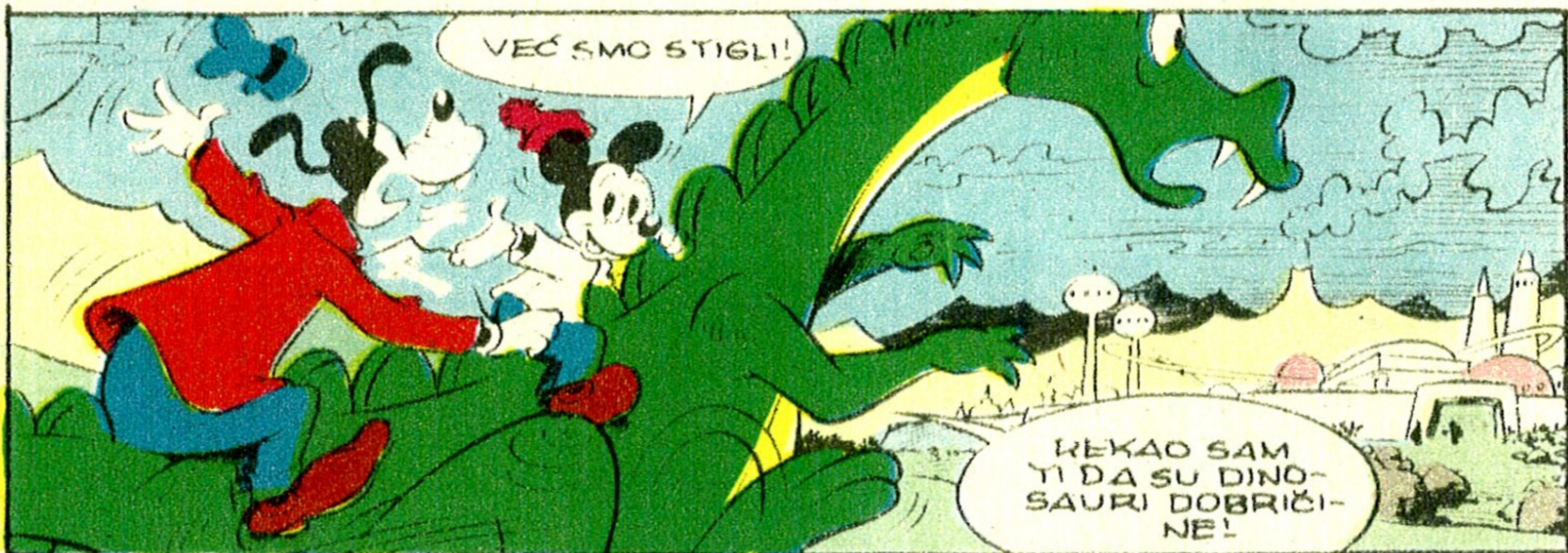
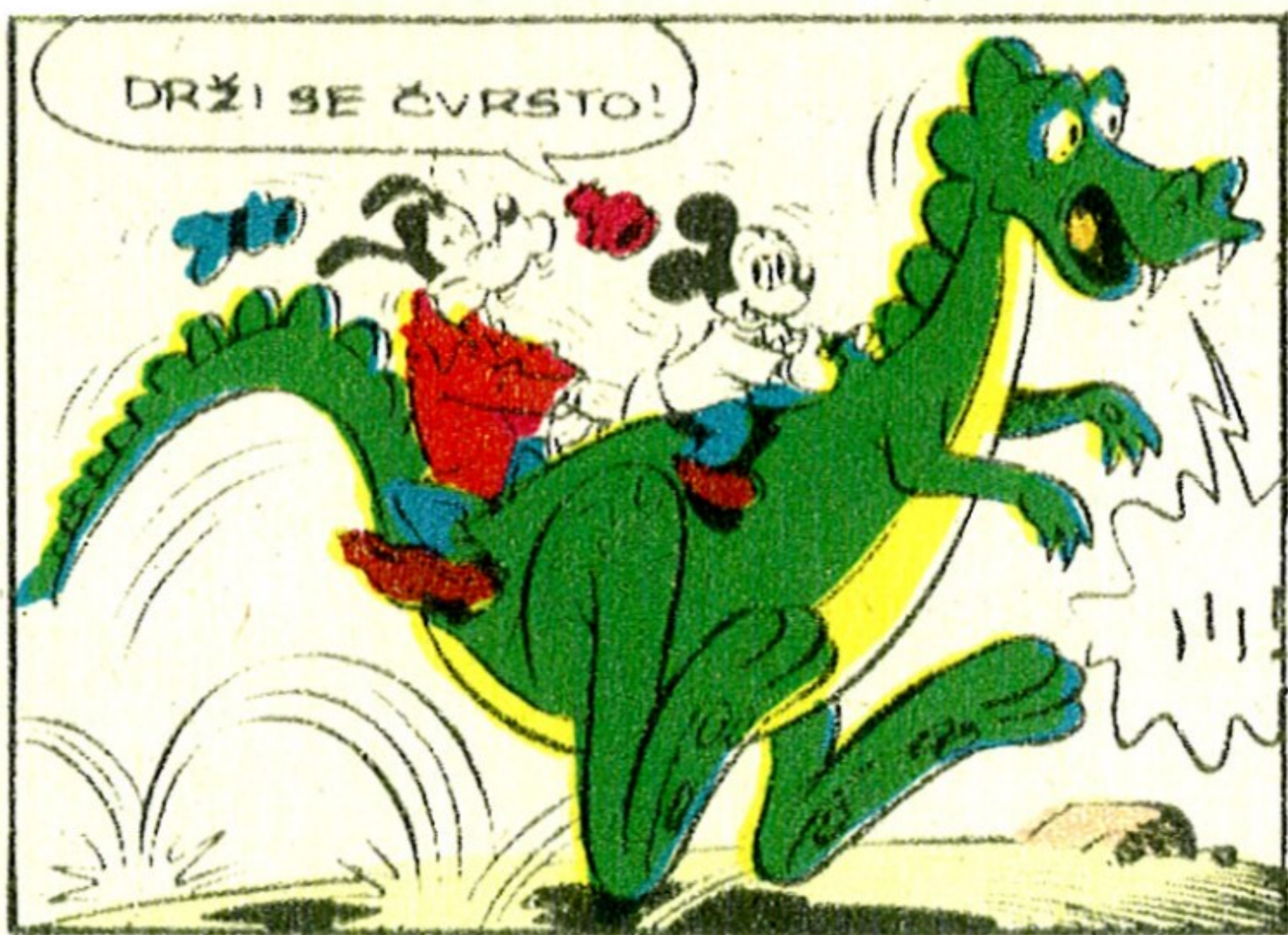
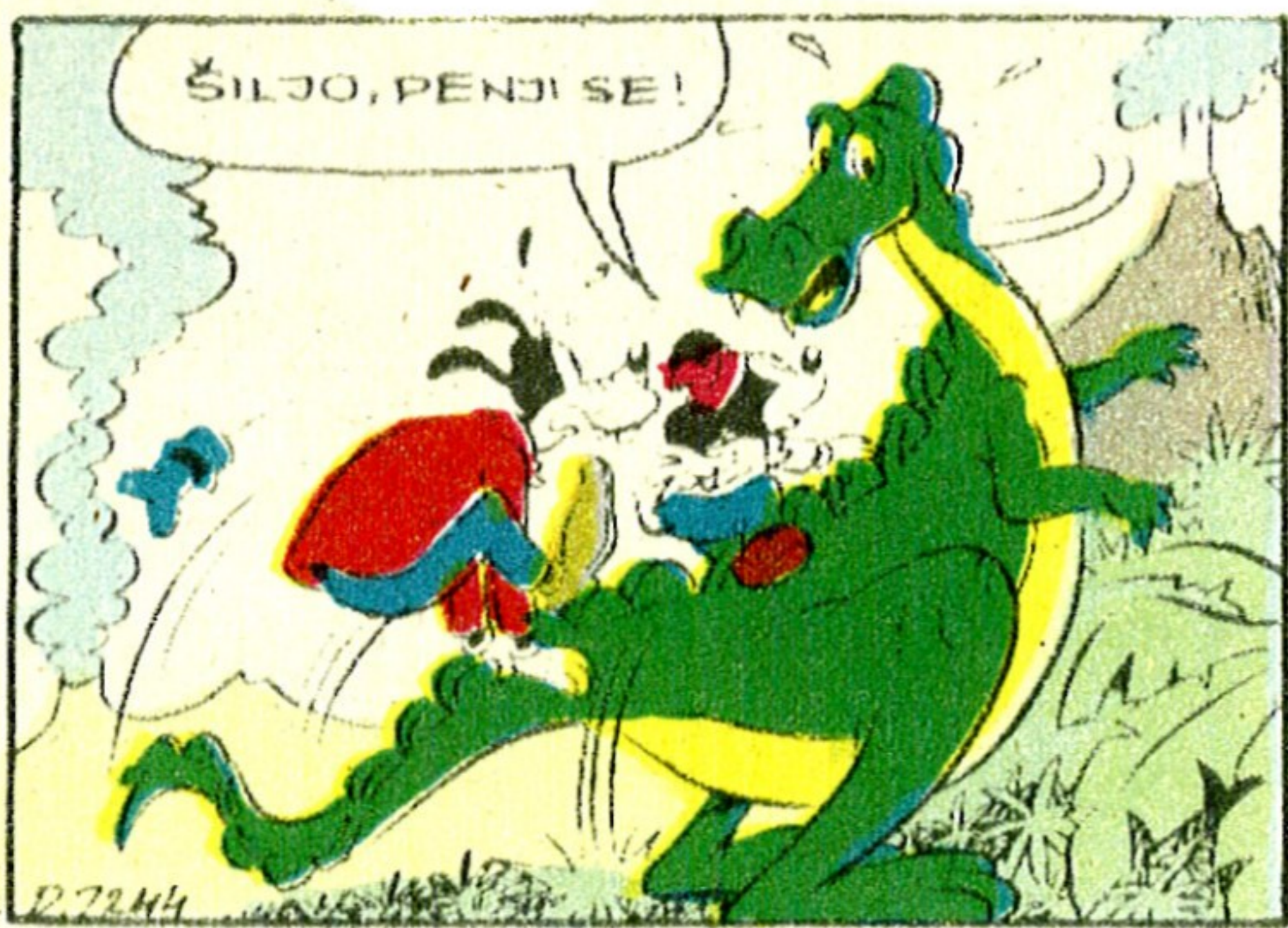

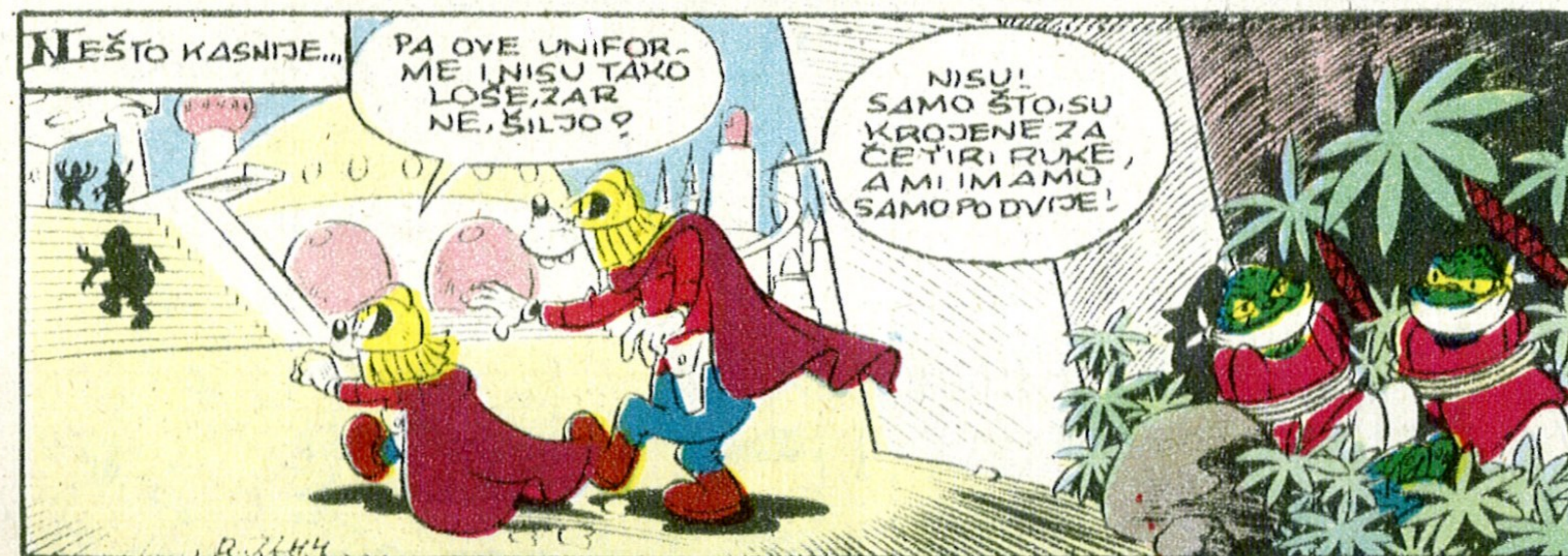
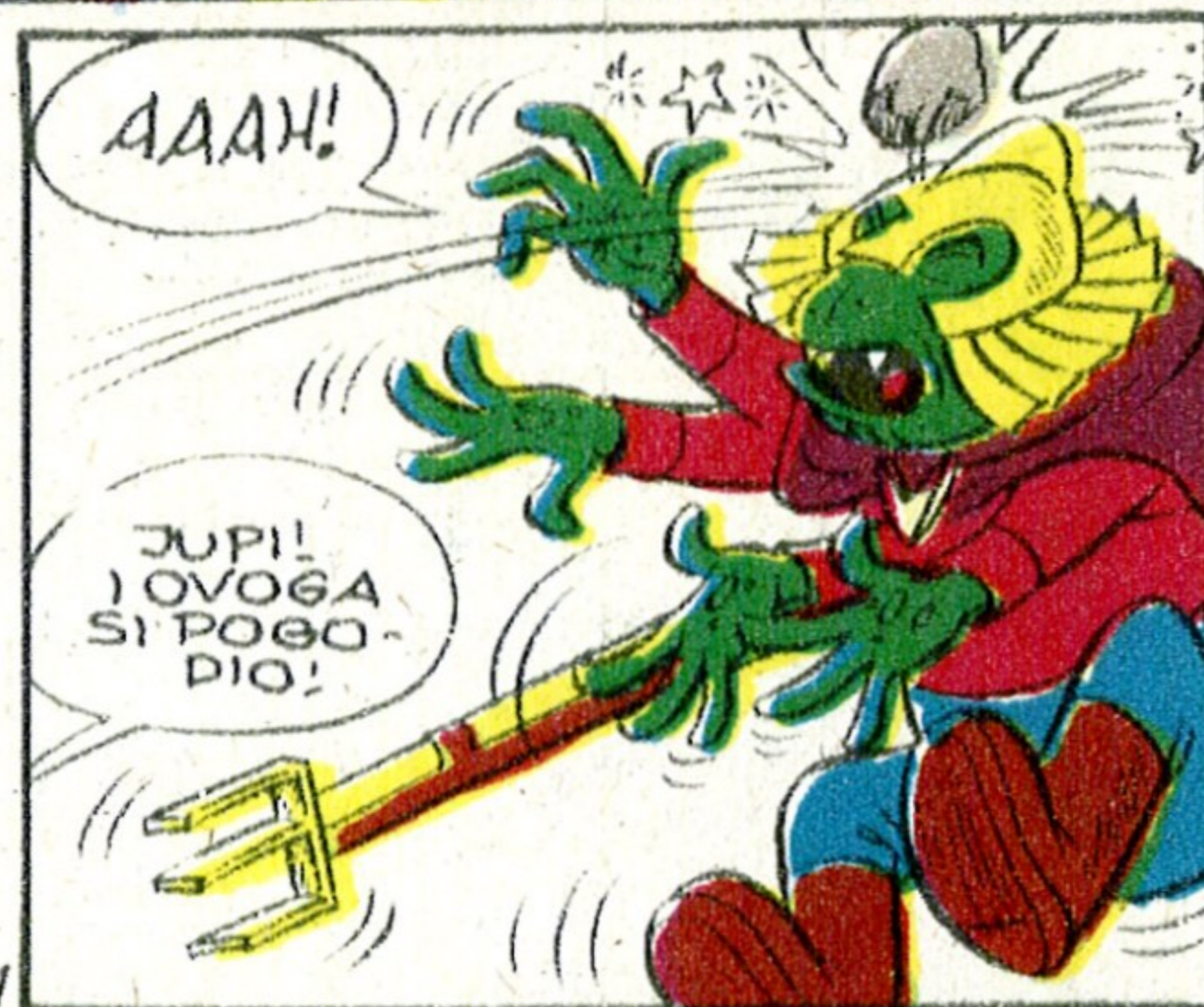
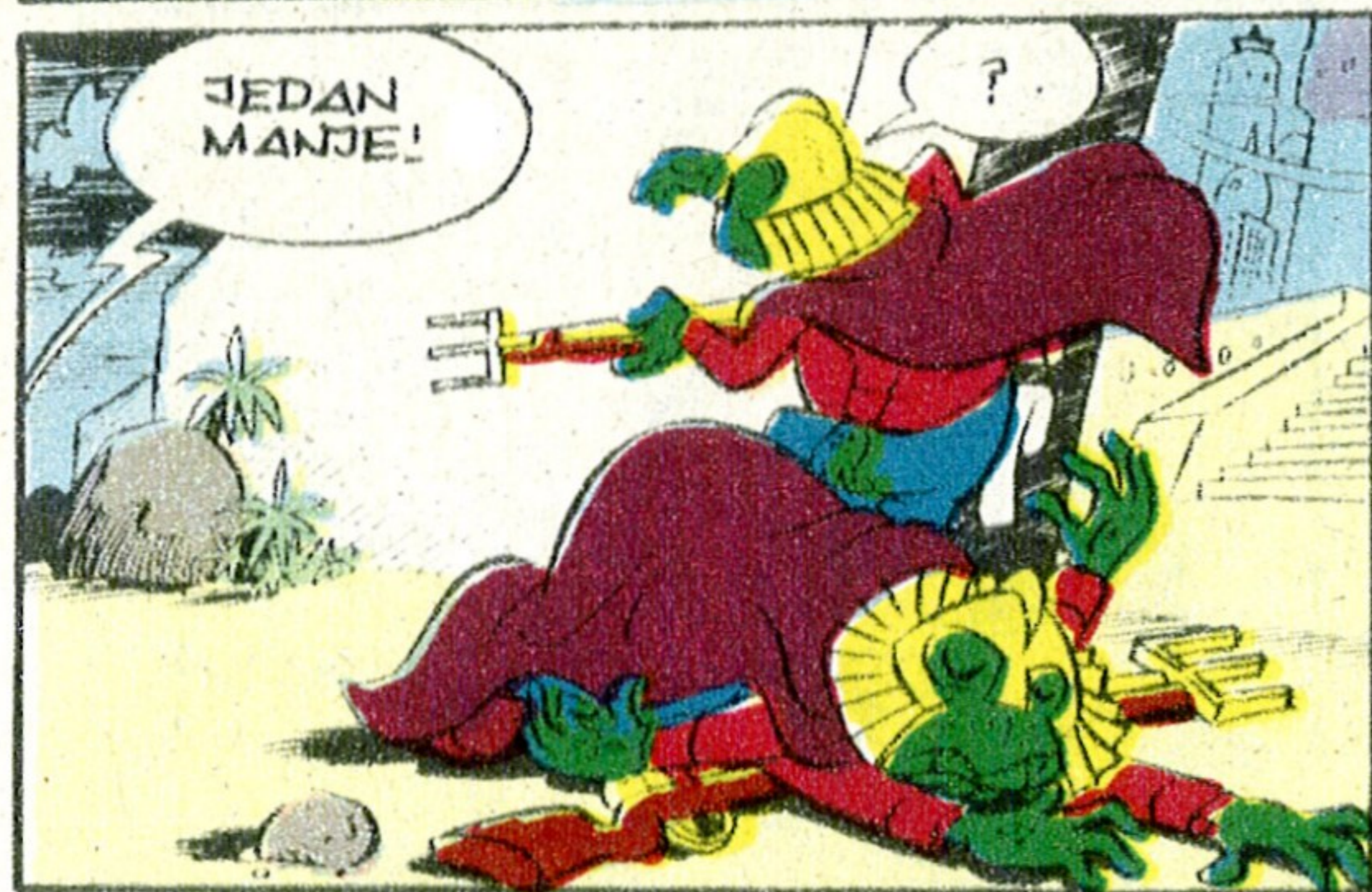
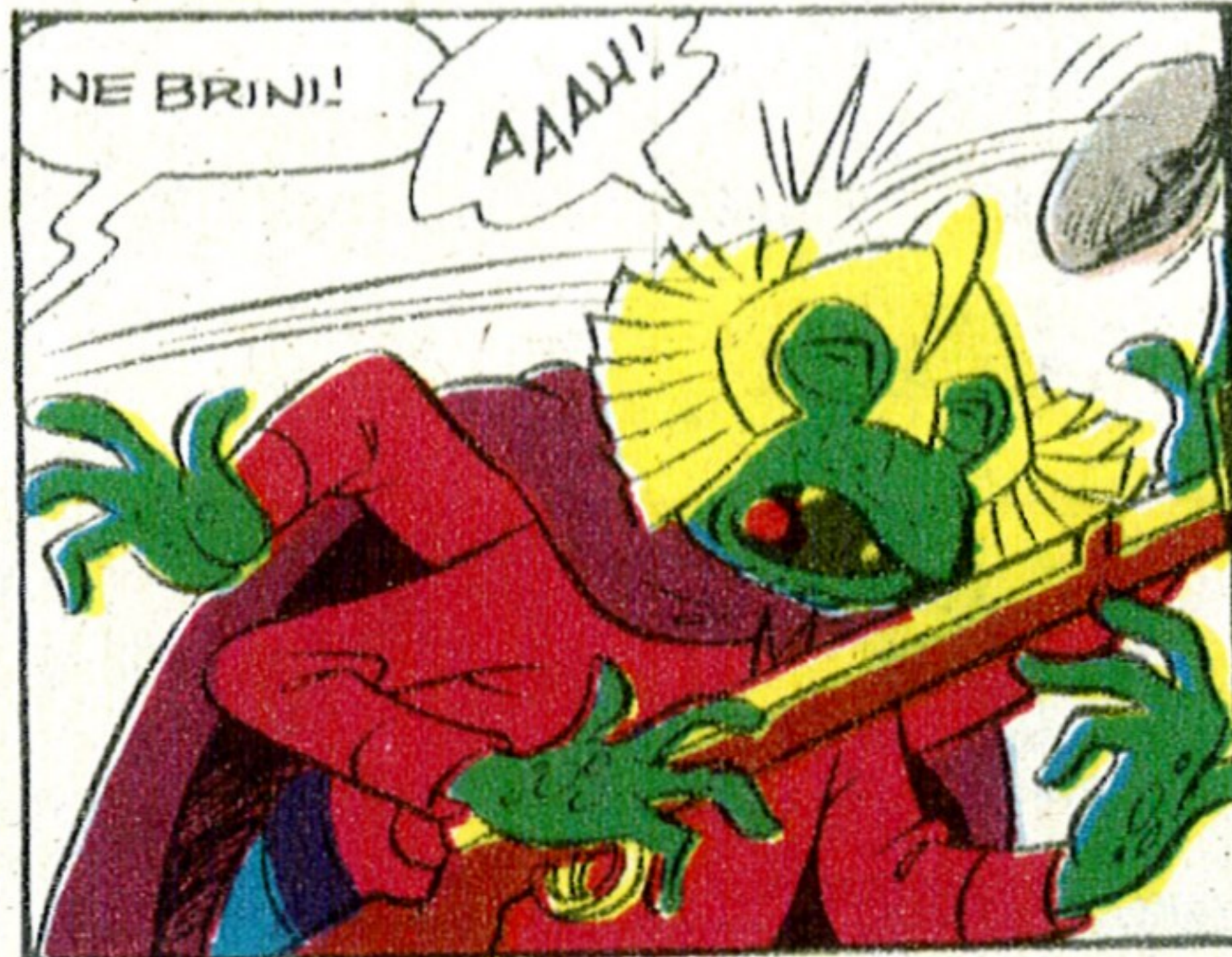
OVI NE SUŠE
VRIJEME!

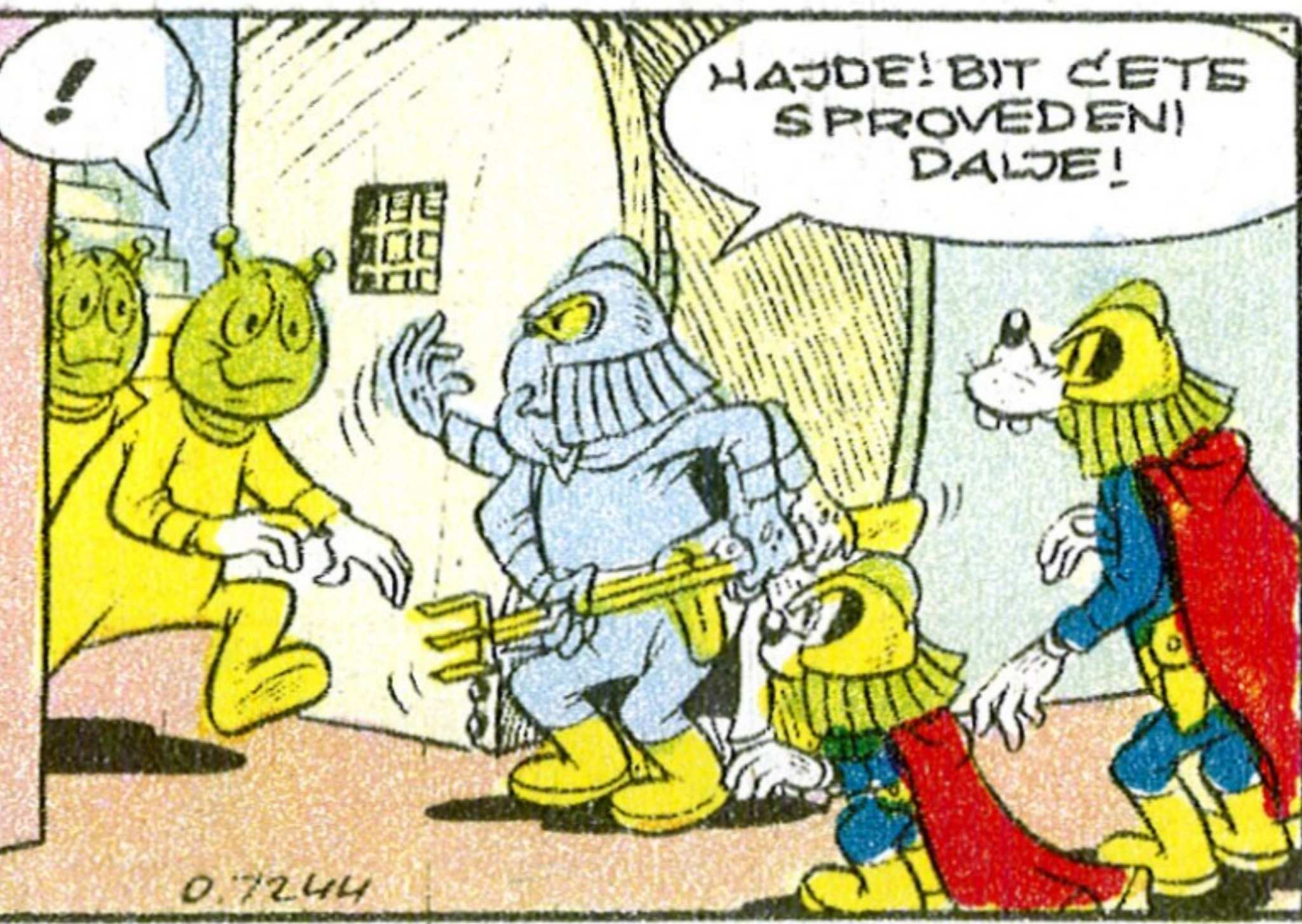
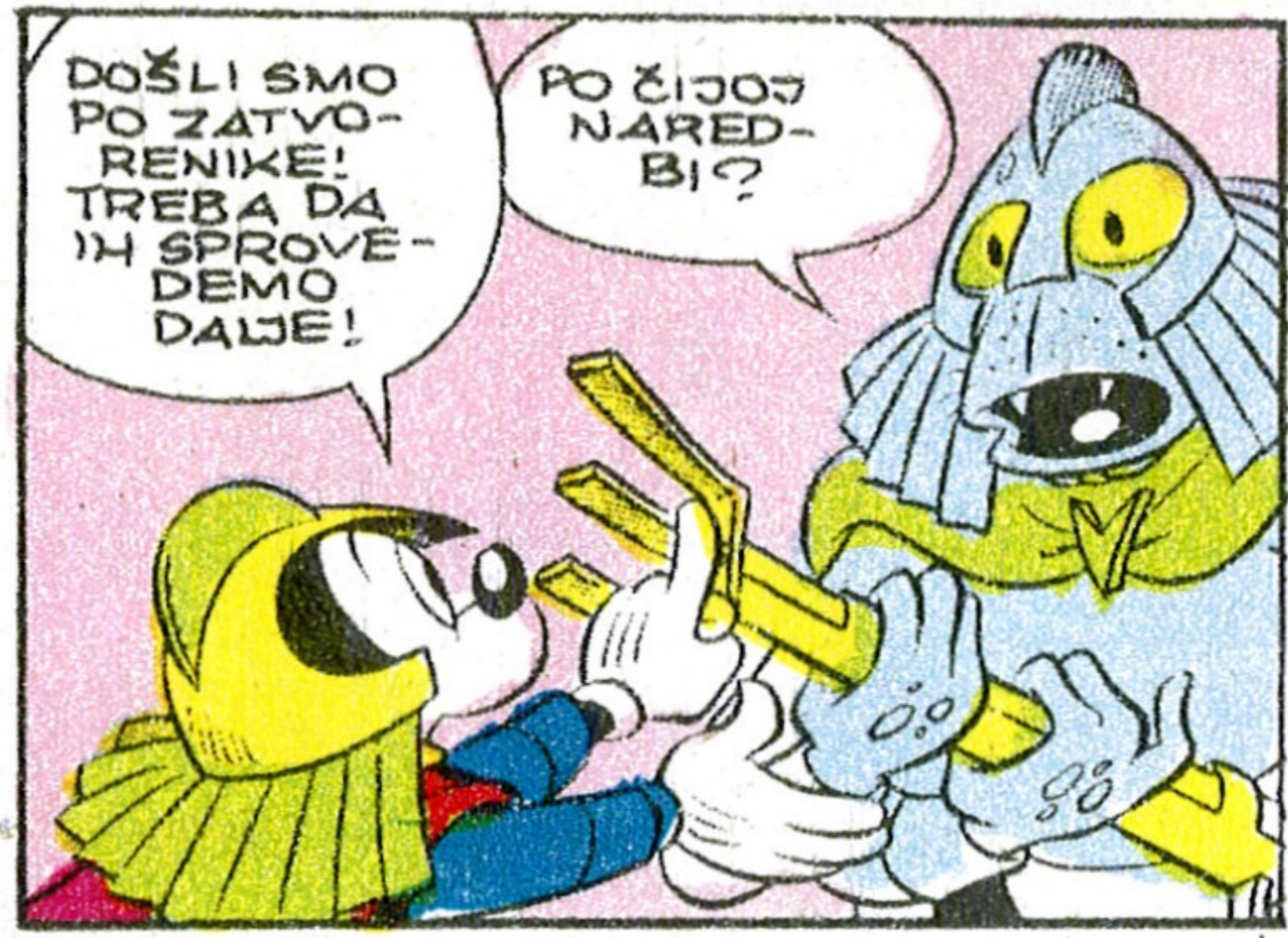
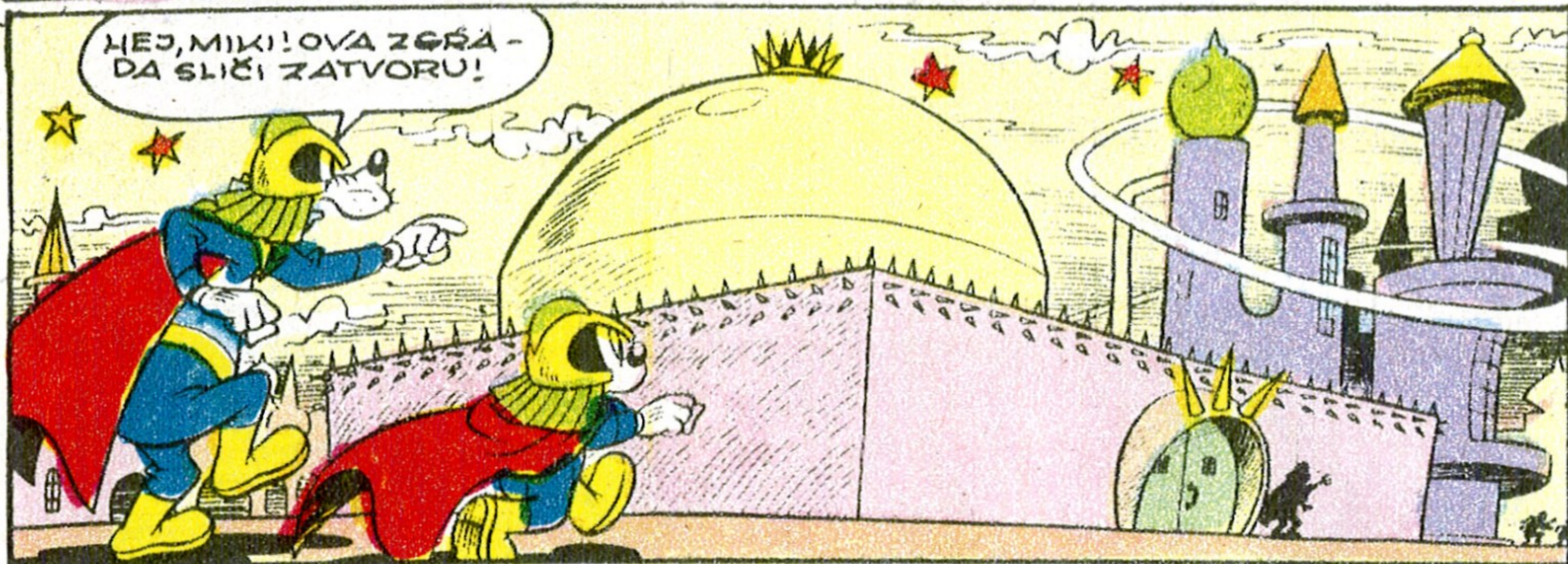
A KAKO DA IM
POMOŽEMO,
MIKI?

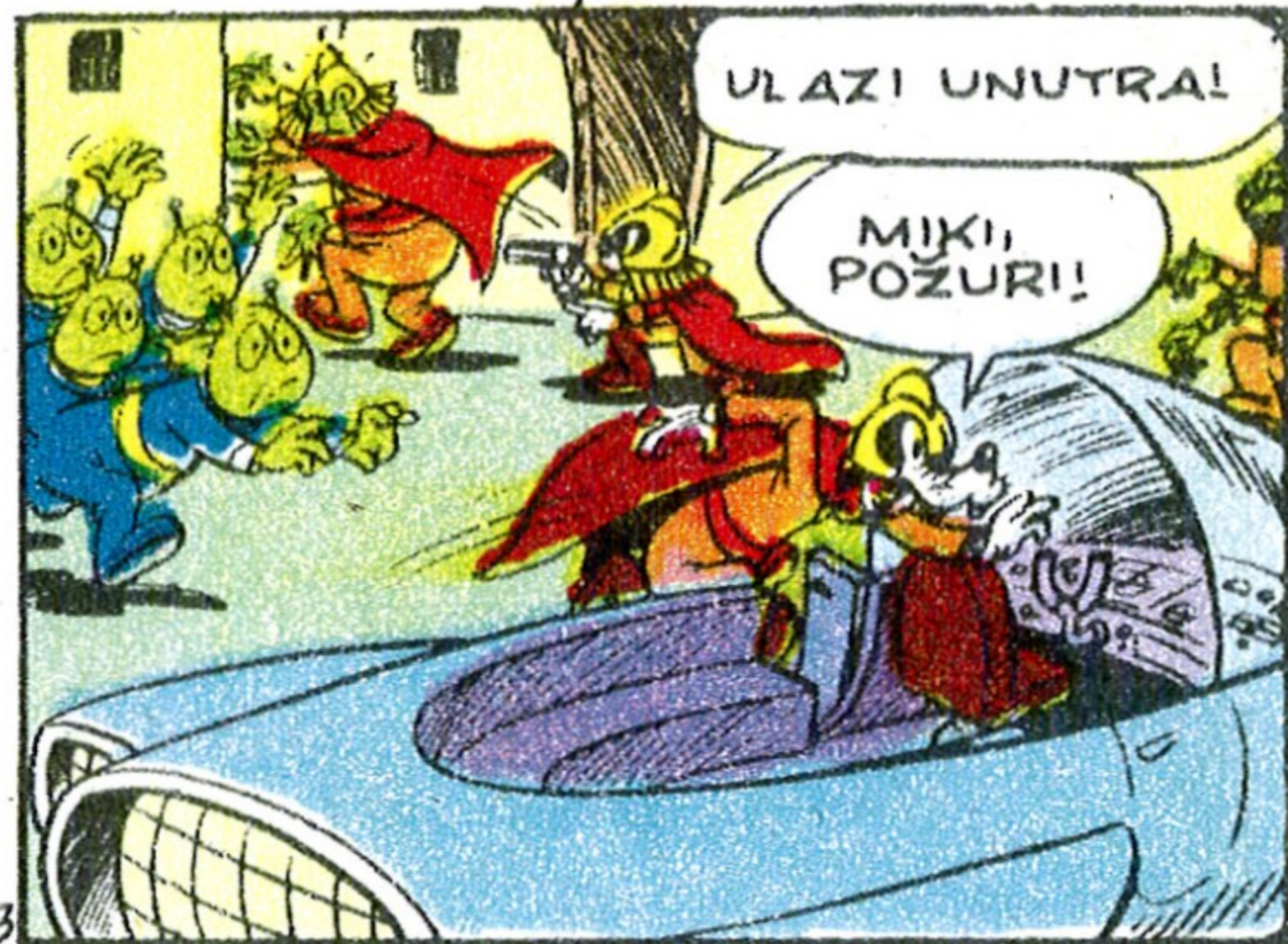
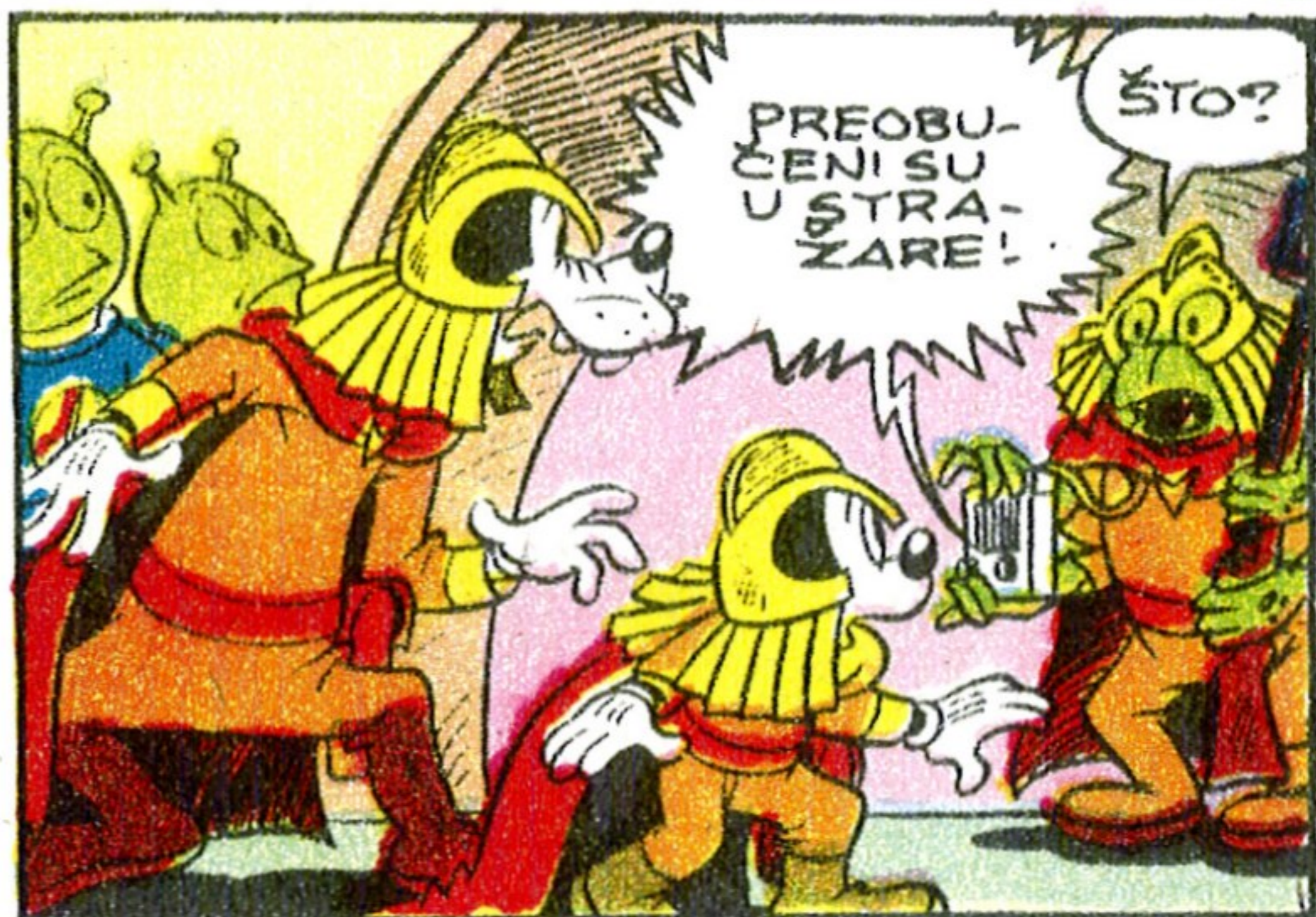
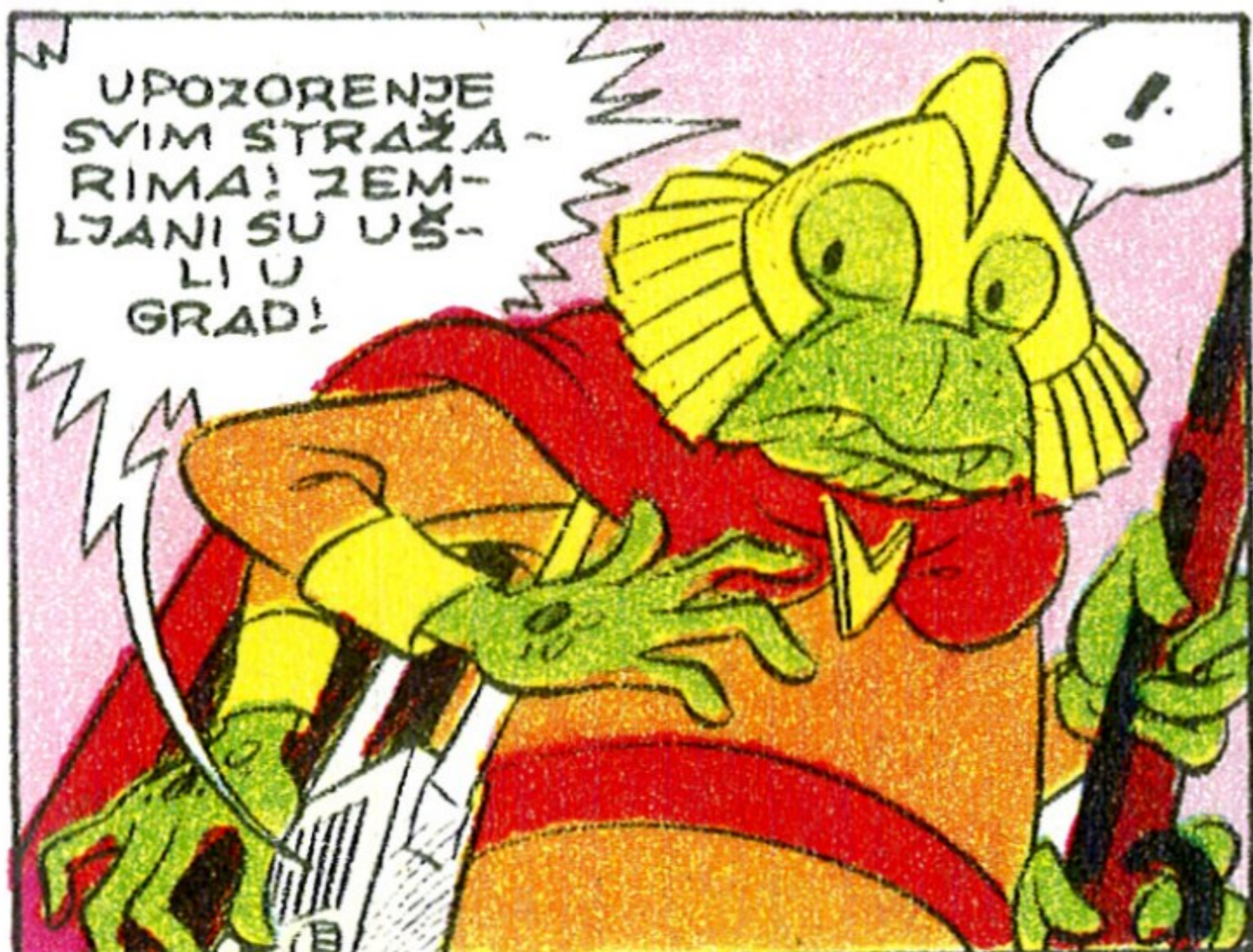

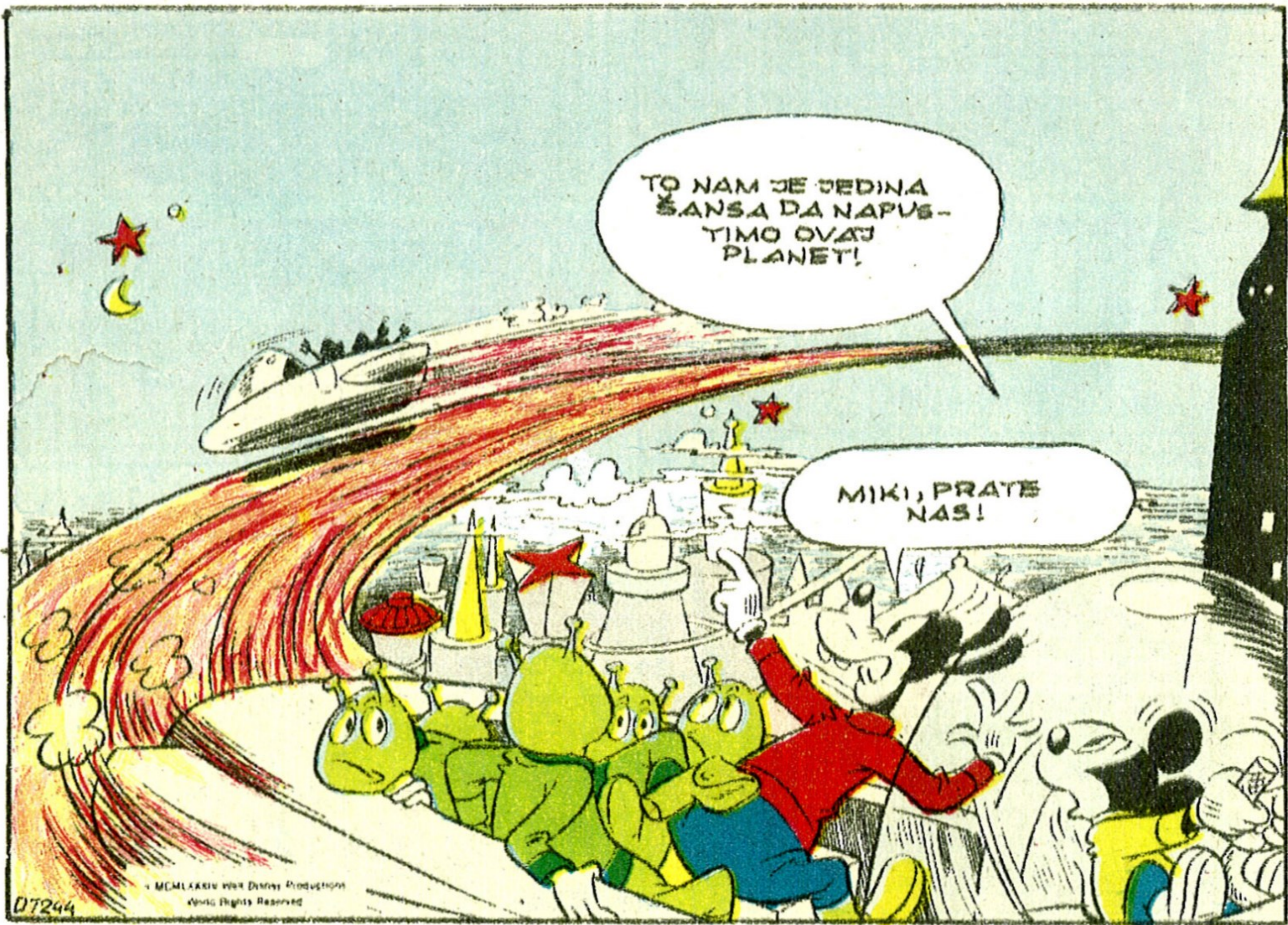

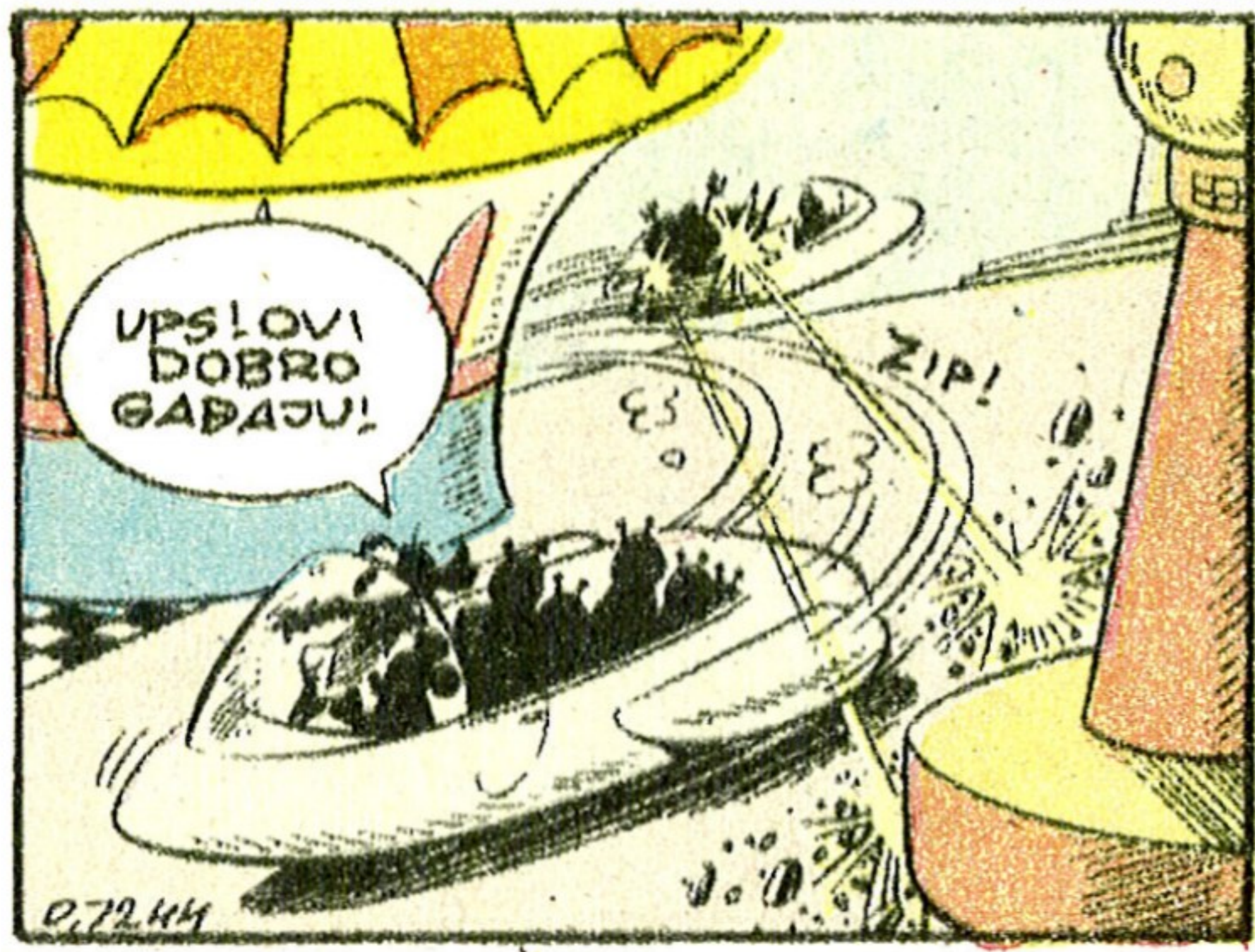

TO NAM JE JEDINA ŠANSA DA NAPUŠTIMO OVAJ PLANET!

MIKI, PRATE NAS!

MCM LARKIN WAR Disney Productions
All Rights Reserved

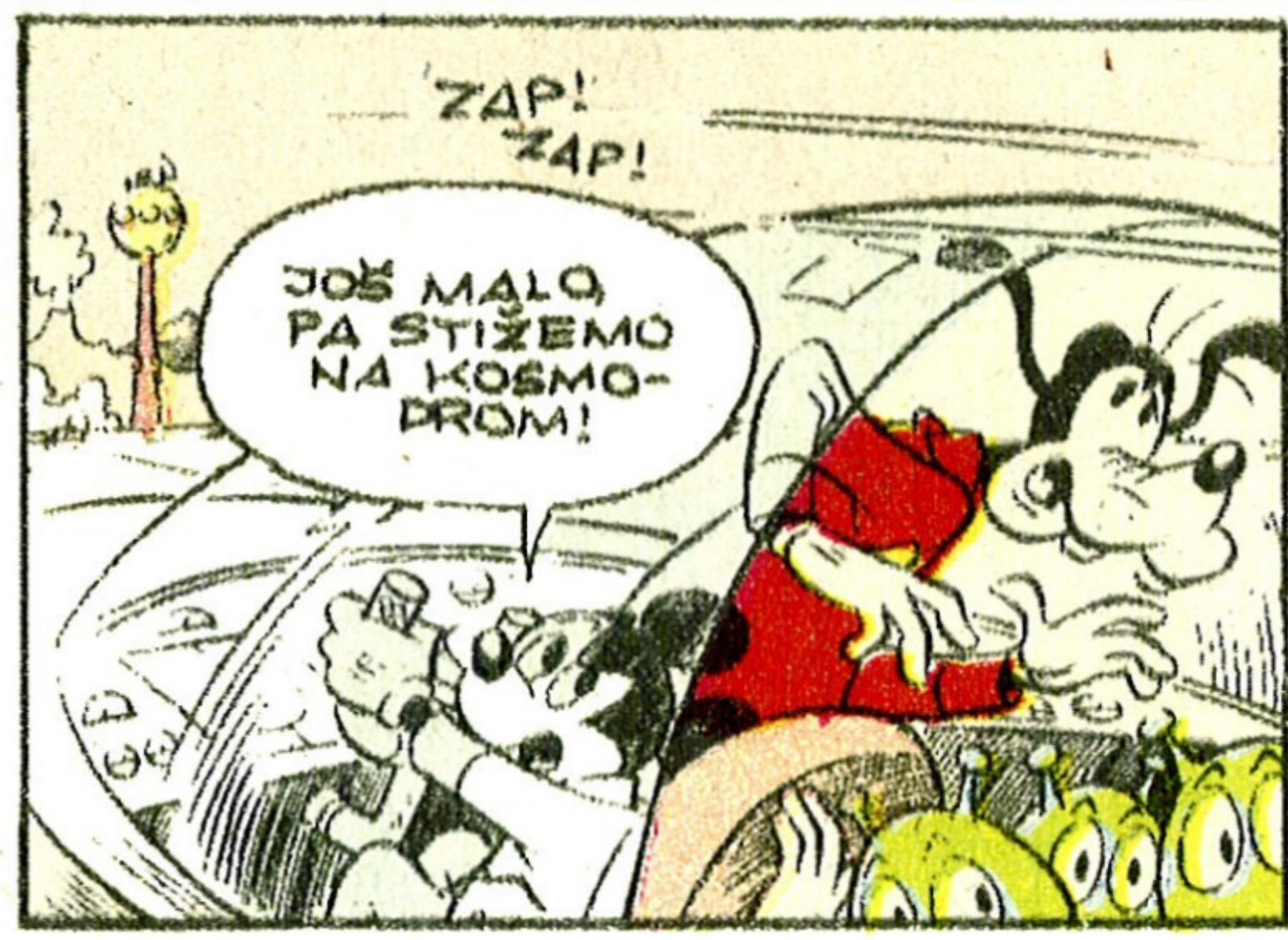
DT244

UPS! OVI DOBRO GABAJU!

ZIP!

0.72.44

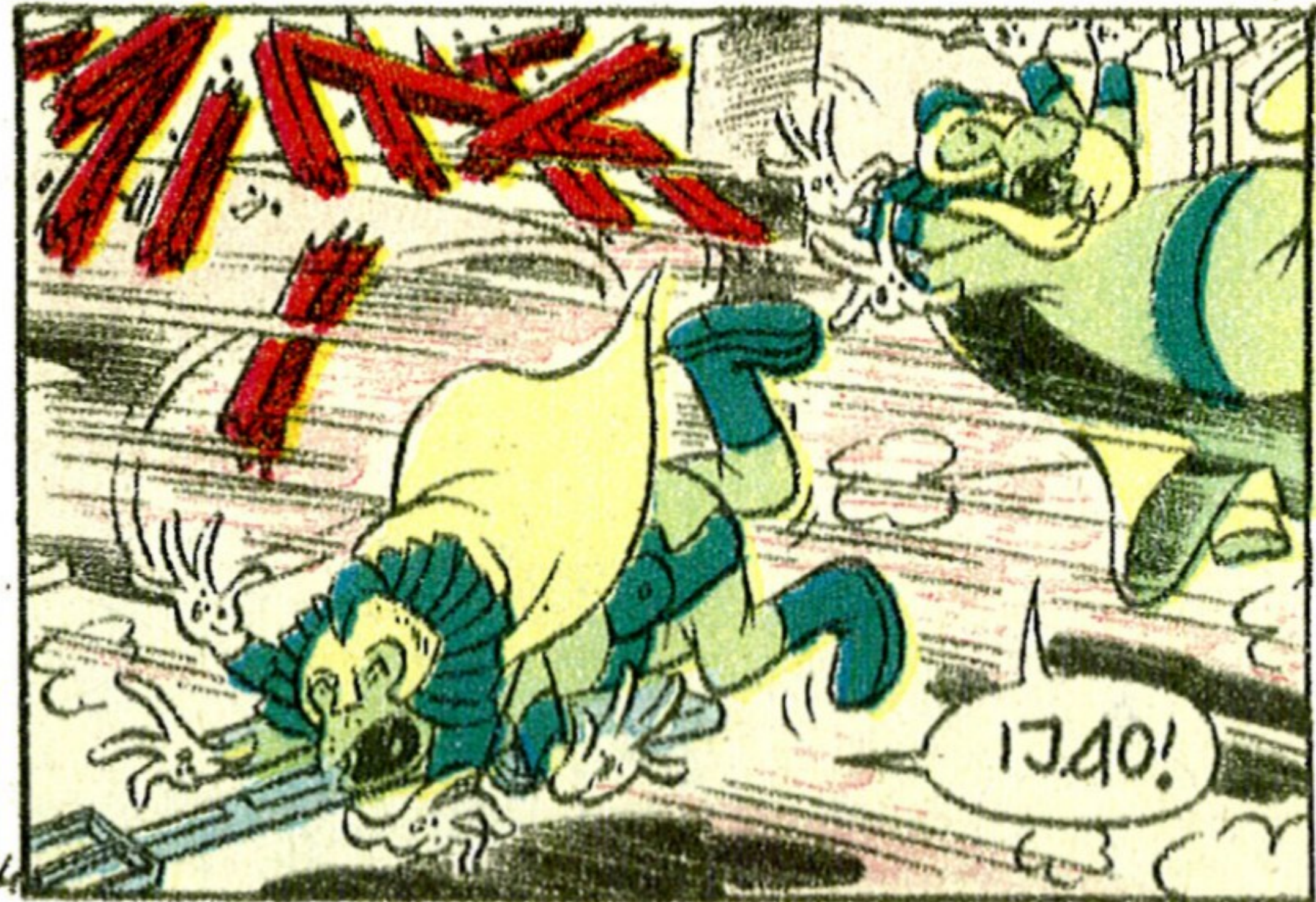
ZAP!
ZAP!

JOŠ MALO, PA STIŽEMO NA KOSMODROM!

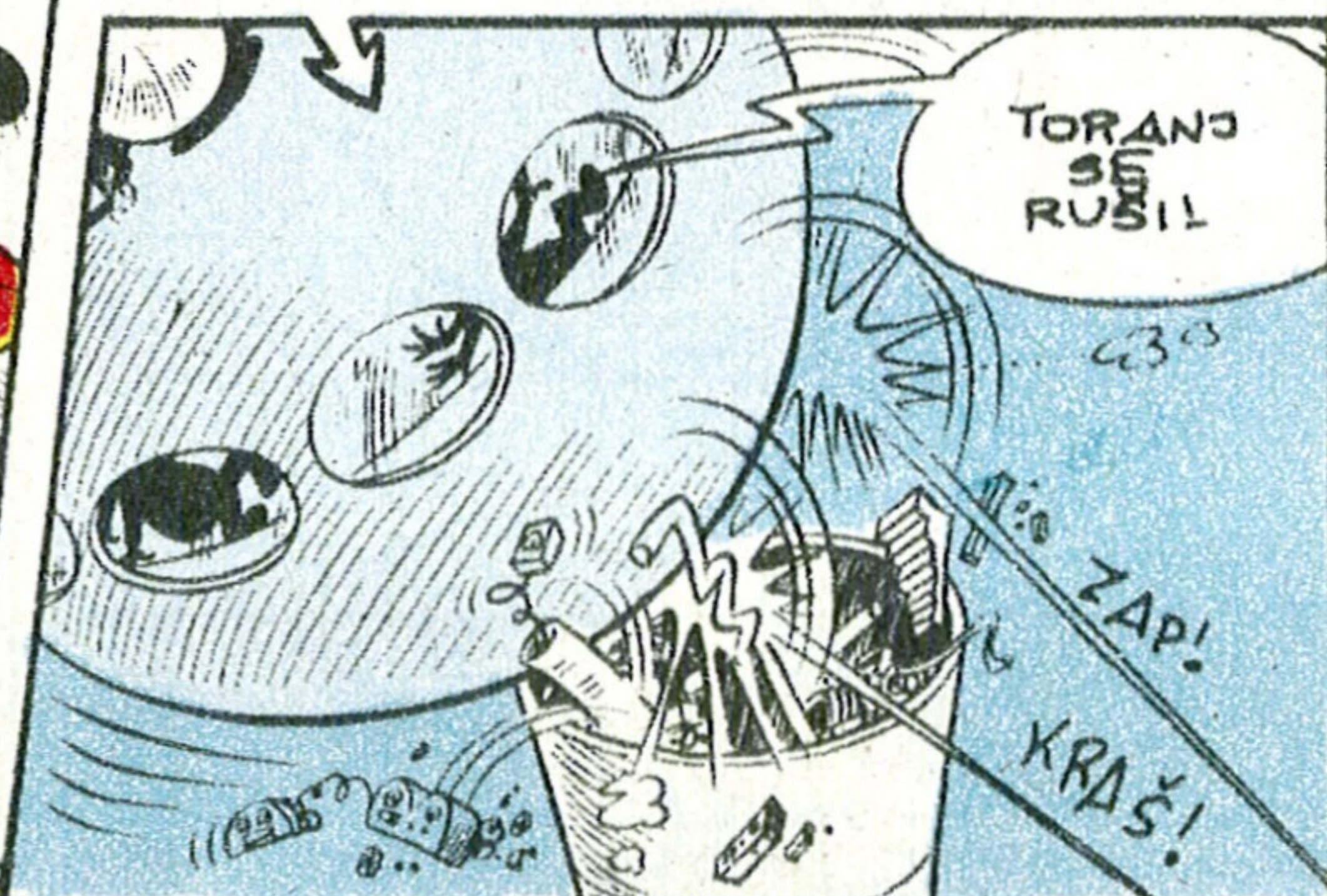
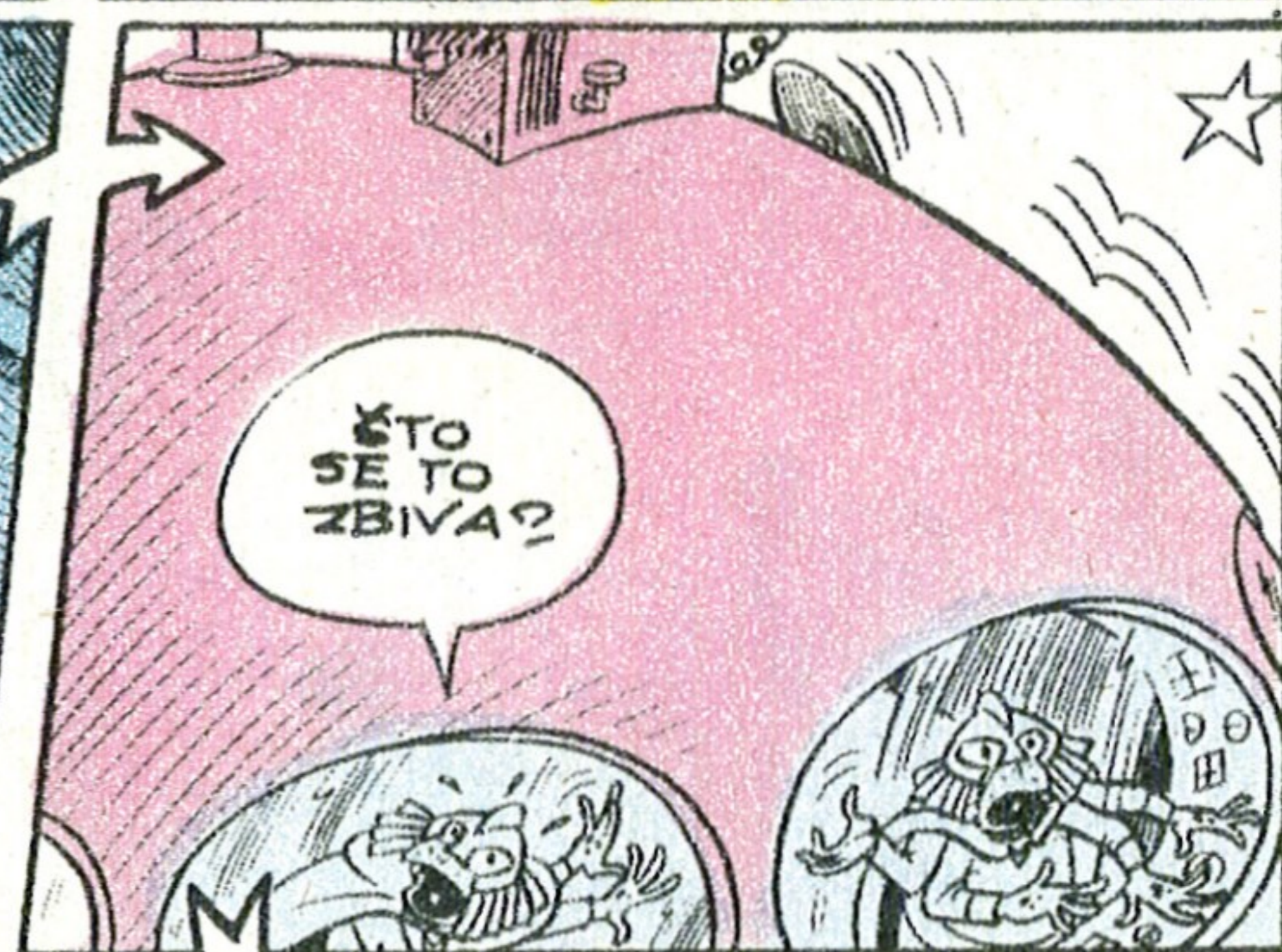
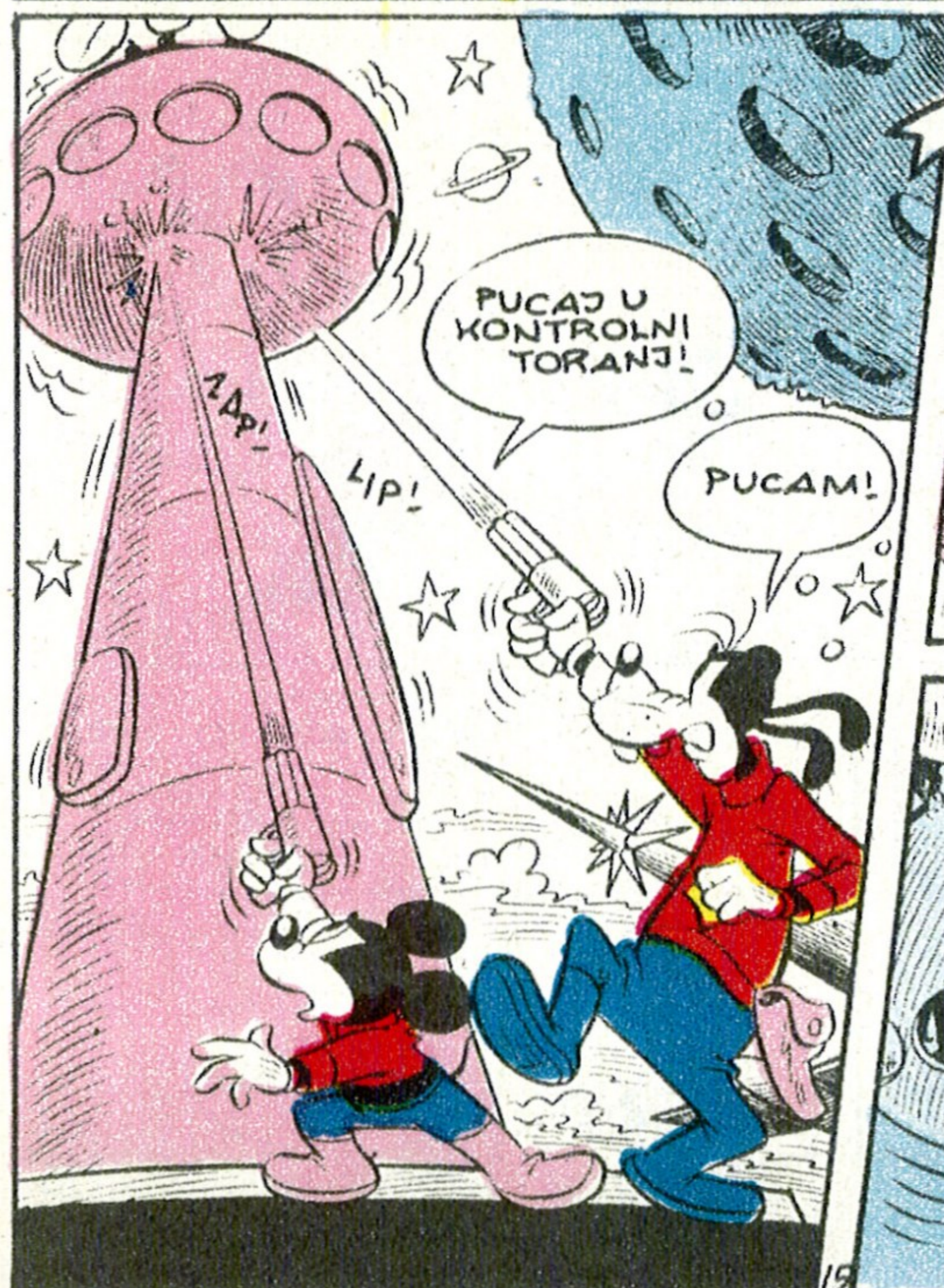
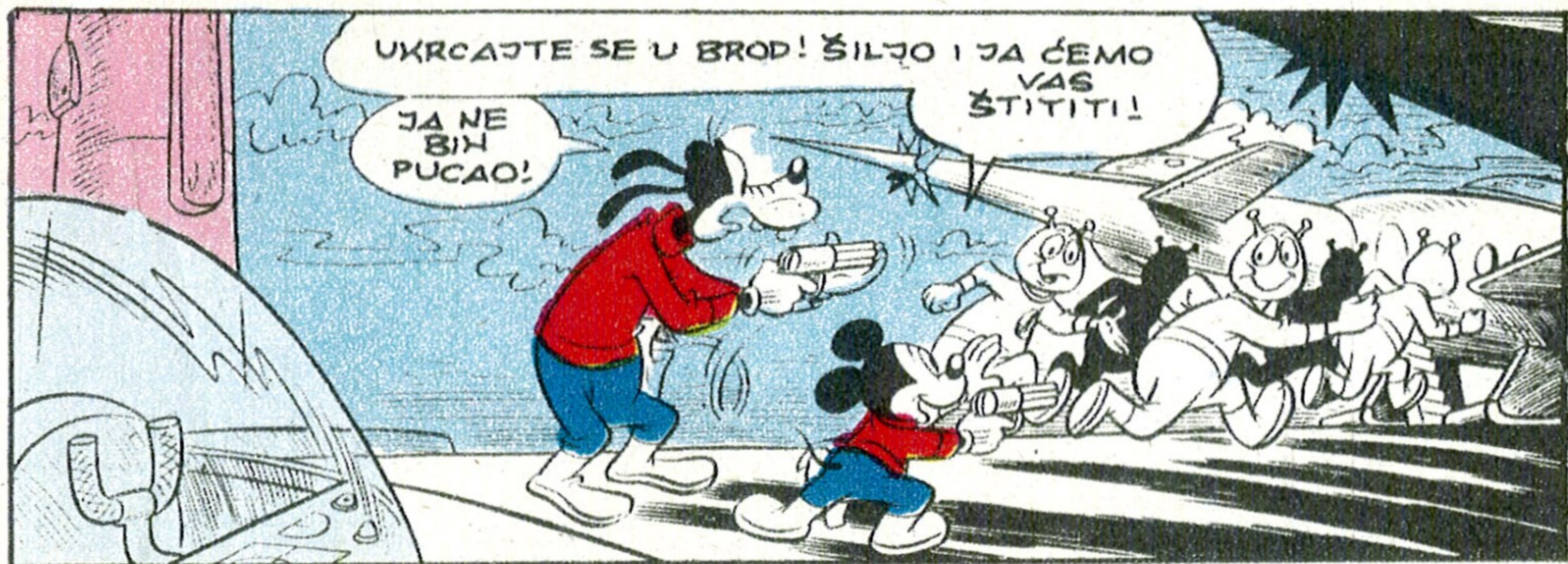

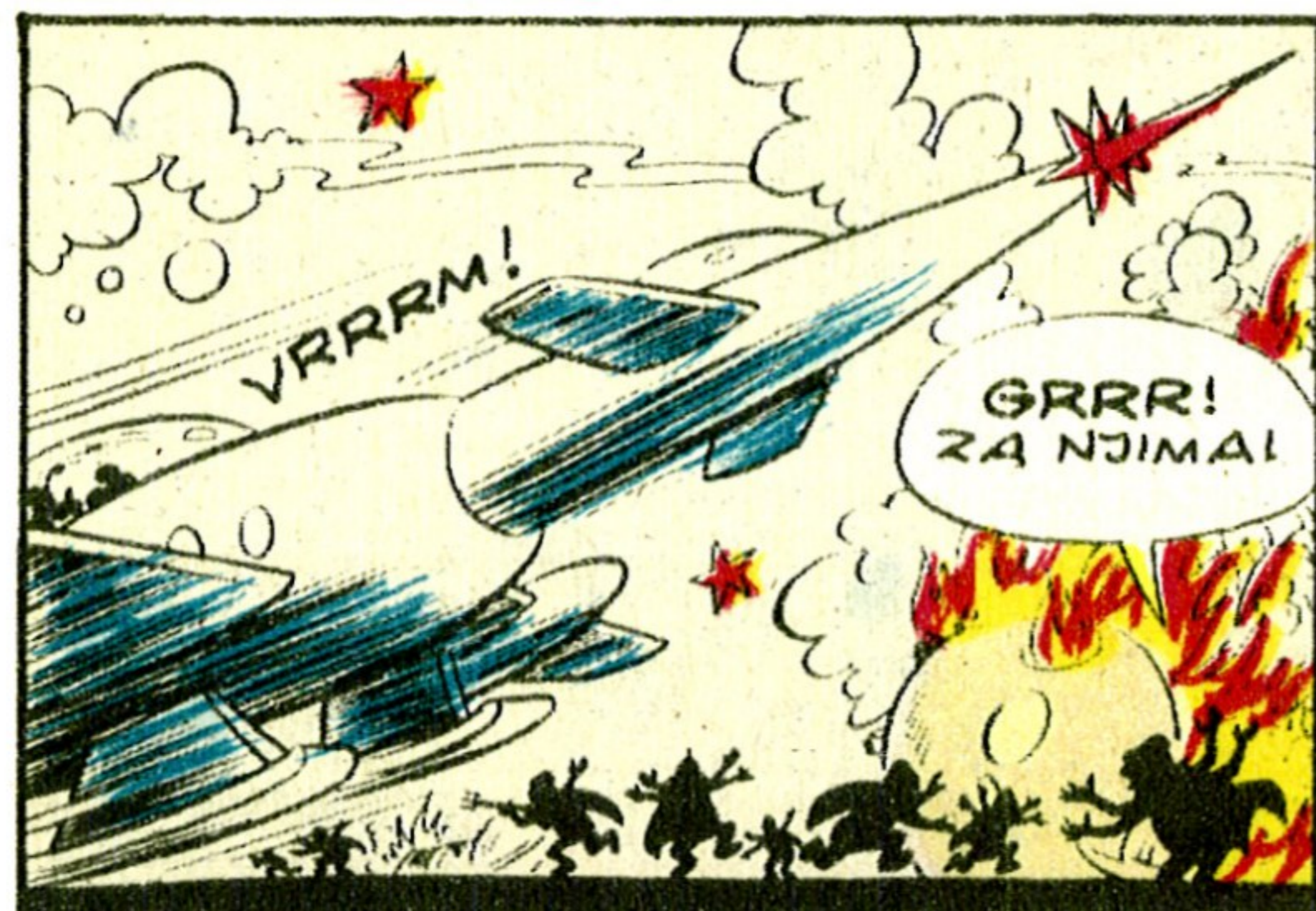
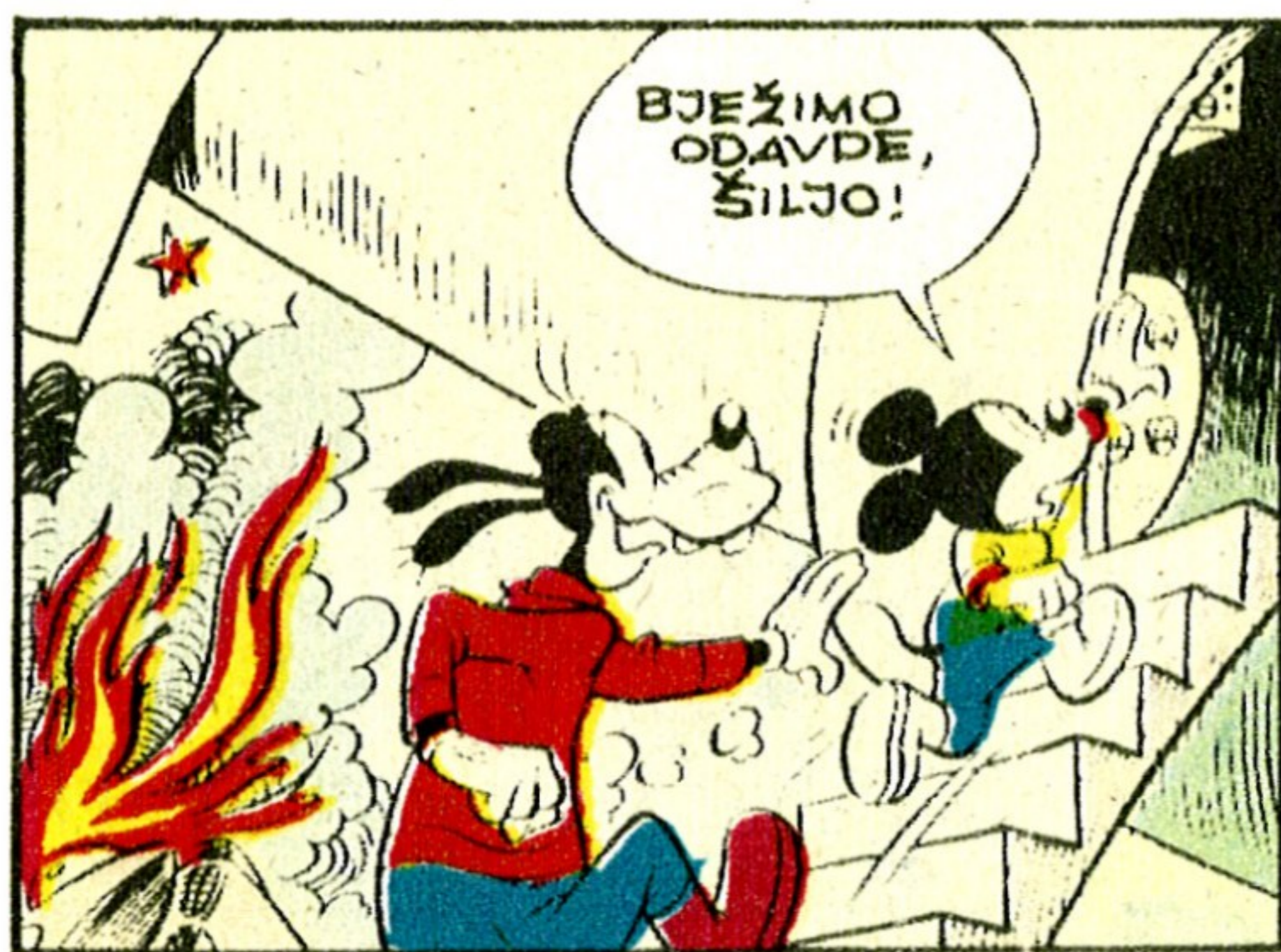
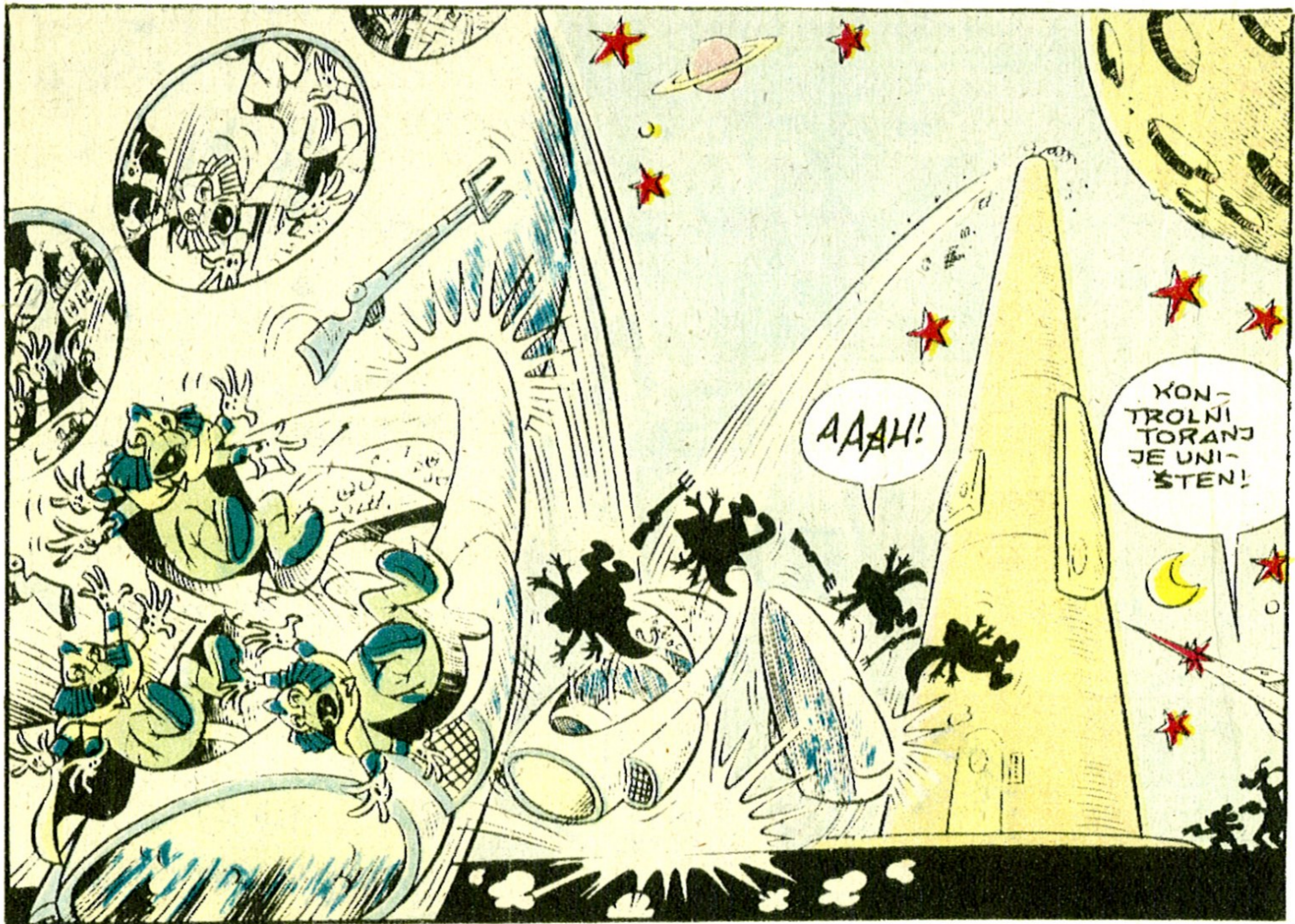
ČUVAJTE SE, MOMCI! STRASNO NAM SE ŽURI!

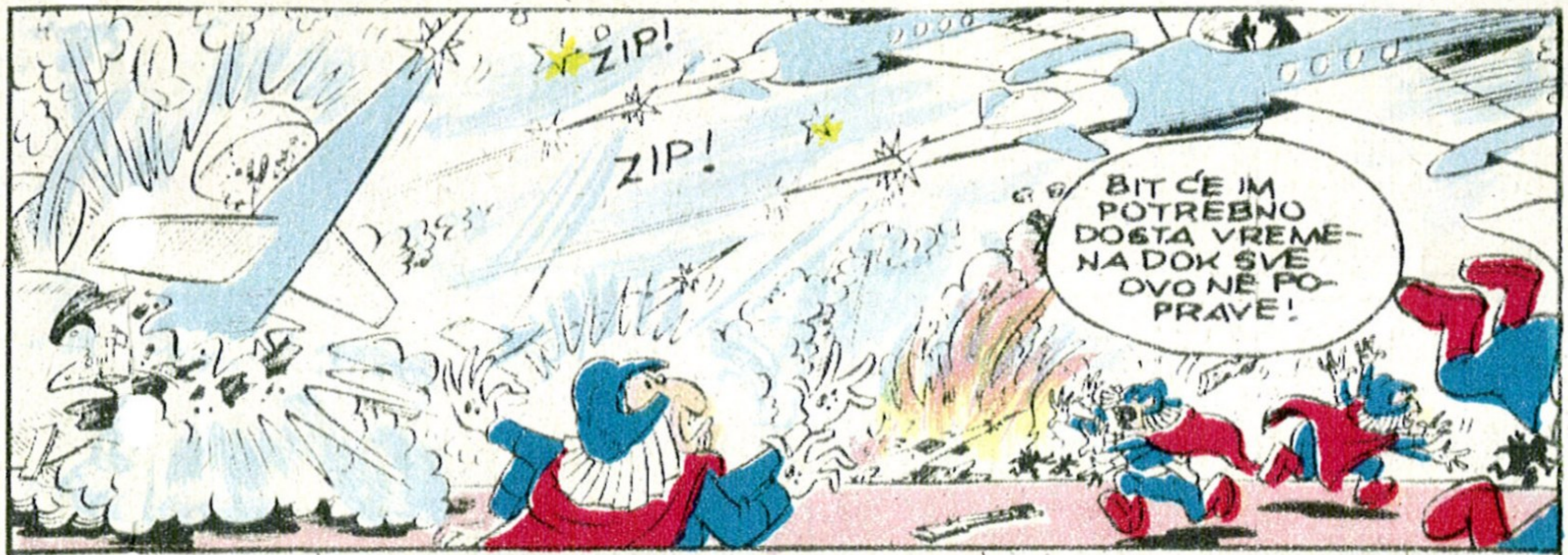
!

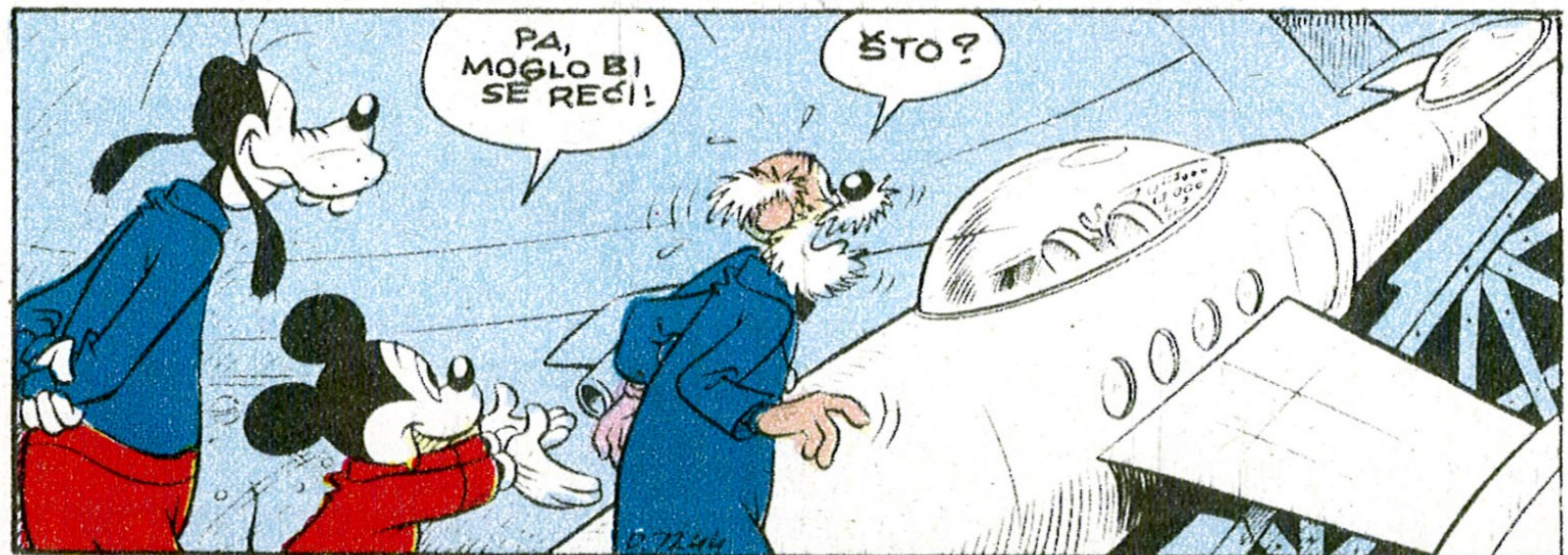
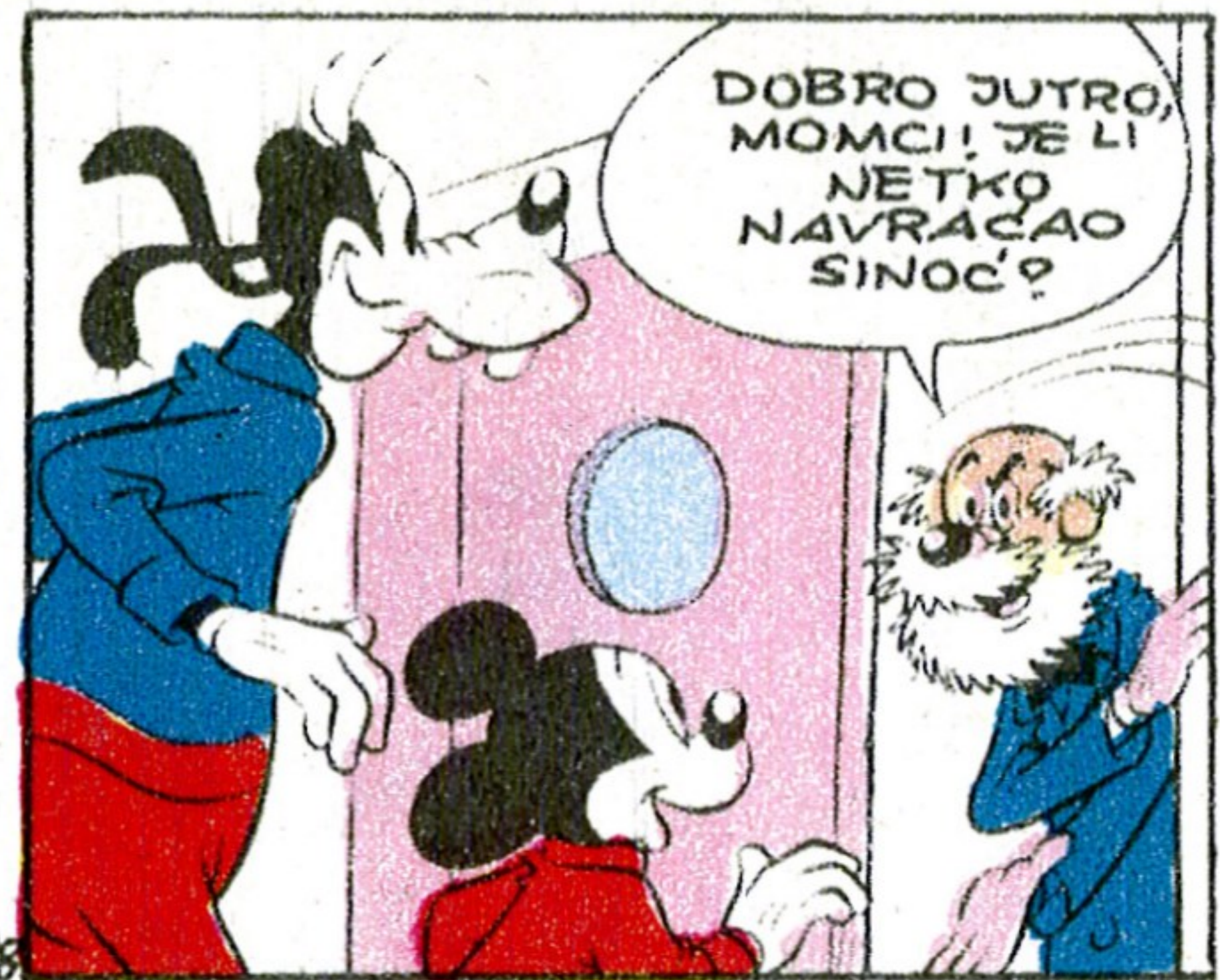
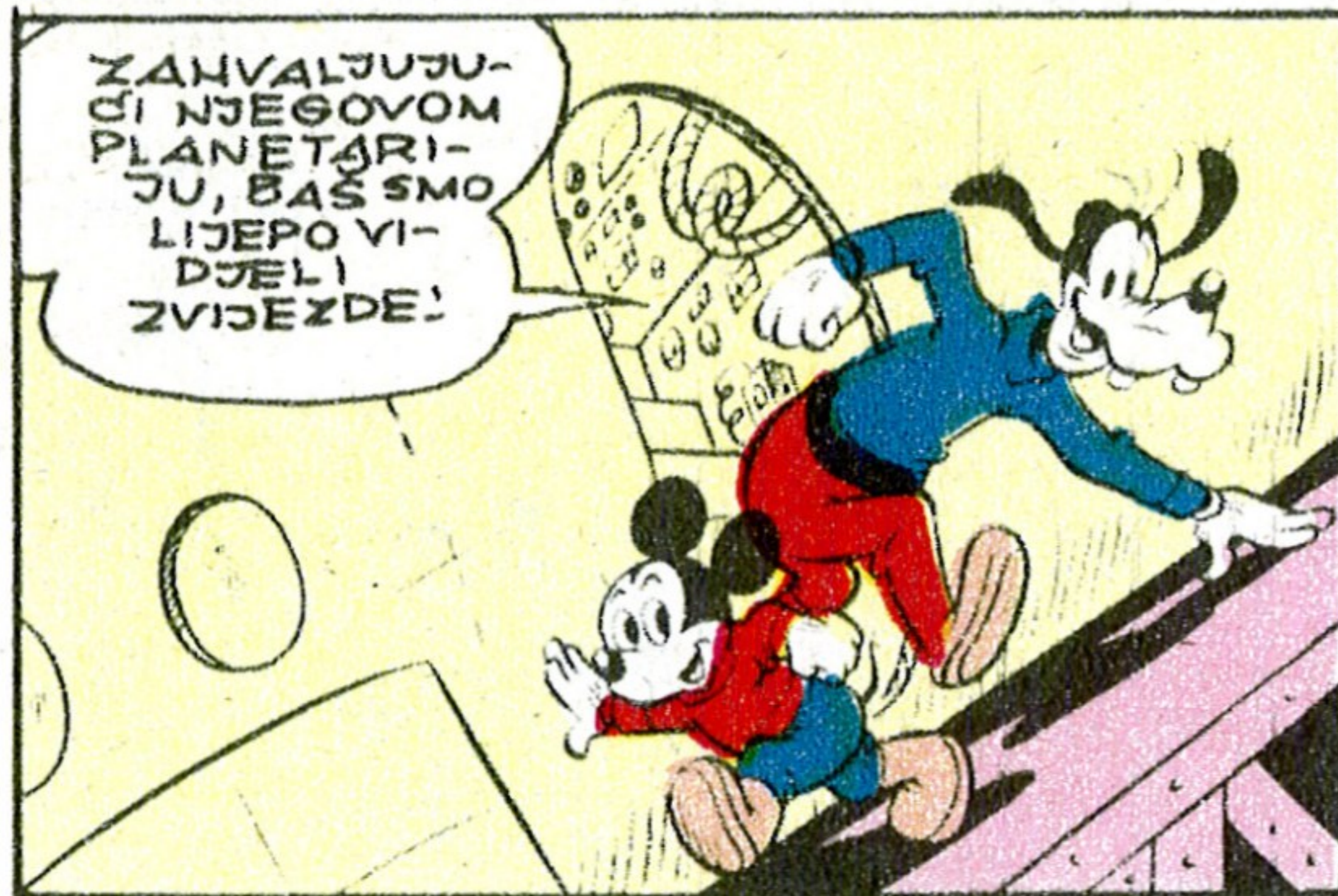
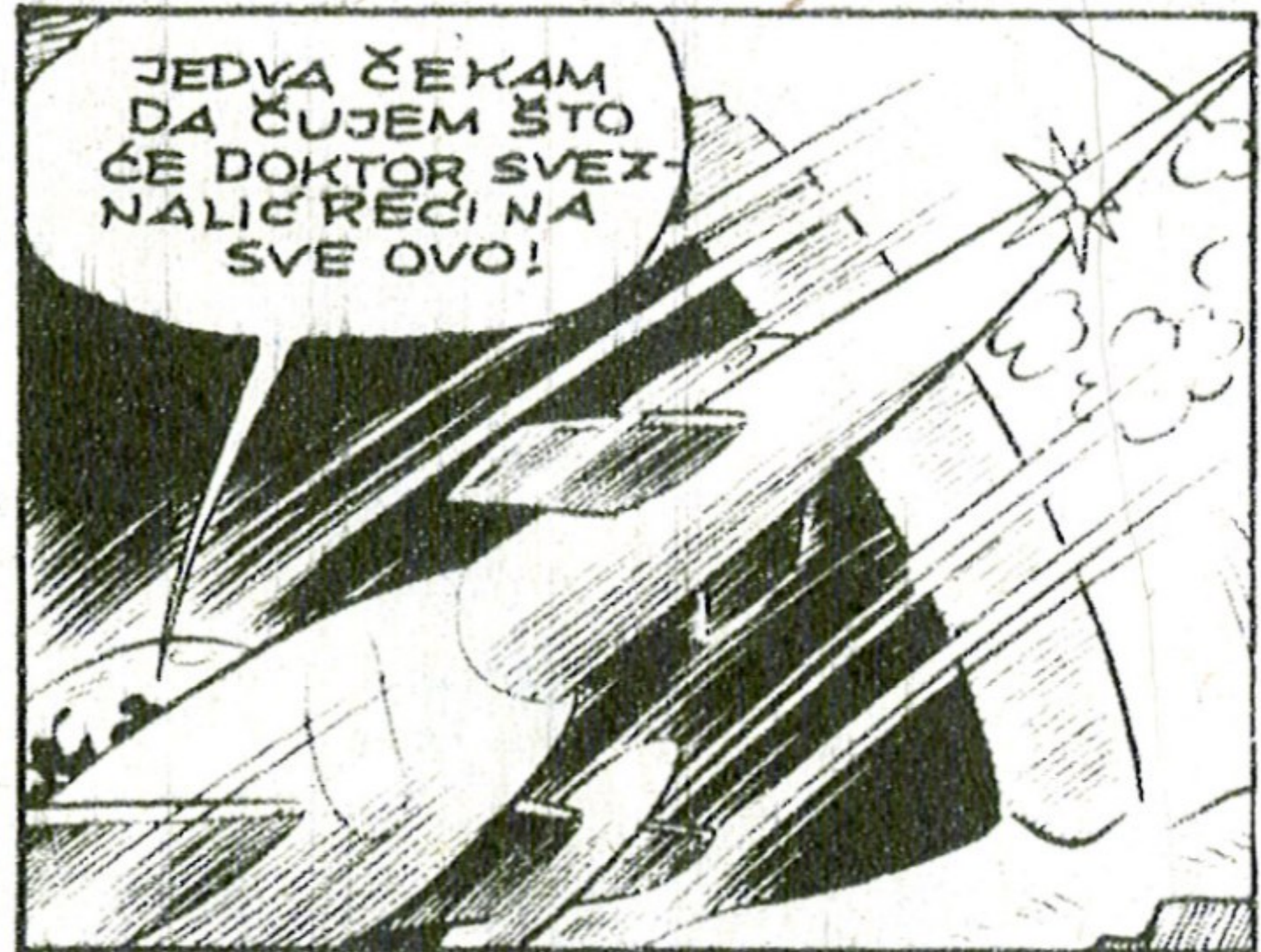

IJAHO!

ODAKLE VAM OVAJ BROD?

DONIJELI SMO GA KAO SUVENIR IZ SVEMIRA!

NIŠTA NE RAZUMIJEM! OBJASNI MI, MIKI!

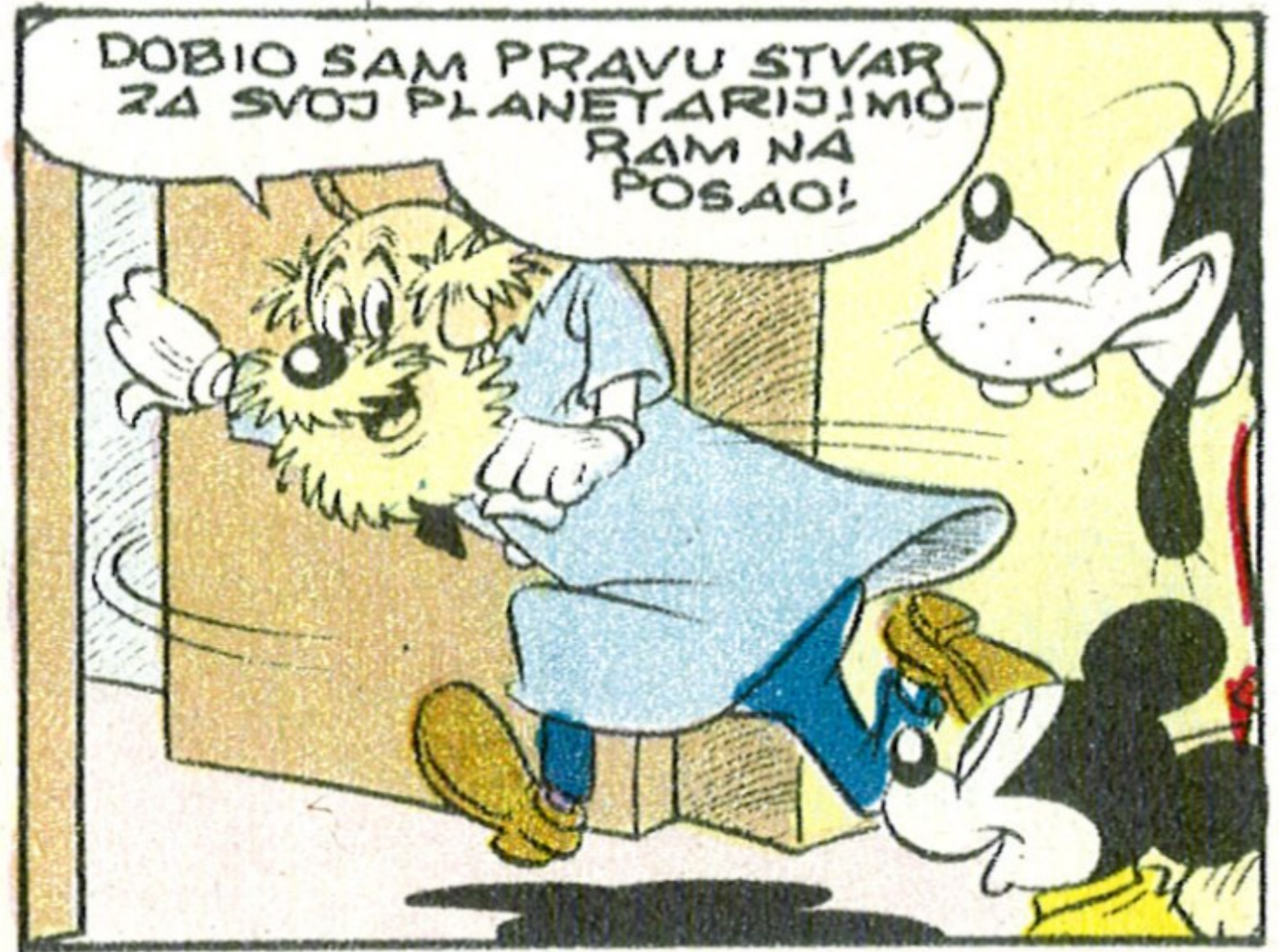
SJEDITE! ISPRIPOVIJEDAT ĆU VAM!

Nakon izvjesnoga vremena...

... Ali ipak, sve je istina!

NEVJEROJATNO!

DOBIO SAM PRAVU STVAR ZA SVOJ PLANETARIJIMORAM NA POSAO!

I tako...

AU! OVAKAV BROD JOŠ NISAM VIDIO!

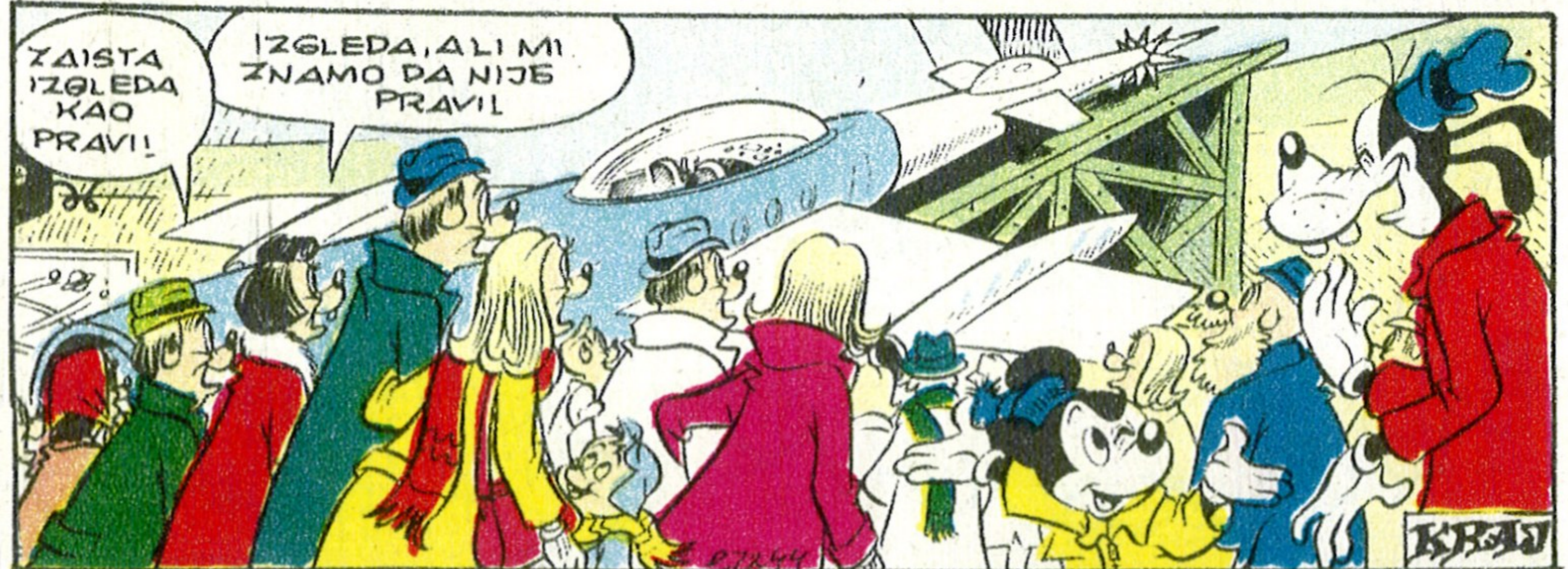
PRAVI SVEMIRSKI BROD

JUČER NA SARSONU DANAS U PATKOVGRADU

NAPOKON MI JE KRENULO POSAO!

TRI KARTE, MOLIM!

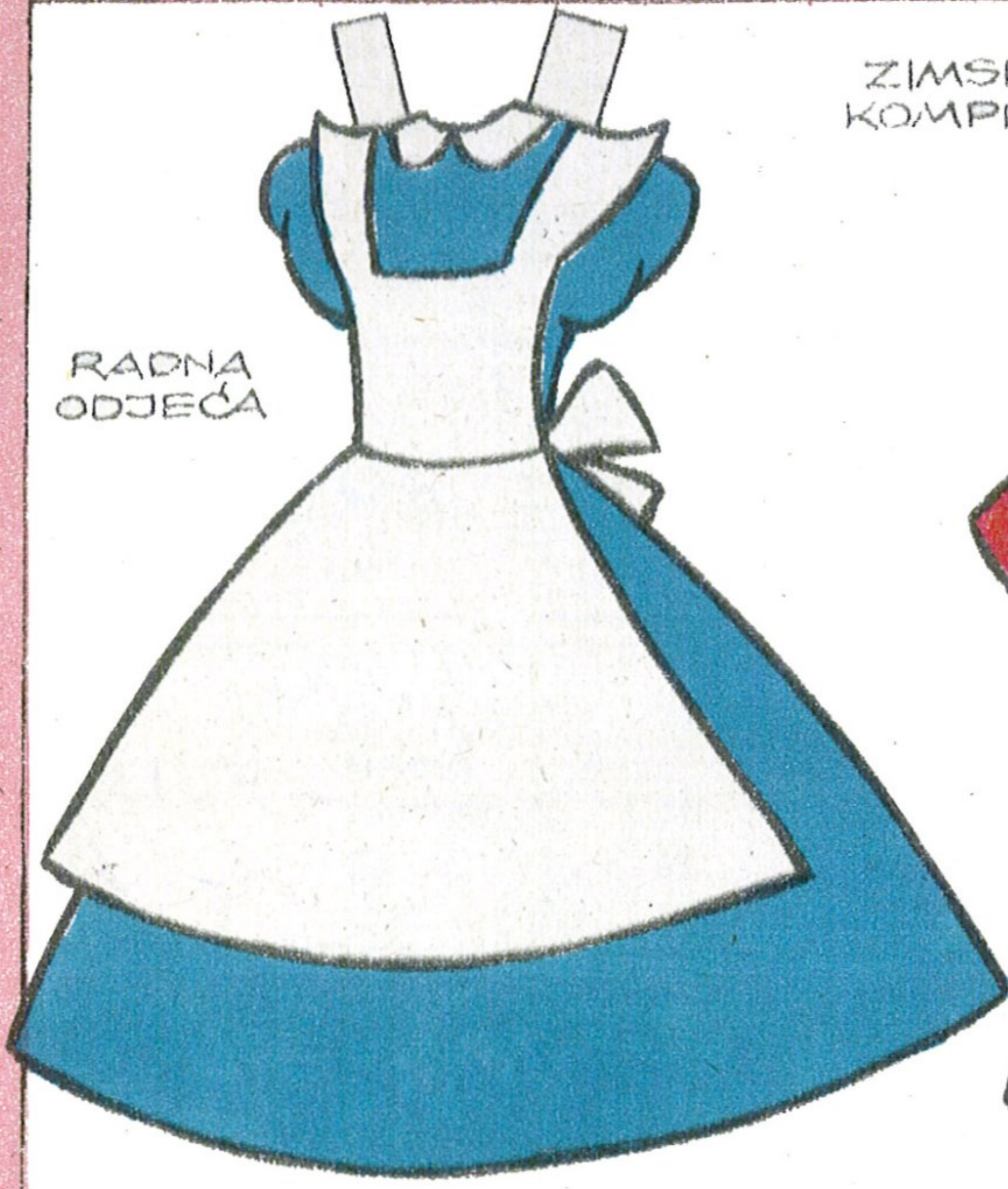
Zaista izgleda kao pravi!

Izgleda, ali mi znamo da nije pravi!

KRAJ

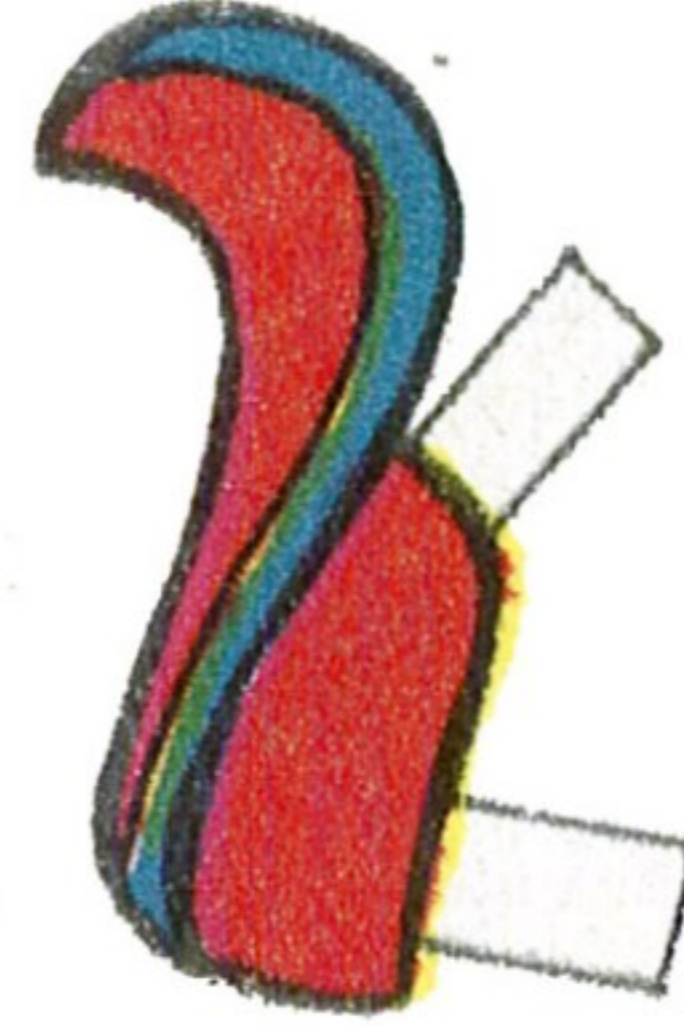
ZIMSKI
KOMPLET

RADNA
ODJEĆA

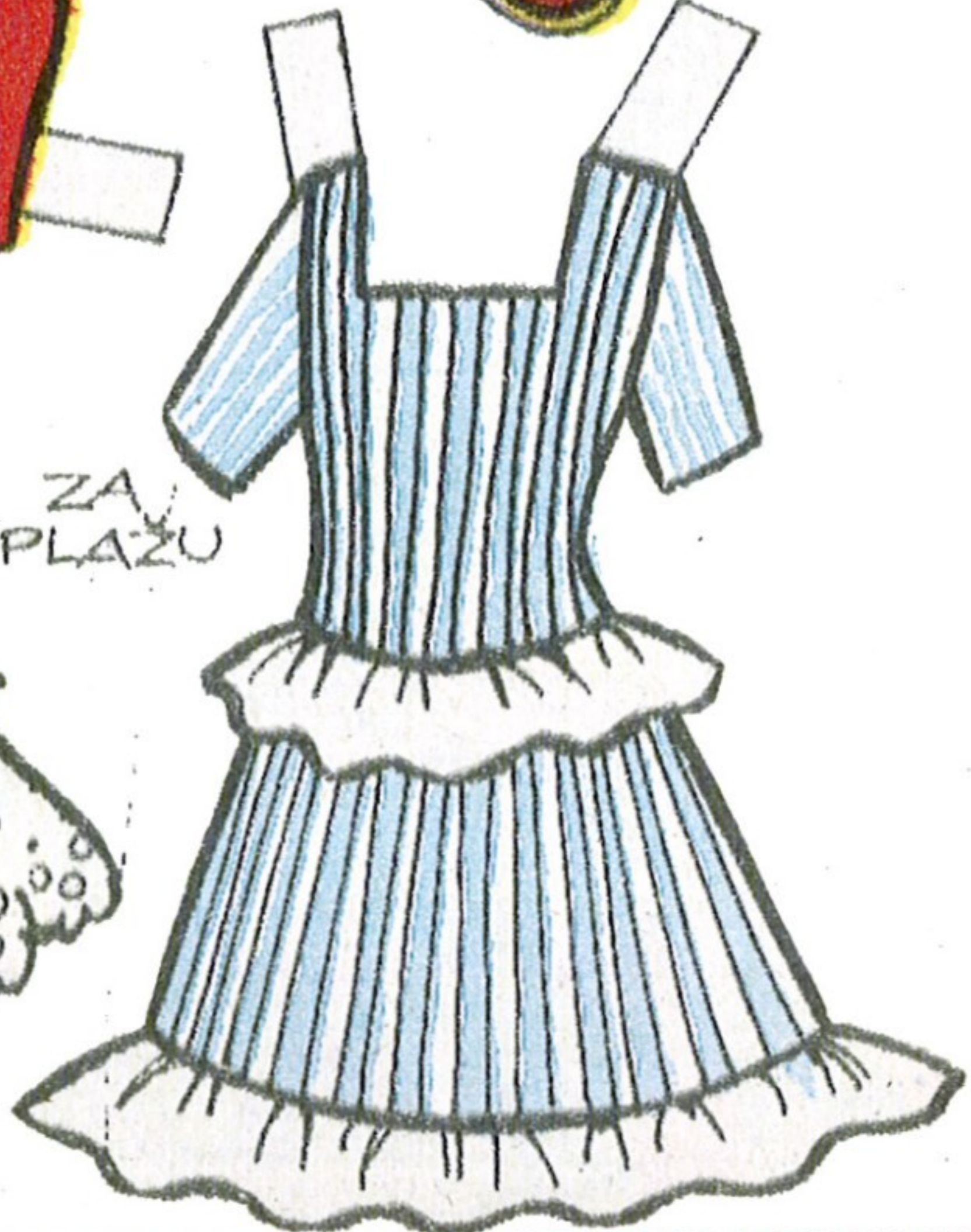

ZA
NEDJELJNO
POPODNE

ŠEŠIRIĆ

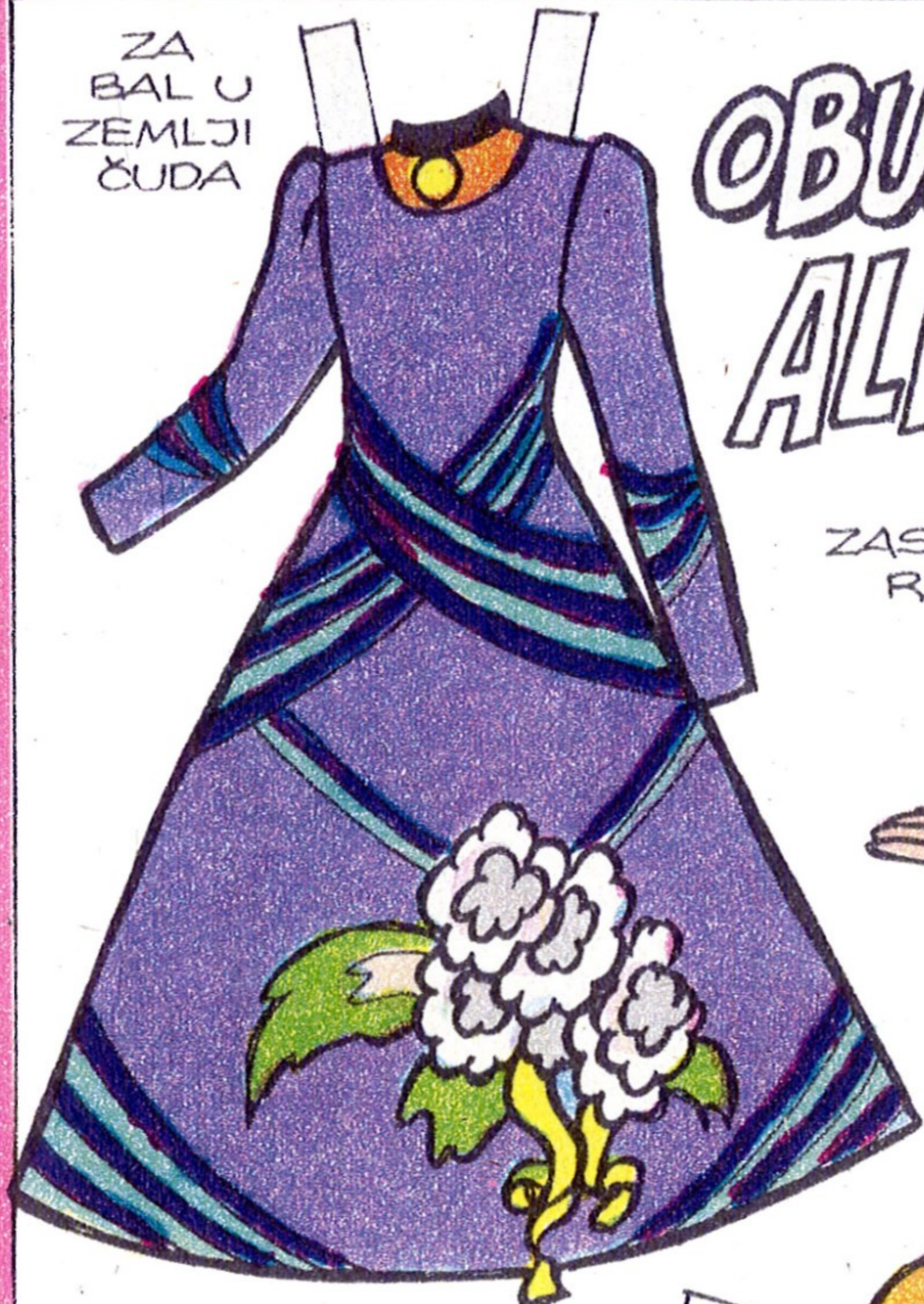

ZA
PLAZU

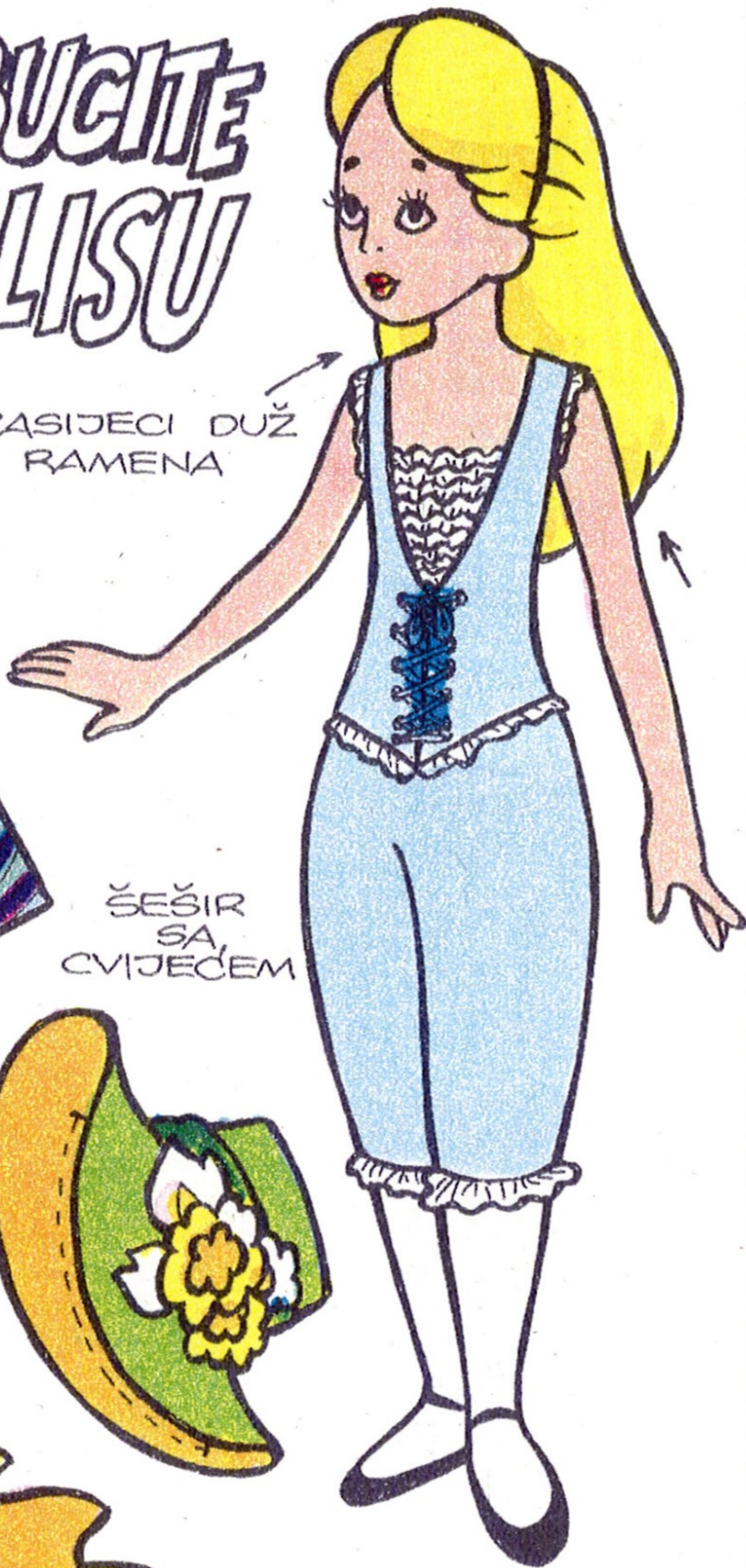

ZA
BAL U
ZEMLJI
ČUDA

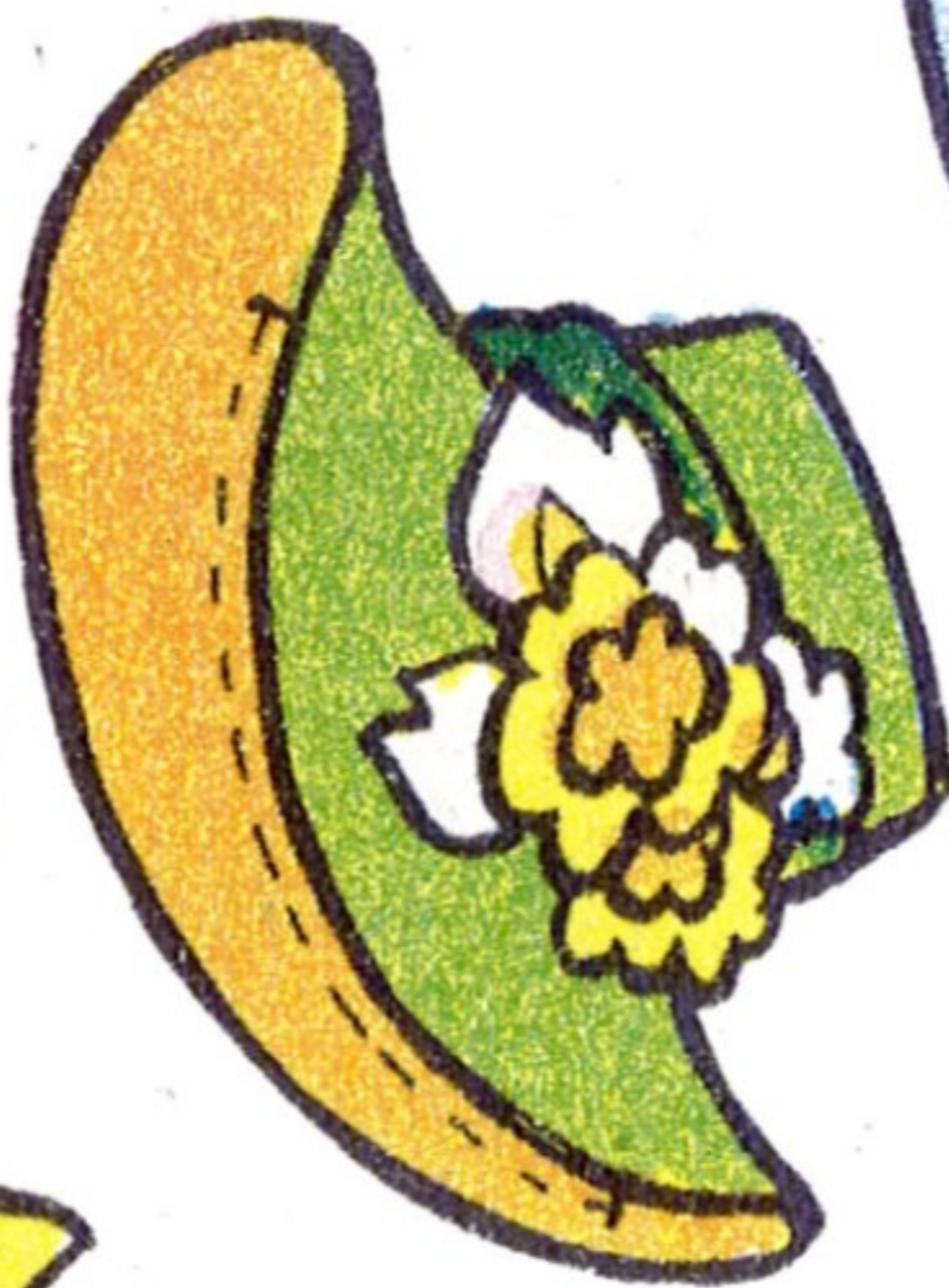
OBUCITE ALISU

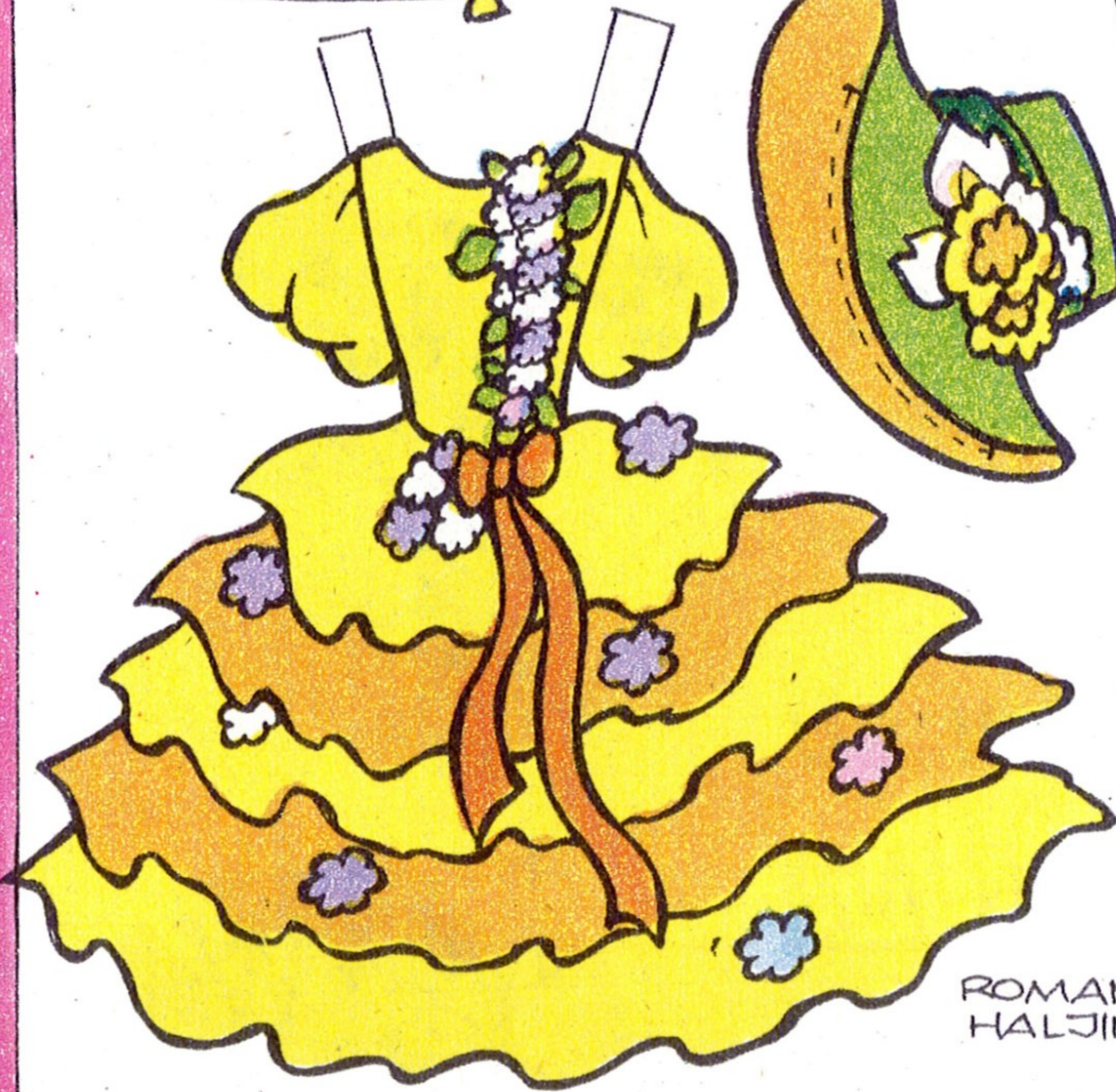
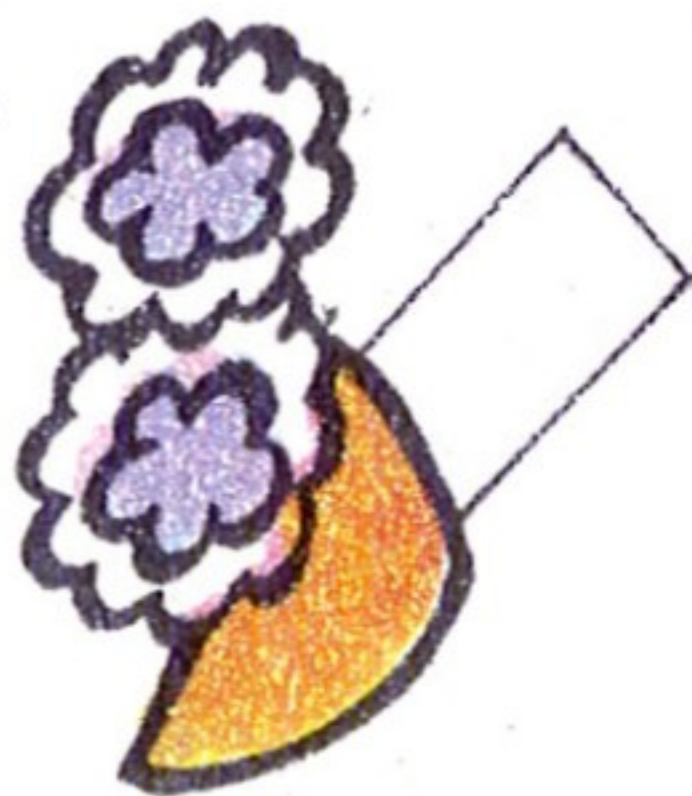
ZASIJECI DUŽ
RAMENA

ŠEŠIR
SA
CVIJECEM

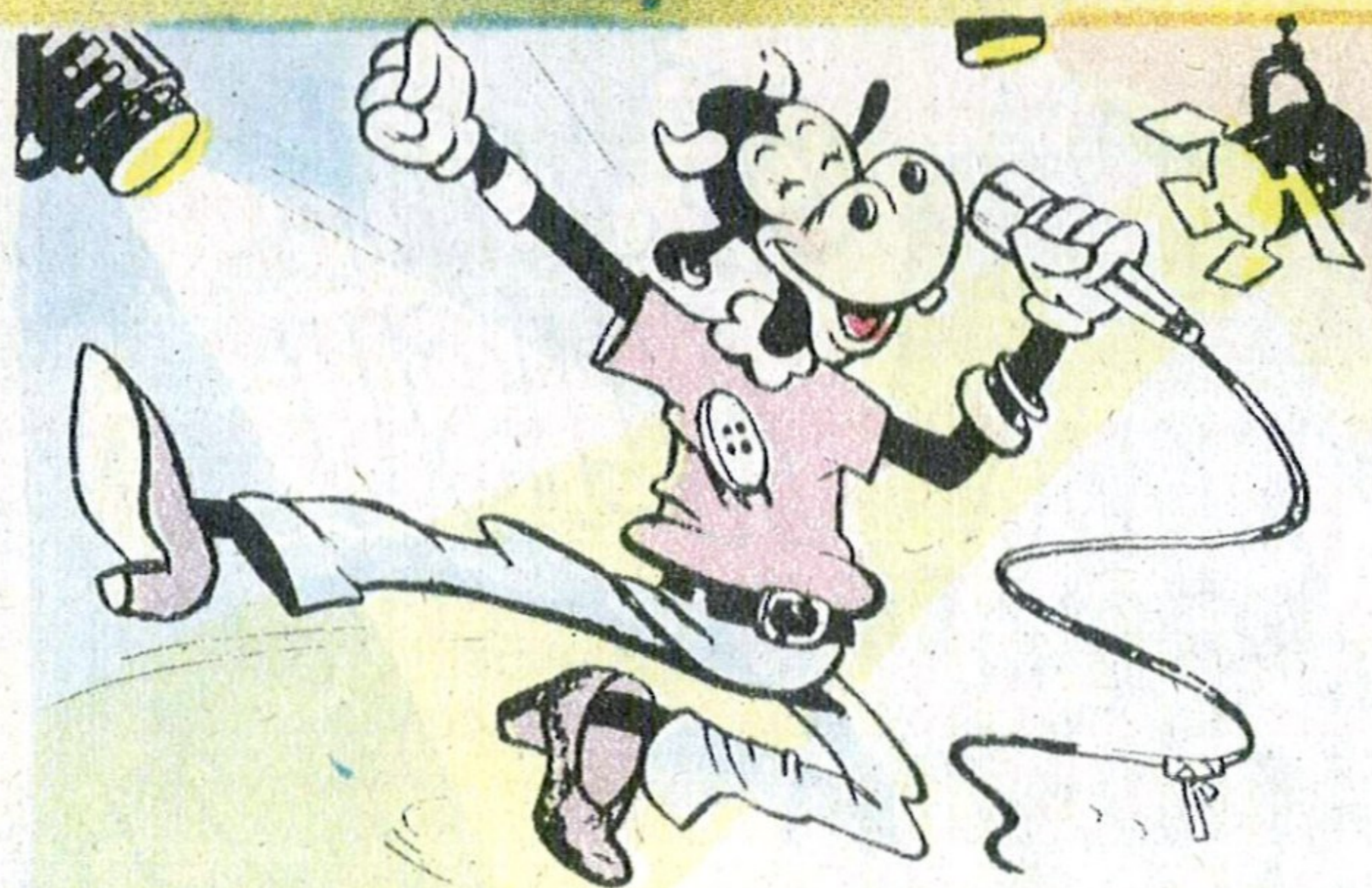
VRPČA
ZA
KOSU

ROMANTIČNA
HALJINA

♥ *Brojama Nulov - Cui.*

BIJELKIN GLAZBENI KUTAK

MILAN

Milan svira gitaru, pjeva, i poglavito, piše tekstove. Prve akorde na gitari naučio je još dok je živio u Sarajevu. Bio je dječak s naočalama koji je odlazio, s tango-gitarom pod rukom, na tečaj gitare kod čuvenoga Gari Garinče.

U Beogradu je svirao u sastavu „Limunovo drvo“. U vrijeme novog vala

Dragi Mikijevci,
Stiglo je puno vaših pisama u kojima izražavate želju da saznate nešto o skupini „Ekatarina Velika“.

Nakon dva vrlo dobra albuma, ova beogradska skupina svojom trećom pločom „Svetlom uz lice“ pobrala je brojne pohvale i pridobila simpatije i onih koji su do sada sumnjali u nju. Njihove pjesme „Budi sam na ulici“, „Ti si sav moj bol“, „Novac u rukama“ pjevuše i dečki i curice. Zato, ovom prilikom predstavljam vam članove sastava „Ekatarina Velika“.

A vi i dalje pišite. Potrudit ću se da sve vaše želje što prije ispunim.

Voli vas vaša Bijelka

Oni su **EKATARINA** **VELIKA**

bio je Šarlo, jedan od trojice agresivnih momaka iz skupine „Šarlo akrobata“. Kada je ta faza prošla, dao se na melodičnije note i, zajedno a Gagijem Mihajlovićem, osnovao sastav „Katarina II“. Kada je Gagi otišao, skupina je dobila novo ime — „Ekatarina Velika“.

U pauzi između snimanja nove ploče i koncerata okušao se i kao glumac.

MAGI

Negdje iznad Slavije, na sivom zidu jedne stambene zgrade, krupnim, crnim slovima piše: Margita je dječak. U toj zgradi stanuje djevojka crne, duge kose. Zove se Margita. Ona je zadužena za zvuk klavijature u „Ekatarini“. Klavir je počela svirati zajedno s Pogorelićem. Kada je trebalo da pođe s njim u Moskvu, na konzervatorij, mama nije željela da se odvoji od svoje kćeri. Tako je Magi ostala u Beogradu i snove o velikim koncertnim dvoranama podredila ideji

da jednoga dana gradi solitere. Svoj klavir zamijenila je sintisajzerom, a Chopina (Šopena) zvucima „Ekatarine“. Pomagala je i drugim sastavima da obogate svoj zvuk: svirala sa skupinom „Karlowy Vary“, snimila ploču s „Parnim valjkom“... Glumila je u filmu Gorana Markovića „Tajvanska kanasta“. U međuvremenu, diplomirala je arhitekturu. Iako za sada gradi samo harmonije i slaže lijepe note u svojoj skupini, tko zna — možda će jednoga dana graditi i gradove!

BOJAN

Prepoznatljiv je po svom specifičnom sviranju bas-gitare i po divnim, zelenim očima. Povremeno zapjeva prateće vokale. Muzikom se počeo baviti kao dječak. Svirao je violinu. I danas jako voli zvuk violine.

Nakon niza godina sviranja u muzičkoj školi, odlučio je, ipak, da odbaci violinu i prihvati se gitare.

Svirao je po mnogim manjim školskim sastavima. S Mirom Mijatović činio je sastav „Talas“. Neke njihove pjesme još se pamte. A kada se „Talas“ ugasio, Bojan je već bio član nove skupine. Od tada je jedan od Ekatarinaca.

RAKA

Pravo ime mu je Ivan. Lupa bubnjeve. U skupinu je došao prije nešto više od godinu dana i to kao zamjena za Firčija, koji je otišao na odsluženje vojnoga roka. Ali, kako se odlično uklopio, ostao je u skupini.

Neki ga se sjećaju od ranije kao bubnjara sastava „Tvrdo srce i velike uši“.

Veliki je zaljubljenik u pisanu riječ Čarlsa Bukovskog — zbog toga ga mnogi i zovu Bukovski.

Aleksandar
Manić

POSETA

Od hladnoće je pucalo drveće u planini. Led na obali reke širio se, a rekam su, bez prestanka, plovile sante leda. Stanovnici sela nisu mogli da love ribu, niti da vade školjke. Na sreću, hladnoća je naterala divljač da se spusti u dolinu, gde je bilo više hrane. Lovci su to koristili da se snabdeju krznom i mesom.

Gorak je često izlazio na obalu. Led je bio debeo i po njemu se moglo hodati. Maticom su plovile sante, kao pokretna ostrva. Odatle se stalno čula škripa leda, sudaranje i prasak santi. Ponekad bi se nagomilane sante prevrtale. Voda bi tada pljusnula visoko i dolina bi odjekivala.

Kako je hladno vreme potrajalo, leda je bilo sve više. Stanovnici sela navikli su na buku koja je danonoćno dolazila s reke, dok ih jednog jutra nije probudila tišina.

Gorak požuri iz kolibe na reku. Začudio se izgledu doline. Led je stao, kao da je i reka prestala da teče. Dokle je pogled dopirao – samo ravnica po kojoj su, bez ređa, nabacane sante. Ledeno polje je mirovalo i ništa nije pokazivalo da ispod leda protiče moćna reka.

Na obali su bili i drugi dečaci.

– Reka je zaledena. Mi smo išli po ledu – izvesti Gorak starca uzbuđeno. – Led je čvrst. Ne puca.

Sad je prvi put video Veliku reku okovanu ledom. Kao da je jedna granica njegovog sveta bila uklonjena. Obuzelo ga je uzbuđenje.

– Ja sam je video zaledenu nekoliko puta – nasmeši se starac Gorakovom oduševljenju. – Nekada smo je prelazili. Sada poglavica ne dozvoljava da idemo na drugu stranu.

– Zašto? Mogli bismo ići u lov. Tamo sigurno ima dosta divljači.

– Verovatno. Planine su veće. Kad god bi se reka zaledila, odande su dolazili jeleni u čoporima. Obično bi za njima došli i vukovi. To se može desiti i ovog puta.

– Zašto da ne pređemo reku i lovimo na drugoj obali? – bio je uporan Gorak.

– Poglavica se plaši da se ne sukobimo sa hordama koje onuda lutaju. Ja sam sa brda često vidao dim u planini, na drugoj obali. Naš lovcu nisu dobri ratnici...

Ovo je bilo novo saznanje. Goraku se nije svidela pomisao na druge, nepoznate ljude.

– Pa... oni bi mogli preći ovamo. Mogu da nas napadnu...

– Da, mogu.

Gorak se naježi na tu pomisao. Led se nije pomerio i činilo se da je svakog dana sve čvršći. Snežne oluje pokrile su sante snegom do kolena. Reka je izgledala kao beskonačna

bela ravnica. Kada su Aka, Gorak i Tur jednom pošli obalom u izviđanje, bili su začuđeni mnoštvom tragova na ledu. Životinje su koristile ovaj prirodni most i prelazile s obale na obalu.

Kada je to ispričao starcu, ovaj se smrknuo. Sledećih dana išao je na duga izviđanja pored reke. Ponekad su ga pratili i dečaci. Cudili su se ozbiljnosti s kojom je razgledao tragove na obali. Zabrinuto je gledao na drugu stranu.

Jednog jutra glasan uzvik potera sve stanovnike sela iz njihovih koliba. Aka je pokazivao na drugu obalu. Tamo, na ivici šume, visoko se dizao dim logorske vatre. Jasno su se videli ljudi koji posluju po logoru.

Stanovnici sela su zbunjeno i zabrinuto posmatrali neznance. Psi su potrčali preko leda, lajući.

– Toga sam se i plašio – promrlija starac. Dečaci mu priđuše.

– Video sam po tragovima... Hladnoća i sneg su poterali divljač na našu obalu. Gledajte! Nemaju pse!

Dečaci su videli kako su psi iz sela došli do logora, a u susret im nije izašao nijedan pas.

– Sigurno gladuju – nastavi starac. – Pojeli su i pse.

– Nemaju pse. Sigurno. Ne vide se.

– Kad lovci ubijaju pse, znači da je pleme u nevolji. Razgovaraću s poglavicom – reče starac i ode prema grupi ljudi u kojoj je bio i poglavica.

Kada im starac priđe, oni se okupiše oko njega. Rekao im je šta je otkrio pri svojim obilascima.

– To znači da će horda preći na našu obalu – završi on. – Sva divljač je ovde, čak i vukovi.

– Nećemo im dozvoliti – reče poglavica.

– Kako? Da ratujemo?! Naši se lovci nisu nikada borili s neprijateljem.

– Ne smemo ih pustiti da pređu. Poglavica je bio uporan.

– Možemo im dati hranu – Ogar je glasno razmišljao. – Mi imamo dosta. Možda će onda otići...

Lovcima se ovo svidelo. Zagrajali su.

– Da. Tako je...

– Da im damo hranu...

– Uradimo to...

– Neka idu...

– Možemo probati – reče starac. – A može se desiti da to samo ubrza njihovu odluku da pređu ovamo.

– Za sada ćemo postaviti straže kraj obale – odlučila poglavica. – Čekaćemo da vidimo šta će se desiti. Neka Ogar odredi stražare.

Straže su postavili na dva mesta na obali reke. Lovci su ložili vatru danju i noću. Stražarili su sa svojim psima. Pomno su osmatrali drugu obalu.

Izgledalo je da su pripreme koje je selo preduzelo uticale na hordu. Nije prelazila preko reke. Ljudi su odlazili na svoju stranu u lov, ali logor nisu pomerali.

Trećeg dana vika stražara probudi selo. Uzbudeni, stanovnici istrčaše sa oružjem u rukama. Preko reke dolazile su tri prilike ode-

vene u krzno. Išle su oprezno po ledu, jedna za drugom.

– Dolaze da traže hranu – zaključí starac. –
Vežite pse da ih ne napadnu.

Psi su osetili strance i počeli besomučno da laju. Stranci su, nepoverljivo, prilazili grupi na obali. Kako su se približavali, stanovnici sela su bili sve uznemireniji. Kad su došli do obale, posle male nedoumice, skočiše sa le-

da. Istog trenutka začuše se uzvici opomene i nekoliko lovaca krenuše na njih kopljima. Stranci se hitro vratiše na led.

Nastupila je napeta tišina. Na obali reke naoružani lovci neprijateljski su se gledali. Voda stranaca poče da govori, uz mnogo pokreta rukama.

– Gladni su... – prevodio je Ogar – ... više dana nisu ništa ulovili... sva divljač je prešla na našu obalu... U planinama je veliki sneg... Pojeli su pse... mala deca umiru... jako su gladni... mnogi su bolesni... traže da ih pustimo da love na našoj obali.

Lovci su čuteći slušali. Kad starac završi, oni zaurlaše ljutito:

- Oteraj ih odmah!
- Pobjimo strance!
- Uzeće svu hranu od nas...

Lovci su ratoborno pretili strancima. Poglavica diže ruku i oni se umiriše.

Stranci su iz ponašanja lovaca shvatili da im se ne dozvoljava lov. Videli su ko je poglavica, pa su se obratili njemu. Starac je prevodio:

– Mole za hranu... Daće zamenu... Nude koplja i sekire... i krzno... i ukrase... Moramo im dati hranu. Oni su toliko gladni da će preći reku i napasti nas – predloži starac poglavici.

– Moramo.

Ogar im dade znak da pokažu šta imaju. Stranci položiše koplja i sekire na sneg ispred sebe, pa se malo udaljiše. Niko u selu nije znao šta sada valja činiti. Nisu nikad trgovali. Šta da im ponude? Kako da se sporazumevaju? Dok su oni stajali u nedoumici, Lija se probi kroz gomilu, pride strancima i uze oružje. Začudeno ih je gledao. Na vrhu svakog koplja, čvrsto vezano bleštalo je oštro, kameno sečivo. Lovci se sjatiše da vide to strašno oružje. Opipavali su oštricu i cuktali jezikom zadivljeni. Sa divljenjem i strahom posmatrali su došljake.

Gorak im pride i bolje ih pogleda. Bili su to krupni, snažni ljudi, žute kose i brade, belih zuba. Iz krzna i kose oštro su ih gledale sivoplave oči. On pomisli da su to hrabri ljudi čim bez oružja stoje pred neprijateljem. Hrabri i očajni.

„Kako bih se ja ponašao na njihovom mestu?“ pomisli.

Metež prekide starac.

– Da im damo dva jelena – predloži on poglavici.

On klimnu glavom. Lovci iznesoše jelene. Stranci ih primiše uz prijateljske osmehe. Trijali su stomake i pokazivali kako će jesti. Vukli su jelene po snegu, a iz horde na drugoj strani izdvojiše se ljudi i, trčeći, podoše im u susret. Stanovnici sela su ih čuteći posmatrali.

– Nastavićemo da čuvamo stražu dok ne odu.

Lovci su zamumlali potvrdno. Sve ih je preplašilo opasno oružje koje su videli u rukama stranaca.

Horda je ostala ulogorena na istom mestu. Posle dva dana, oko podne, opet su videli tri prilike kako prelaze reku. Kada su prišli bliže,

prepoznali su ona ista tri posetioca. Nosili su koplja, sekire i noževe. Ostavili su sve na obali, pa su uzmakli nekoliko koraka.

Sada su stanovnici sela nagrnuli da vide šta su ostavili. Svi su želeli da dođu do novog oružja. Nastadoše prepirke i natezanje. Poglavica se umeša i napravi red.

– Ko želi oružje, neka donese hranu za zamenu – reče. Uskoro je počela trgovina, praćena pričom, pokretima ruku, mimikom. Nestalo je nepoverenja i podozrivosti. Stanovnici sela i stranci su se nekako sporazumevali. Jedni su donosili oružje, drugi slagali hranu.

Radoznao, Gorak pride strancima. Pogled mu pade na ogrlicu od belog kamena, sa divnim puževima i plavim kristalnim perlama. Stranac mu je stavi oko vrata uz mnogo reči.

– Hoćeš li da je kupimo? – upita Ogar.

– Voleo bih da je dam Nuni.

– Donesi jedan veprov but. Biće dosta.

Pokazalo se da je Ogar bio u pravu. Stranac bez reči pristade na zamenu.

Gorak je zadivljeno gledao ogrlicu i sudari se sa Malom Srnom, koja ju je netremice, bez daha, posmatrala.

– Za Nunu – objasni on. – Kupili smo je od Plavih Ljudi.

– Divna je. Idem s tobom do Nune.

Utrčali su u kolibu.

– Nuno, ovo je za tebe.

– Kako je lepa! – Nuna oduševljeno pljusnu rukama. Gorak je uživao u majčinoj radosti. Posmatrali su kako Nuna, zbunjena, stavlja ogrlicu oko vrata.

– Lepa si, Nuno – reče joj Srna.

Nuna se okrenu i vide želju u očima devojčice.

– Dodi kad god hoćeš. Daću ti je da je nosiš.

Srna joj se zahvalno osmehnu.

U međuvremenu je završena razmena. Poglavica pride strancima i znacima im objasni da nema više hrane i da ne dolaze ponovo. Oni ga mrko pogledaše i bez reči počеше da prenose hranu.

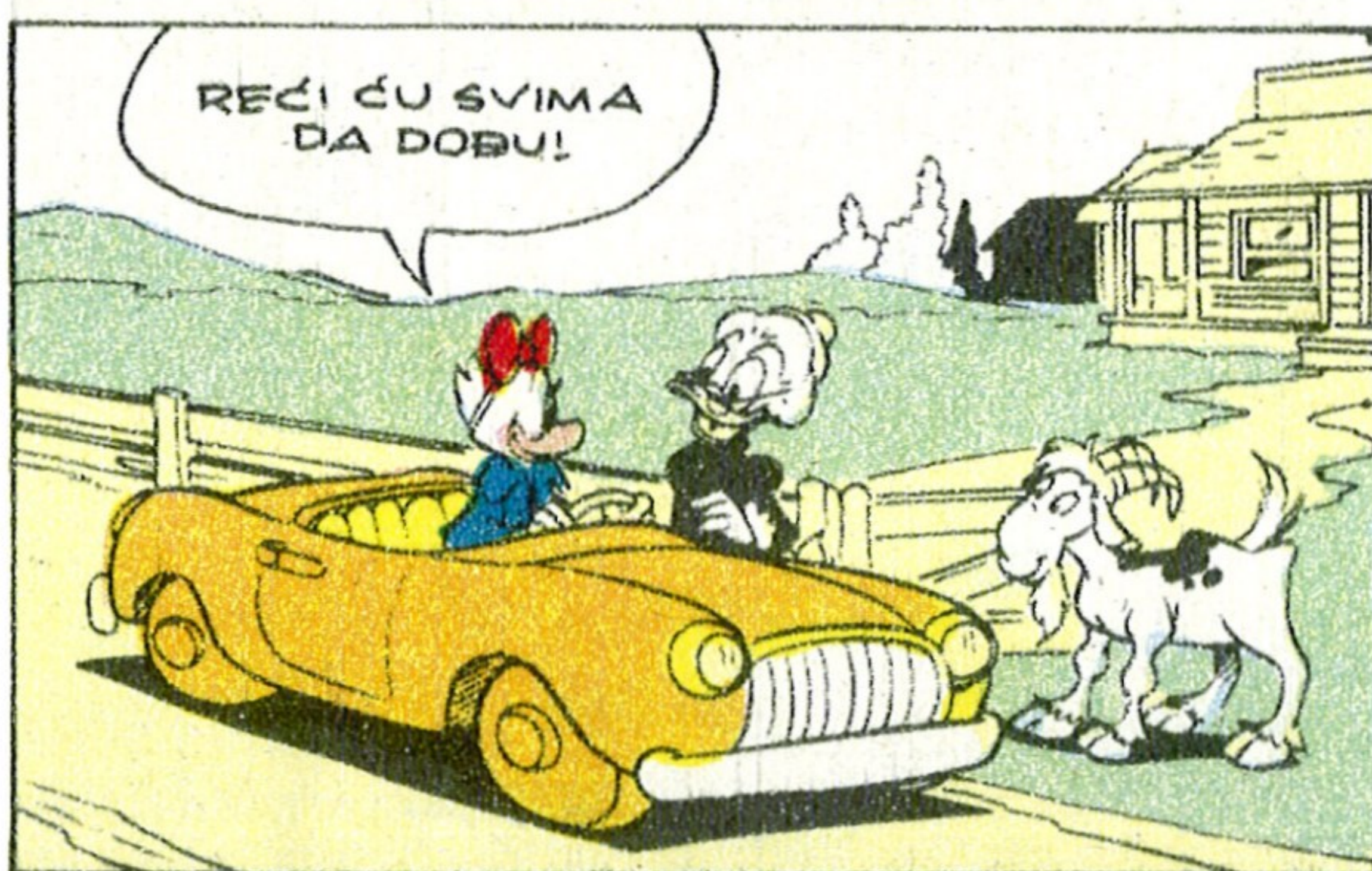
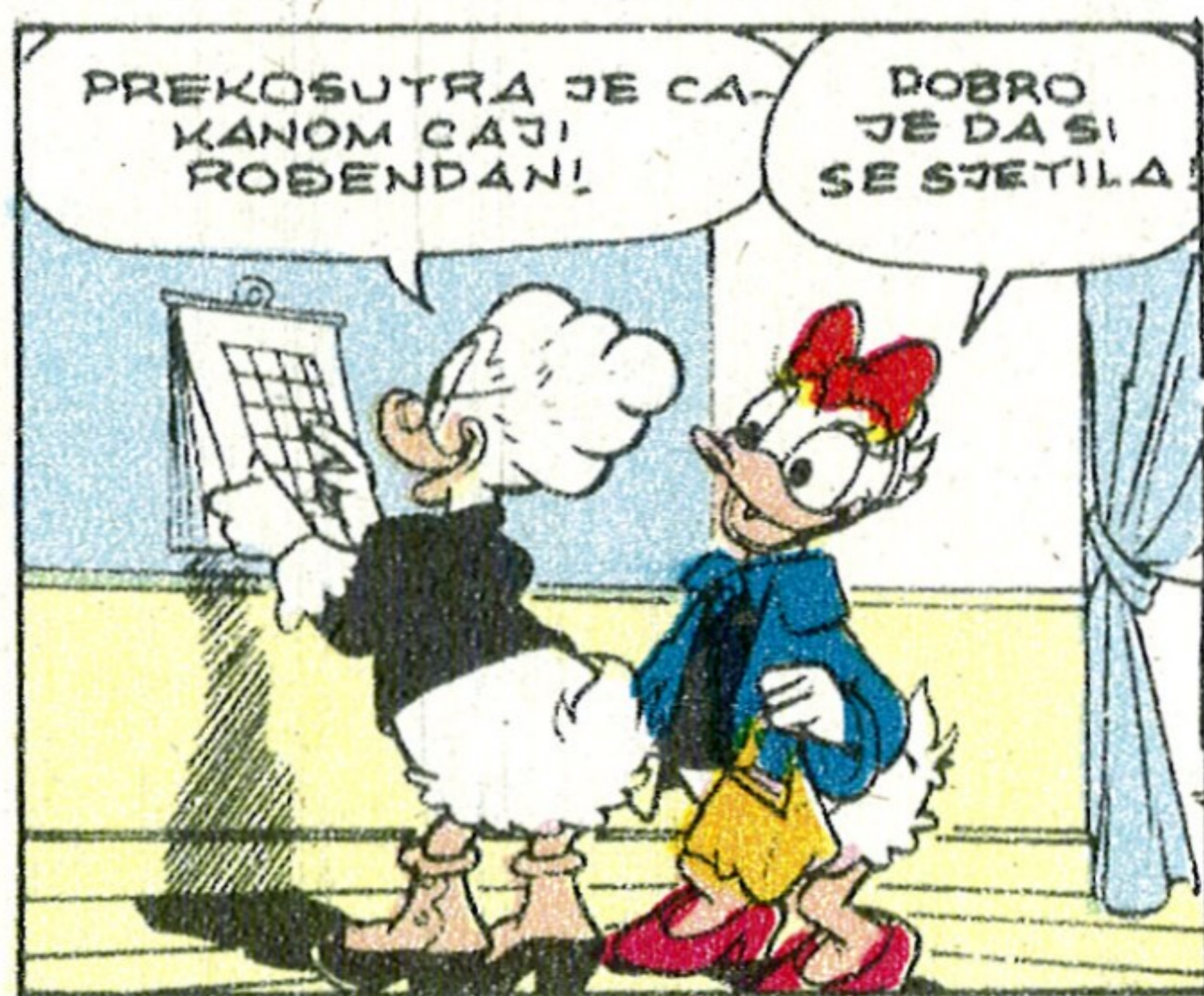
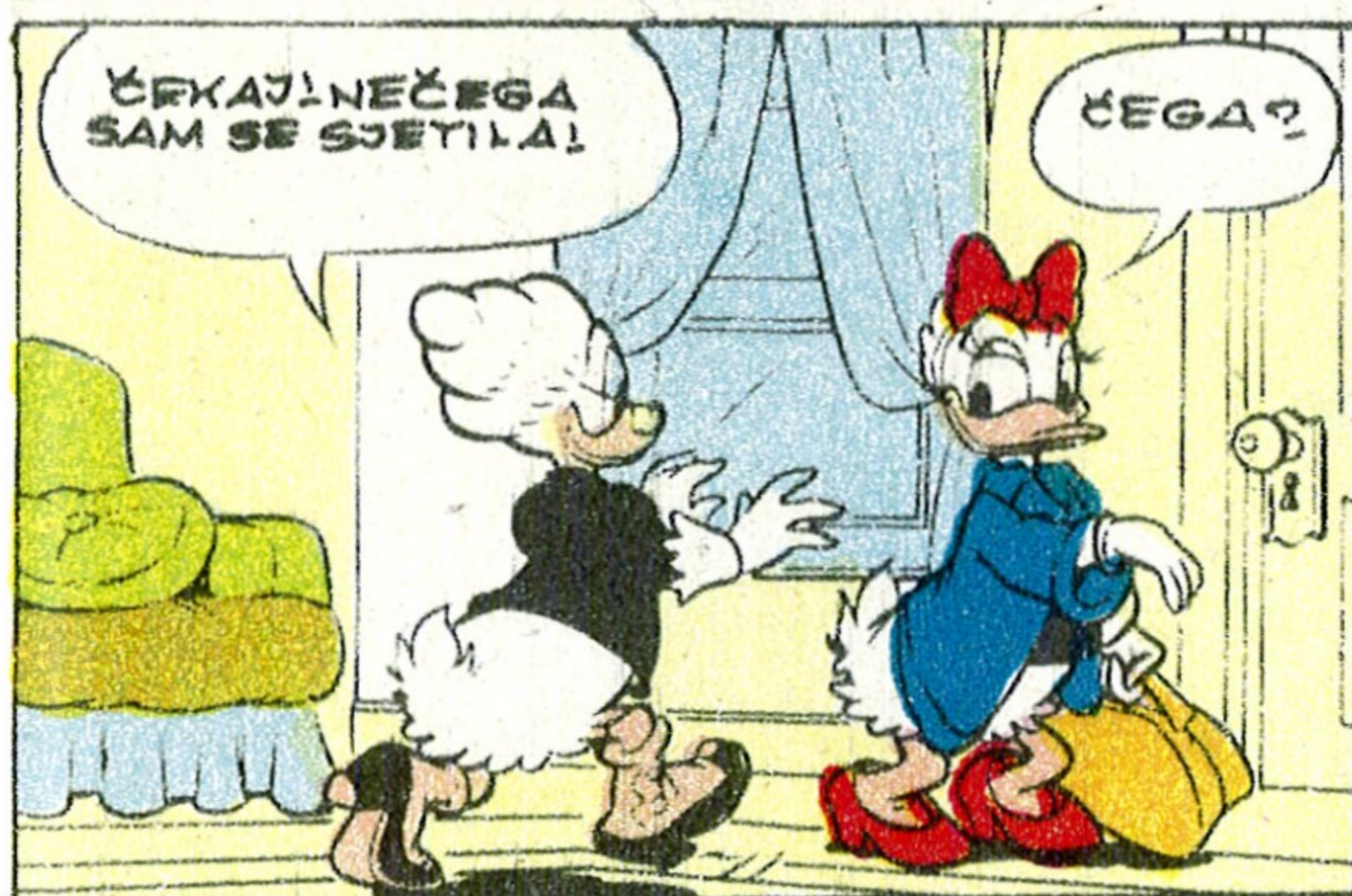
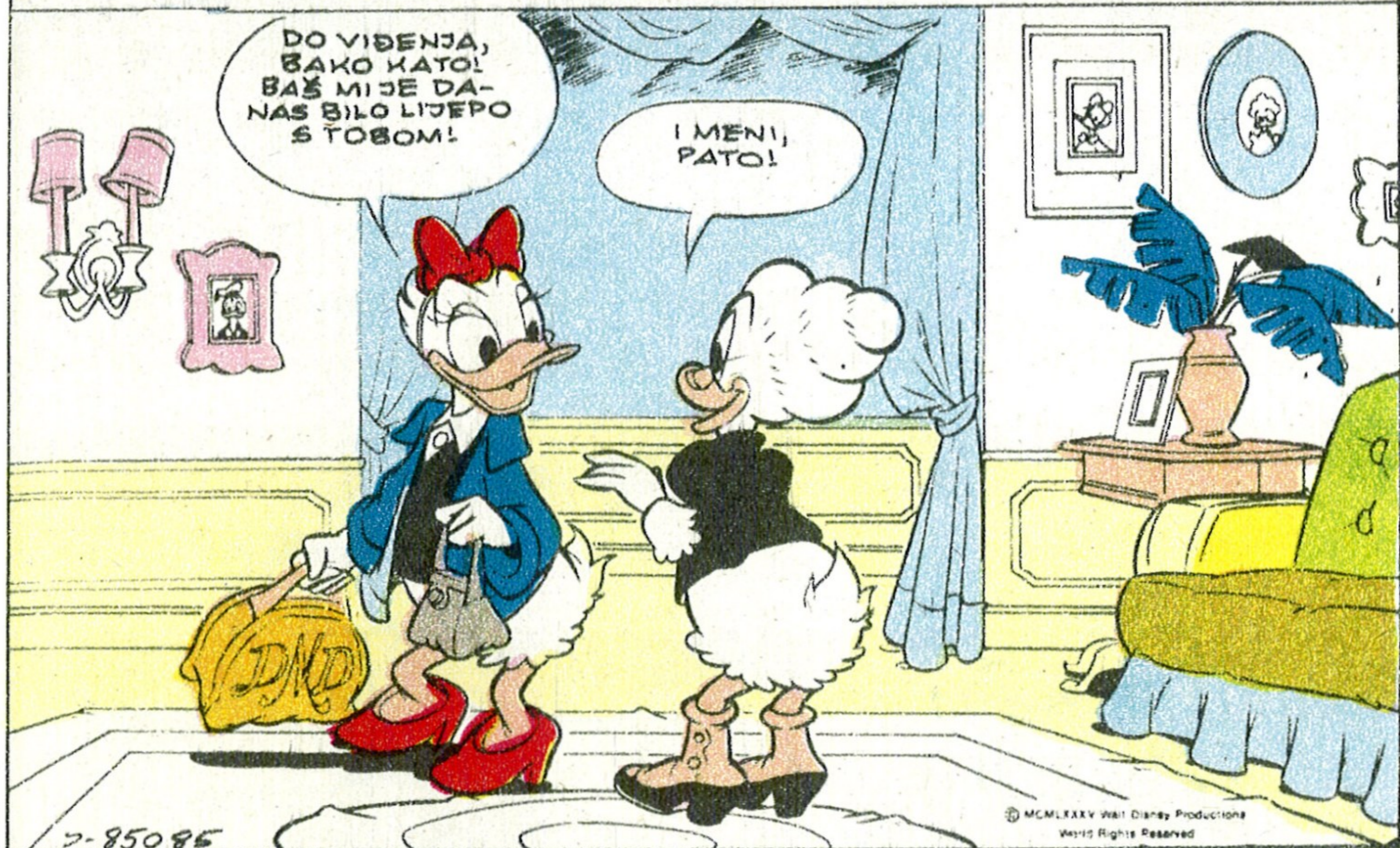
Straža je ostala cele noći. Sutradan su videli kako horda napušta logor. Kretali su se obalom uzvodno i polako nestali u izmaglici zimskog jutra.

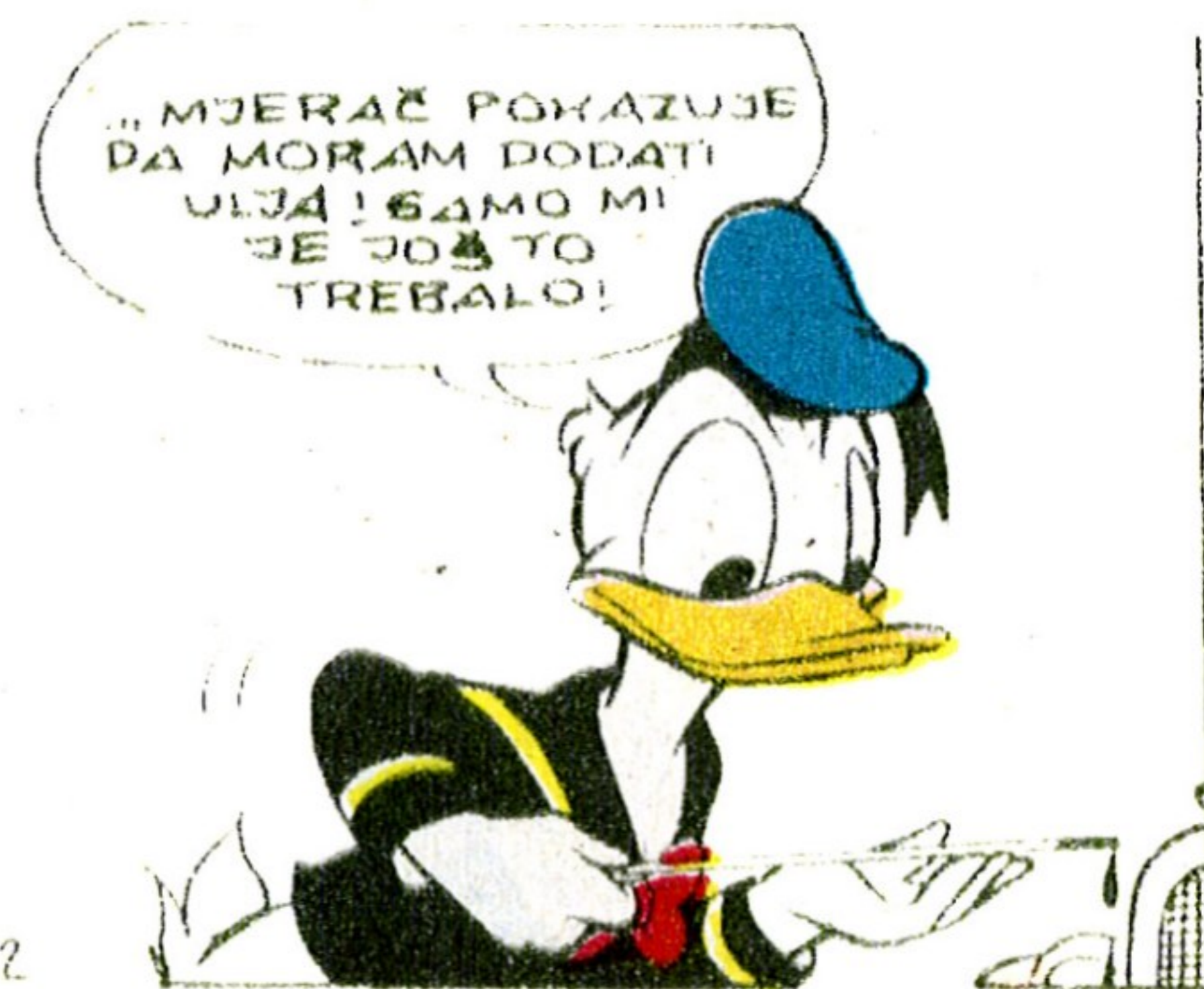
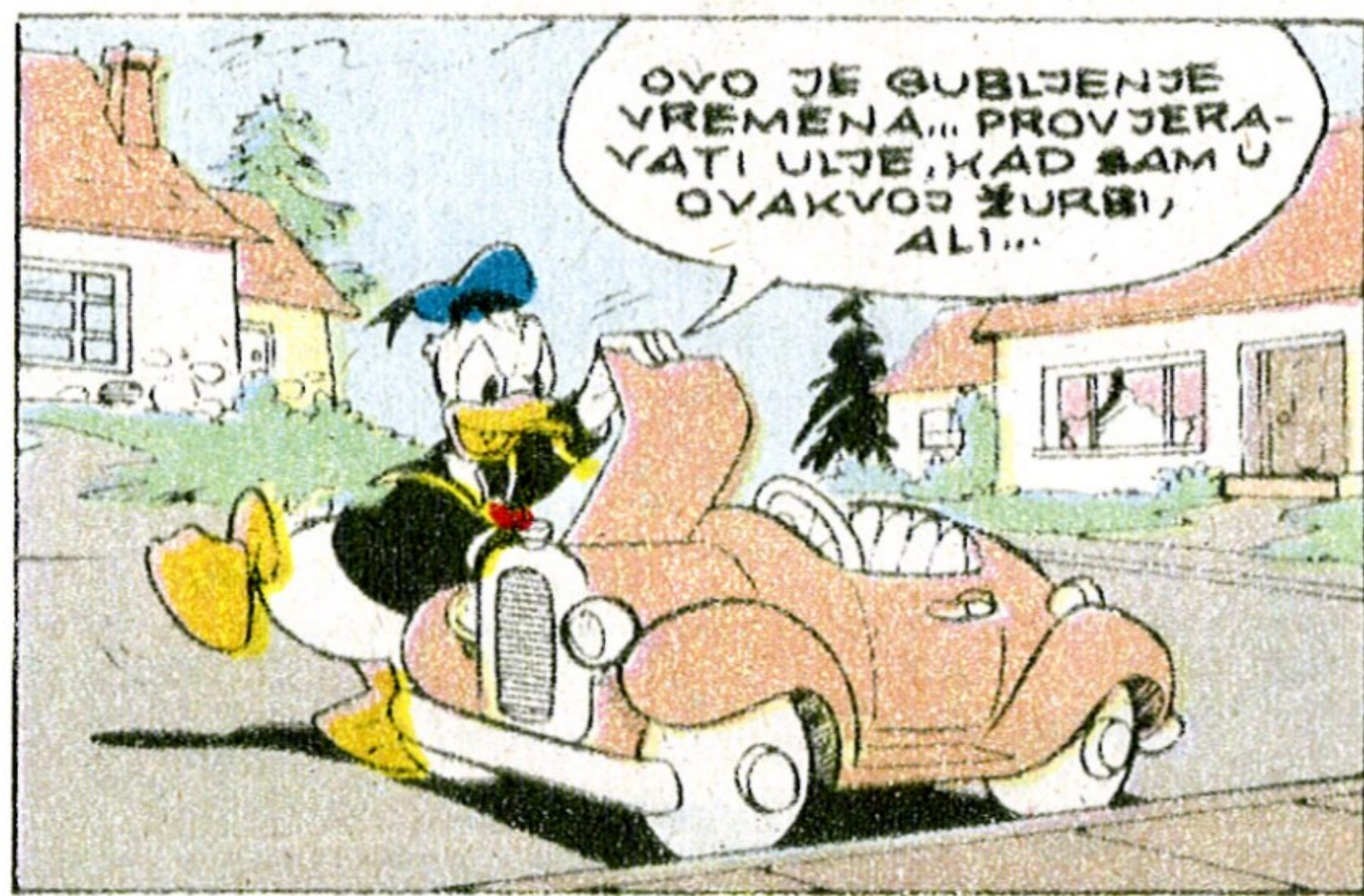
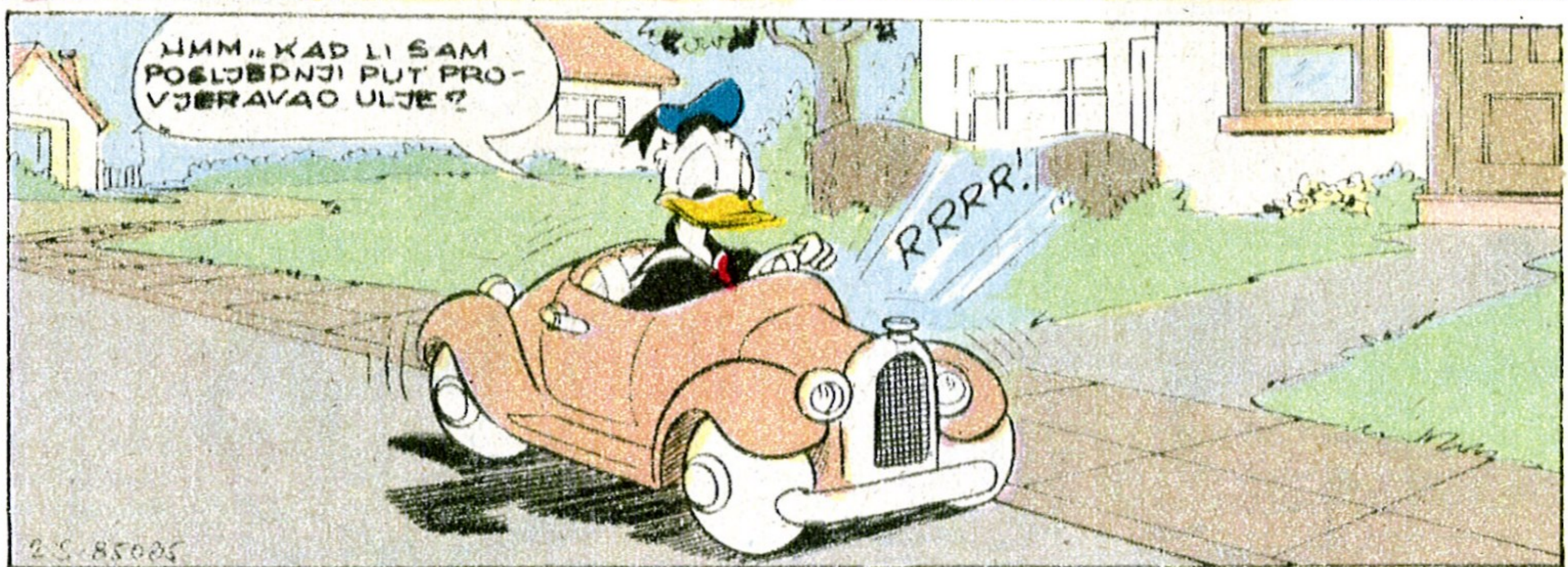
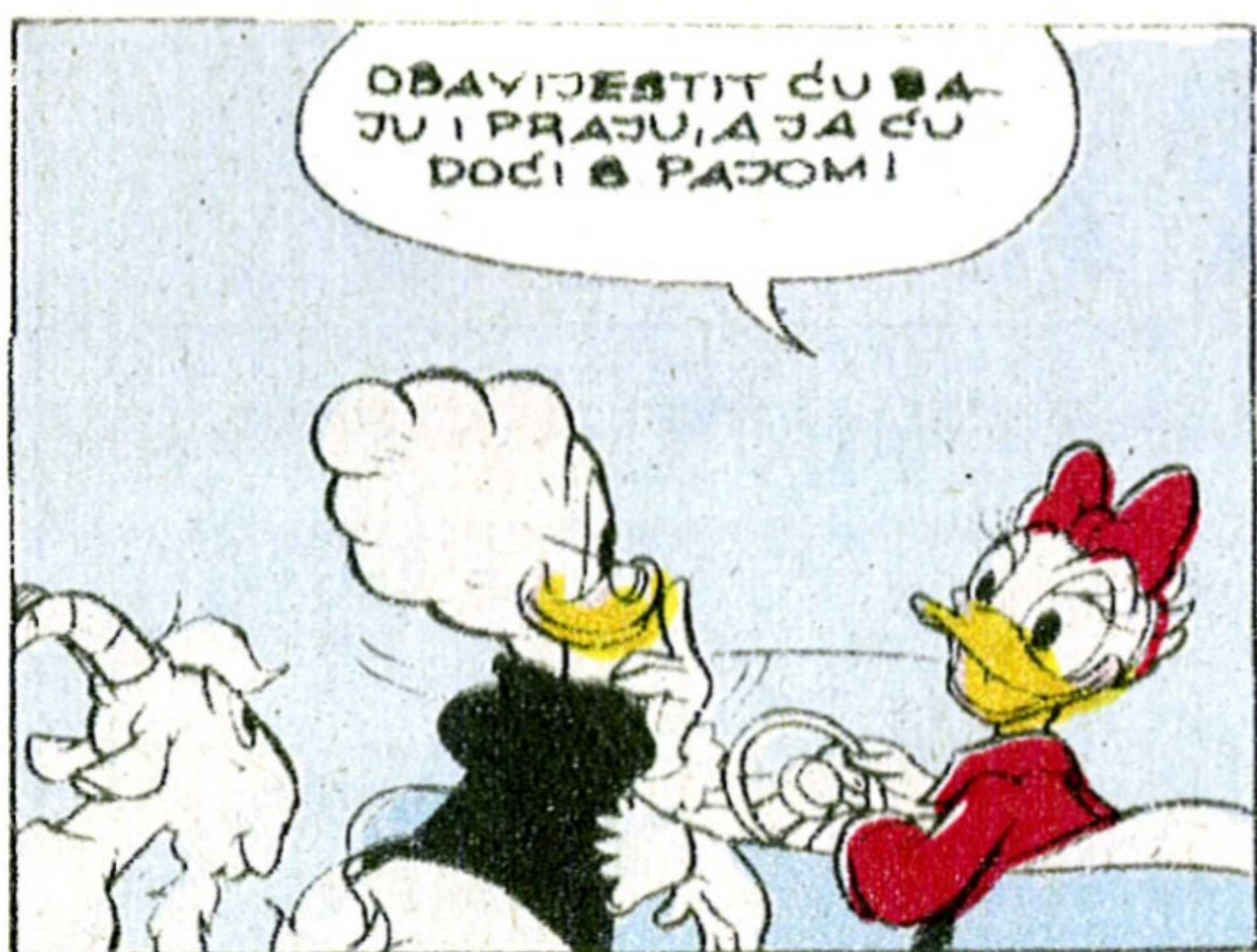
Selo je odahnulo. Nikome se nije svidelo susedstvo brojne dobro naoružane horde. Starac je smatrao da opasnost još postoji, pa je, u pratnji Ake i Goraka, išao obalom u izviđanje. Nisu našli tragove, ali ga to nije umirilo.

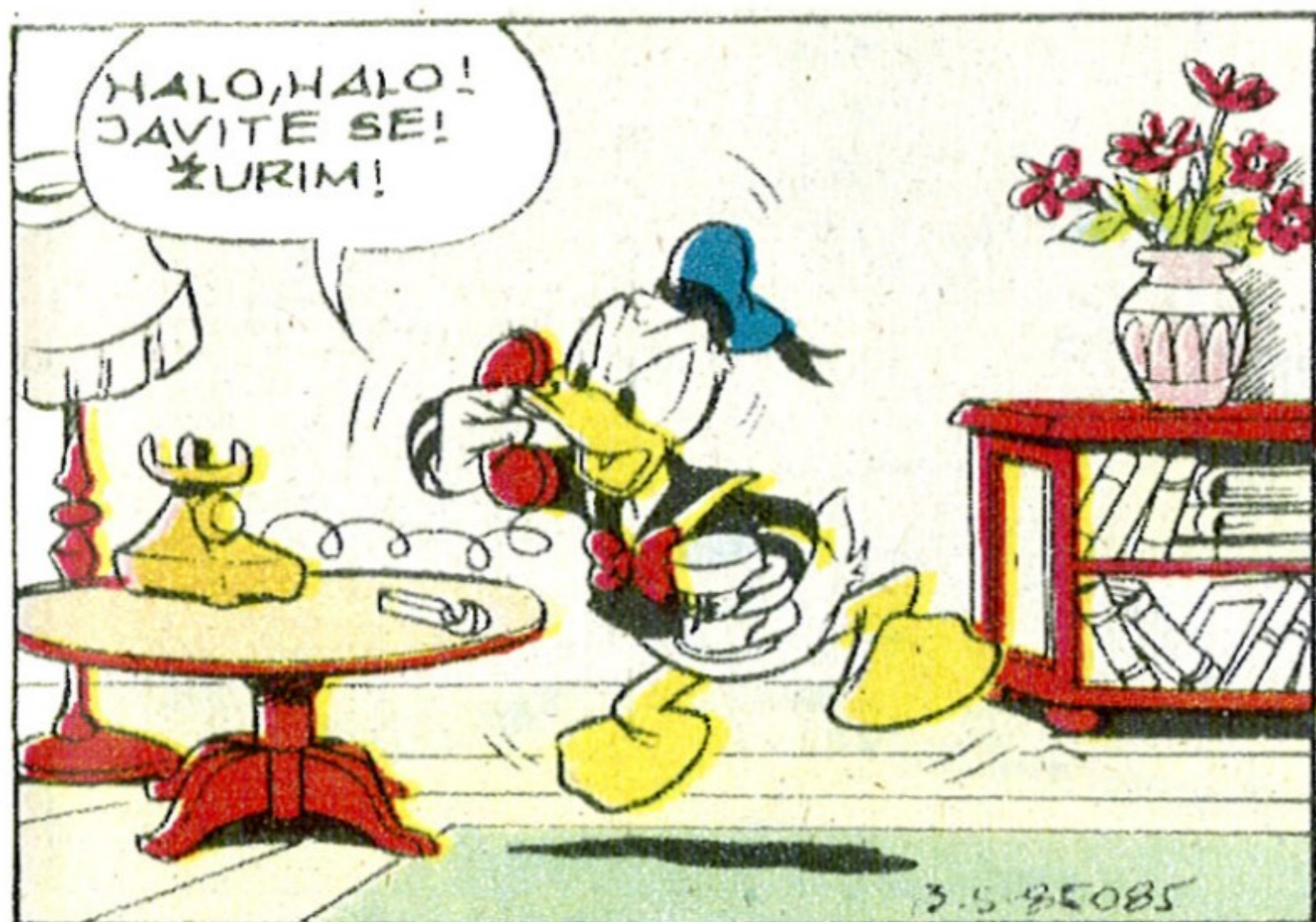
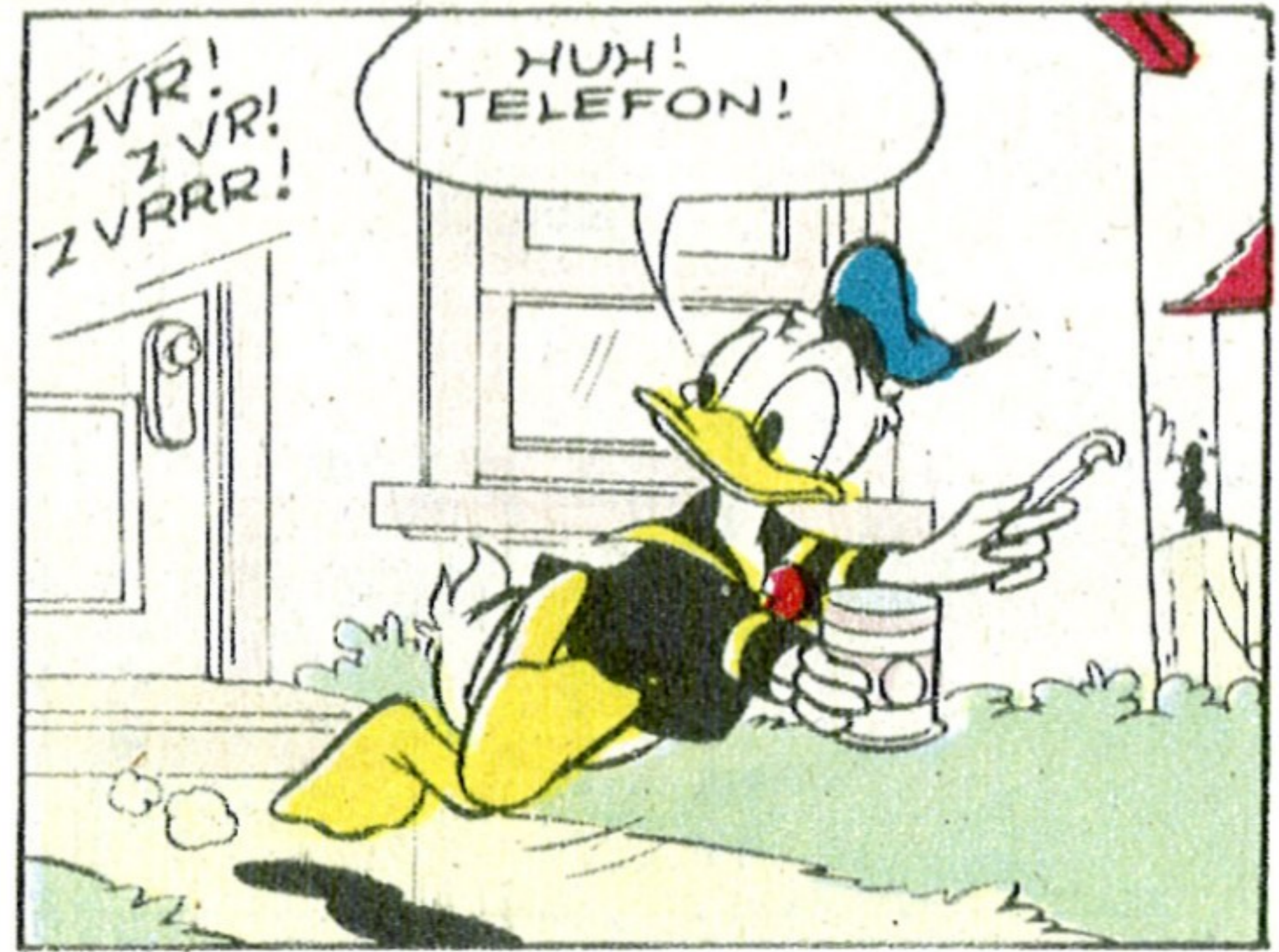
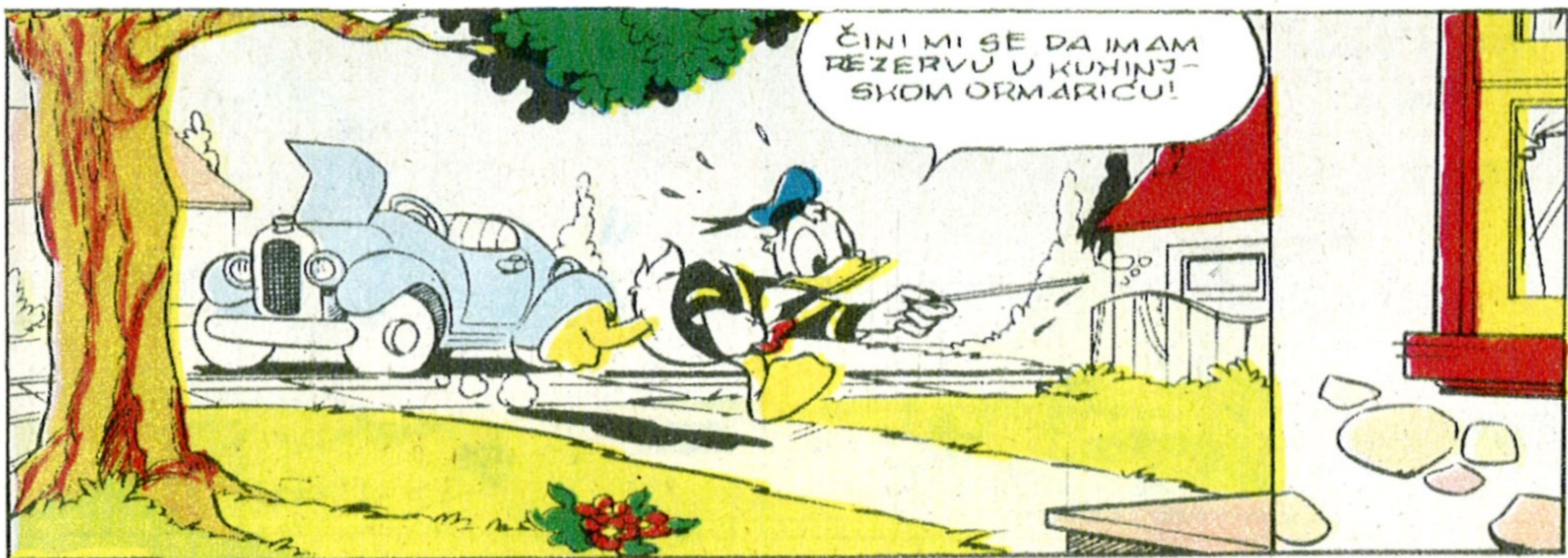
– Reka je zaleđena. Mogu je preći na svakom mestu. – objašnjavao je dečacima svoju zabrinutost.

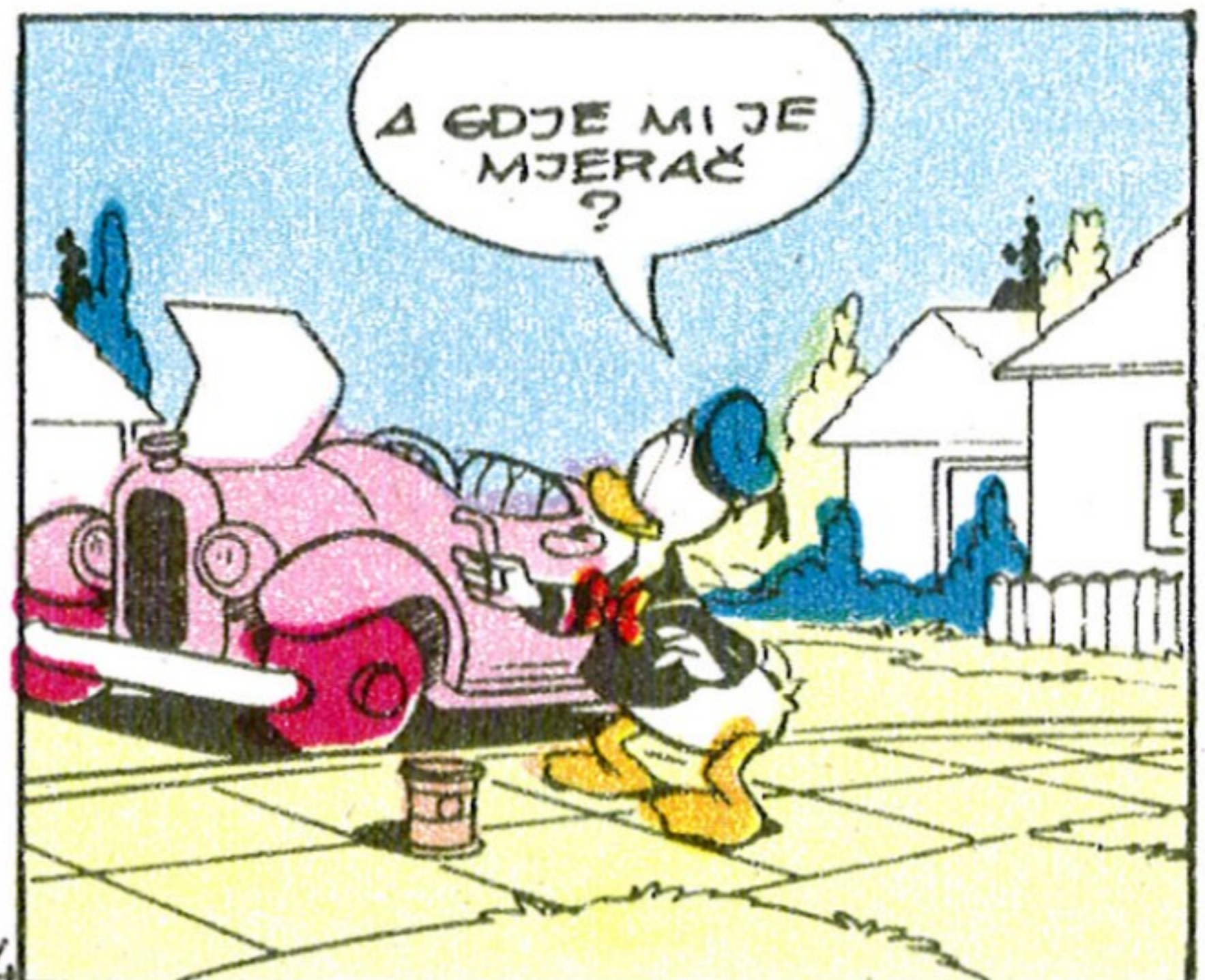
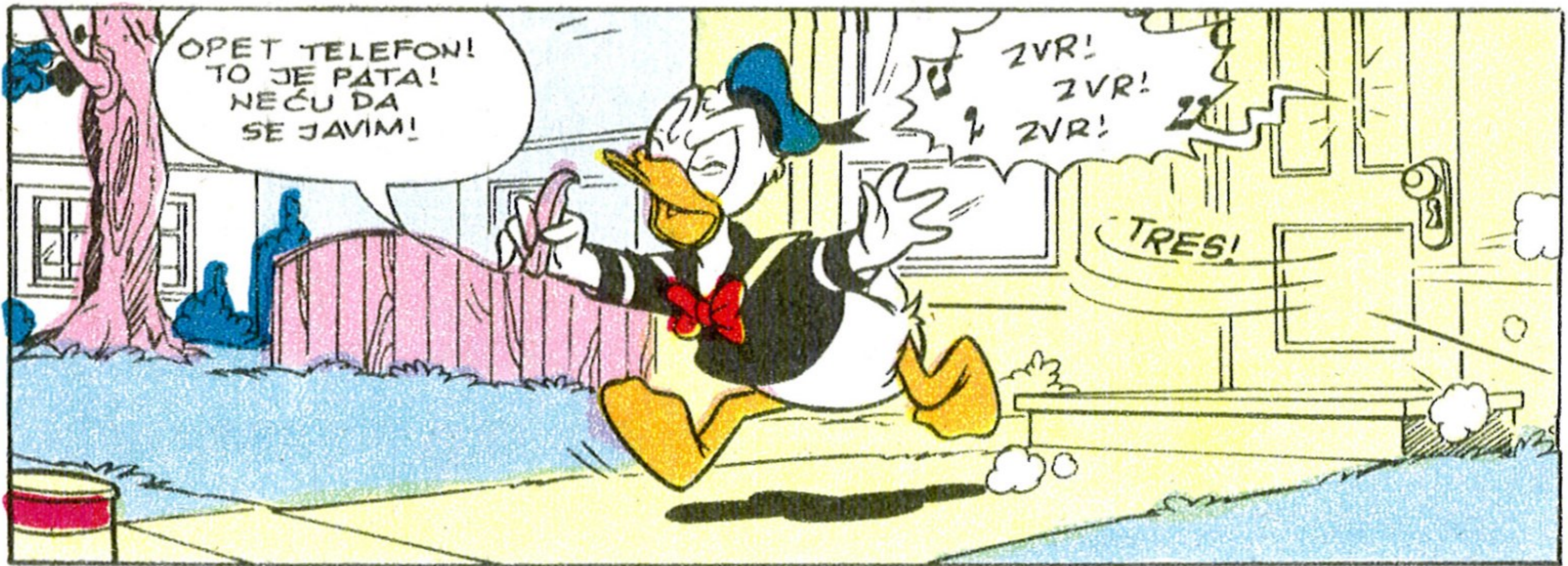
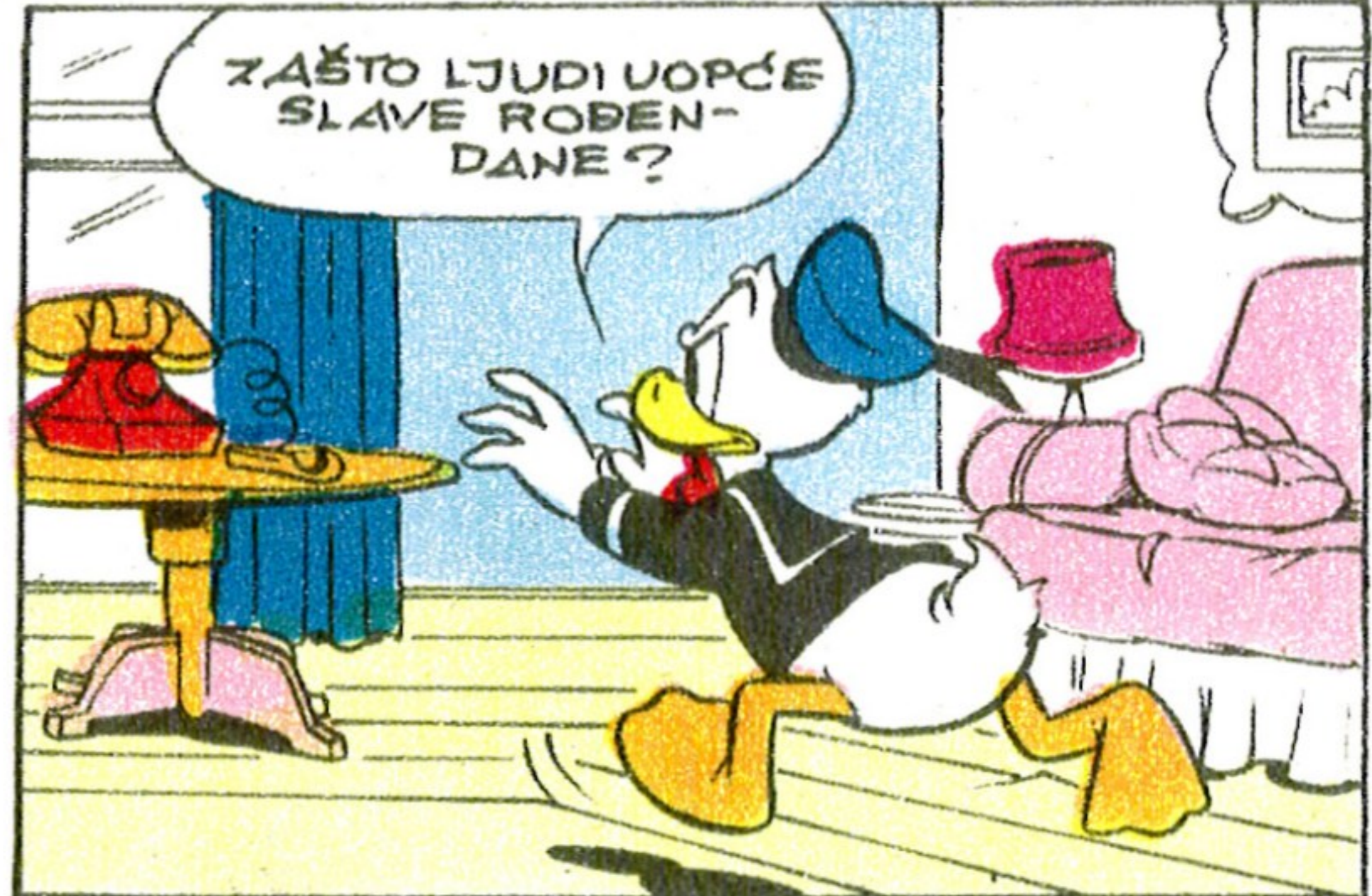
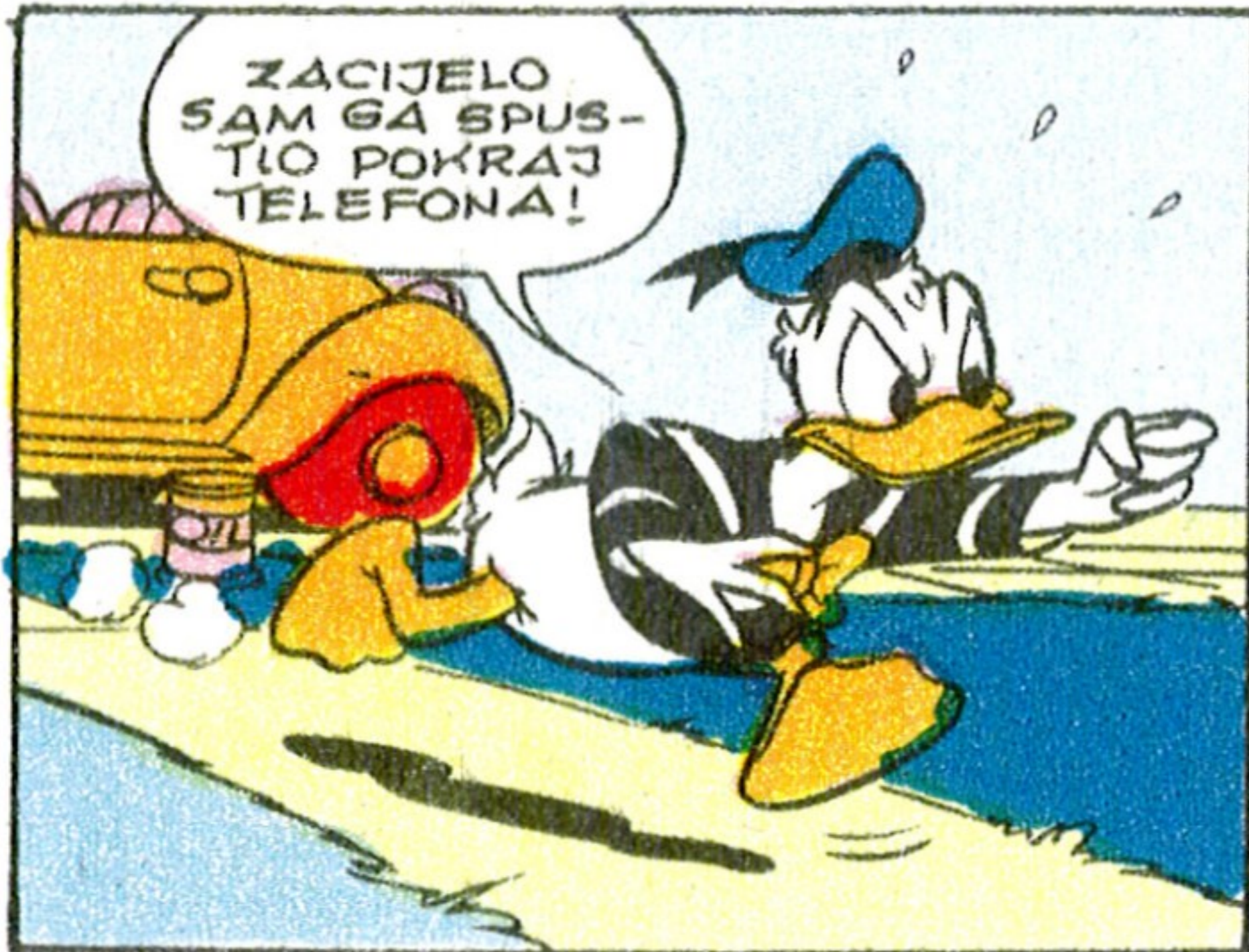
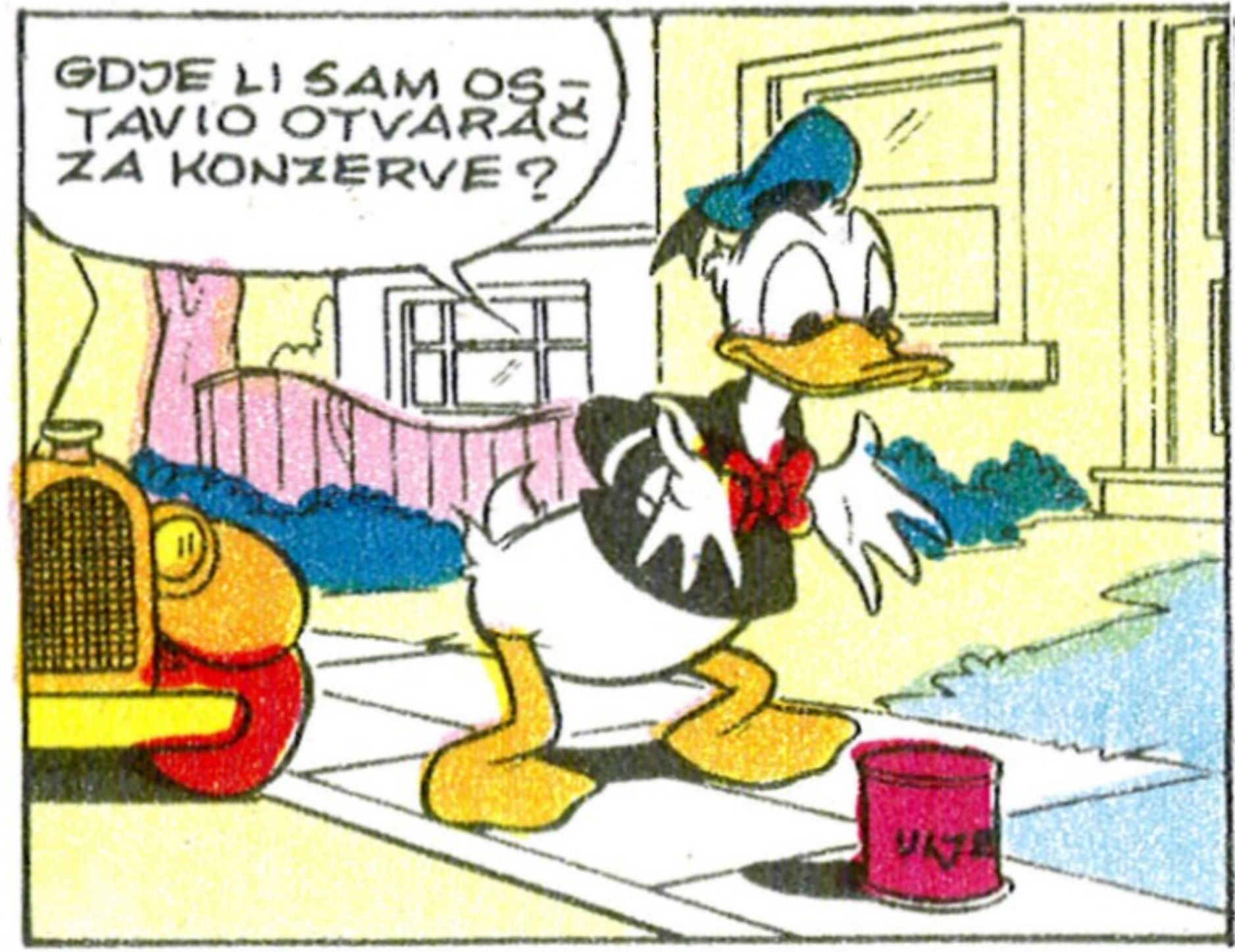
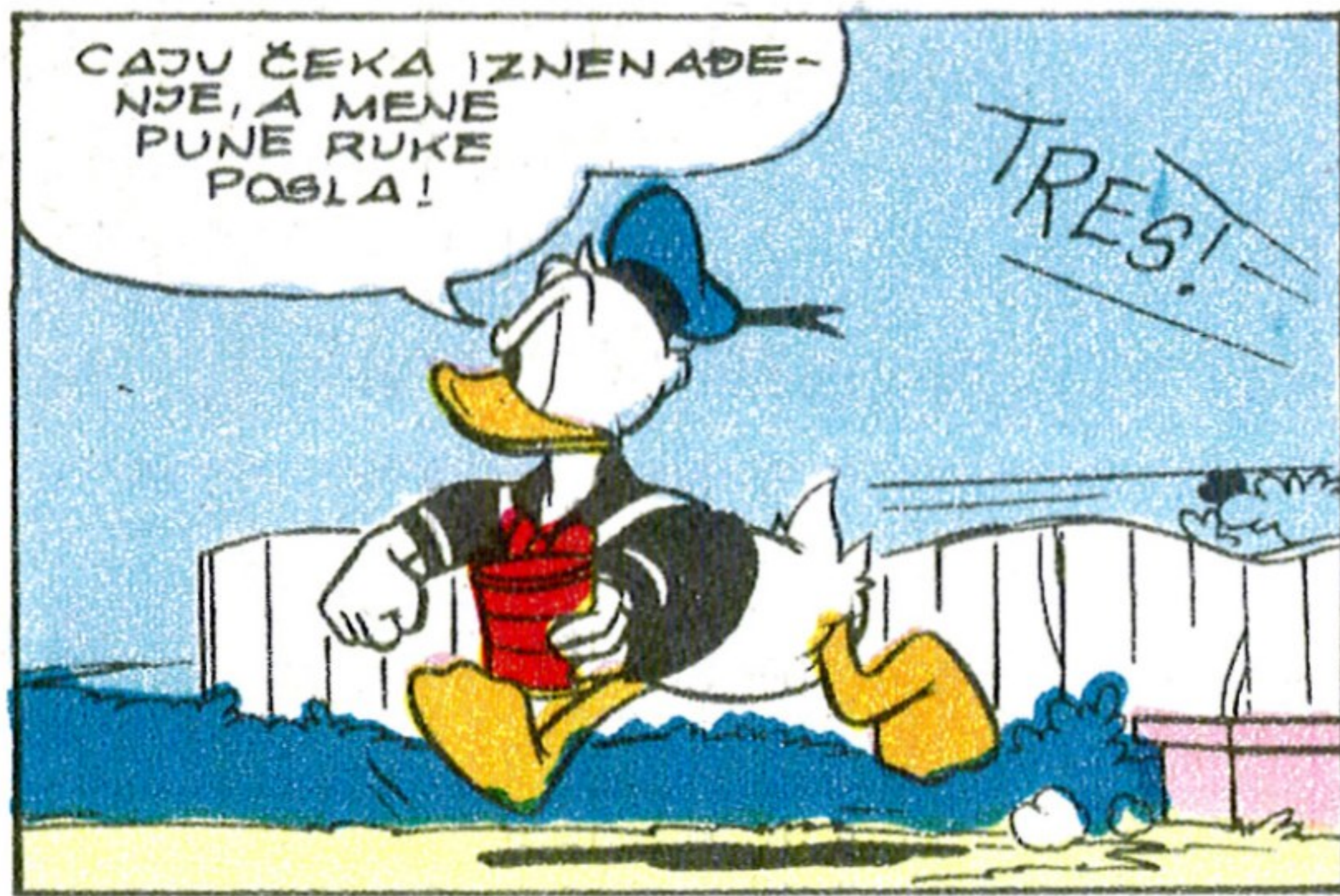
Priča iz knjige Aleksandra Manića „U svitanje sveta“ koja je ušla u izbor od deset najboljih knjiga u 1983. godini na natječaju za „Književnu nagradu Politikin zabavnik“.

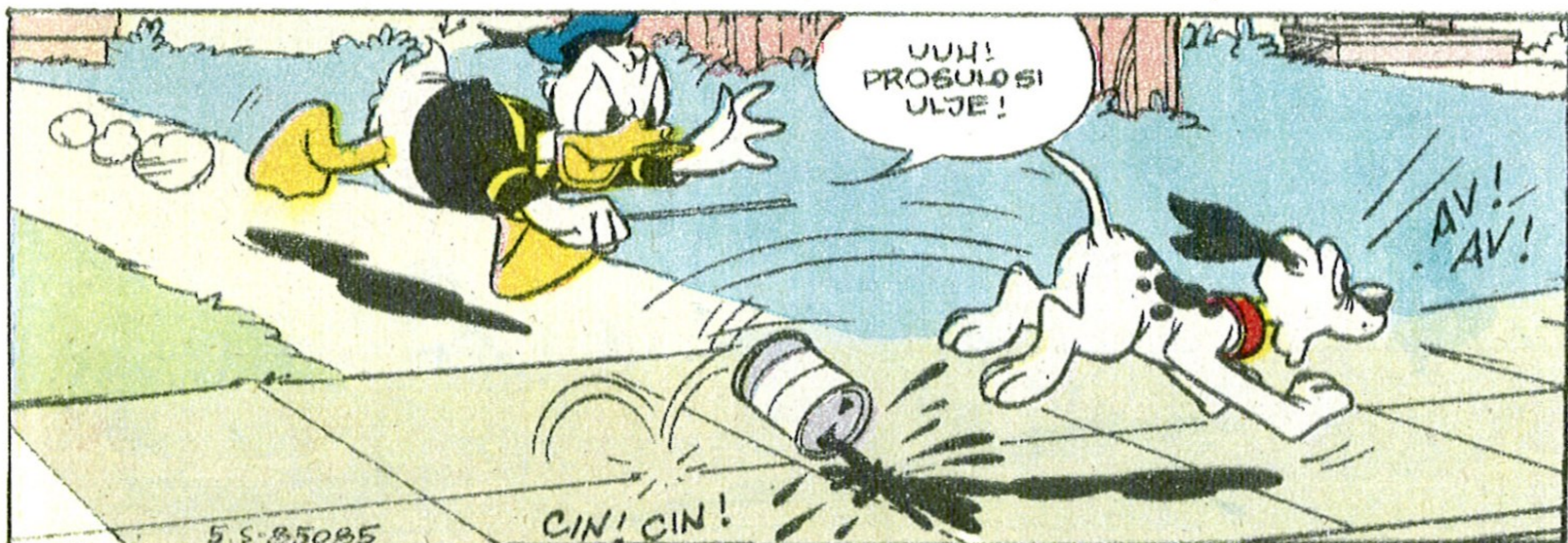
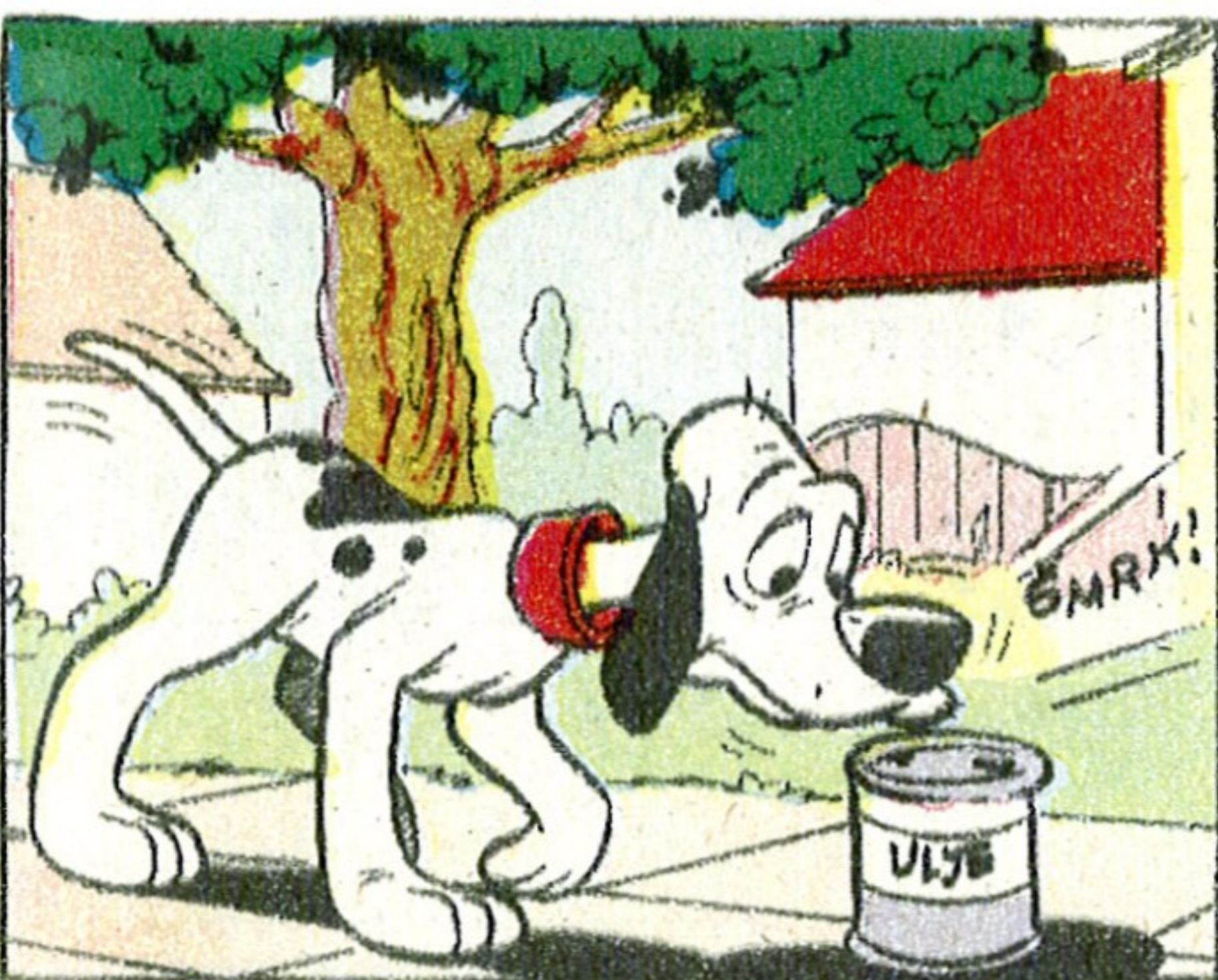
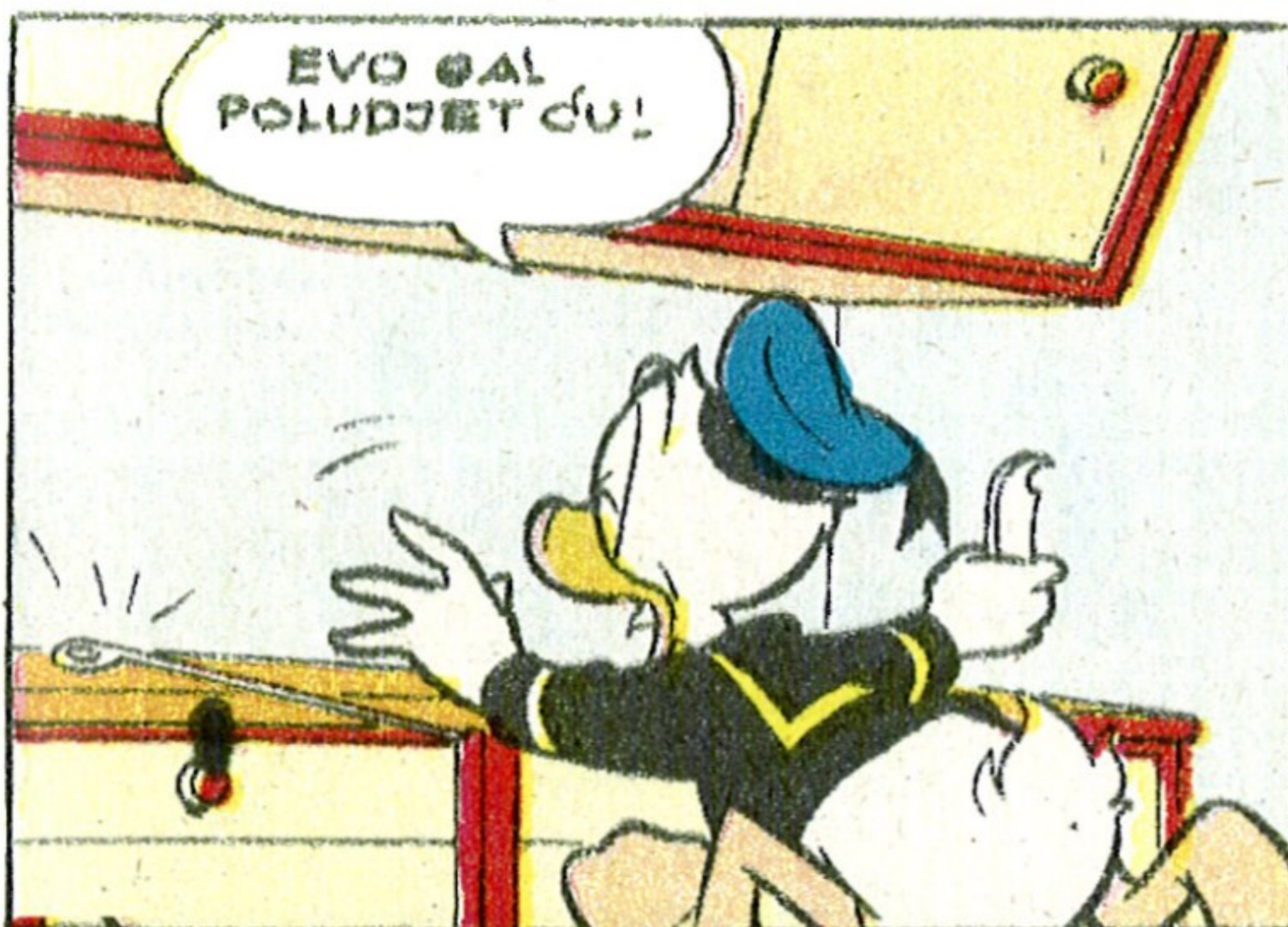
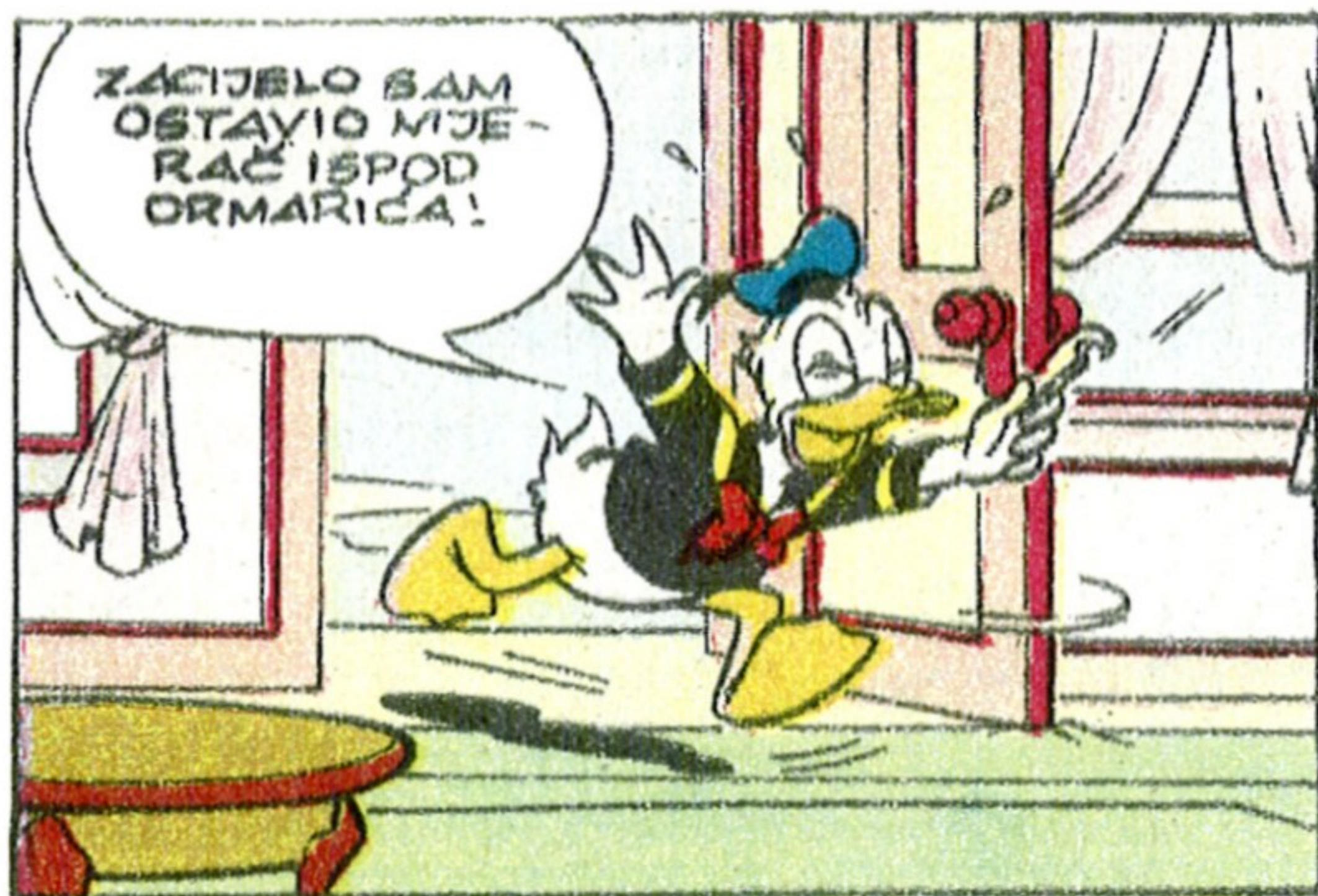
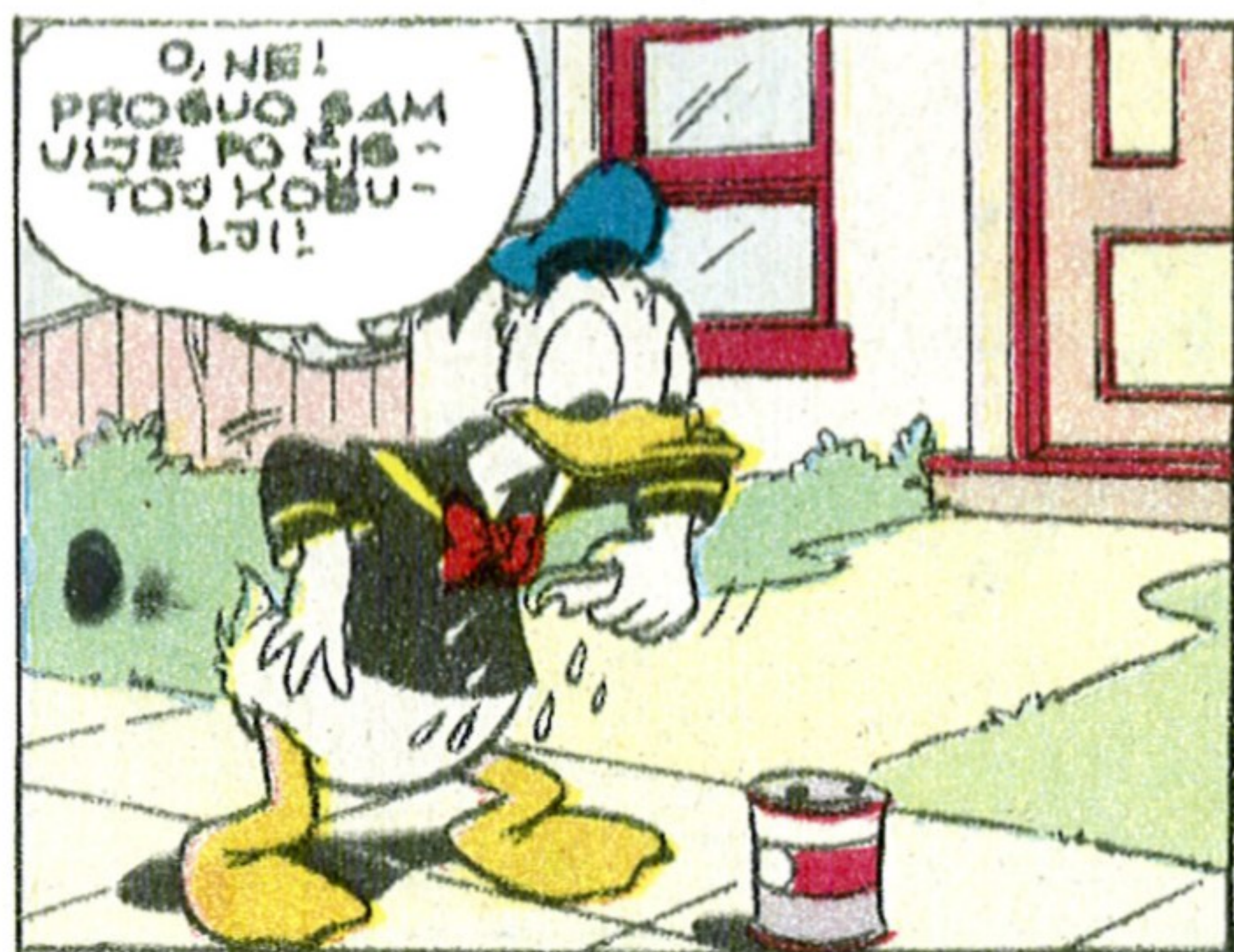
PATA: IZNEKADENJE ZA ČAJU

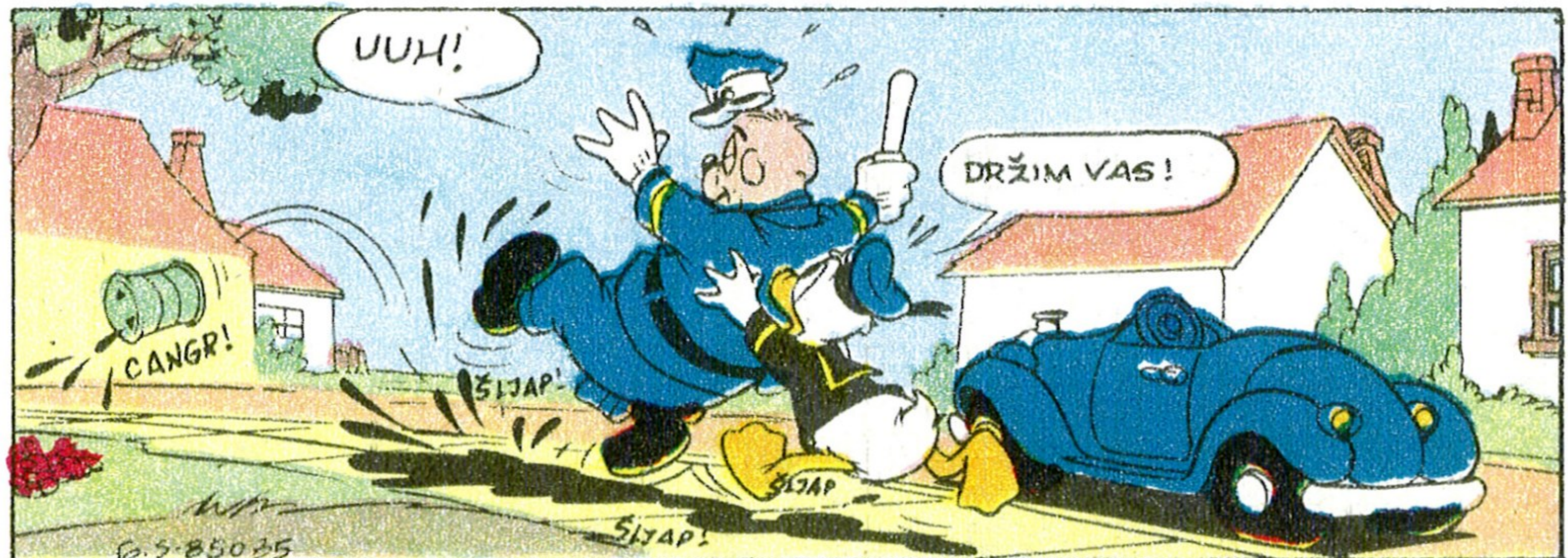
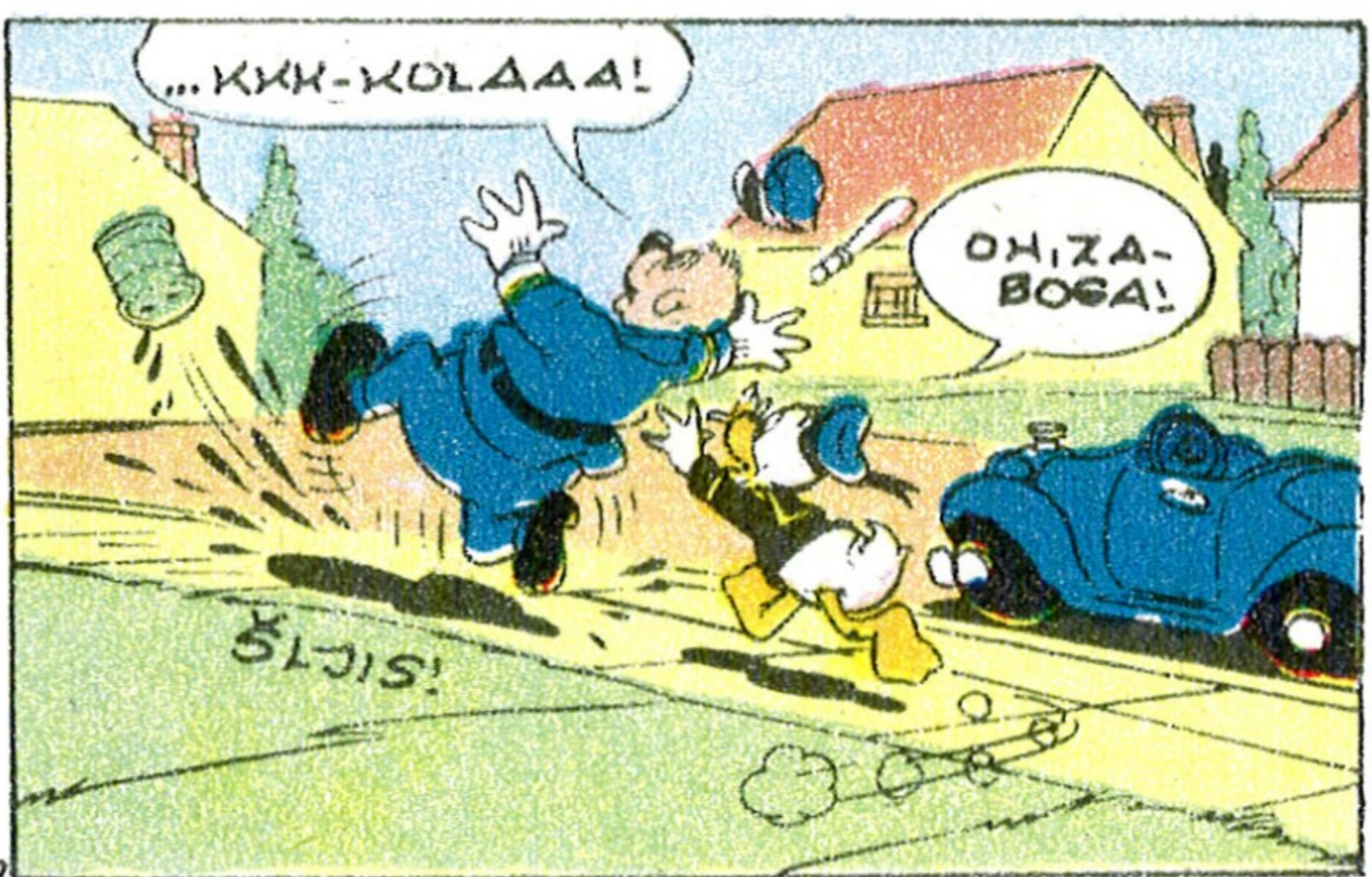
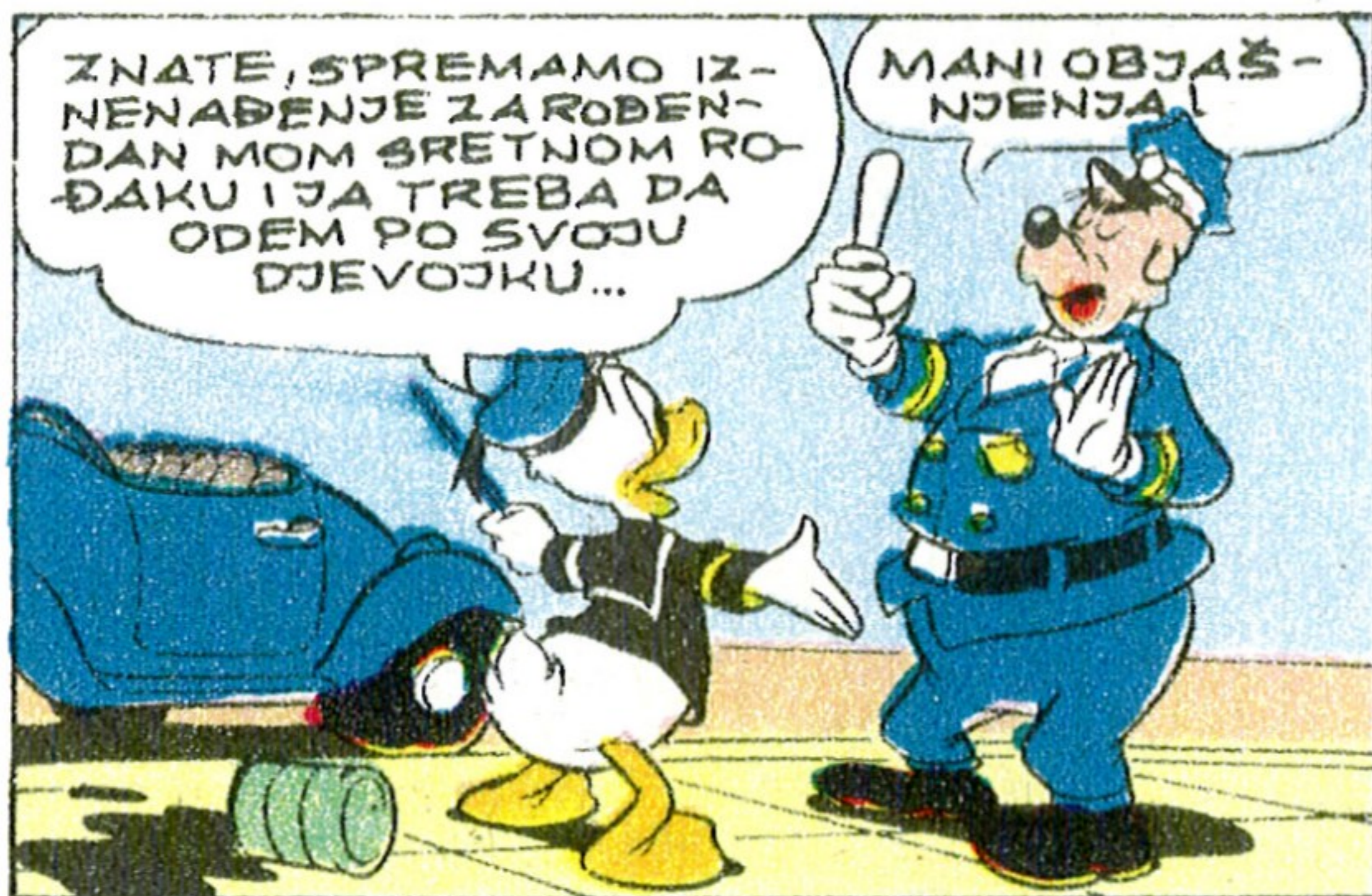
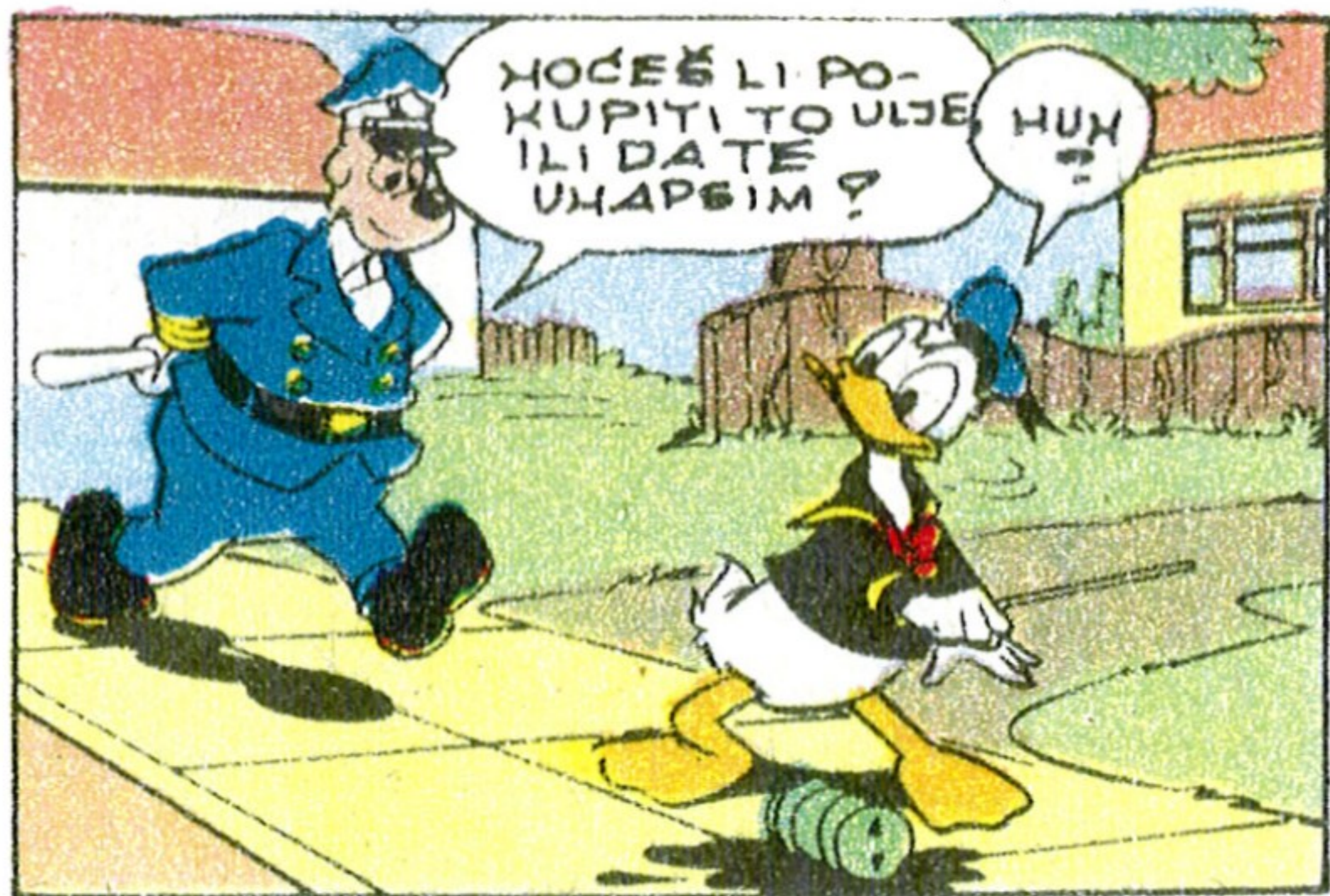

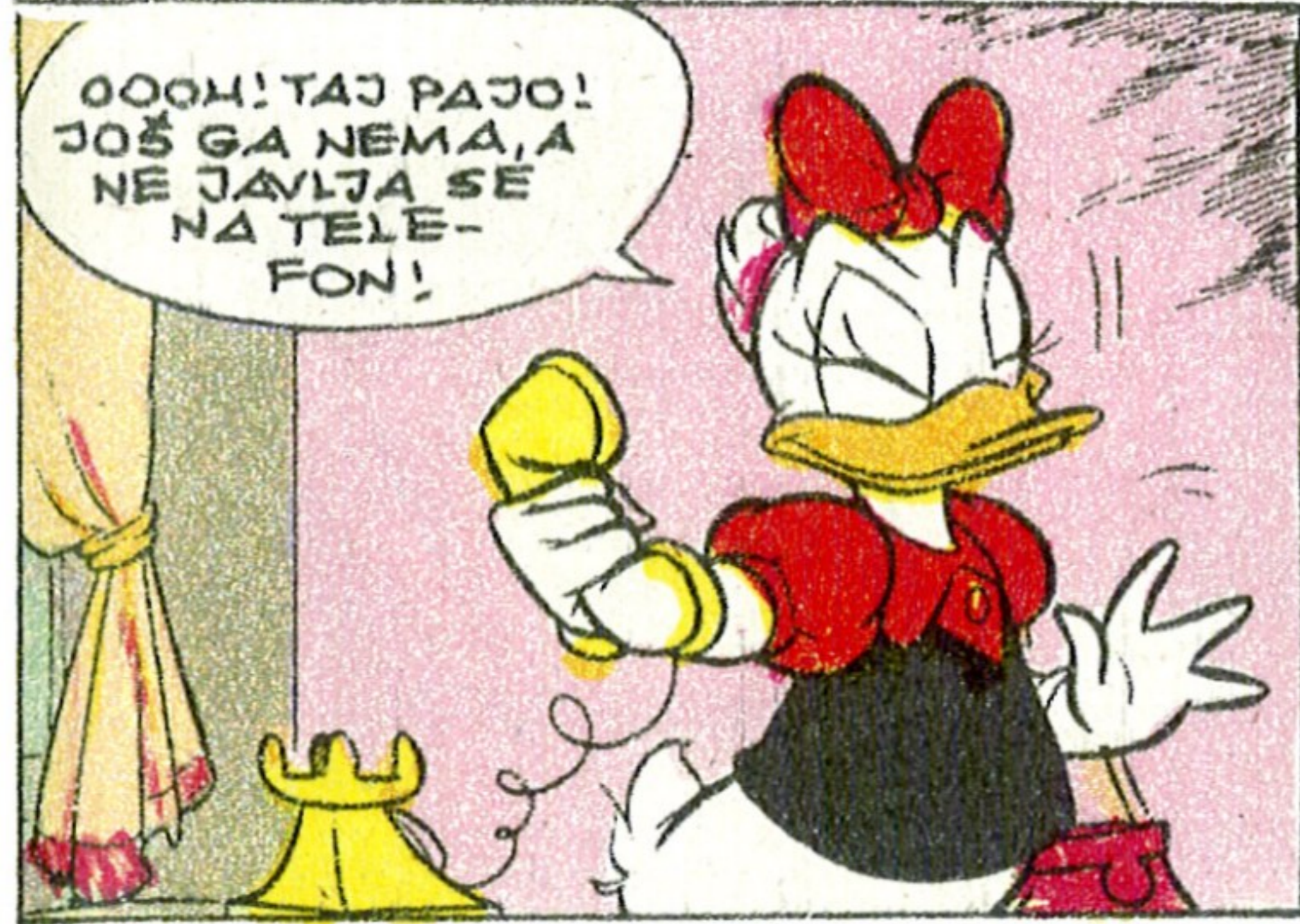
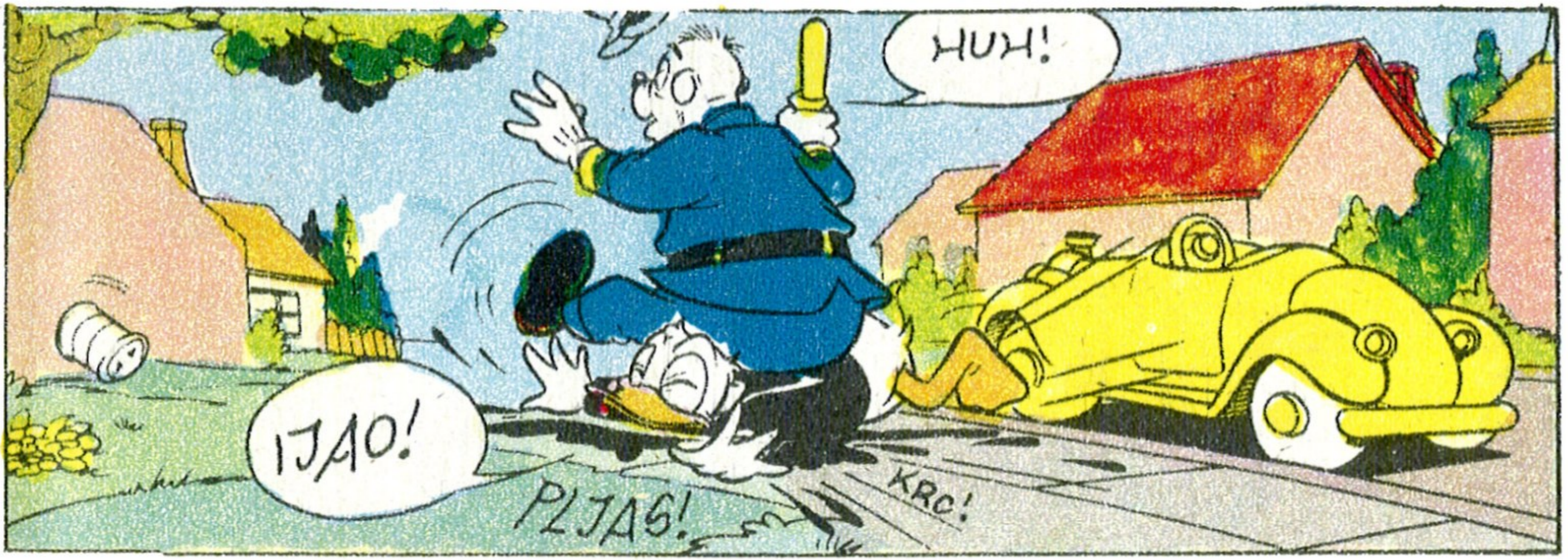

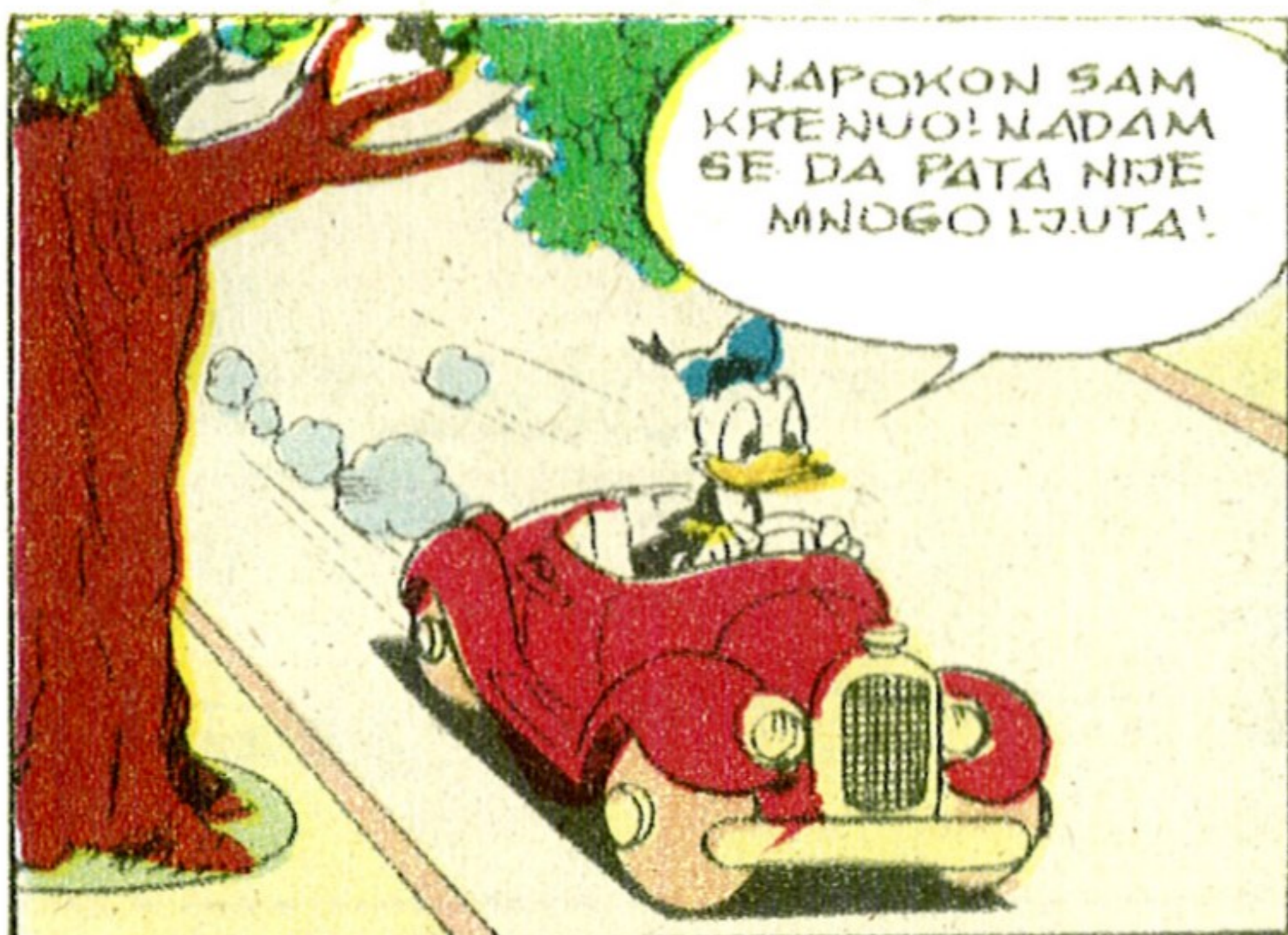

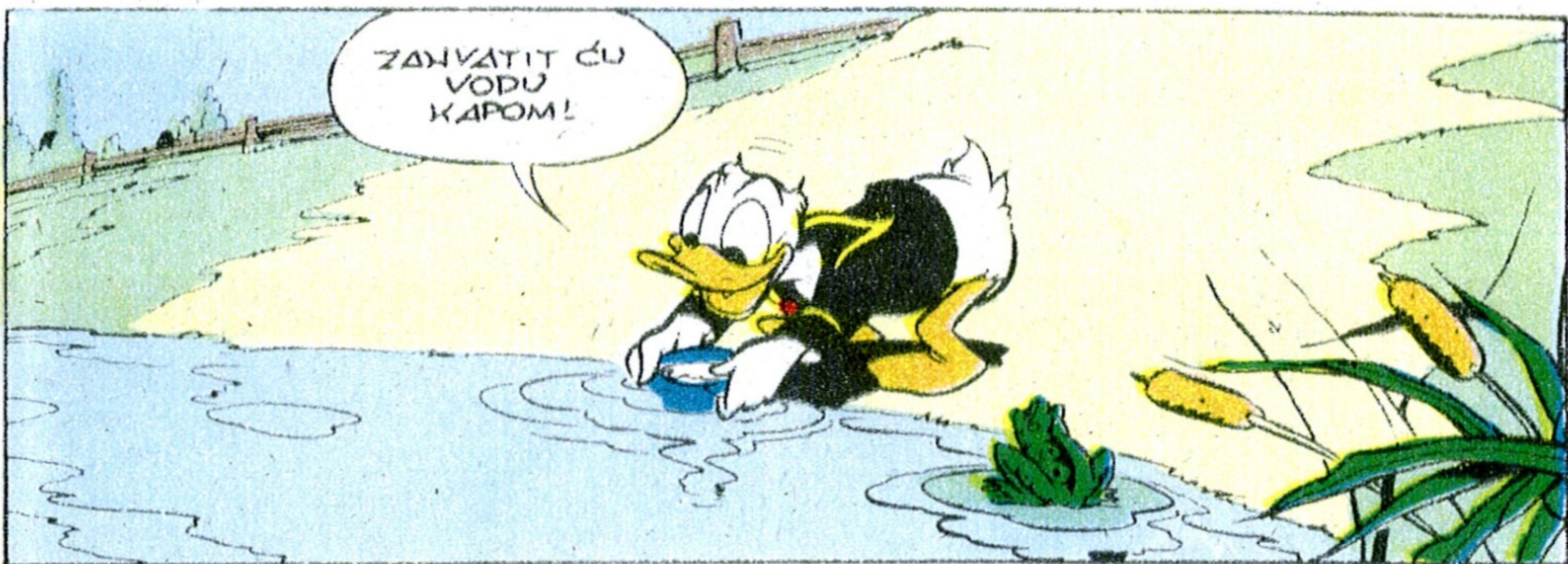

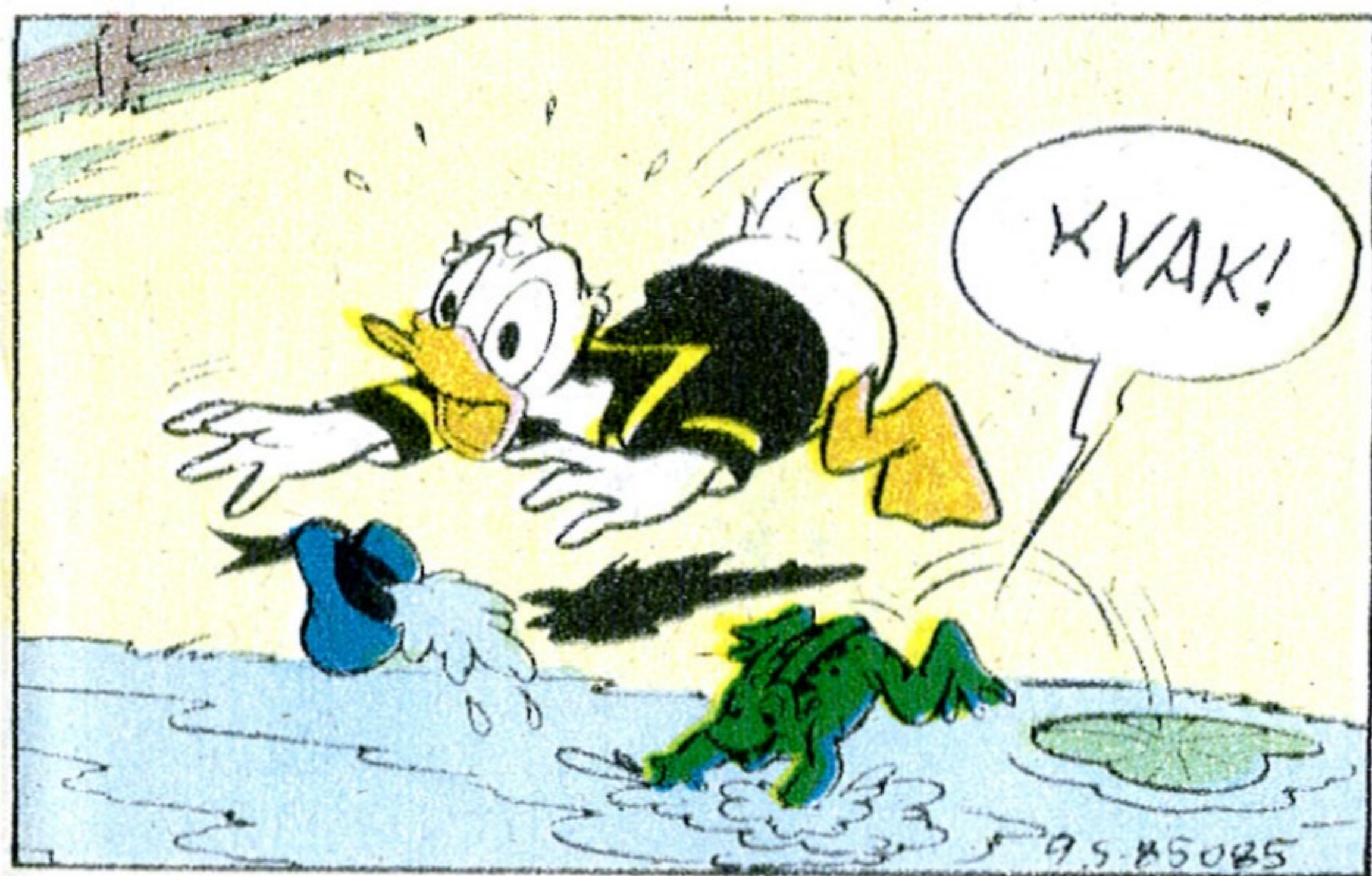
SJETIO SAM SE DA
DOLIJEM ULJE, ALI
NE I VODU!

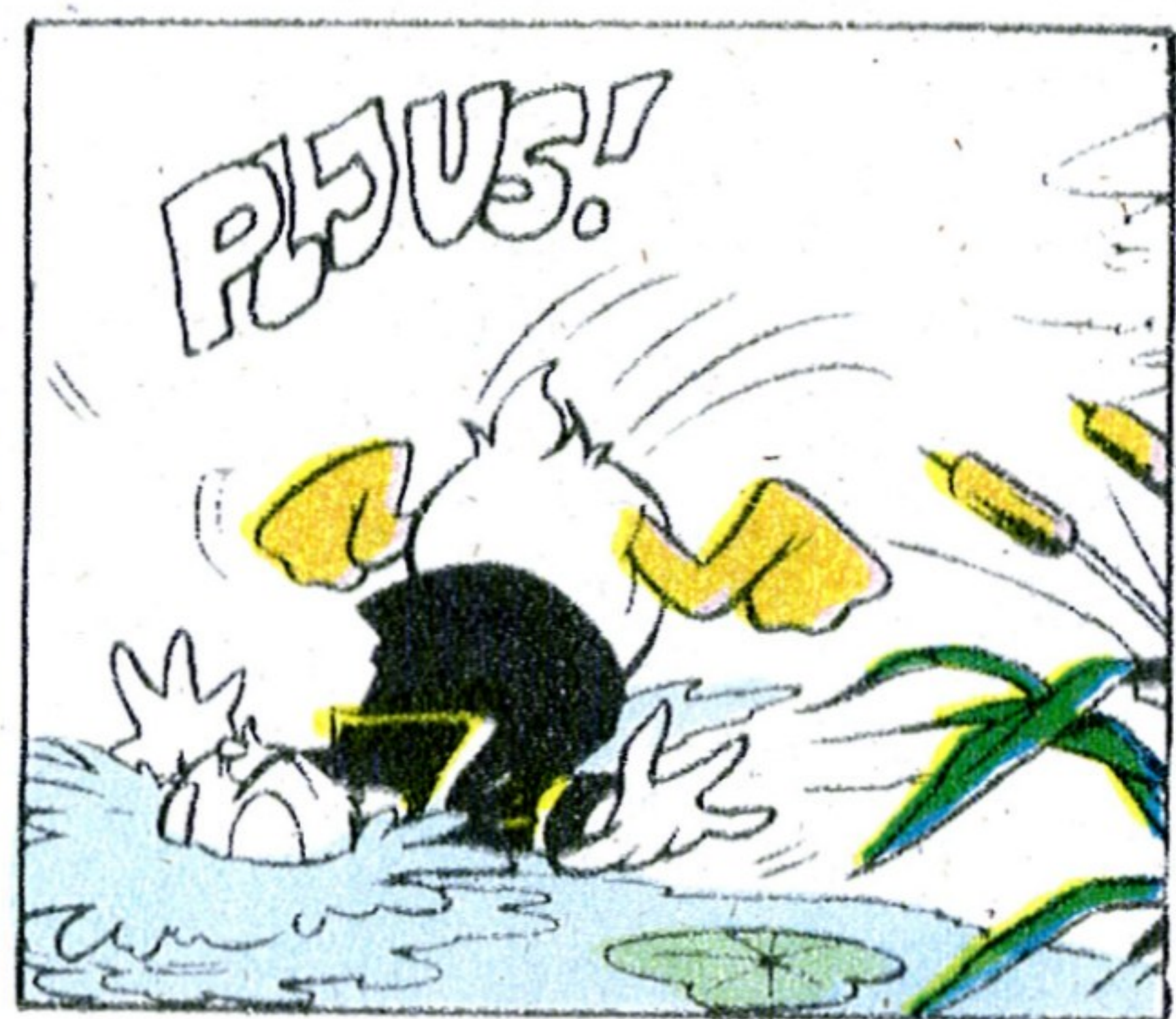
KVA!

ZAKVATIT ĆU
VODU
KAPOM!

KVAK!

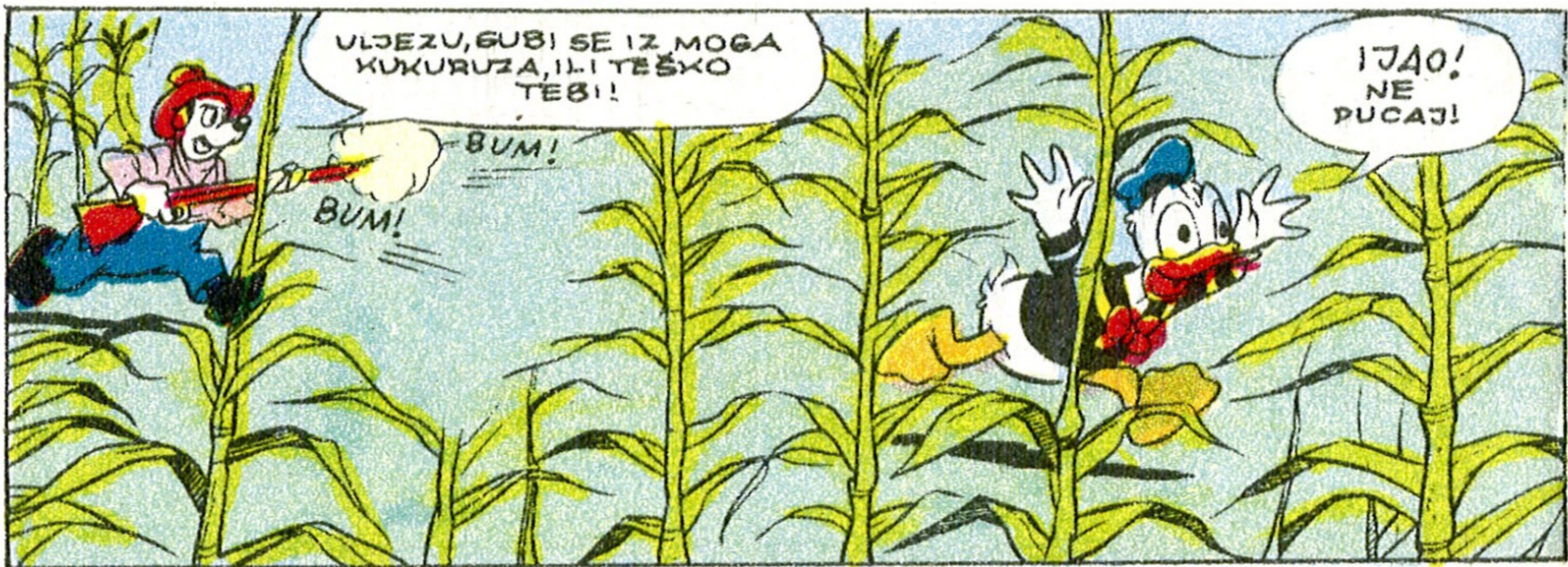
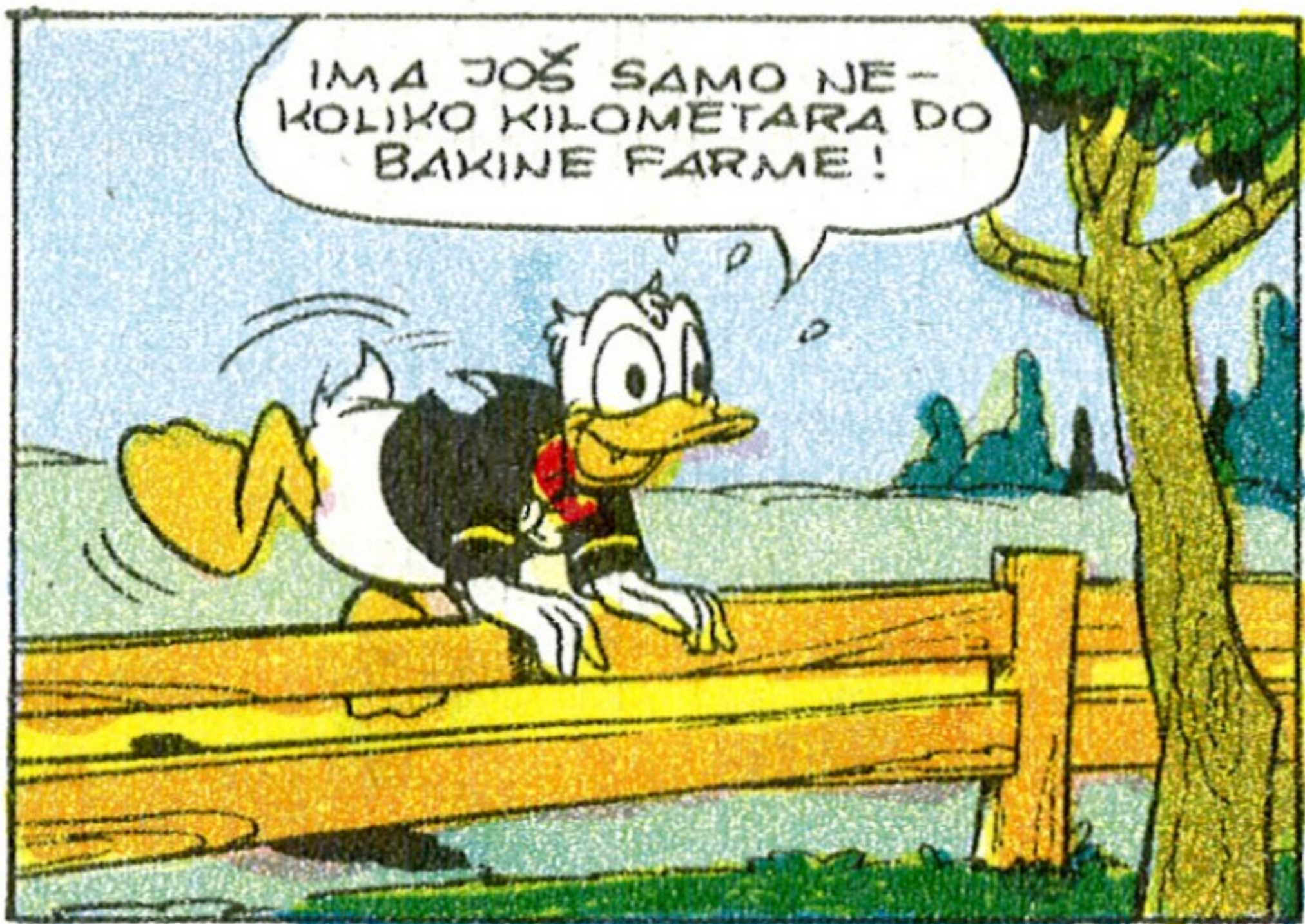
PLJUS!

ZAŠTO SE OVAKVE
STVARI BAŠ MENI
DOGABAJU?

MRZIM
ZABAVE!
MRZIM IZ-
NENABENJA!

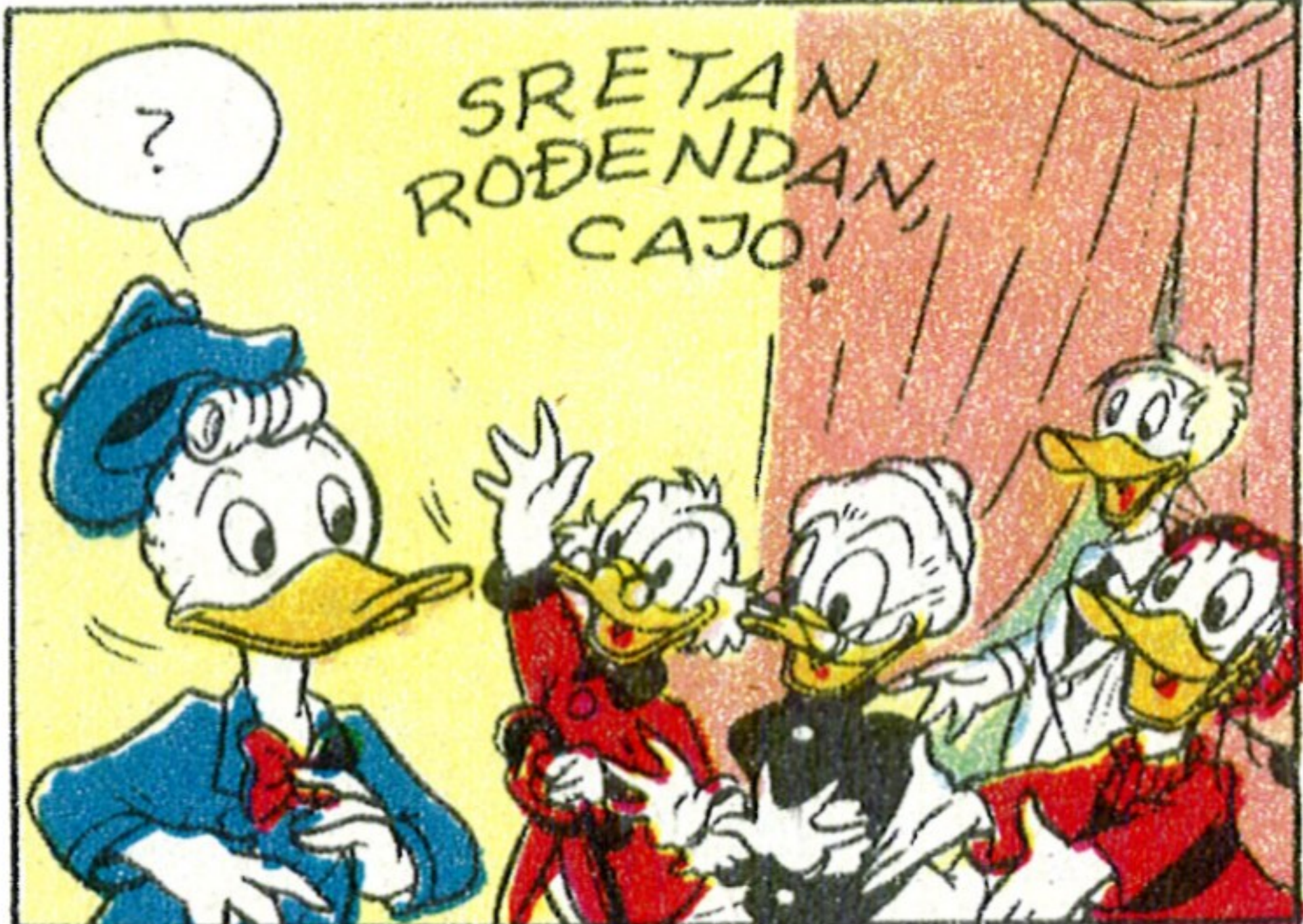
MORAT ĆEMO POČE-
TI BEZ PAJE!
A SAD-TIŠINA!

KADA CAJO UBE, SVI
ĆEMO VIKNUTI: „SRE-
TAN ROĐENDAN!“

NE VIDIM BAKU,
ALI REKLA MI JE
DA DOBEM!

?

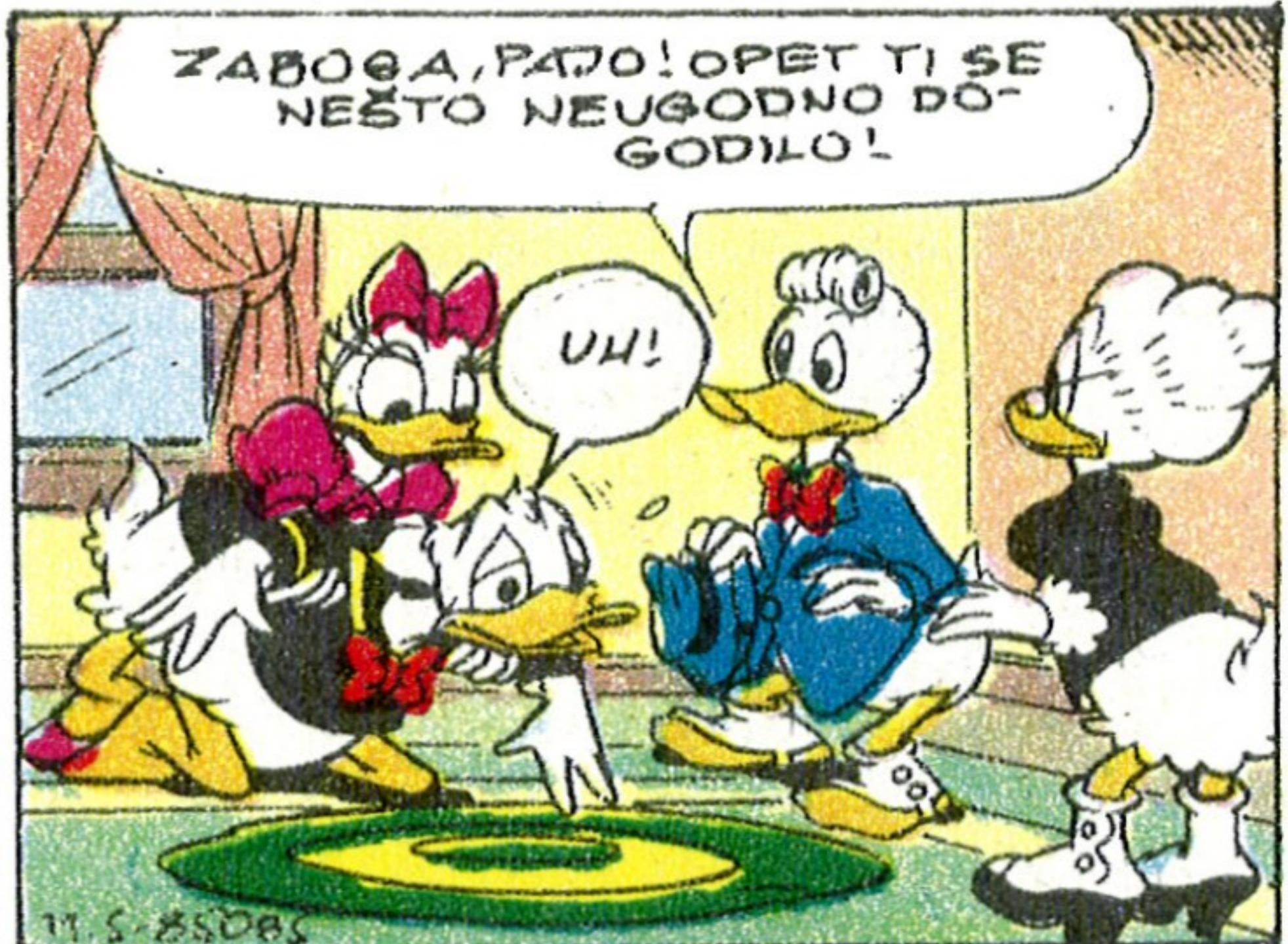
SRETAN
ROĐENDAN,
CAJO!

DOBAR DAN!

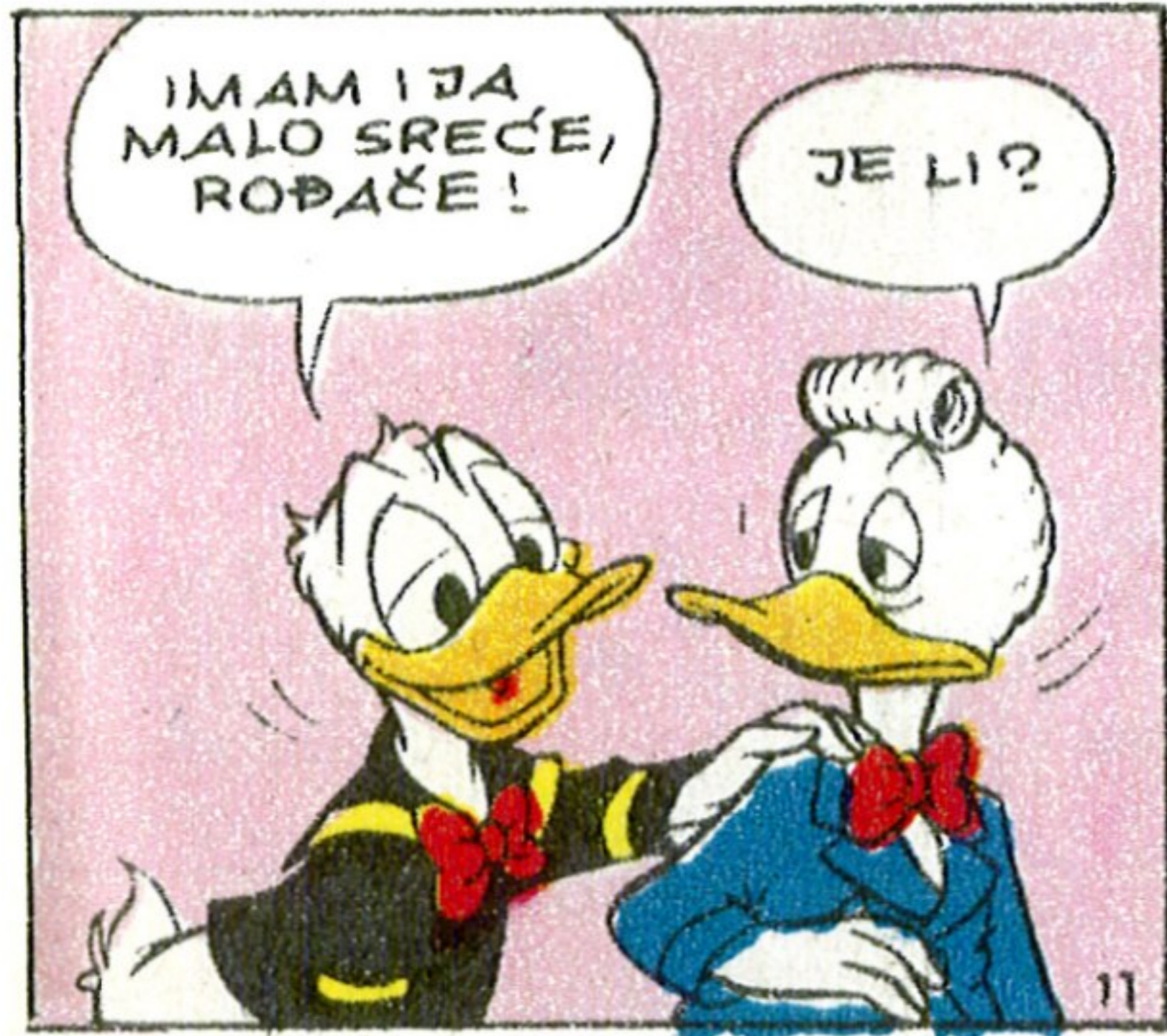
PAJO!

?

ZABOGA, PAJO! OPET TI SE
NEŠTO NEUGODNO DO-
GODILO!

UH!

IMAM IJA
MALO SREĆE,
ROĐAČE!

JE LI?

STIGAO SAM NA VRI-
JEME DA KUŠAM BA-
KINU TORTU!

HA, HA, HA!
TO JE ZAISTA
VELIKA
SREĆA!

KRAJ

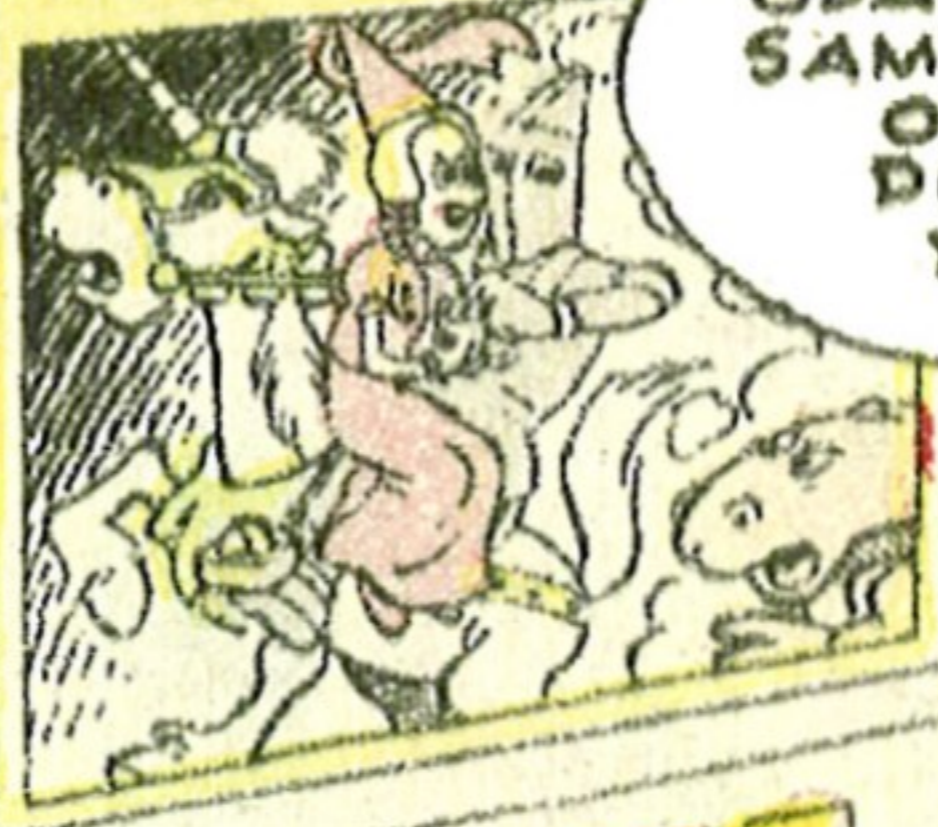
ŠILJO!

PATKOVGRADSKI KINO

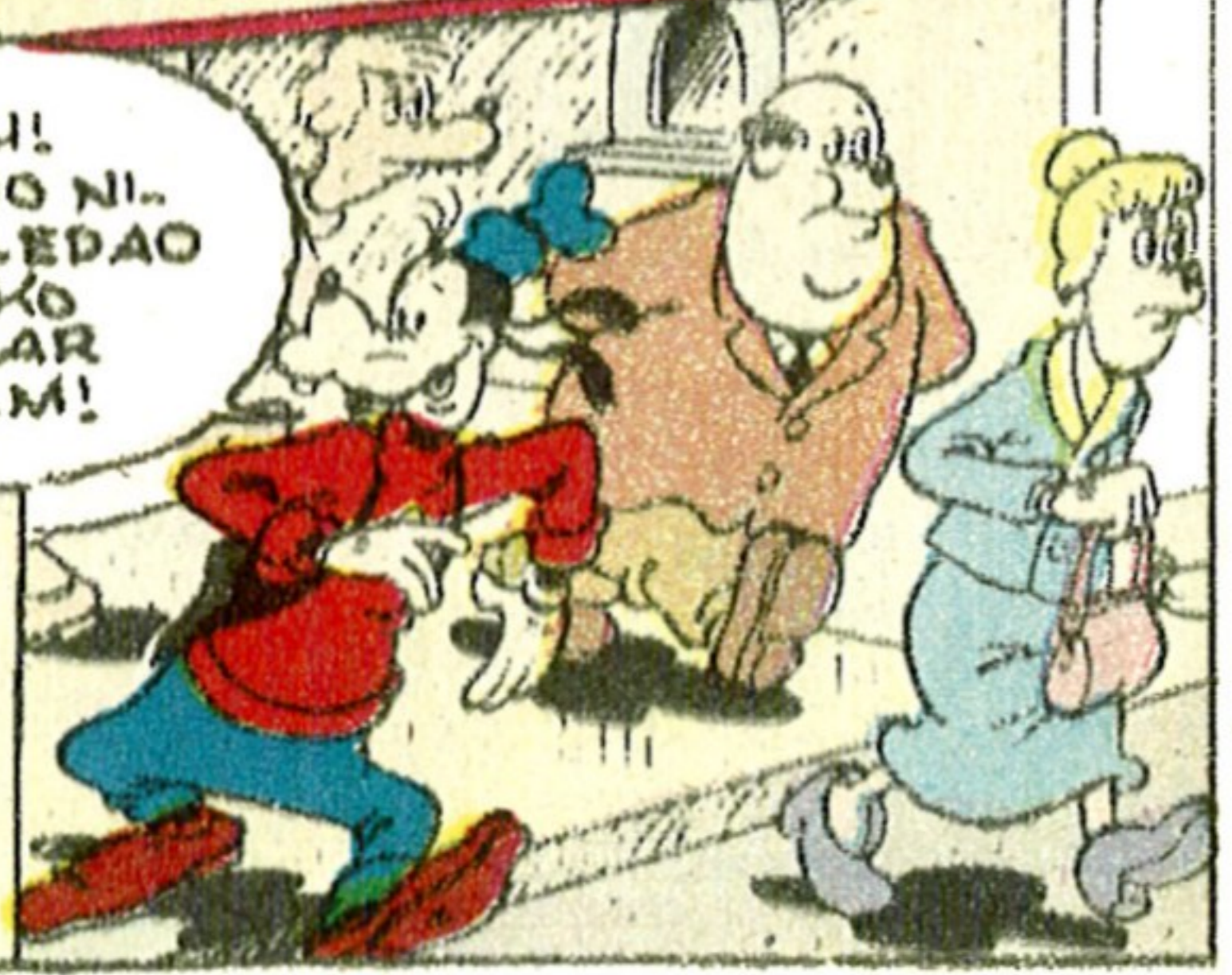
MODERNI VITEZ

A MEMEXXIII Walt Disney Productions
Ward Rights Reserved

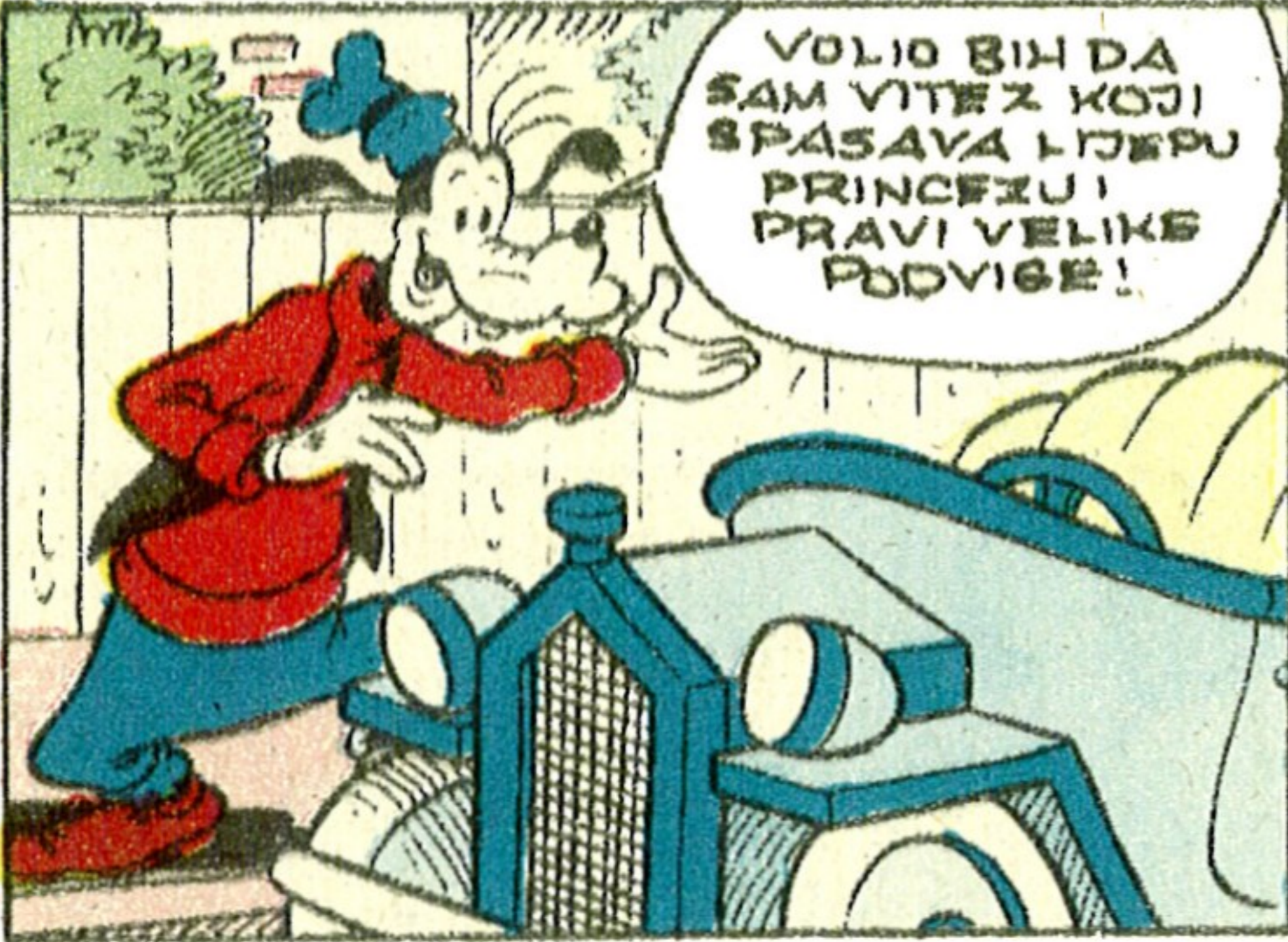
VITEZOVI
KRALJA ARTURA

HUH!
ODAVNO NI-
SAM GLEDAO
OVAKO
DOBAR
FILM!

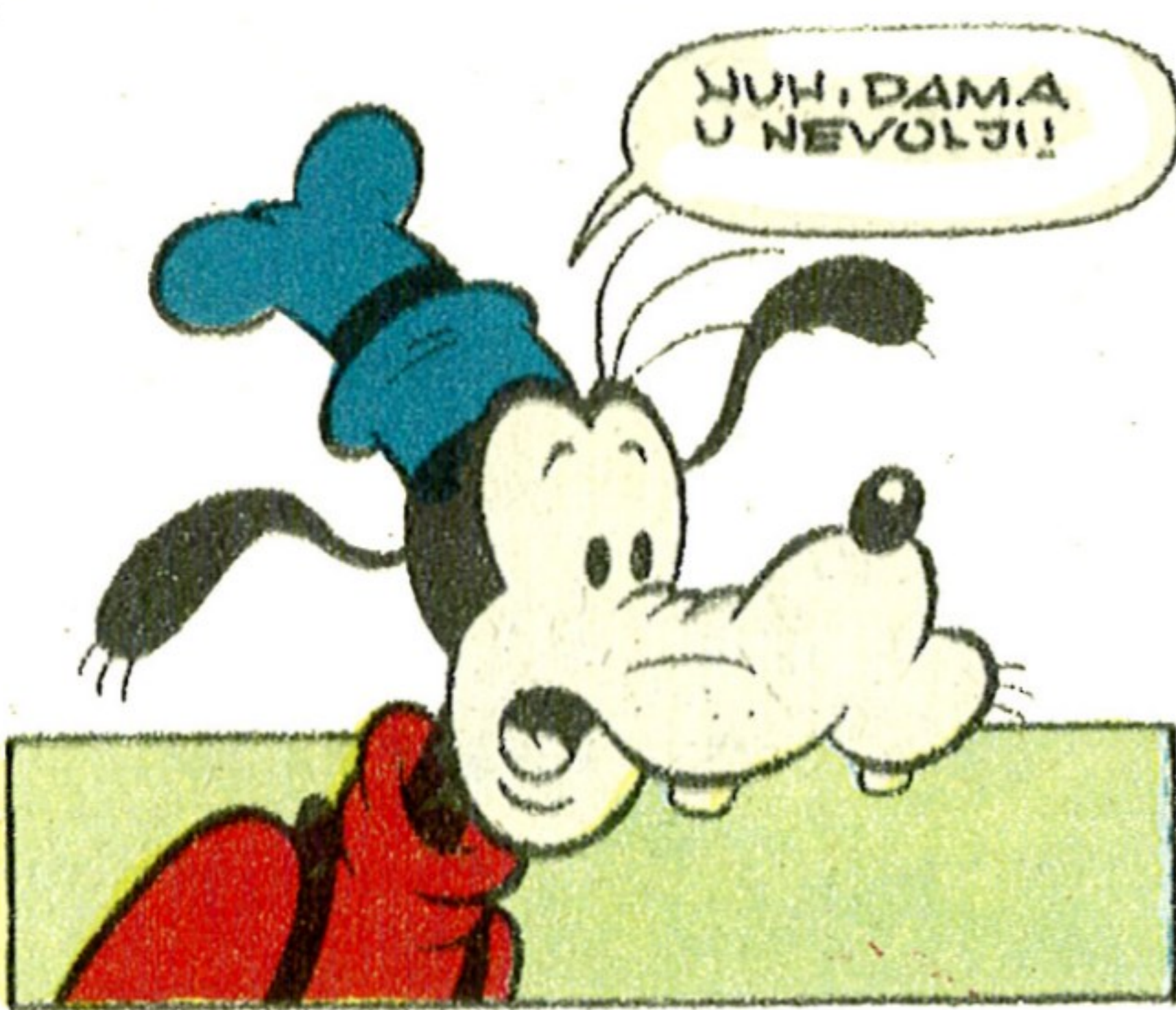
VOLIO BIH DA
SAM VITEZ KOJI
SPASAVA LIJEPU
PRINCEZU I
PRAVI VELIKE
PODVIGE!

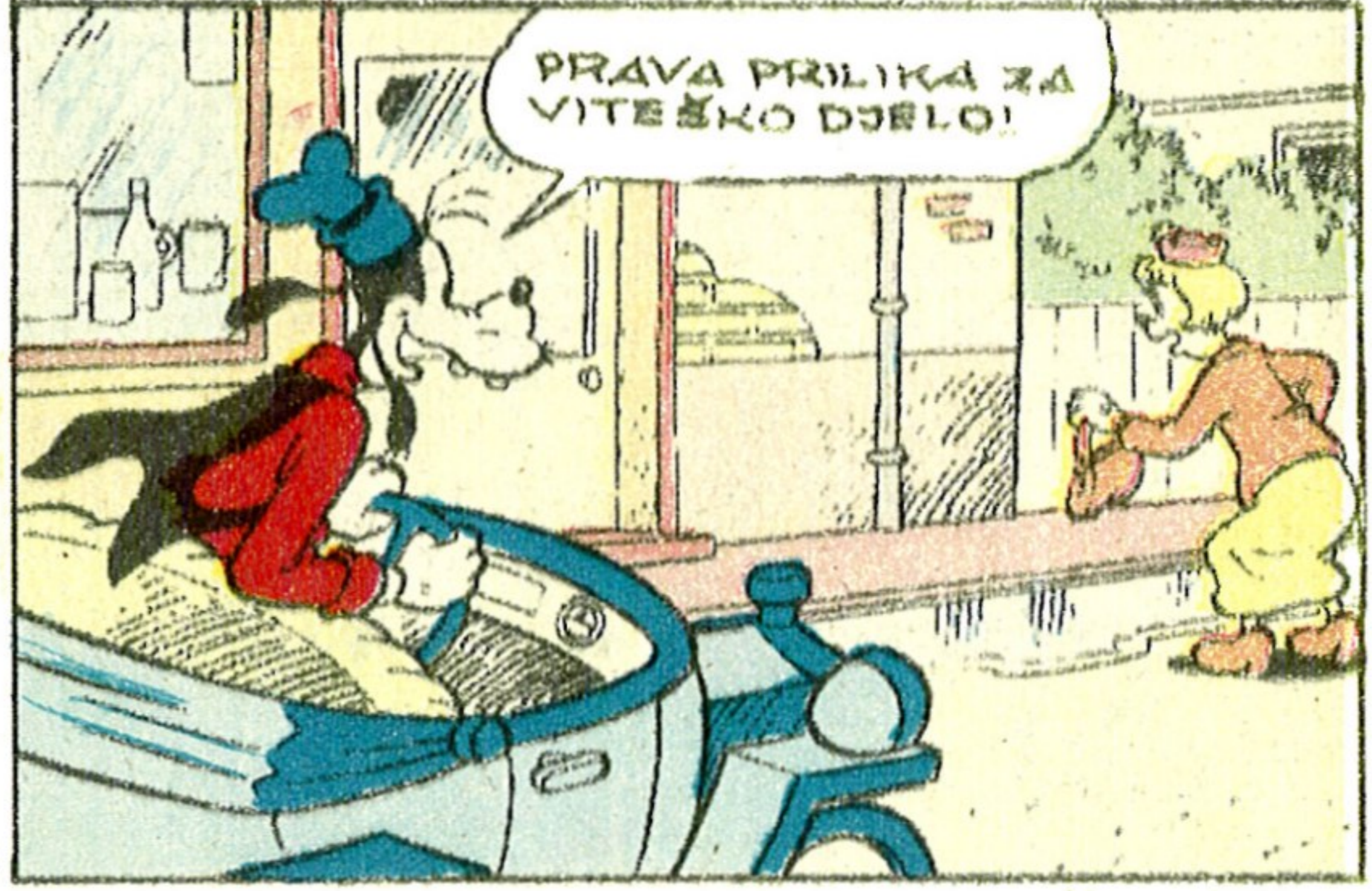
MMM... LIJEPA STA-
RA VREMENA! NA-
ZALOST, PROŠLA
SU ZAVUJJEK!

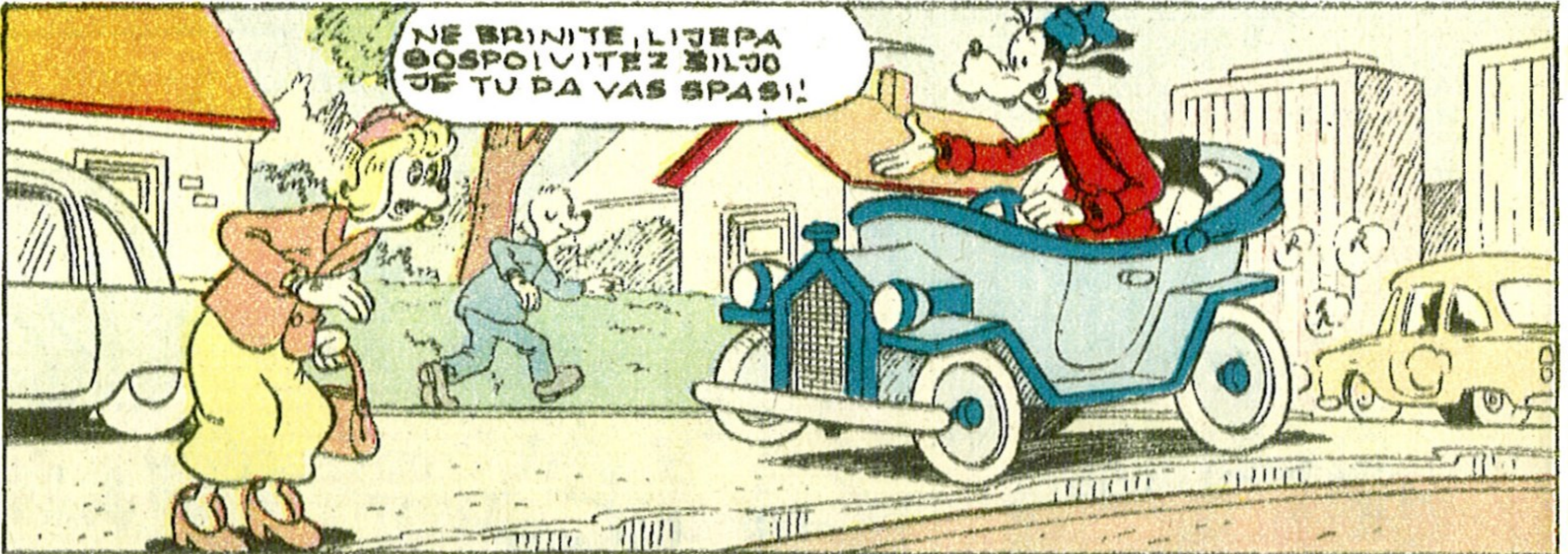
HUH, DAMA
U NEVOLJI!

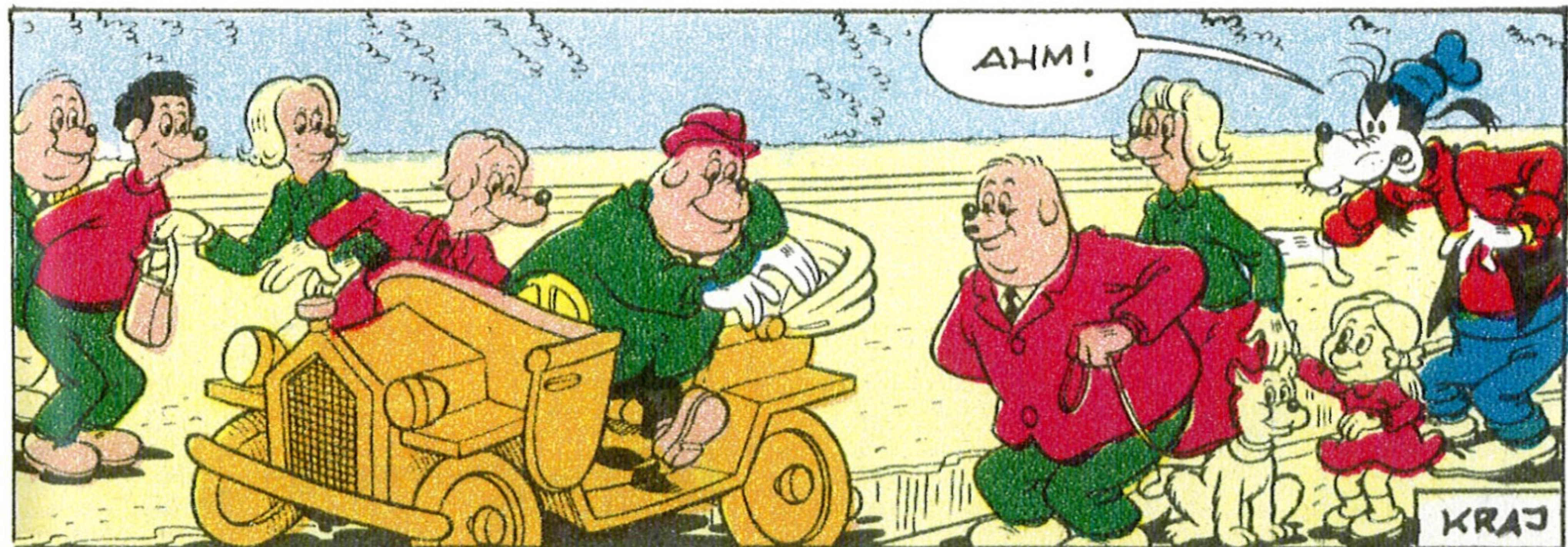
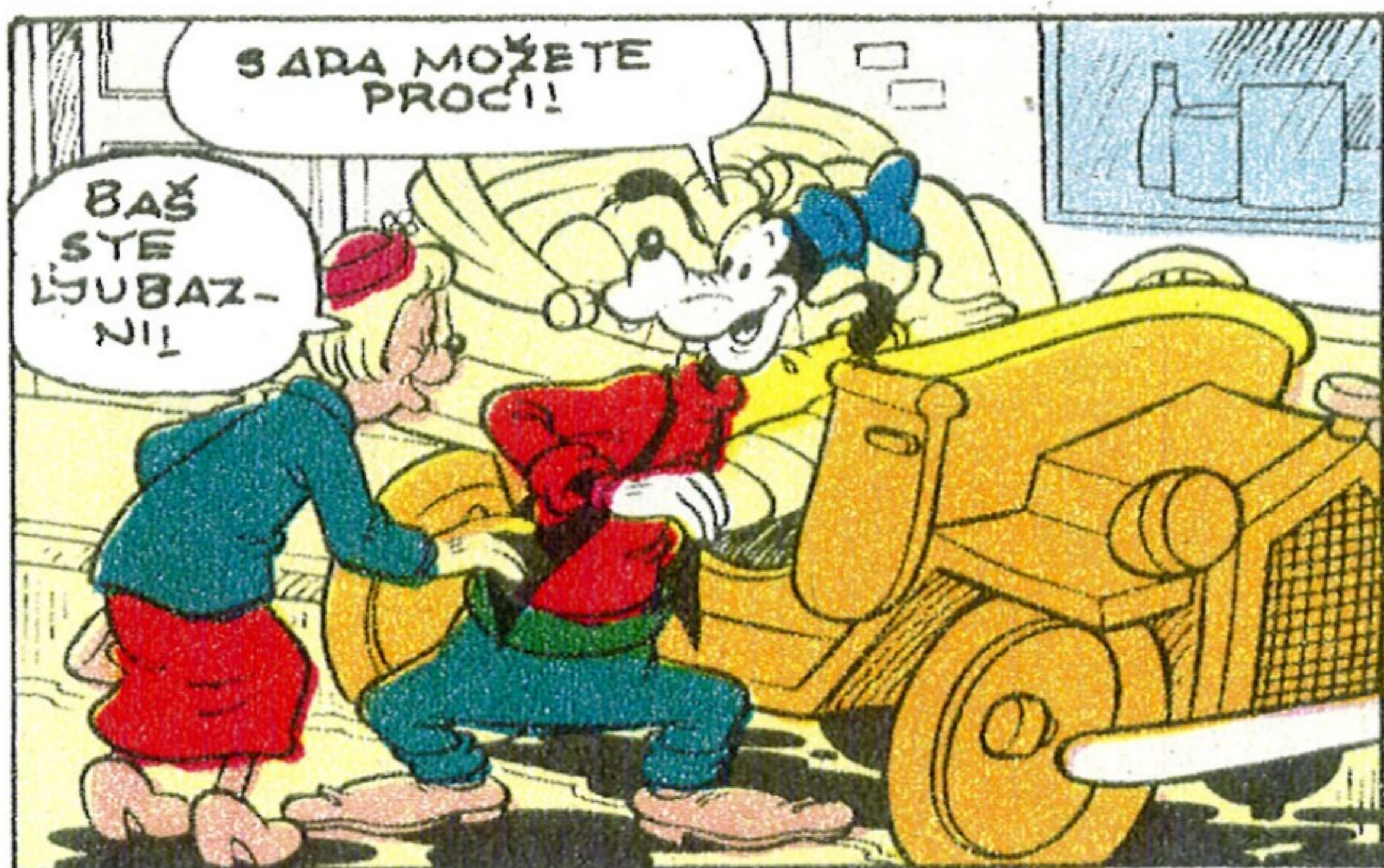
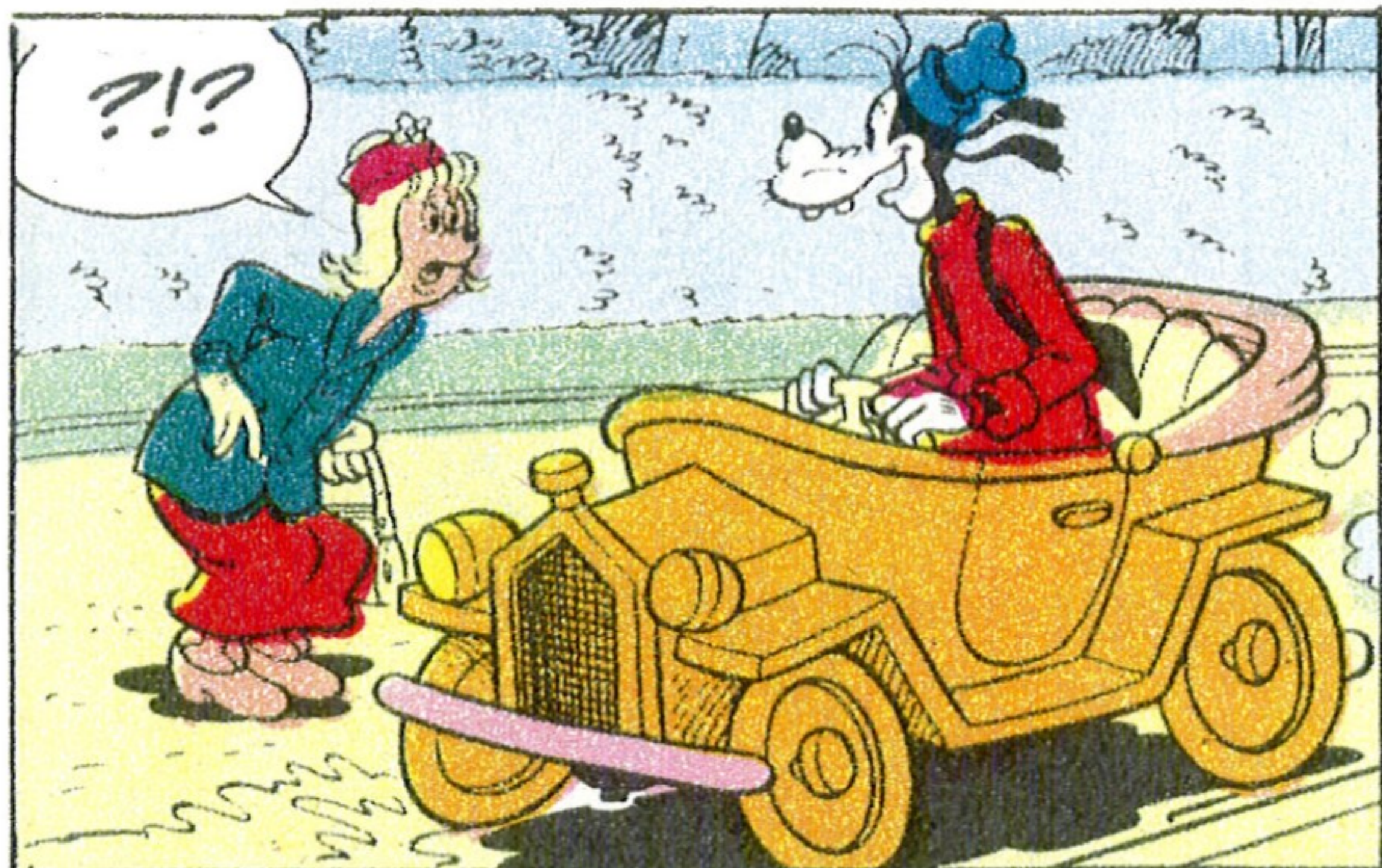

PRAVA PRILIKA ZA
VITEŠKO DJELO!

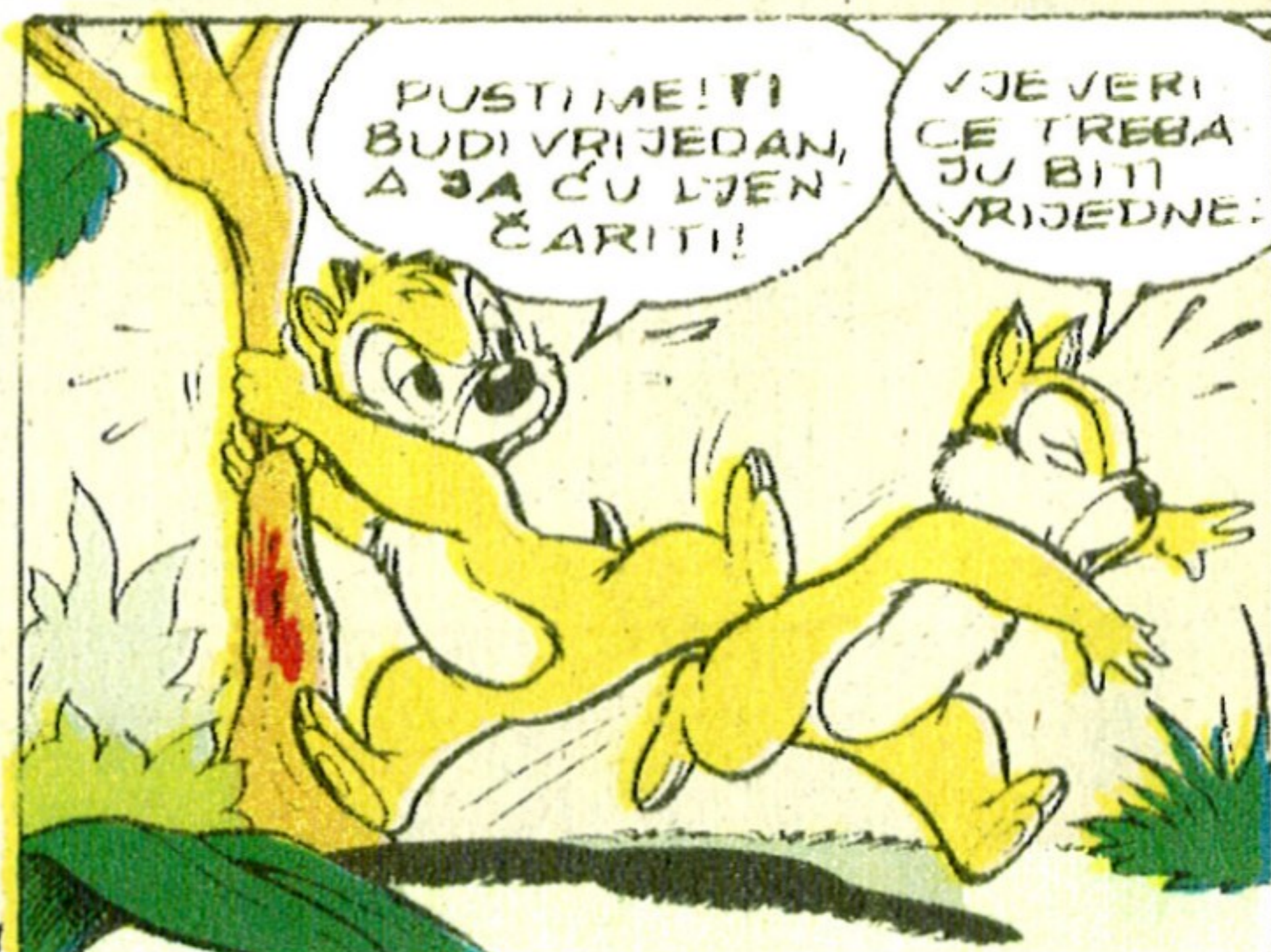
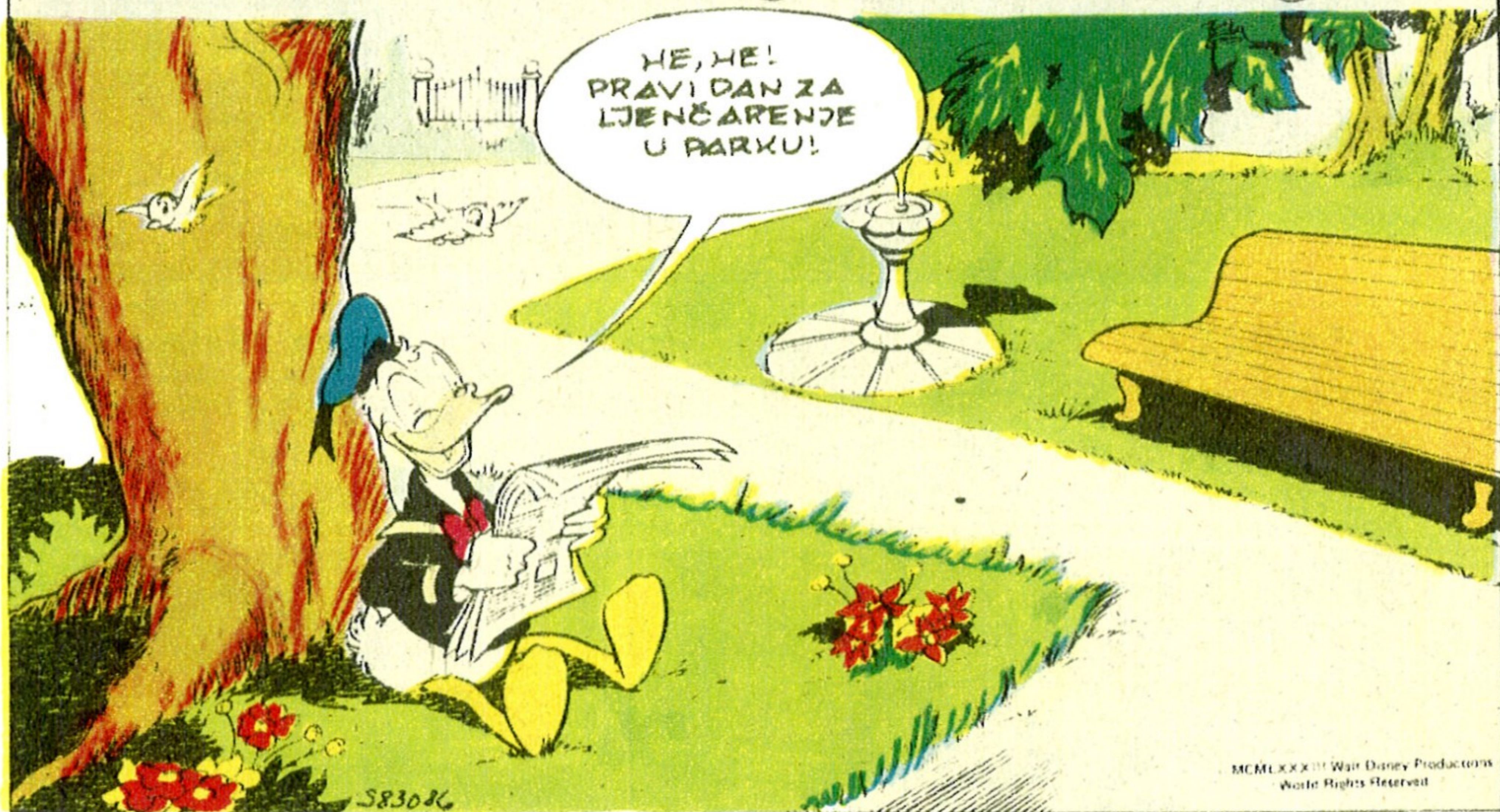

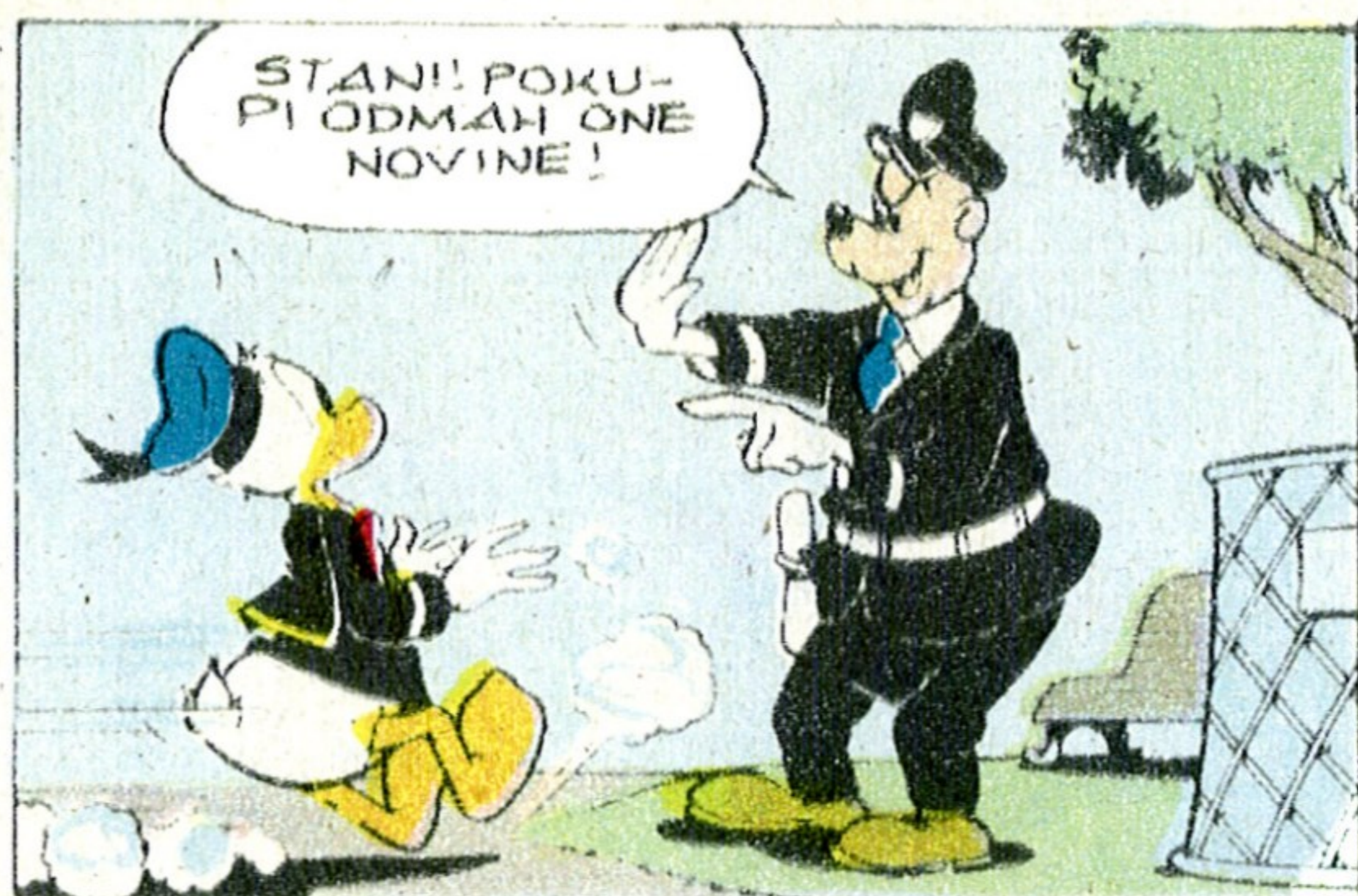
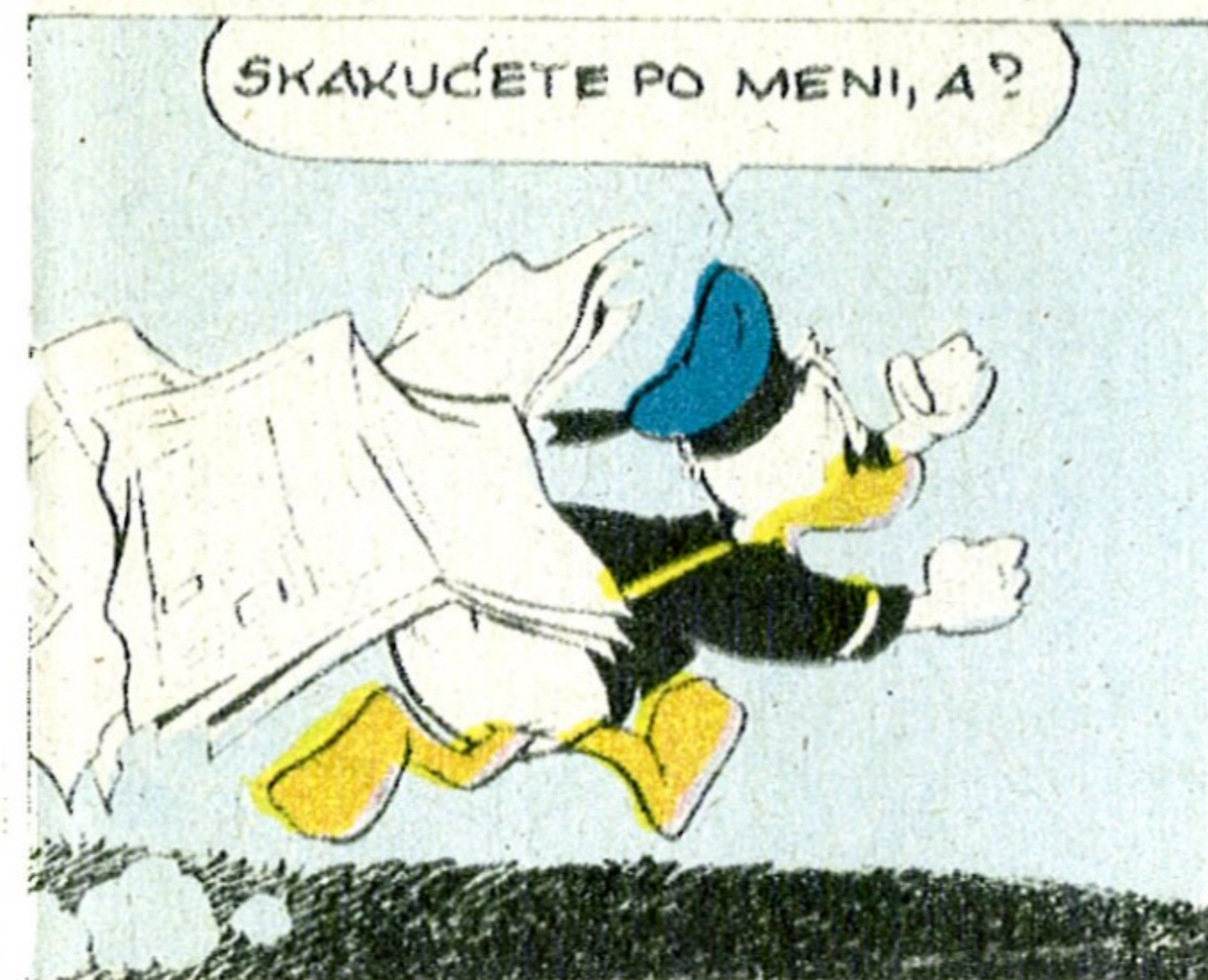
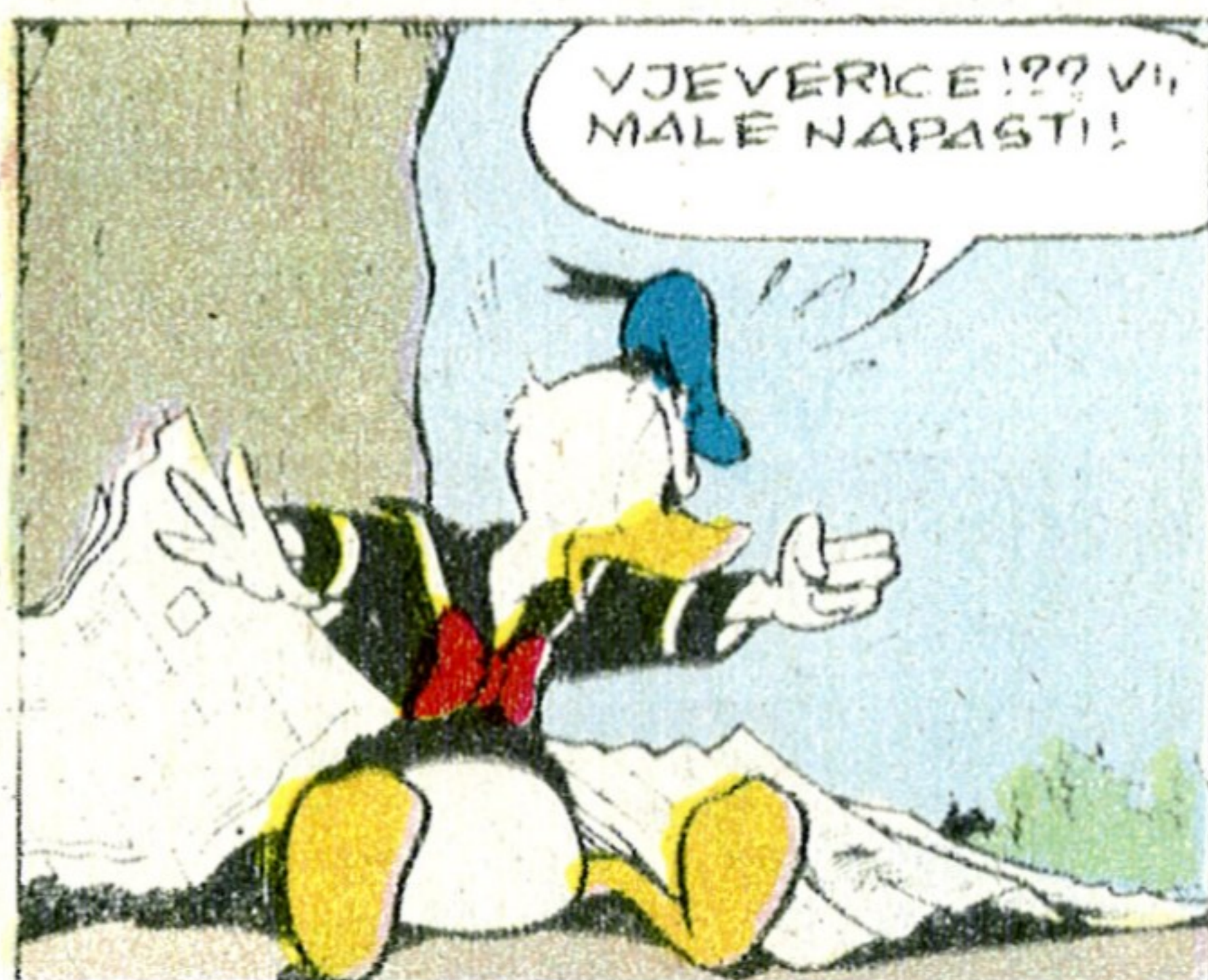
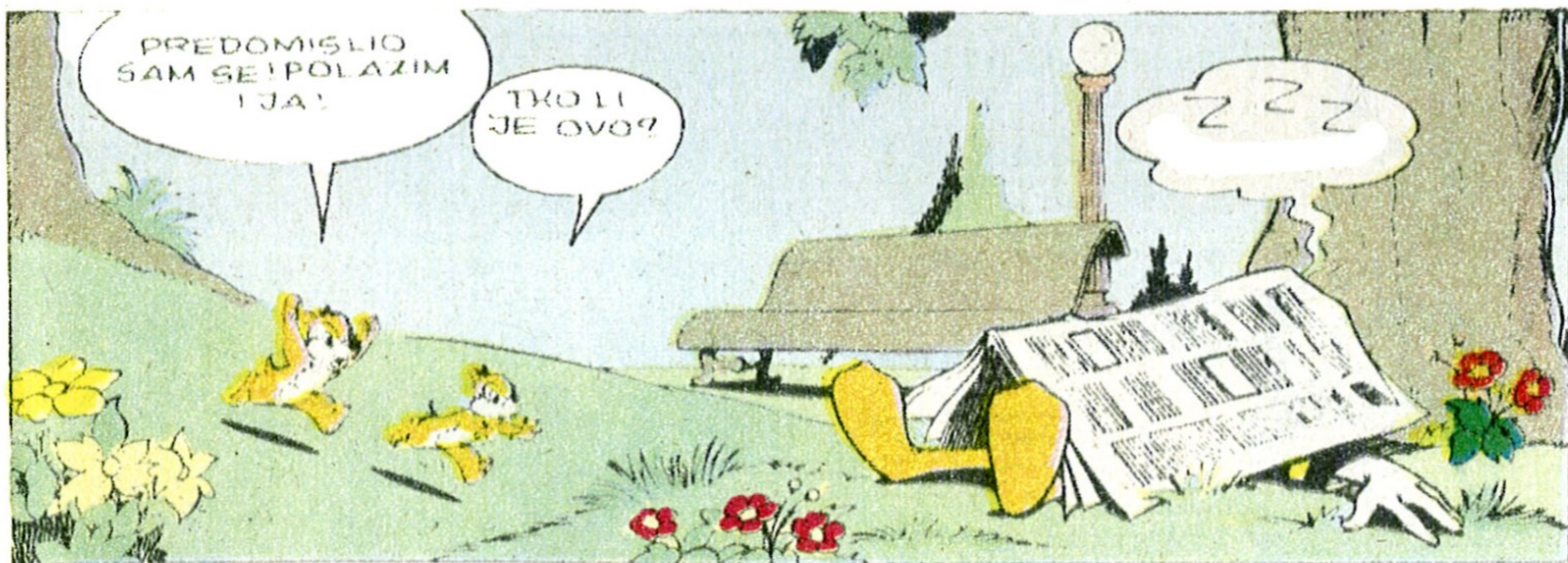
NE BRINITE, LIJEPA
GOSPOJ VITEZ ŠILJO
JE TU DA VAS SPASI!

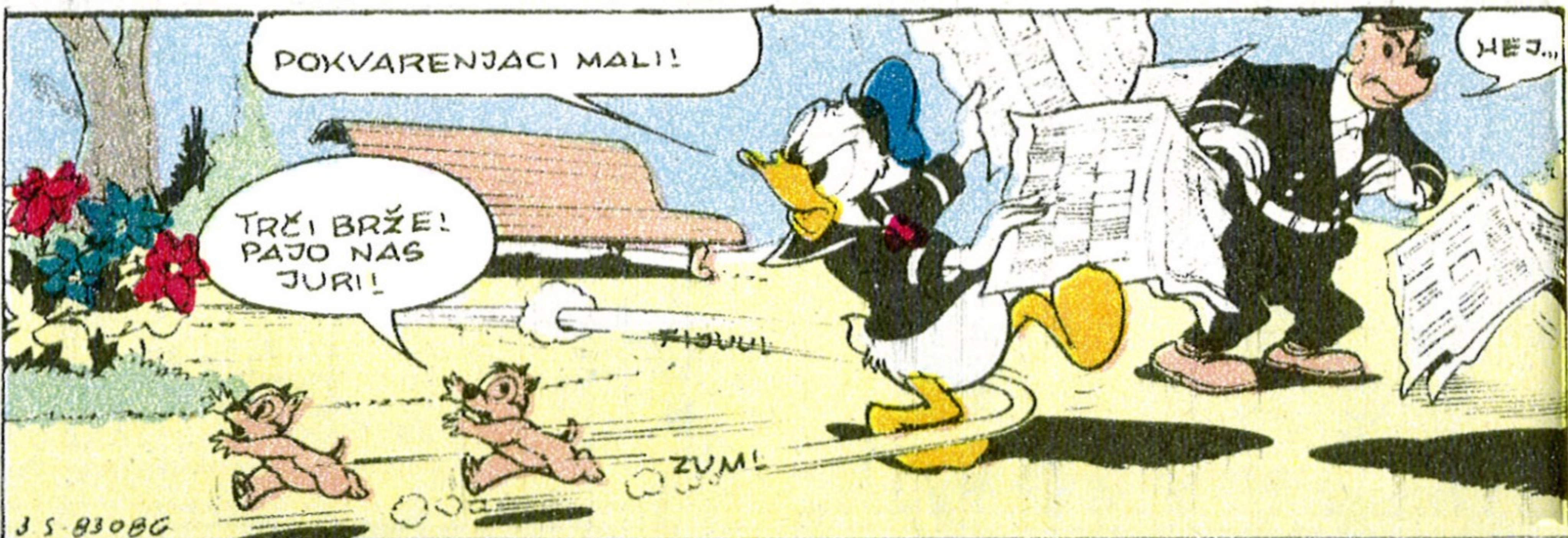
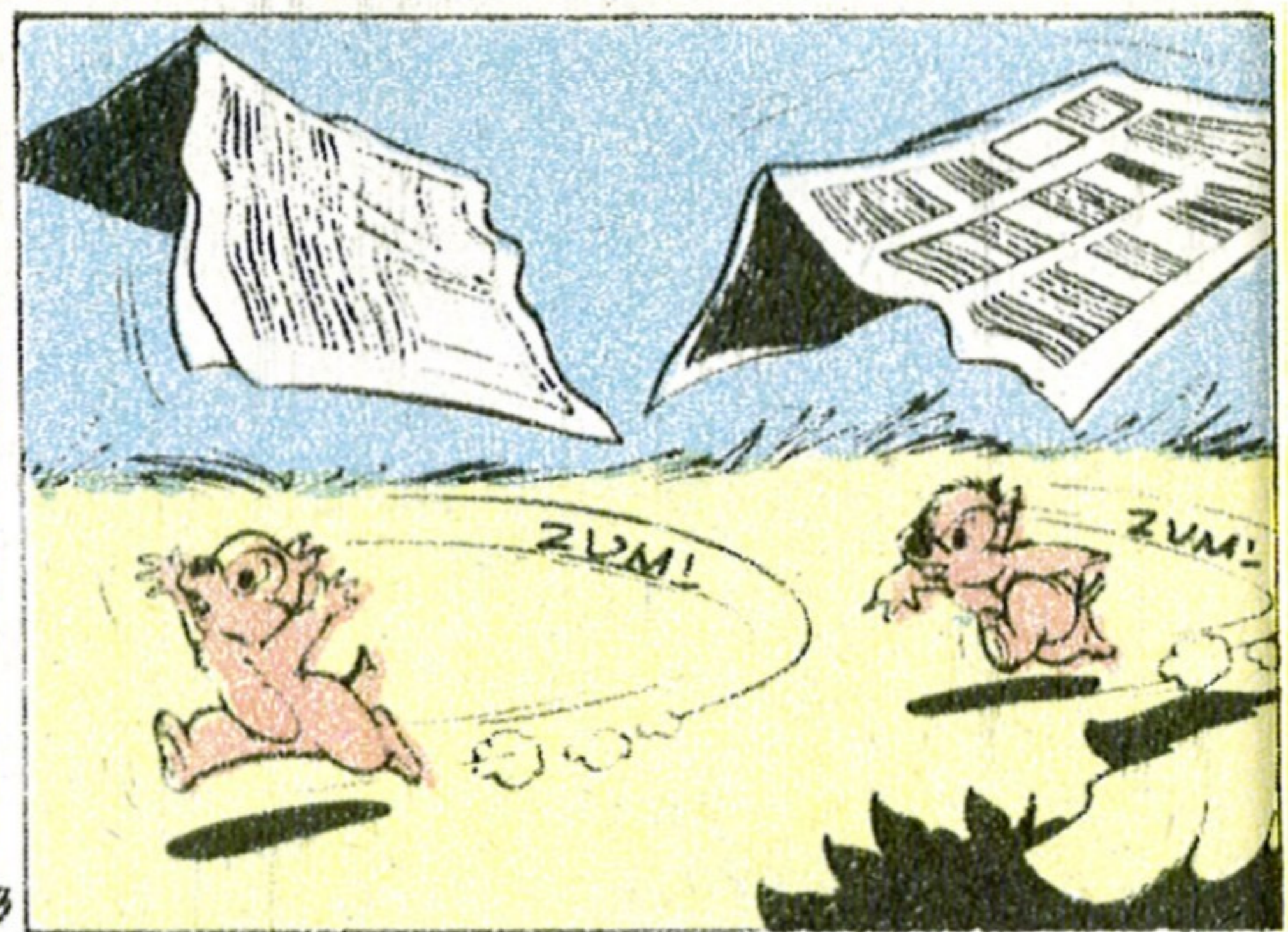
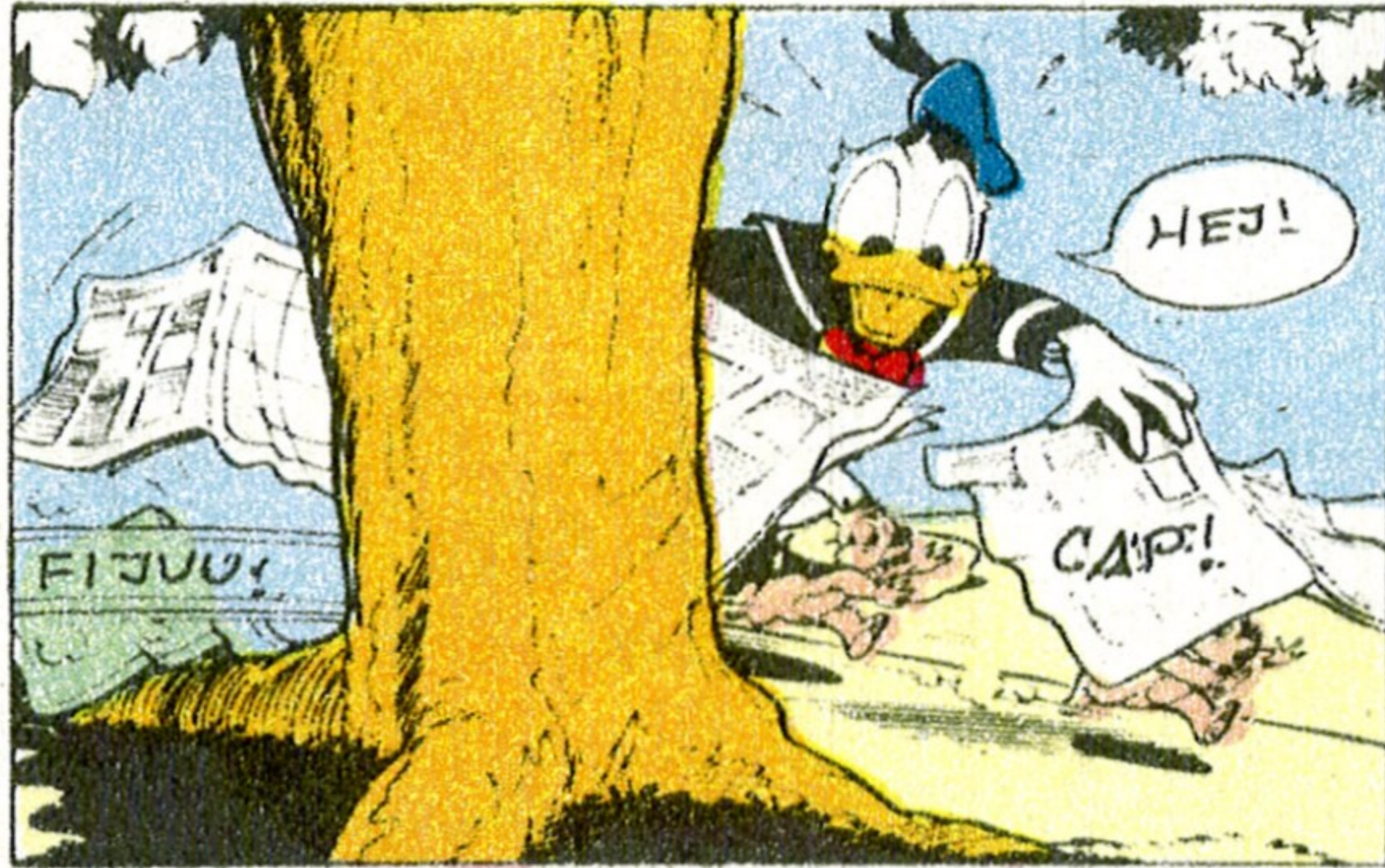
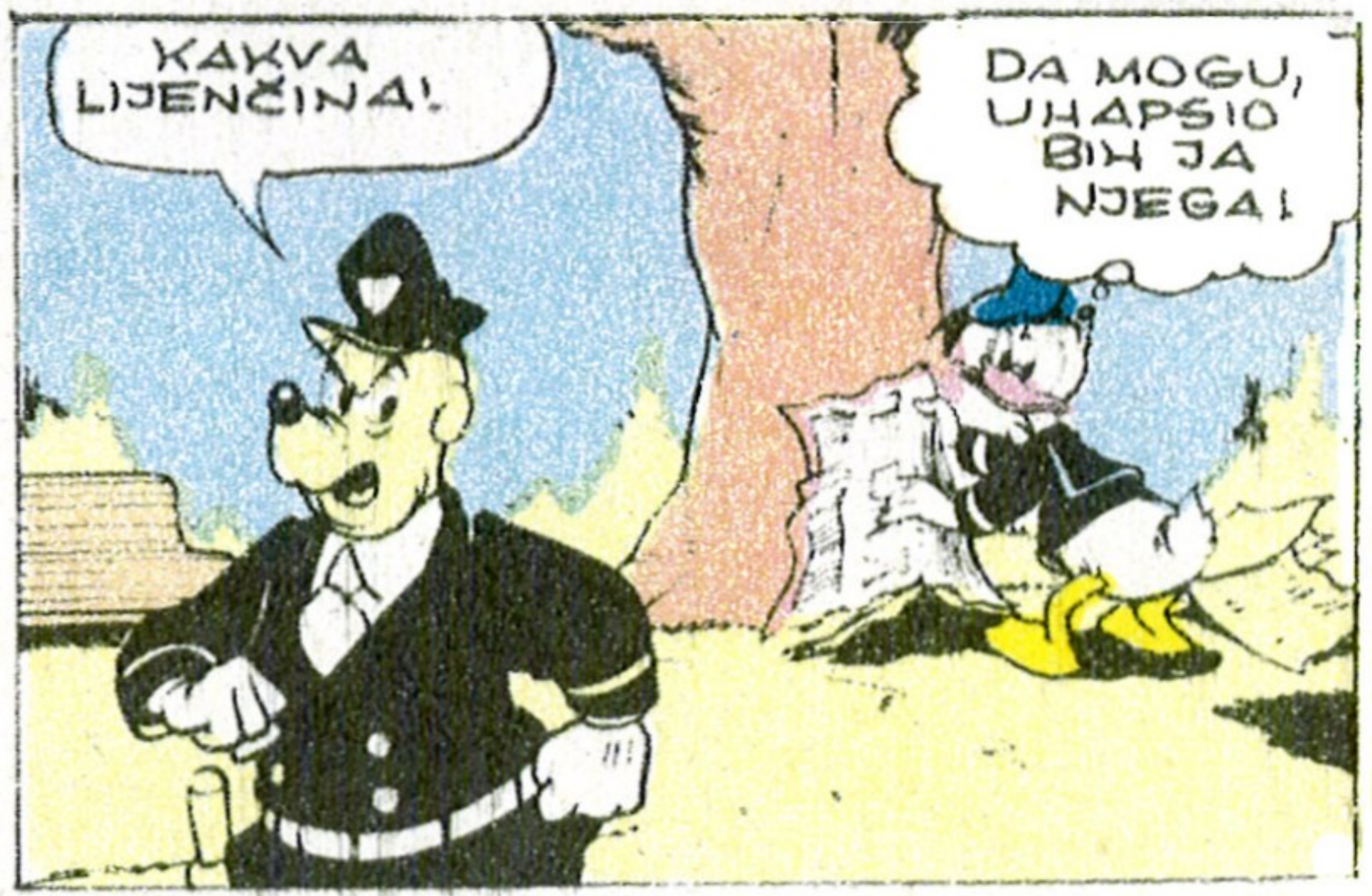

CIK
ČAK: *Dan za ljenčarenje*

J. S. 83086

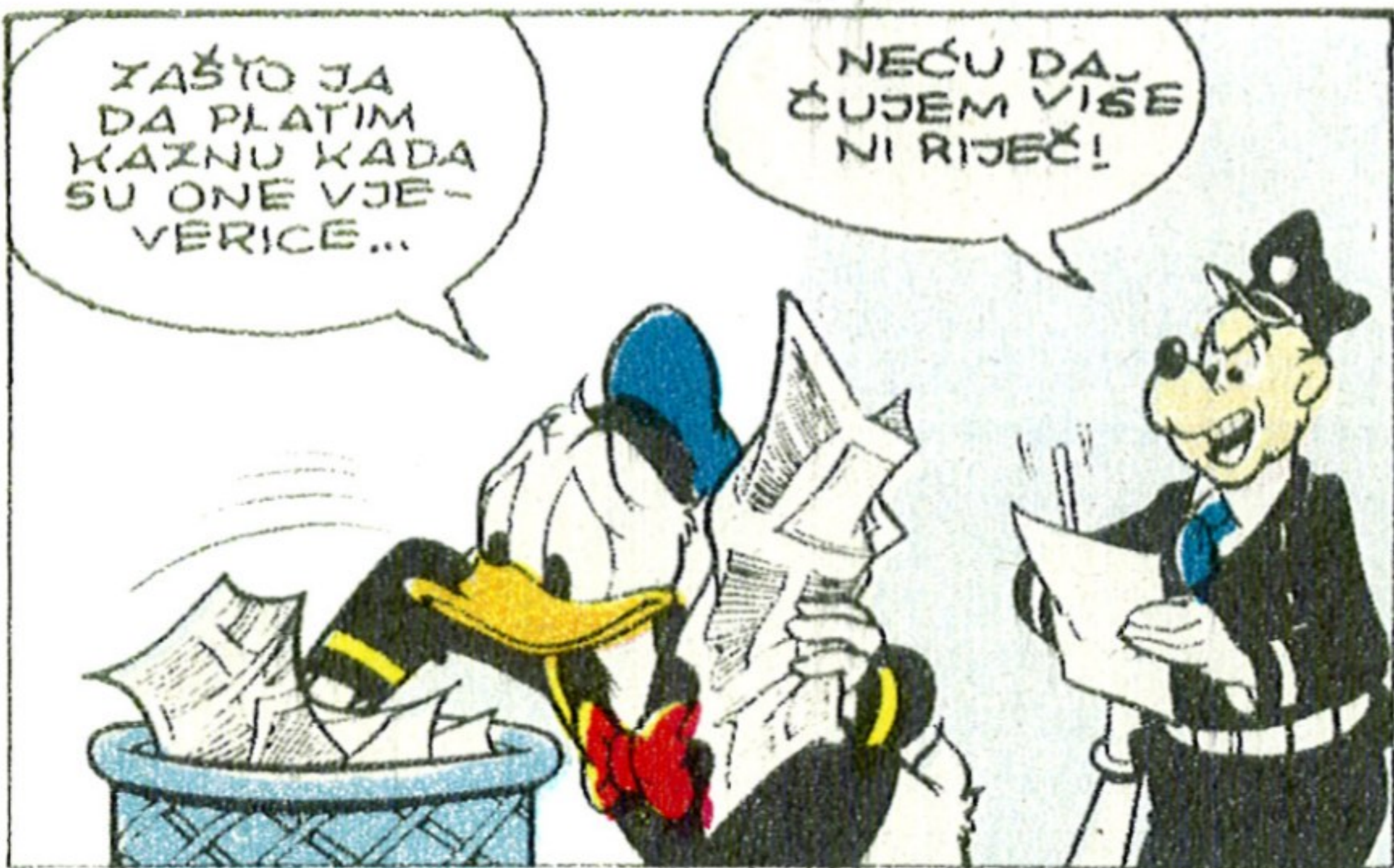

E, SAD JE DOSTA!

NESREĆE JEDNE!

KOME TI TO?

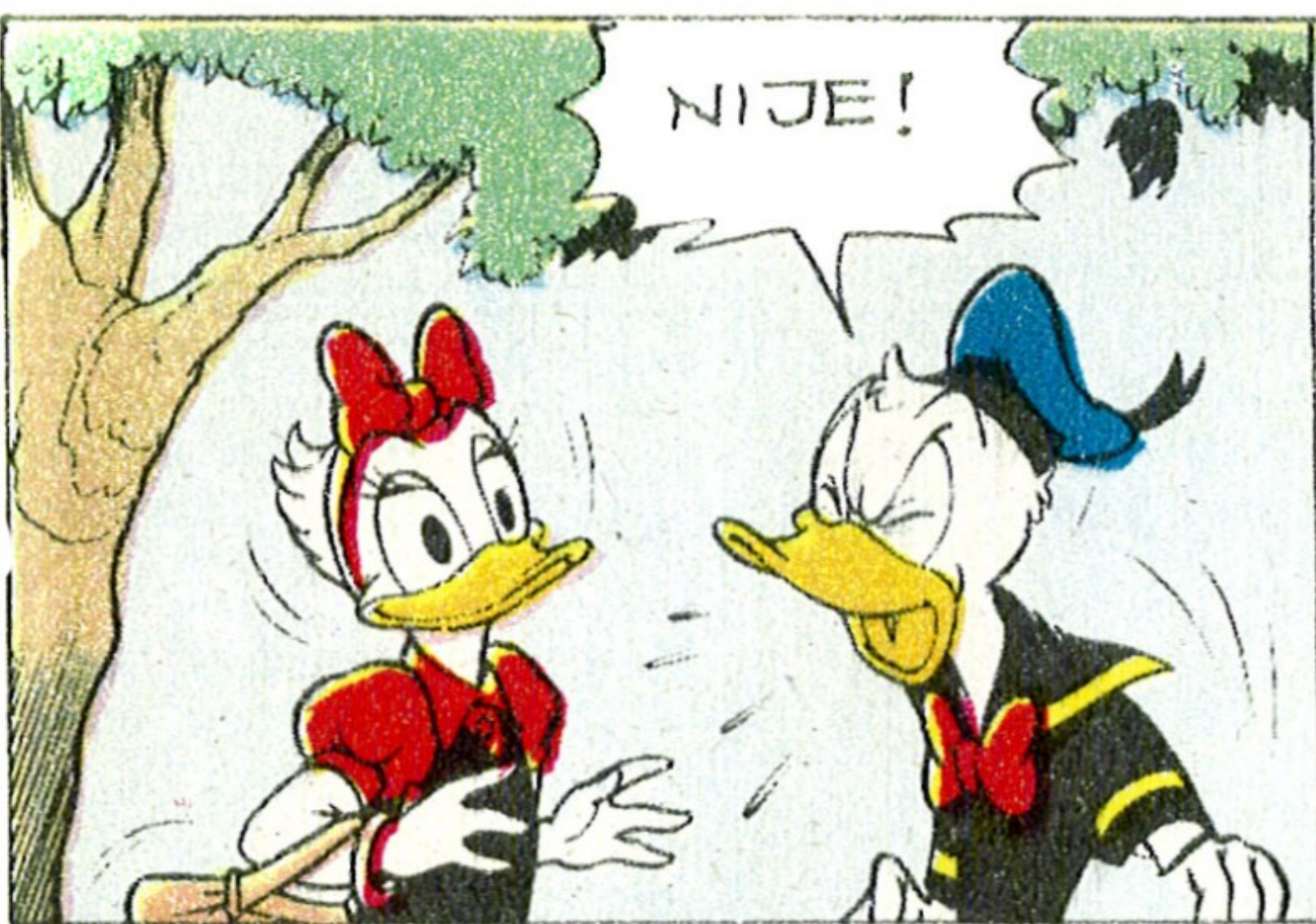

ZAŠTO JA DA PLATIM KAZNU KADA SU ONE VJEVERICE...

NEĆU DA ČUJEM VIŠE NI RIJEČ!

JUHU, PAJO! ZAR NIJE DIVAN DAN ZA ODMOR U PARKU?

NIJE!

NEOTESANKO! NEĆU VIŠE PROGOVORITI S TOBOM! DA ZNAŠ!

BIO SI U PRAVU, ČAK I DAN JE STVOREN ZA LJENČARENJE!

AHA! SAMO, SAD SAM SUVIŠE UMORAN!

Mikijeva pošta

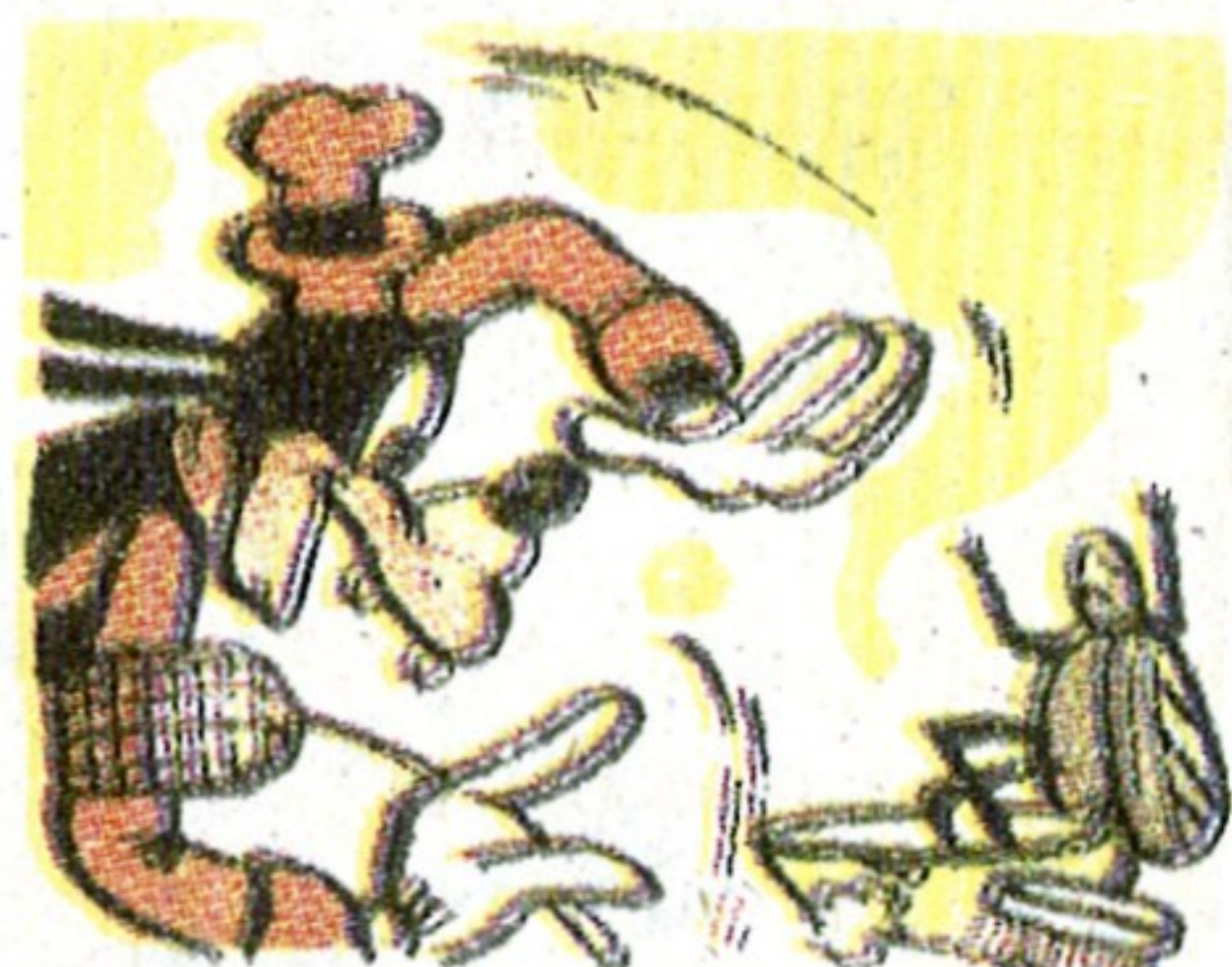
ZVUČNI ZID

Mene zanima da li zvučni zid zaista postoji? Čuo sam da se spominje kada je riječ o avionima. Hvala unaprijed.

Milo Mijušković
Titograd

Zvučni zid ili zvučna barijera je pojava što nastaje kada avion leti brzinom koja je blizu brzine zvuka. Kada avion leti brzinom manjom od brzine zvuka, prednji dio aviona šalje ispred sebe takozvani val

koji ide brzinom zvuka. Inače, ovaj val nastaje nagomilavanjem čestica zraka dok avion leti. Znači, pri brzinama manjim od zvuka, valovi idu brže od aviona, a ako avion leti brže, onda zrak ispred aviona ne prima taj val tlaka nego ovaj nastaje ispred krila aviona. Kao rezultat toga, javlja se udarni val koji trpi krilo aviona. Toga trenutka, kada avion dostiže brzinu zvuka, kada dođe do udarnoga vala, čuje se glasan zvuk poput eksplozije. Ta pojava naziva se probijanjem zvučnog zida.

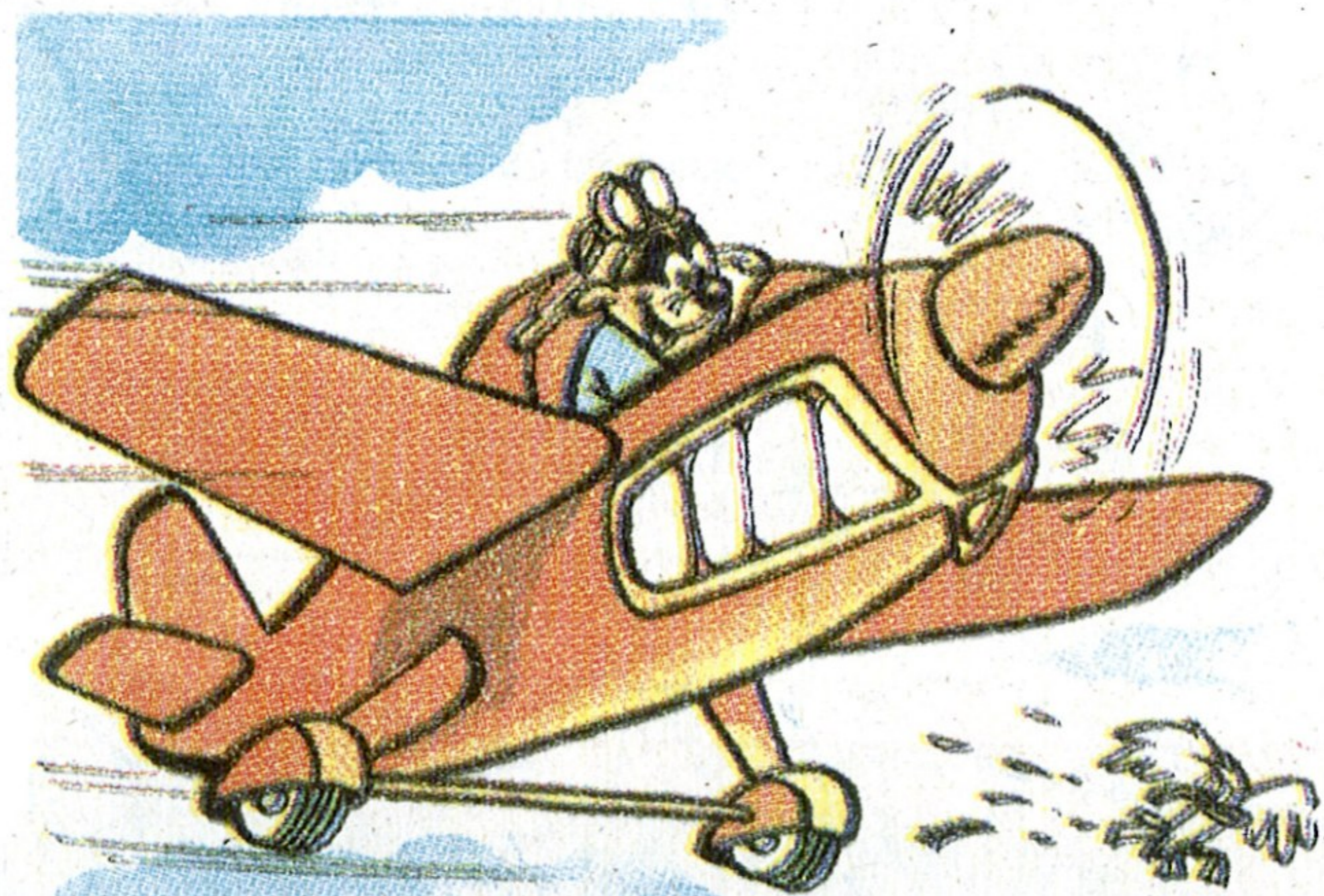

MUHA - ČISTUNICA

Dragi Miki,
Molim te, odgovori mi zašto je muha toliko nervozna pa stalno trlja svoje noge?

Vladanka Spasić
Sombor

Pogriješila si, Vladanka, kada si pomislila da muha trlja noge zato što je nervozna. Ona to čini iz higijenskih razloga. Trljanjem nožica ona ih čisti i oslobađa ostataka hrane. Poznato je da se muha hrani najzagadenijom hranom, ali je manje poznato da je ona velika čistunica - nikako ne trpi prljave noge nego ih neprekidno čisti. Poslije svakoga čišćenja, njezine noge postaju sterilno čiste. Muha bi tada mogla slobodno šetati gdje god želi po našoj kuhinji. Ali, ona postaje vrlo opasna kada se - najede.

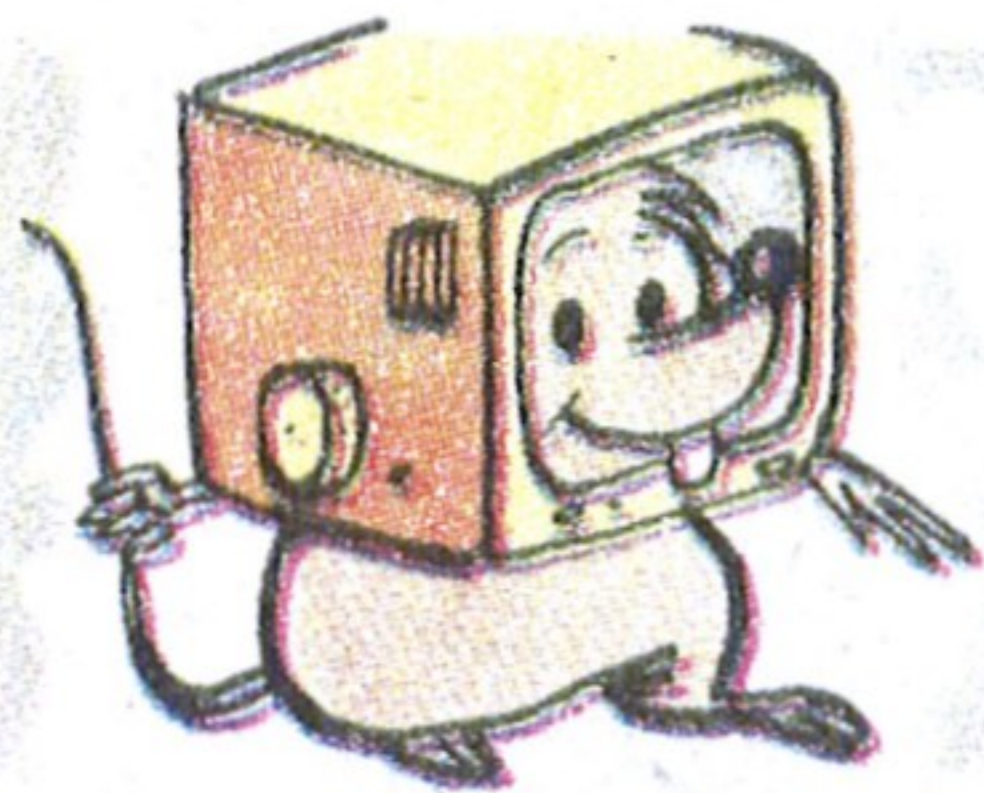

PAMETAN TELEVIZOR

Čuo sam da su Japanci izmislili neki televizor koji sam „govori“ bez obzira na program iz studija. Da li je to tačno?

Vaš vjerni čitalac
Žarko Ristanović, Šabac

Japanska firma „Tochi-ba“ napravila je prototip „pametnoga“ televizora. Aparat ima elektronski mozak i sintisajzer pa počinje „govoriti“ čim krene prva jutarnja emisija i to tako što se uključuje rečenicom „Dobro jutro!“. Kad se program svrši, on se isključuje poželjevši vlasniku laku noć i ugodno spavanje. Ako pak, tokom programa, netko sjedi suviše blizu aparata, ultrazvučni detektor saopćava to televizoru i aparat vam odmah savjetuje da se malo udaljite, kako ne biste pokvarili vid. Ako je zvuk prejak, aparat se gledaocima odmah obrati riječima: „Pomislite na svoje susjede! Smanjite

zvuk!“. Kada detektor primijeti da su svi izašli iz sobe, televizor kaže: „Onda ću se isključiti!“, i – isključuje se.

KĆI ZEUSA I LEDE

Molim te, Miki, objasni mi porijeklo mog imena, a također mi nabroji nekoliko najpoznatijih Jelena u svijetu.

Jelena Petronjević, Pančevo

Jelena ili Helena je prvobitno bilo grčko ime i pretpostavlja se da je značilo „sjajna, svijetla“. Prema legendi najpoznatija je svakako Zeusa i Lede (žene spartanskoga kralja), lijepa Jelena, zbog koje je izbio trojanski rat, opjevan u Homerovoj „Ilijadi“.

Ako izuzmemo lijepu Jelenu, koja je tako zavladala Grke i Trojance, ovo je bilo ime i poznate slijepice i gluhočujice američke književnice Helen Keller, zatim Helen Rubinstein (Rubinstajn) i Helen Curtis (Kertis), koje su zadužile ženski rod svojim kemijskim preparatima. U našoj povijesti poznata je Jelena, žena srpskoga kralja Uroša I, te bosanska kraljica iz prve polovice XIV stoljeća, koja je imala nadimak Gruba.

Dragi Miki

Imam dvanaest godina i htjela bih se dopisivati s drugaricama i drugovima iz cijele Jugoslavije. Sakupljam postere i razglednice. Svima lijep pozdrav.

Sabina Fras
Koroška cesta 124
62000 Maribor

Rado bih se dopisivala s prijateljima iz naše zemlje. Volim košarku, sakupljam značke i postere. Mikijevci, pišite mi!

Danijela Pantić
Bude Tomovića 24
11132 Žarkovo
— Beograd

Idem u šesti razred i želim se dopisivati s vršnjacima iz Jugoslavije. Hobi mi je sakupljanje razglednica, salveta, značaka i postera. Pišite mi.
Mirjana Marijan
Gruje Redića A 20
25000 Sombor

Izdaje i tiska NO „Politika“ – kao posebno izdanje OOUR Izdanja za mlade „Političin zabavnik“, Makedonska 29, 11001 Beograd. V. d. direktor NO „Politika“ dr Živorad Minović. V. d. rukovodioca OOUR-a Izdanja za mlade i glavni i odgovorni urednik Vlada Bulatović Vlb, odgovorni urednik Mirjana Marinković, likovno-grafički urednik Vojislav Stamenović, tehnički urednik Goran Vojinović.

PRETPLATA ZA NAŠU ZEMLJU: tromjesečna 1.104,00 din., polugodišnja 2.208,00 din., godišnja 4.416,00 din., PRETPLATA ZA INOZEMSTVO: tromjesečna 2.208,00 din., polugodišnja 4.416,00 din., godišnja 8.832,00 din. Pretplata se vrši na žiro-račun broj 60801-601-29728 uz obaveznu naznaku NO „POLITIKA“ OOUR „Prodaja“ – pretplata na list „MIKIJEV ZABAVNIK“. PRETPLATA ZA INOZEMSTVO U STRANOJ VALUTI – godišnja: SAD \$ 21.–, SR Njemačka DM 46.–, Švedska Škr. 150.–, Francuska Ffr. 147.–, Švicarska Šfr. 38.–. Uplate iz inozemstva slati na devizni račun NO „POLITIKA“ kod „Invest banke“ – Beograd, na račun broj: 60811-620-63-257300-00054 sa obaveznom naznakom: PRETPLATA na list „MIKIJEV ZABAVNIK“. Poštanski pretinac 124. Telefoni: centrala 324-191 i 325-761, redakcija 324-471. Rukopisi, fotografije i crteži se ne vraćaju. Oglasna agencija: Makedonska 35/1, tel. 322-711. Na temelju mišljenja Republičkog sekretarijata za kulturu SR Srbije 413-524/74-02 od 15. 10. 1974. ne podliježe porezu na promet.

Cijena jednog primjerka 100 dinara.

(C) Walt Disney Production

PAJO
PATAK!

Priznanje

WWW.STRIPZONA.COM

